

కం. సుకుపుగ నగు నని యెయ్యది

దలఁతుమొ యది యేగు మిగుల • దపుదవ్యగుచుం

గలలోనే నది యగు నని

తలఁపమొ యది యప్పు డగును • దైవవశమునక !

అచ్చటఁ దురుష్కీ-త్తమకులసంభవుండును, శాంత్యైదార్యాది సుగుణగణవిభ్రండును, బ్రతిఫలాపేక్షారహితమనీమాభేషప్రదానకళామాసనీయభివ్యగ్యరుండును, నగు నన్నేమియ్యా నాపాలిజయ్యగ నేయ్యంబున నన్నుఁ గ్రమంబునఁ బునర్జీవితం గావించె.

నేనిట్టియాపన్నదశ నుండ నిట బ్ర||శ్రీ. వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రులుగా రీకృతి సాంతంబుగఁ బఠింప నెంచి యెడపాదడపా చదువుచు నా సమయమున నీ పట్టనము నకు విజయము చేసియుండిన వీరిప్రభువురాలుచు, శ్రీమత్కీలంక వీరవరము లోనగఁ తాలూకాల జమిందారురాలును, నగు మహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజా రావు చెల్లయ్య మూరారావు బహద్దరువారి దర్శనార్థమై వారి సన్నిధానమునకు వెళ్లుచు దీని వెంటఁ గొని చనిరట. అప్పు డచ్చట శ్రీరాజా రావు చెల్లయ్యమూరారావు బహద్దరువారి సోదరులును, శ్రీమద్వినిగడప డండ్రాజవరము లోనగు తాలూకాల జమిందారులును నగు మహారాజరాజశ్రీ. రాజా వెల్లంకి వేంకట రామారావు బహద్దరు వారును వారిభాగినేయులును శ్రీమత్పీఠికాపురసంస్థానప్రభువులును నగు మహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజారావు వేంకట కుమార మహిపతి సూర్యారావు బహద్దరు జమిందారువారును నుండిరట. ఆప్రభుయుగం బది యేమి గ్రంథం బని యడిగెనట. శ్రీకృత సల్యాపరిణయం బనుడుఁ గొంత చదువుఁ డనియన వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రులుగారును గొంత చదివెరట. పిమ్మట రాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరువారి యెక్కడఁ గొననగునని యడిగి యముద్రితం బని తెలిసికొనిరట. పదపడి యొనాడు వారు మైలాపురిలో నుండు తమవసతికి శాస్త్రులవారిని బిలిపించి యీగోధము సాంతంబుగఁ జదివించి విని దీనికి ముద్రాభృతి మే మొనఁగెదము దీనిపద్రంపఁ బ్రయత్నింపుఁ డన నిది జీవత్యవికృత మనియు, నాకవి గారి సమ్మతి నొంద ననియు శాస్త్రుగారు చెప్పెరట. ఈవిషయమంతయు ౧౯౦౧-వ సం॥ ఆప్టోబరెల ౧౯ - వ తేది గల లేఖమూలకముగ శాస్త్రులవారు నాకుఁ దెలియఁజేసిరి. నేను శుభాదర్శనంబున కిది యంతురార్పణంబుగ నెంచి యట్లు కావించుచుండని పోత త్తర మిడితి. వారును దీనిని బహు ప్రయాసమున కోర్చి ముద్రింపించిరి. మహారాజశ్రీ రాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరు జమిందారువారిని నాపాలివేపుగొల్పె నని నెమ్మది నమ్మెద. కాకున్నచోఁ గడపమండలవాసి నే నెక్కడ ? కృమండలస్థులగు నీప్రభువుగా రెక్కడ ? ఎన్నియో యుత్తమగ్రంథములం బఠించినకీ నాకృతి రుచిందు టెట్లు ? నేటికాలపుప్రభువులకు నాంధ్రవిద్యాభిమానముండు టె

ఉండెఁజో దానికై ధనవ్యయముచేయ సాహసీకు లగు పెట్టు? అయిపో యయాచితం
బుగ సన్యులకృతికి ముద్రాభృతికై వందలు వెచ్చించు నుదారు లగు పెట్టు ?

ఈకావ్యకన్య జన్మప్రభృతి శ్రీరామచంద్రునకు మన్మథోదత్తయయ్య నష్టమ
వర్తంబునఁ గాని వివాహయోగ్య గాదని కాఁజోలు నేటివఱకు నావేల్పు బాహిరంబు
గ దీని సంగీకరింపక యుండె నని తోచెడి.

ఇంతకాలము నన్ను సెలవుపై నుంచి యిప్పుడు నాదేహంబు స్వస్థతఁ గాంచు
ట వలన మరల హిందూపాతశాలాభ్యర్థులు నాయం దుదయగలిగి నన్ను నీ కొలు
వునఁ బ్రవేశపెట్టిరి.

ఇట్టి మహావకృతులు నా కొనరించినపైనుకృతుల కొక్కరికేని నే నెట్టి పత్రి
కృతియుఁ జేయఁ జాల. ఇన్ని దుష్కరంబుల సుకరంబులుగ నొనర్చిన యఘటసఘట
నాచాతురీధునిం డగుశ్రీరామ చంద్రుఁడే వారి యోగక్షేమభారంబు వహింపఁ
బారిం బారి న్నాడె వంబుఁ బ్రార్థించుచున్నవాడ.

ఆ. వె. దైవకృతము లిప్పుడు ♦ భావింప విష మయ్యు
మీఁద నామతమున ♦ మేల యిచ్చు.

అని నే నేనాఁడో వ్రాసిన దానికి శ్రీకౌసల్యాపరిణయము కరణి శ్రీకౌసల్యాపరిణ
యంబు లక్ష్యమై పరిణమించెను. రాల నీటఁ దేలించిన మేటి కసాధ్య మెయ్యది ?

శ్రీకుమారాభ్యుదయము వ్రాసి ముగించిన పిమ్మట నొక్కనాఁడు రాజంపేటలో
నేను „శిరస్తాదా“ పదవియందు నుండుతఱి నాజవయిత్రి తాను గోటజీకమున
కు వచ్చినకొత్తలోఁ బిన్నవయసున నున్న నాపితృవ్రులు మహారాష్ట్రభాషలోని కౌస
ల్య పెండ్లికథను జదువుచుండఁ దాను వింటి ననియు, జరకాలమున వినికి యగుటఁ
గతయంతయు మఱచితి ననియు, దానిం గృతిగా నొనర్చు మని యందడుకులుగఁ
గొంతకథ చెప్పెను. విన్నంతవఱకు నది వింతగ నుండుట సంపూర్ణంబుగ దాని నెఱుం
గఁగోరి యప్పుడు నాయెఱంగిన మిత్రులకును, బండ్లితులకును, సంస్కృతాంధ్ర పుస్త
కవిక్రేతలకును, వ్రాసితిఁగాని మనోరథము మాత్రము సఫలము గాదయ్యె. ఇట్లుండ
౧౮౯౩-వ సంవత్సరమున శ్రీకుమారాభ్యుదయముం బ్రకటింపితి. తదనంతరము వేంక
టగిరిలో నున్న బ్ర. శ్రీ. మ-రా-రాశ్రీ లంకలపల్లి వేంకటసుబ్బయ్యగారు లేఖాపరిచి
తులగుట వారికి నాసంకల్పం బెఱింగింప వారు దామామహారాష్ట్రగ్రంథంబుఁ బఠించితి
మని యాకథాంశంబు లేఖామూలకమున నెఱింగించిరి. ఆ యుత్తరమును మాతృకగాఁ
గాని నే నీకృతి రచియించితి.

ఇందలి కొన్ని చోరము లు దప్పుడు కొంచె మప్రస్తుత ముగవడు చున్నదని తోఁ
చెనేని యవిగ్రంథ విరచకకాలమునకు ప్రస్తుతిములుగానుండెనని చదువరులు
గ్రహింతురుగాక.

నా వ్రాతప్రతిలోని రమారమి ౧౦౦ పద్యములు క్లిష్టముగ నుండుటచేతను
బూర్వపద్యనాసామ్యము నొందియుండుటచేతను సీమద్రితప్రతియందుఁ దొలగించి
తిని గాని యాఱవ యాశ్వాసమునఁ గడపటఁ గొన్నిపద్యము లెక్కువగఁ జేర్చితి.

౩- వ యాశ్వాసంబున * గుర్తుగల పద్యముల కన్నింటికి నప్రస్తుతంబున రామా
యణార్థము గలదు.

ప్రత్యాశ్వాసాంతపద్యప్రథమపాదప్రాసాక్షరంబులఁ గ్రమంబుగఁ జూచినచో
“కౌసల్యావివాహం” “రామార్జుణమస్తు” అని యేర్పడును.

శ్రీమారాఘ్యదయంబునకు మత్కర్తృత్వము నొకానొకఁడు సందేహించినకార
ణముననట్టికథంకల కెఱవీరియకుండుటకై ౧౨-వ పుట ౧౪౫-వ పద్యంబునను, ౩౨-వ
పుటలో ౧౯౪ చక్రబంధపద్యంబునను, ౫౩-వ పుట ౧౧౩-వ పద్యంబునను, ౧౧౩-వ
పుట ౫౧-వ పద్యంబునను, నింకఁ గొన్నిపద్యంబులను నాపే రిమిప్పితి. ౫౦-వ పుట ౮౩,
౫౧-వ పుట ౮౨, ౮౯, ౯౨-వ పుట ౭౪, ఇట్టిపద్యముల కర్థము కాదినవేత్తాది సంఖ్యా
సూత్రంబులం బట్టి గ్రహింపవలయును.

ఆంధ్రభాషాస్థితి యివ్వడు కొంచె మభ్యుదయోన్ముఖ మగుచున్నట్లు తోఁ
చుచున్నది గాని

కం. వెలయాండురెండవైనను

గులకాంతకునీడు గారు కువలయమందుకా

బలువిద్య లెన్నియైనను,

గులవిద్యకు నాటి రావు * గువ్వలచెన్నా”

యన్న యసమానవాక్యమును మఱవక తమ దేశము నభ్యుదయం
బునకును, దమయైహికాముస్మిక లాభంబులకును, నిదానమైన మాతృభాషకు, సం
పూర్ణకౌరవముఁ జూపుబుద్ధి భగవంతుఁ డెప్పు డాంధ్రుల కొనంగునో.

నే నీకృతి రచియించిన పిమ్మట నాపరిచితు లొకరు, శ్రీపాద వేంకటాచలకవి
ప్రణీతమైన శ్రీకౌసల్యాపరిణయంబును ౫- ఆశ్వాసముల గ్రంథమొం డిదివఱకేయున్న
దని యొకముద్రితప్రతి నంపిరి. దానిం జూడ దానికిని డీక్షినింగృతిపేరునను, నాయికా
నాయకనామములను, మాత్రము సామ్య ముండెను గాని కథానివయంబున నించు
కంతయు సంబంధము లేదు. మఱియొక కౌసల్యాపరిణయ మనుయక్షగాన ప్రబంధ
ము ప్రకటనమును వారాపత్రికలం జూచి దానిం గొని చదివితని గాని యది
కథయందుమాత్రము కొంచెము సామ్యము గలదై యుండెను.

శ్రీమారాఘ్యదయమును బ్రకటించినపిమ్మట దానిం జదివిన పరిచితాపరి
చితు లగుపండితమిత్రులు నది మిక్కిలికఠినమైన బండ్డితైక వేద్యంబుగ వ్రాయం బడి
నదనియు, సీతూర్వావ్రాయంబుడు గ్రంథమును గాలానుగుణముగఁ గొంచెము సులభమై లి
రచియింపుమనియు, బోధించిరి. వారి హితబోధ మనునరించి సులభమై లిని నీకృతి
నిర్వహించితి. ఇంతకు సులభమై లి కావ్యములకు రుచింప దనితలంచెదను. అయినను

దీనిపై సజ్జనాభిప్రాయ మెటు లుండునో యారసి వలసిననో నిశ్చయించి దాని ననుసరించెద.

వర్ణనాంశములయందు సాధ్యమైనంతవఱకుఁ బ్రకృతి ననుసరింపఁ బ్రయత్నించి తిఁ గాని యాయుద్యమ మెంత వఱకు సఫలమయ్యెనో చదువరులకే యెఱుక. యువ తిప్రత్యంగవర్ణనాదుల కిందు వలసినంత యవకాశ మున్నను బ్రకృతకాలమునం దవి రుచింపకుండుట యటుండ నవి పాపాపహం బనియు నెంచి వానిని మానితి.

ఈకావ్యమునకు మూలగ్రంథం బీవేర నెనఁగుచున్న దని వినుటచేతను, బరిణయమే కథ కంతకును బీజభూతంబగుటను, దీనికి శ్రీకౌనల్యా పరిణయం బనుపే రిడి నను బరిణయభాగము మాత్రము మిక్కిలి యల్పమై యిన్నది. (మృచ్ఛకటికవలె నిది యెంచంబడుం గాక.) కావునఁ బరిణయనామమాత్రమున శృంగారవర్ణనాభూయిష్ట మని తలఁచి యెవ్వ రేని గర్వింపకుదురు గాక.

పూర్వకపితృరులు ద్రోక్కనిత్రోవలును, నూహింపనివిషయములును, లేవు. అ యిసను సాధ్యమైనవఱకు నూతనవర్ణనములే వ్రాయఁ బ్రయత్నించితి. నేను గ్రాత్తగ నూహించివ్రాసినాడ ననియనుకొన్న వర్ణనములు కొన్ని పదపడి సంస్కృతాంధ్రకావ్య ములంజూచి యట్టివాని నెల్లఁ దొలఁగించితి. ప్రమాదంబున నింకను నట్టివి తప్పియుండిన నుండ వచ్చును. ఈనియమము పద్యశైలియందును సవలంబింప సాధ్యమైనంతవఱకుఁ బ్రయత్నించితిని గాని గుణపక్షపాతంబునను దుర్బేద్య చిరతరపతనాపరిచయబలకారణం బునను గొన్నియెడల దీనిం బొలింపమి నెఱుంగును.

ఈగ్రంథము నందలి గుణగుణవిమర్శలకు సమచిత్తు లగు విపశ్చిత్తులే శరణము. సజ్జనులు స్వభావముగ గుణగ్రహణపరాయణు లగుట వారప్రార్థితు లయ్యు గుణ మునేగ్రహింతురు. అట్టివారికి విధేయుఁడనై నమస్కరించుచున్నాఁడను. “ప్రమాదో ధీమతా మపి” యనియుండ నిత నాయట్టి కించిజ్ఞనకా ప్రమాదము లేక యుండును.

ఈగ్రంథమునుబ్రకటింపఁగలుగుటకై ధనసాహాయ్యమొసర్చిన మహారాజరాజ శ్రీరాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరుజమిందారుగారికి నాయురారోగ్యైశ్వర్యాద్యభ్యుదయంబు లొసంగ భగవంతునిగూర్చి యిట్లు ప్రార్థించుచున్నాఁడ.

పం చ ర త్న ము లు.

శ్రీ రాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరుజమిందారుగారికి నాయురారోగ్యైశ్వర్యాద్యభ్యుదయంబు లొసంగ భగవంతునిగూర్చి యిట్లు ప్రార్థించుచున్నాఁడ.

సీ. శ్రీకరుణానాథుఁశ్రీమీఱుపుష్పవఁద్విస్ఫురన్నేత్రాబ్జవిలసితుండే
పూతధీనిత్యపిఁభూతిదానవినిద్ర,పద్మానిమేషాక్షిఁప్రాణవిభూషు

మారుతసుతసఃమావల్లభులకు సమర్థ్యత్వమొసఁగినమానధనుఁడు
కాతమప్రియవధూఁసుచజాడ్యహరుఁడగు, సతభవామయతాపఁహృతిఁబఁండు
రాజు వెల్లంకి వేంకటరామరాయ, బహదరంకితుఁడెంపాట ఁ మహితగోత్రు
రేయుఁబవలును బ్రోమతఁశ్రీచిరాయు, రతులితారోగ్యవిభవసంగతునిఁ జేసి. ౧

తే. క్షీరనిధిజాత, యిందిర, శ్రీవధూఃపి, భువనమాత, రమాదేవి ఁ పూర్ణకృపను
రాజకులజాతవేంకటరామరాయ, మందిరావాస యగుత స క్తందివంజు. -౨

ఉ. శంకయొకింతలేక యనిశంబు విరోధివరూఢినీహృదా
తంకకరంబు,స్వాశ్రితసుదర్శన మైనగుదర్శనంబు వె
ల్లంకి వలూబ్ధిసోము, నకలం, కనుజాతనుజాతసంగతుఁ
వేంకట రామరాయ పృథ్వివీపతి విశ్రుతకీర్తిఁ బ్రోవుతఁ. 3

సీ. రాజకులాంభోధిరాకాసుధాంశు భా,ప్రకశీలగుణజాలు ఁ సుకలుఁ బెంపు
చెలఁగ సంతతబుధాశీర్షచనకలితో,ల్లాసమానను,దయాభాసమాను
యదుకులప్రవరపాదాంబుజాన క్తన,మృనితచరితు దుర్మానరహితు
రాజుత నిర్దరాంధ్రకళాబ్ధిమ ధనభ, ప్రకసుధాస్వాదనఁపూతచిత్తుఁ
బ్రేమ వెల్లంకి వేంకట ఁ రామరాయ,మహివనర్యుని ససమానమహిముఁగాఁగఁ
బ్రోచుఁగావుత నిరతంబు ఁ బుధవినుతుడు, చుట్టుఁగై దువువలమురిఁబట్టుప్రోడ. ౪

సీ. విశ్రుతనత్కిర్తి ఁ పెదరామ రాయఁడే, పూతచరిత్రునిఁతాతతాత
ఘనతరసమ్మానఁధనుఁడు మల్లారావు,భాత్రీశుఁడేపిభుఁతాతతండ్రి
విబుధను స్తవనీయఁవేంకటకృష్ణరా,యంఁడేదయాశీలు ఁ తండ్రితండ్రి
గణనీయగుఁబుజఁగన్నాధరాయఁ డే,దానశీలాత్మునిఁతండ్రి యట్టి
తామపదభక్తు వేంకటరామరాజ, విభువరేణ్యునిఁబ్రోవుత ఁ విశ్వేధర్త
భక్తశుభకర్త సతలోకఁపంకమార్త, జానకీభర్త కరుణచేఁ సంతతంబు.

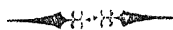
తిరువల్లిక్కేరి

1902 సం॥

మే నెల 4-తేది.

సుజనవిధేయుఁడు

వావిలికొలను సుబ్బరావు.

శ్రీ శారదామైనము.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

—* ఉష్ణదేవతాస్తుతి. *

నారాయణనిత్యము క్తశుభగోష్ఠీనభ్యతావాప్తిక్
ధ్యానితుం జతురాత్మ్య, సంసరణవిస్తారాబ్ధినిస్తారకు
శ్రీనాదాత్మకు, శ్రీనివాసు, హరి, నిశ్చింతాప్తి నాత్మోద్భవా
స్తానాశోద్యమనైరిసంహరణకౌశల్యాయనృ, రామునిక్.

సీ. ఏనతిశీలంబు ♦ హృదయంగమంబునై, రాము నిస్తులయశోధాముః జేసె
నేరమణీమణి ♦ గూరిమి లోదాల్చి, పాంసుల రత్నగర్భగ రహించె
నేకరుణాలయ ♦ హింసింప నెంచిన, పలువ కిప్పించె నవ్యయసుఖంబు
నేభక్తచక్రలయేపారుకరుణచే, జెనఁటికాకము చిరజీవి యయ్యె

అ. నాపీలికాజ ♦ మేపురంధ్రీలీల, యేమె శ్రితులఁ బ్రోవ ♦ నెదురుపోవు
స్థిమాన, త్రిజా ♦ వగీర్ణగుణపూత, నీత నన్న ధన్యు ♦ జేయుఁగాత.

సీ. మూడువేదంబులుముప్పిరి నెల్లిన, వేణితో గృతిఁదాల్చు ♦ పాణితోడ
వెన్నెల గురియించు ♦ వెల్లనివలిపంపు, టొల్లెతోజన్నిజాబిల్లితోడ
జేవోకువాదోడు ♦ చెల్వారుముద్దుల, చిలుకతో మురిపెంపుఁబలుకుతోడ
సరిమపసనిస ♦ సభవమగరిస య, స్వితో నిర్జరీ ♦ శ్రేణితోడ

తే. వ్రాలువిరిచూలున్గొలు ♦ పూలనాలు, దాల్చుప్రాయాలికేరలు ♦ వేల్పుచాలు
నేలు విద్దెలజవరాలు ♦ మేలుగ్రాలఁ, జాల నాపాల నిల్చి నన్నేలుఁగాత.

మ. ధర్మ సగ్గాప్రతిభాత్మ్య గాంచి నిజమధ్య, స్వాదునిశ్వాస, స
చ్చవి, లావణ్య, నితింజసామ్య మొసరం ♦ జన్మంగ బోధించినన్
దివి, వాతా, గ్నిపయఃకుచక్రములఁ దా ♦ నిర్మింప శాలీనుడై
సవువాణి గవుఁగింటఁజేన్పు నజా స్వాంతంబందు భావించెదన్.

ఉ. నీరసయుక్తిరక్తిను ♦ నీమధుధర్మము నిర్మలత్వముం
బేరుపహించుమేనఁ బ్రభావించుటయుం గన సాటి యెవ్వరే

భోరన శౌరినిండలను ♦ బూనగ నాపగ నేర్తు నెట్లు మైఁ
జేపవనంచుఁ దా సవతి♦చేడెల నొక్కట నూటడించు సం
సారి హరుండు నాబహుళ♦సంకటముల్ హరియించుఁ గావుతే.

౫

ఉ. వైరిగదా మరుండు మగు♦వా! తగవౌనె తదంకపాళులం
జేరువ నంగపాళి మది♦జింతిల కింత? యనం గపాలిలోఁ
గూరిమిఁ గూర్పఁగా మనలఁ ♦ గుంటెనకాఁ డగు నాయనంగుడున్
వైరియె? యంచు నవ్వెదుభ♦వాని దయన్ శుభవాణి నిచ్చుతే.

౬

తే. ఎవని ముదలార్గ నేవింతు ♦ రెల్లవిబుధు, లెవనిముద లారసి చరించు♦నెల్ల సట్టి
మొదటితలయారిశ్రీనేన♦మొదలి కూరి, మీఱునుద్భవములద్రుంచు♦మేలువెంచు.

ఉ. స్వాంతమునన్ భ జింతు గుణ♦వంతు, మహాబలవంతు, దైత్యు
ద్ధాంతతమాలవత్రఘటి♦తాంతుని, దాంతుని, శాంతు, మష్కృత
ధ్వాంతఖరాంతుమంతు, వసు♦ధాతనయాఘనశోక శాంతు, ధీ
మంతు, దయానిశాంతు, హను♦మంతు, నతాయవసీవసంతునిన్.

౭

కం. సకలకళాధారు శర, త్సకలకళాధామరుచిని ♦ సైంధవగళునిన్
శకలీకృత సైంధవగళు, సకలు న్ననుఁ జేయ భక్తి♦సన్నుతియింతున్.

౮

—* సంస్కృతాంధ్రకవీంద్రవినుతి. *

ఉ. భారతి యేమహామహుని ♦ వాక్కునురంగమునందు సద్యశో
భారతినాట్యముం జలివెఁ ♦ బాత్రమునాఁ దొలుకొల్త హర్షశో
భారతి మీఱ సంధెలర♦వఁబులు కర్ణరసాయనంబు
నాఱుమి నేఁ దలంతుఁ గవి♦తామరశైవలీనీత్రివిక్రమున్.

౧౦

కం. ఘేదముఁ దొలగింపఁగ న, మ్రోదము ఘటియింప భోగ♦మోక్షశ్రీ లా
పాదింపఁగఁ జాల్పంచమ, వేదము రచియించు నపర♦విధు నేఁ గొలుతున్.

౧౧

తే. కాళిదాసకవీశ్వరుఁఘనుని దండి, పండితుని దండి, జయదేవుఁబాణు, మాఘుఁ
జోరుని, మయూరు, భవభూతి♦భారవి, మది, సుకవిలోకేశులనుగొల్తు♦నూక్తులొడవ

ఉ. భీముని, నన్న పార్థ్య, నెఱుఁగెగ్గడఁ, దిక్కన, నాయదర్పణున్
సోము, ననంతుఁ, బెద్దనను ♦ సూరన, భాస్కరుఁ బోతనత్కవి
న్రామ కవీశు, వెండి సిరి♦నాథునిఁ, దిమ్మనఁ, బిన్నవీరవన్
రామవృపాలభూషుఁ, గవి♦రాజుల నెంతుఁ బ్రశస్తనూక్తికిన్.

౧౩

కం. సాధునికరవంద్యుల నే, సాధునికకవీశులన్ మహాత్ముల మది నా
రాధనకయి తెలుతున్ గం, గాధునికాభంగభంగ♦గంభీరోక్తిన్.

౧౪

వ. అని దేవతావందనంబున, బుర్రాతనాధునాతససత్కవీశ్వరానందసంబునగావించి
జన్మసాఫల్యంబుగనొక్కపుణ్యకార్యంబురచియింపఁదలంపుచెంగలింపనుద్యమించి.

చంకవిమును నర్తనాంగసయుఁగట్టము రెంతలు గల్గియున్న న
య్యవి వెలిదోఁపనీక వెలయక పలయుక వెలినాడు నత్తటిక
భువిపయిఁ జూపఱు ల్లరంగఁబోరు హృదంతరవర్తివేదనక
నెనమిడి లోపమే చెగడ * నేర్తురు నిఘ్నరవాక్పరంపరక.

౧౬

సీ. చిత్తమా యాదరాఁయత్తమై గ్రాలదు, పాత్తమాయాదరాఁనృత్త మగుటఁ
గరము విచక్షణాఁకరములు గానియ, క్కరముల వ్రాయు నాఁకరము రెపుడు
పాదము ల్లర్కశఁపాదకంటకశిలాక్షోదముల్ యాతనాఁపాదము లగు
దేహంబు రోగసంఁదోహంబుబలిమి మం, దేహంబు బ్రతుకె సంఁదేహ మగును

తే. ఇట్టిసనుభోటిమానిసికెట్టిలొదవు, విబుధహృదయంగమాలాపఁవివిధచతుర
నటన ఘటనాపటు స్ఫుటఁకటకపటల, కమ్రూళంఝుళారావఁకావ్యకస్య. ౧౭

సీ. సరసుల నద్గోష్ఠిఁ * డిరిగెను కవిరాజ, హంసలఁ బదరాగ * మరుదు గాదు
విబుధులసంగతి * వివారింపు రుచివిధా, శుకవుల నొప్పారు * శుద్ధసూక్తి
బహుభోగభోగఁపటిమనైన యహీనుఁ, డోపెడి బహురీతుఁలొప్పుఁ బలుక
విషయానుభవయ్యుఁ * వెలసెడివారికి, భావజాత్యున్నతుల్ * పలుక నుభువు

తే. కంజదృక్కుంజలోచనాఁకంజరేధ, మంజుమంజీరశింజానఁపుంజ మింటఁ
బుంజిగొనియున్నభోగముల్ * పాదలుచున్న, లలితకవితామిలాసినియలరుటరుదె?

సీ. కలమెత్తివ్రాయంగఁ * గడగితినా గ్రామ్య, నచనభూయిష్ఠంబు * వ్రాయసంబు
వీను లొగ్గి యొకింతఁవినియెద నందునా, బండుబూతులె చెవిఁనిండుచుండుఁ
గన్నలు విచ్చి నేఁగనుఁగొందునందునా, కంటకతరుదరు * ల్లానఁబడును
స్వచ్ఛందవృత్తిఁ * జరియింతు నందునా, ధర నాథసంతృఢఁ * డిరుగరాదు

తే. కాన నావాన ననమానఁమానభాస, మానసదరీణవర్తనాఁమాధురీణ
భావనానూననూన్మనఁ * భావనార్హ, శారదాదేవి యెటులుండు * సంతసమున. ౧౮

వ. కావ్యరచన వైవభూజావిశేషంబుగ మనీషులు పాపించుటఁ గృతీకృత్యంబునఁగృ
తకృత్యుండ నయ్యెద నని తెలుప నయ్యది పూర్వకృతా పూర్వసృతాధిక్యం
బునంగాని నిరంతరాయంబుగఁ గొనసాగనేర దని సందేహమందేహుండనై
జోలాందోళితమానసంబున నెయ్యదియుం దోఁపని శ్రీరామధ్యానంబు సలుప
నెయ్యదిహృదయగోచరంబగు నర్థానిం గరణీయంబుగ నాచరించెదఁ దత్కరుణా
నిరర్కసంబులనేకంబులు హృద్గతంబులయ్య జంకనలయని దృఢచిత్తుండనై శ్రీరా
మ సాన్నిధ్యంబుఁగల్పించుకొని నర్థనిమిలితలోచనంబునై ధ్యానించుచున్న
సమయంబున.

2౭౦

సీ. రాహుగ్రహవ్యనింగ్రళదబ్జమండలం, బస నొప్పు నెమ్మొముహువుతోడ
గ్రీష్మసాయాహ్న సంద్విత్యమానం బగు, తనులతఁ దనులతఁదారసింప
నవహిమాత్యయవేళ ♦ నలివాయుకంజాత, ముల కన్నకన్నలుపురుడుచూపఁ
గాననకృత్రిమంగర్తవినిగ్గత, కరిణినా నిజ యానశకలన మమరఁ

తే. జెలఁగికుఱుమాపుచీరకుఁచెల్లు గునిసి, యాడమిఁగాళ్లఁ, గొనగోళ్ల ♦ ననువుపఱిచి
చెనఱువెండ్రుక; లొయ్యనఁజేరవచ్చి, నిలిచె నొకలేమ మామకఁనికటనీమ.

ప. ఇట్లు మదీయోపకంఠంబుఁ జేరినయక్కలకంతి నుపలక్షించి. ౨౨

ఉ. ఆవిరి గప్పగా మినుకుటద్ద మొకో, ననుమంచు పోకి పోక
వావిరి దాటి తేఱు సితవారిజమొక్కొ, దినాంత వేళలక
బోవుచునుండ నెండ పరిపూర్ణసుధాకరబింబమో, యనం
గా విరిబోణినెమ్మొగము ♦ కారణమేమియొ నాడి తేఱెడిక? ౨౩

సీ. దయ నాకు సిరు లీయదయచేసినట్టి యా, లచ్చియందునొ మేనుపచ్చగామ
పద్యముల్ నానోరఁ ♦ బ్రాధిమైఁ బలికించు, వాణినాఁ బుస్తకపాణి గాదు
జగతి భక్తులఁ బ్రోచునగజాత యందునా, రుదురాక వేరు వేరెదను లేదు
మదనమోహిని యని ♦ మదిలోనఁ దలఁతునా, చిత్తవిభ్రమ మెట్లఁచేరదు నను
తే. మహినిమహిళయందిట్టిమహిమయున్నె? వేల్పుఁగన్నియకెట్టులీవెతలుగలుగు?
ననుచుఁదలపోసి యిట్లంటిఁనతివతోడ, నైజమగుగురుభావంబునయముమెఱయ.

ఉ. ఎవ్వతెవమ్మ నీవు? కత ♦ మేమి యొకో యరుదేర? నీమదిక
నెవ్వగ గూరియున్నగతి ♦ నీదుస్వరూపమె చెప్పెడుం గటా
నొవ్వంగ నేరు పల్కిరి నినుక? నను ధన్యుఁ జేయు జెల్లనా
గువ్వలయెక్కిరింతగలఁకొమ్మనా? యమ్మనా తమ్మిచూలిక? ౨౪

ప. అని తనయమానవం బైన తేజోవిశేషంబుకతన భయభక్తి సంభ్రమంబులు
ముప్పిరిగొనమోడ్పుఁ గేఱునమిగుల మాటాడనేరని నన్నుఁగనిసాదరంబుగ నా
యంబ యిట్లనియె. ౨౫

తే. అన్న! కన్నలవిల్తువియన్నయన్ను, గాఁగ నన్నెన్నమినిన్నుఁగానఁ గాను
ముచ్చపైనను నచ్చితిముచ్చటింతుఁ, గలదు నాదీనదశకునుగారణంబు. ౨౬

ఉ. మానరచింత లొంది విషమవ్యసనావలచిత్త నొట సం
తోసములేను నెట్లు పరితోషముకల్పిఁ జరింతునో? యనా
శ్వాసితదుఃఖతే మనసి ♦ సర్వ మసహ్య మటన్నపల్కు వి
శ్వాసము గాడె? శోకసమశాత్రవుఁ డుండునె వేటొకం డిలక. ౨౭

తే. ఆరురుక్షుండు శ్రోధంబు ♦ నణఁచుభంగి, నల్లి బడ బాగ్నిఁ దనలోన ♦ నాఁచినట్టు
లాఁపిమదిలోన నాదుడు ♦ రంతచింత, నవనిపైఁ బుత్ర! యిటు నడ ♦ యాడుదాన.

ఉ. ధారిణిఁ గృష్ణరాయలు తు ♦ ద స్థలయాంధ్రరసాధినాథులుఁ
గారవమార నన్నుఁ గనఁ ♦ గా ఘనశౌరవవృత్తి నుంటి ము
న్నీరస నిప్పు డన్యగతి ♦ నీరస మొప్పఁగఁ జూడ నాప్రజల్
నీరసరూప మొప్పె ధర ♦ ణీసురనత్తమ! యేమిచెప్పుదుఁ.

30

తే. ఆంధ్రనాథునిపాలితం ♦ బైనయట్టి, యంధ్రదేశంబునందలి ♦ యాంధ్రులెల్ల
నాదుతనయులఁగా నెంతు ♦ మోదమొప్ప, నాంధ్రభారతి నే నొట ♦ నవనివిబుధ.

కం. రాజన్యలచే బూర్వము, పూజులుగొనువారు నాదు ♦ పుత్రకు లయ్యో!
రాజుల సేవకు లగు ని, స్త్రీజులఁ గొలిచెదరు నేఁడు ♦ దీనత్వమునఁ.

వ. అదియైనను నజ్ఞన సేవయా యందు వేని.

33

కం. అధములు మతిగుణవిద్యులఁ, గ్రుధ సాదుల నేఁచ బ్రహ్మ ♦ కొడుకులు సుమి వా
రధికారులు గావుననో, యధికారులుగాఁ జరింతు ♦ రనుజీవులకుఁ.

38

చ. కఱకునిలోకనంబుల నె ♦ గాదిగఁ జూచు, హాసించు, నంచునఁ
గొఱలినవారిఁ గాంచి కొఱు ♦ కుఁ రదముల్, నగుఁబాటుఁ జాటఁగాఁ
జాకున నాడు, వ్రాయు, మఱి ♦ చూచును, లేచును దాఁప నిద్రి హా!
యుఱవగునన్నిపాతగుణ ♦ మో, యధికారపిశాచవేషమో.

37

నీ. ధరణీప రాగంబు ♦ ధరణీపరాగంబు, నమ్మితిరుగఁగరాదు ♦ నమ్మి పతులఁ
బతిమహాదరము ల ♦ ప్రతిమహాదరములు, తల్పిబ్బులౌ మది ♦ నుజ్జే నేని
వరచంద్రహాసంబు ♦ వరచంద్రహాసంబు, మెలఁకువ గలిగియ ♦ మెలఁగవలయు
సధికారకౌచితి ♦ యాధికారకచితి, దూరంబునందె తా ♦ దొలఁగవలయు

ఆ. బలుకరాదు నిజము ♦ బలుకక పోరాదు, పోవరాదు మించి ♦ బుద్ధినుంచి
చిక్కెనేని మిగులఁ జిక్కుల నిడుదురు, కూళజనులశిలువు ♦ చాలబళువు.

36

కం. డాట్టడుములఁ బడుటను నా, యిట్టిరు లగువట్టు లేమి ♦ యెంతచదివినఁ
గుట్టుగ నున్నా రకటా, గట్టిగ ననఁ బట్టులేమి ♦ గడుకొని కావక.

32

కం. ఈవిధి శ్వసన్మత్రిఁ దిరిగెడి, సేవకులే గాక మఱి య ♦ శేషజనంబుల్
నావలను చూడ రోసిరి, నే వగచెద దాని కేదను ♦ నిరతముఁ బుత్రా.

39

కం. అంచం బగుకొఱజాబిలి, ముండలఁ గద మెఱయు నాకు ♦ మును చెప్పుడు, నే
డెందెందుఁ జనిన మెడవై, నొందెందఁ గద యర్ధచంద్ర ♦ యోగం బకటా.

37

నీ. నాపుత్రులే న న్న ♦ నాదరించుటఁ జేసి, యాహారముల మీఁది ♦ యాశ లేదు
నాకుఁ గూర్పుసుతాళి ♦ వీర నుండమిఁ గాంచ, నగలు మై సవరింప ♦ వగపుకలుగు

శతపాదపరులైన హరవాదులను గన్న, నగ్గిలేకయే కడుపుభగ్గు మును
దామసంబున రేగితమలోన గలహిందు, తనయుల గన్న సమనము పొగులు
తే. నాయనా! యేమియందును నాయవస్థ, బాలిచెడలగడ యగును నాచు స్థలము
కొమరుపిణియచేయూతగోలయయ్యె, సుతసమూహంబులిటు సేయనుబ్బరాయ!
తే. కురుల వైనను లెక్కింపఁదరముకాని, యలవిగాదయ్య నాపుష్కల గణింపఁ
బరగఁదలవెండుకలయంత బలగముండి, దలకుఁబోసెడి దిక్కినిఁగోలఁపఁబుష్క.
తే. ఆంధ్రులెల్లెడ నన్యకః శాభిరతిని,
గులముఁ గులవిద్య మఱవఁగఁదలఁచి తలఁచి
వెతలు గుడుచుచు నేనున్న విధము గాంచి,
తెలుఁగురాయఁడు జడమయ్యె దిగులు చెంది.

౪౨

చ. కరము వసంతకాలికవికస్వరచారుపిక స్వరైకభా
స్వర మగునాగళస్వరము సంతతముం బస మేళసంబుగాఁ
బరఁగెడి, నేఁడు మందమయిభాసిల దయ్యె నుభేతరస్థితి
వరఁబెడివార లేడ? బ్రతిభాయతవాక్కు శలత్వ మేడనో?

౪౩

చ. తలఁవఁగఁ దాలమా పదనతాలమె, మూర్ఛన యెంచె మూర్ఛ నిం
పలఁగఁ జేయఁజాల్లయ లయంబును బొందెను, గ్రామ మక్కటా
చెలఁగెను గ్రామపర్యటనశీలత, నాదు తనూరుజావళుల్
వెలచెలి పాంజావళులు విశ్రుతిఁగాంచె మహాన్నతస్థితి.

౪౪

తే. మదిని నన్నింత తలఁచెడిఁమానవుండు, గానరాడయ్యె గొన్నాల్లుగాన నేను
మూర్ఛలను స్రుక్కిసంచారములను దక్కి, యాపుచెడియుండితిని జమ్మి క్రూరదశను
కం. అటుపిమ్మట నటమట గవు, లటనిట మహాద్రావంబు లలవడ కున్నె
వటియింపకుండఁ పిమ్మట, ఘటియించుచు గావ్యములను గాచిరి నరు. ౪౫
కం. తక్కినవారికి నే ననఁ, గ్రక్కినకూ డైతి నేనుకర్తవ్యమే? యిది నీ
కొక్కింత దెలియుఁ గద నా, కెక్కడిముద మొదవు, సొగసు లేటికి నింక.

చ. కనదురుబంధబంధురముకావ్యమటన్నను రజ్జుబంధమా?
యనుదురు; స్థవస్థుల సములంచు వచింపఁగ గంగ జాతరా?
యనుదు; రలంకృతు ల్పూజితమన్నను ద్రాటనుగూర్చి కట్టెనా?
యనుదురు; నేటియాంధ్రులహాహా బనిసాతెఁ బెలుగుబాసకు.

౪౬

కం. చదివినమూర్ఖుని కంటెను, జదువనిమూఁడుమేలు చర్చింపఁగ దు
ష్పదముల నన్నుం ద్రిప్పెడు, చదివినమూర్ఖులను వశమెఁచక్కంబెట్టె.

౪౭

కం. మాగ్గం జెఱిగియుం గడు దు, గ్గాగ్గంబునఁ జనుటకన్నఁ మానమె మేలౌ
 దుగ్గంధుమముకన్నను, నిగ్గంధుమంబు మేలుఁ నిక్కం బరయ౯. ౧౦

సీ. పాదముల్ దీర్ఘముల్ ఁదేదింపవలె నండ్లు, నాకు విశ్రమ మేలఁ నడవఁ నండ్లు
 కొఱునున్నమునువీడఁ గొడువ యేమిటఁ నండ్లు, వర్ణసంకరవృత్తిఁ పలయునండ్లు
 సద్వృత్తిరీతులఁ జాలసంకట మండ్లు, సద్వసుల్ దలయేరు ఁ సలుపు నండ్లు
 శృంగార మేటికిఁ జడఱకా? యండ్లు, ప్రాణోక్తు లతిగూఢఁ భావ మండ్లు
 తే. వరశకుంతల ముద్దిచ్చిఁ పఱలె ననఁగ, బల! నకుంతల ముద్దిచ్చిఁ బడలె నండ్లు
 నేటి నవనాగరకకవుల్ నూఁగి దప్పి, పద్మనియమంబు నందునా ఁ భాసులగుచు. ౧౧

సీ. బంధము ల్పాక్రిందిఁ బంధంబు లండ్లు శృంగారంబు లెల్ల విఁకార మండ్లు
 గర్భంబు వేదనాదుర్భావ మని యండ్లు, మధురతాదులరుచిఁ మధ్య మండ్లు
 వాక్యచాతుర్యంబు భావనక్రత యండ్లు, యమకంబు దుష్పథఁ గమక మండ్లు
 బహువిధాలంకృతుల్ భారమాత్రం బండ్లు, ప్రాసయోగంబు బీభత్స మండ్లు
 తే. వరపదన్యాసకుశలునిఁ బంగు వండ్లు, చిత్రకవితావిసోదంబుఁ బి యటండ్లు
 మత్సరవృత్తిపలాతితఁ మత్తనయులు, భవ్యధీర్ఘదర్శితాఁ భావు లగుచు ౧౨

సీ. ప్రత్యక్షరశ్లేషఁ పటిమచే జెన్నారు, వాసవదత్త కేవాసి తఱిగె?
 యమకంబు నిండారఁ గొమరైనకాళిదా, సునల్దీదయమున కేసాబగు దప్పె?
 గూఢభావనిరూఢిఁ గూడికర్కశవాక్య, భరితనైషధ మెట్టి ఁ వన్నె వాసె?
 సకలకవితృకృతలంకారంబు జూపిన, మాఘున కేయవఁ మాన మొదవె?
 తే. గలకటా! యింతనలఁపకఁ కుటిలయుక్తిఁ, దేరతేరకు నాడుకుఁ మారకులను
 దూఱుచుందురు బహువిధఁ దోషములను, దీని కేనేమివచియించుఁ దానఁ జెప్పుమ?

ఉ. సాధులుగాని వెక్కలలఁ జల్పితముల్ గొని జాతివాక్యముల్
 గా ధరఃశీసుపర్వ! కృతిఁ గా నొనరించిన లెన్న యండ్లు; దు
 శ్లేషను సట్టెఁజొకవికిఁ మేలిధనంబు లొసంగుచుందు కా
 రా! ధనికుల్; మదియగతిఁ మయ్యయొ యెంతకు వచ్చెఁ జూచితే. ౧౩

తే. నేను దుగ్గజెందినదాన ననుచు, ప్రాణకవితల నావృద్ధి ఁ దరంగదనుచు
 రచ్చకూఠ లెమిగులస్వాఁరస్యనుచు, బలుకుచుందురు మితిమీఱిఁ బిసిమాలి.

తే. శబ్దశాస్త్ర నిష్ఠోక్తి ఁ సాధువగును, వినఁగను వినోదమైయుంట ఁ ననదశేని
 రతిసుఖంబుచక్కెఱకుఁ హిత మొనలుపఁ సిరులకొఱకునుజౌర్యంబుఁ చెల్లునొక్కొ?
 మ. ప్రతిశబ్దంబు మధించి దానఁ గలస్వాఁరస్యంబునుం జూచి య
 ప్రతిమానూనవిలాసచాతురి రహింపక సౌప్యవస్థుర్తిమై

గృతిరత్నంబు ఘటింప భాష నవసుఁగ్రీకాంతి శోభిల్లు గా

క తలంపం బొడిజల్లిమాట లన నెఁక్కాలంబున న్వృద్ధిహూ.

౫౭

ఆ. వాక్యసరణి వేటు ధావకౌశల్యంబు, సరణివేటు; రెంటుసరస మైన

కవిత కవితగాక ఁ కడమ యేదైనను, సుకవు లెంచఁబోరుఁశుద్ధ మనుచు.

కం. సామరతతికై వ్రాసిన, సామాన్యపుంగళు ప్రకృతిశాస్త్రము లుండఁ

సామము సుభునై; నగ రే, ధీమహితులు కావ్యములనుఁదీర్చిన నట్టుల్?

తే. చాలనరులకు లెన్న పాఁచాలి సుమ్ము, తఱచుపురుషోత్తములకు వైదర్భిలెన్న

యార్యజనులకు గాడిసాఁఖ్యంబుఁగొలుపు, లోకులలభిన్న రుచులొటఁప్రాకటంబ.

చం. తలంపకు చిప్రబంధకవితల్ రచియింపఁగ రా దటం చెడఁ

సలలిత కావ్యసంఘటనసారసనేత్రనమస్య గాదె? ని

శ్చలనుమనః ప్రకల్పితబింసప్రసవాదికరూపపద్యముల్

నలిననివాసీసీహృదయఁనాఘన కప్పననేయ దోషమే?

ఉ. కావున వీరివారివలెఁగొనిపథంబులఁ బోకు మయ్య! నఁ

ద్రోవలు దప్పఁజుచును ఁ హందర వెట్టకు మయ్య! పూర్వు లే

త్రోవను బోయి రాతెఱఁగుఁదోషము లెంచకు మయ్య! నేర్పుమై

భావననేయ నయ్య! బహుఁభంగుల నీకు యశంబు చేకుఱు.

౬౨

చ. అంతరాయభయంబునను భిన్నదర్శను లగులోకుల నెల్ల నెట్లు మెచ్చింప వచ్చు

ననియు తీర్చినడి యున్న నిన్ను హెచ్చరింపఁ జనుదెంచితి. లోకంబునంతయు

నేకకృతి మెప్పింప దైవంబు వలనఁ గాదన నీ వన నెంత. కావున నిర్భయుండవై

యుత్సాహంబు వాటించి నిరాఘాటంబుగఁ గృతిఁ బ్రారంభింపు మని దయాహా

షా మనస్తోషణ చింతాశోషణ శంకాచేషణ మృదుమధుర భాషణంబుల భాషా

యోమారత్నంబు సంభాషించి తిరోహితయైనఁ దెలిసి యది యమ్మహాదేవి యల

హోకగాఁ దలంచి.

౬౩

కం. చింతామణిహాసిణినై, చింతామణివేదికపయిఁజెలువలరెడు శ్రీ

కాంతామణి! భక్తోత్కర, చింతామణి వనుచు వినుతి ఁ చేయుచు వాణి.

౬౪

కం. భళిరే! త్వన్నామాప్తిచి, దళమే నిర్వక్రవాగ్గిఁధానక్షమహా

దలమే త్వత్కరుణాకం, దళ మేనను సోకు నట్టి ఁ ధన్యుని బాగడఁ?

౬౫

ఉ. సీరజవీరవాసరమణి! రమణీయమణిమయ్యేమం

జీరకకింకిణీనికరఁశింజితరూపరపులంపులార్చితుల్

దోరముగాఁగ నిస్తులితఁధోరణి మీఱ నవారణంబుగా

నా రసన న్నటించుచు ఘంసంబుగఁ గూర్పఁగదమ్మ శ్రేయముల్.

౬౬

మ. సనయుల్ పూర్వకవీశు లాడని వచఃశ్చాతుర్యమా లేదు; నే
జననీ! వచ్చియు రాక యాడిన మహిఃప్రప్రీతి యొప్పార నొ
య్యనఁ ద్వత్కంఠగభవ్యకావ్యసుమణీఃహారంబుచం గ్రిందునై
కన నొప్పొవతకంబుచందమున మఃత్కావ్యంబు లాలింపవే. ౬౭

వ. అని ముకుళితకరుండనై యమ్మహాదేవిం గూర్చి సమస్కరించి హర్ష పులకిత గాత్రుం
డనై దశకంధరమదసింధురవరసింధురపరమేచకకంధరాంగ సమర్పితంబైన మామణీన
ప్రబంధంబు గుణజంధురపదధురంధరంబై వసుంధర సమంధరగతిఁ గవియుగంధరహ
ర్షాకరం బగు నని తలంచి మదీయాత్మారాముండగు శ్రీరాముని శుద్ధాంతరంగ శుద్ధాం
తరంగసంగతుం జేసి మోక్షఫలాపేక్షఁ దత్కమలాక్షు నృత్యత్పతికి నధ్యక్షుఁగాఁ
దలంచుచుఁ దదుచితకథా నేషణపరుండనై యున్న సమయంబున. ౬౮

కం. మాయమ్మ కనికరమ్మున, మాయమ్మయ, యవగుణంబుఁ మాయమ్మగుఁ జ
మ్మాయమ్మయందు, నడవడి నాయమ్మిక, నమ్మక మ్మయమ్ము గుణమ్ముక. ౬౯

కం. కనకమ్మ సద్గుణంబులఁ, గనకమ్మ మదాఘలకునుఁగనఁ గమ్మతెఱుం
గునఁ గొమ్మలలో వెలయుటఁ, గనకమ్మ యనంగఁ గాంచె ఁ ఘనవిఖ్యాతిక. ౭౦

ఉ. అయమ యొక్కనాఁడు భరఃతానుజరామనమేతరామమా
యో యన డాయవచ్చి తనఁయుల్ దనయుల్లముఁ బల్లవింపఁగాఁ
జేయ విధేయలై స్నుచలుఁ చేరువఁ జేర వినోదనైఖిరి
హాయిగ ముచ్చటించెను సఃమంచితపుణ్యకథా ప్రసంగముల్. ౭౧

వ. వారెవ రెవ రనిన నేనుచు నాయచుజుండు. ౭౨

ఉ. రంగనయాంతరంగమె హూఁరంగని స్నేహితు లెల్ల మోద మా
రంగన, వేంకటేశపదఁరంగనటన్మతియై మనీషిసా
రంగనయప్రసంగ మలఁరంగ నయాంగవిధిజ్ఞఁ డైనమా
రంగన; సాటి వానికి ధఁరం గన సాధుగుణానుపంగునిక. ౭౩

ఉ. పూతయశోవిశోభితుఁడు , భూనుతకంచనపల్లి నంశవి
ఖ్యాతుఁడు నాదుమామ ధుతఃకల్మషహృన్నభీనసమర్చిత
శ్రీతరుణీశపద్యుగకుఁ శేతయవేంకటసుబ్బరావు శ్రీ
సీతమ వీరియాత్మభవశిష్టపణాయితశీల రంగయుక. ౭౪

వ. నా మజుఁదలు. ౭౫

ఆ. పాలవాయి వంశఃభ్రవుఁడు గంఢీరావు, సరసమాంబయనెఁడుఁతరుఁశియందుఁ
బ్రేమఁగాంచినట్టిఁరెండవకూఁతురు, రంగమ సుగుణగణఁరంగమ యన. ౭౬

వ. అట్టి సమయంబునఁ ౭౭

కం. కనుగొనల దయచసము, లునగునలాడంగ నడిమిఁకొమరుఁముగురం

దును గనుగొని సుబ్బన్నను, నను సుగుణవతీమతల్లి నాతల్లి యనెన్.

౭౮

చం. తెలియఁగ వింటిఁ బుత్ర! భవఁదీయపితృవృత్తులు పిన్ననాటఁ బా

టిలిన మరాటబాసచు బంపింపఁగఁ గోసలరాజపుత్రుఁ దా

నలరుచు బంతిదేర్లయొడఁయండు వివాహము నాడఁబూన వా

రల కుదయించు వెన్నుఁ డని + రావణుఁడు వెన వారి నేఁచుటల్.

౭౯

కం. వినిన స్త్రీవాకఫల, నివ్వనిపింపుము నాయనా! నవిస్తరముగ నా

విని యెఱుంగ నేచు దస్తి! మును దీని నదెట్లు పలుక + మొనయుదు ననినన్.

౮౦

తే. రాదుగా నాకు నా మహాఁరాష్ట్రభాష

పెద్దకాలంబు నందలి + వినికి గలదు

దాన దిజ్ఞాత్ర మెఱిగించుదానఁ గొంత

బుధులవలనను దెలియుము + పూర్ణముగను.

౮౧

వ. అని యించుకించుక వచ్చించుటయు నిట్టి నిస్తులప్రళే స్తకథా ప్రపంచంబు సమస్తంబు

సవిస్తరంబుగ నెఱుంగ బద్ధదీక్షుండనై విచారించుచున్నెడ.

౮౨

సీ. శ్రీరామచంద్రవదారవిందార్చనా, నిస్తులశేముషీనిధి యెవండు

ప్రాకటలంకలపల్లెనద్వంతన, నృహనీయహా క్తికమణి యెవండు

ద్రావిడహూణాంధ్రదేవభాషాదిమ, డ్భాషావిభజ్జమనీషి యెవండు

ధీరవీరాసామిసూరిప్రమోదవ, ర్ధనశీలశీతలఁధాముఁ డెవ్వఁ

తే. డట్టివేంకటసుబ్బార్యుఁడార్యహితుఁడు, గోర వాల్మీకునకు మున్ను సారదుండు

పోల నెఱిగించి పెరరేచెఁజాలఁగనను, రమణ నీకావ్యవిరచనారంభమునను.

౮౩

వ. ఆయనకు.

౮౪

ఆ. కులము దానితోడు + చెలువారె బాండితి

వన్నెదెచ్చె రెంటి + కెన్నగుణము

పోత లాకు లున్ను + బాలుపారఁ దాంబూల

మునను వన్నె సున్నుమునను గాడె.

౮౫

—|| అ యో ధ్యా పు రీ చ రీ త్ర ము. ||—

శా. ప్రాజ్ఞగ్రామణి యాతఁ డిట్టులను సాభ్రాత్రంబుపెంపర నో

విజ్ఞానప్రియ! పుణ్యతీర్థముల సేవింపంగ మున్నే మహా

విజ్ఞాల్ దోడయిరాఁ జరించు నెడలం + బ్రీతిం గనుంగొంటి రా

మాజ్ఞ బాలితమై రహించిన యయోధ్యుఁ డేవతారాధ్యనున్.

౮౬

ప్ర. కే. ౧౧

తే. ముక్తిదాయకపట్టనములను మొదలఁ
గొలువఁబడు నెద్ది యపరవైశుంఠ మెద్ది
చూడఁజూడగ మఱియింత * చూడఁజూడ
వలయునని యాన నెయ్యది * గొలుపుచుండు.

౮౭

వ. అట్టి యయోధ్యాపురి చరిత్రం బించుక వచించెద విను మని యిట్లనియె.
కం. శ్రీరాములు వైకుంఠముఁ జేరం జనుటయును బిదవఁ * జిత్రము! సరయూ
నీరము లయోధ్య ముంచిన, వారావృత మగుట విన్నవాడవుగావే.

౮౮

౮౯

కం. ఆపగిదిని బహువర్షము, లావగనీట న్మునింగి * యవిదిత మయి యి
ట్టాపురి చెలంగ నుజ్జయ, నీపురవల్లభుఁడు సర్వసీతిపరుండు.

౯౦

ఉ. ఖండితశాస్త్రవోత్కరుఁ డఁఖండపరాక్రమశాలి త్రోఁచిపా
ఖండలమూర్తి సర్వసంఖండయుతాపనిమండలప్రజా
మండలరక్షణ త్రశుభఁమండనకీర్తివిహారి విక్రమా
ర్ముండనుధారిణీశుఁ డొకఁడుండు రహించె గదా యతం డెదఁ.

౯౧

మ. సకలోర్విస్థితవైవర్ధినినగరీందర్భువోత్సాహియై
యకలంకప్రతిభావిశేషమున దివ్యజ్యేతతీర్థావగా
నికరాటేకనలోలుండై చనుచు నఁనృషించె నిద్దానికై
యకటా! రిత్తశ్రమంబె గాని కనలేఁడయ్యెం బురీతము.

౯౨

తే. శాస్త్రవోదిత మెనట్టిస్థల మదెల్ల, జలమయంబయి యుండుటఁజాలవగదీ
తెలిసి పెద్దలవలననుగల తెఱంగు, ధైర్యనిర్జితకాంచనాహార్యుఁ డవును.

౯౩

కం. ఏతాదృశ మగుజ్యేత్రము, భూతలమునఁగానకుంటఁబోలునె? జనతా
సాతకనిసాతనార్థము, ఖ్యాతి యెసంగినను మృత్యువై నను మేలా.

౯౪

కం. అని నిశ్చయించి నారాయణగుర్చి తపస్సమాధి * సతినిష్ఠఁ జరిం
చిన బెక్కుహేయనంబులు, జనపాలునిఁ జూచి శౌరి * సదయుం డగుచు.

౯౫

వ. భవదీప్తితంబెయ్యది? వేడు మనుటయు దేవా! భవదీయరామావతారంబున నయో
ధ్య యెట్టులుండె నట్టివిధంబున లోకంబునకు న్గోచరింప వరం బొసంగవే యనవును.

కం. శ్రీకాంతుఁ డిట్లు లను నో, భూకాంత! త్వదీప్తితంబుఁపొసంగ దొసంగ
ఈకాంక్ష వివపు మనగ రమాకాంతునితోడఁ బల్కుఁమానవవిభుండు.

౯౬

కం. అనువుల నైనను నీ కిదె, యొసఁగెదనే కాని విషువనోర్ధ్వ కోర్కి
వ్యసనం బైనను రానీ, యస మైనను గాని విషువ * నాశయ మనిన.

౯౭

మత్త. అంత సాహస మేల యయ్య భారాధిపా! విను మొండు నీ
సావ్దంతవీధిని జూడ నెయ్యవి * యాశచేసెదో యట్టిదో

క్షైంతయుం గన నిచ్చు నించుక + యిచ్చగించిన నీధునీ
కాంత నా జనపాలవర్మయు + కాంక్షచేసెను గొన్నిటిక.

౯౯

వ. అవి యెయ్యవి యనినఁ కైకయ్యాకోపభవసంబును, శ్రీరామజననస్థలంబును, గాంచన
సీతయు, గోప్రతారం బనురామనిర్యాణస్థులంబును, హనుమాన్గడియు, నాగేశ్వ
రాలయంబు ననుకొన్నిప్రదేశంబులు నేటికిని దృశ్యమానంబులై విక్రమార్కయ
శస్త్రసంభంబులుం బోలె నొప్పు చున్న యని. వానివెంపుసొంపు వర్ణింప వలంతినే
యని మఱియు.

౧౦౦

కం. అచ్చొచ్చు విడిచి సరయువు, విచ్చేయుటకతన నేడు + వీక్షింపఁగనొ
నచ్చుపుఁజందురురేకన, మెచ్చులుగొలుపుచుఁ బురిసఁమీపమునందుక.

౧౦౧

తే. స్వామినిర్యాణస్థుటవీక్షణముచేతఁ, గనుల నీరూర కుండినఁగాఁడు నరుఁడు
కైకయ్యాకోపభవనవీక్షణమునల్పి, యామెఁ దిట్టనిమానవుఁ + డవని లేడు.

౧౦౨

ఉ. క్రాలెడిశెట్లు కాళి మణిఁకర్ణిక, యజ్ఞయనీపురిక మహా
కాళనికేతనం జెటులు + భ్యాతివహించెనొ, నైమిశాటవిక
వాలెడుఁ జక్రవాపి యెటు + భ్రాజితకీర్తిని, నట్లయోధ్యఁ దీ
ర్థాభుల నుత్తమోత్తమమునై శుభదం బగు గోప్రతారముక.

౧౦౩

ఉ. వేలుపుటాలపాల నగుఁవెల్లియొ? కాదు; ద్రవించిచాటు తా
రాలలనామనోహరునిఁశ్రమ్మలరాళియొ? కాదు; సత్కుఱ
జాలమొ? కా దిఁకేమనినఁ + జారుతరం బగుక్రొత్తముతైపు
స్థిలలతేట గావున ధుఃసజలముల్ సికతాళి తారచూ
ర్ణాళి గతిక గనంగ నగు + నందు నమేయపు లోఁతు గల్గియుక.

౧౦౪

కం. కాంచనజనకాత్మజ రేఁ, గాంచఁగ నగుఁగాని పగలఁ + గనరా జెటులే
నెంచఁగఁ దరమా సీతా, పంచలనయనామనీచిఁసంప త్తతులక.

౧౦౫

కం. రంగగుహఁరతి సీతా, మంగళ దేవత కొనంగ + మణిగణదీప్తిక
బంగారొడలయినం దమ, యంగులుల మఱచుచుందు + రయ్య దిదృక్షుల్.

౧౦౬

మత్త. వేయిగన్నులు గోరితిం బృథివీసుతం గనువేళల
న్వేయిజిహ్వలఁ గోరితిం ధరఃశీసుతక వినుతింపఁగా
వేయిశిరము లానచేసితి + వెండి ధ్యానము చేయఁగా
వేయి నేటికి జన్మమేటికి + వేదిజం గనకుండినక.

౧౦౭

కం. హనుమాన్గడిని విచిత్రము, విచుమా వివరింతు వినఁగ + వీనులవిందాఁ
గన మానస మురదొకో, ఘనమానమువానరాళిఁ గల దచ్చోటక.

౧౦౮

కం. అటవీచరాళికొఱకై, విటపులదట్టంబునైఁ + విషిసమె గల ద
చ్చుట నుండు మొండితోడలఁ, జటులతరాకారములను + శాఖామృగముల్.

౧౦౯

చం. అసమానప్రతిపత్తి నైన, విపులాఃస్థాదంబుచే నైనన, బా
యసముక్ లోకులు సంఘటించికోని రా + హండాలతో వానరుల్
విసుమాంబుగ బారుతీరి నియమావిచ్ఛిత్తిమై బోరికే
లసమానం బగుతిరి గైకొనెమలీలల్ నిత్యదధ్యోదన
గ్రసనాభ్యాసులు వైష్ణవుల్ గుడిని నేరం జాల రో మిత్రహూ! ౧౧౦

చం. అనంగనంగ మాటలు తమంతటనే విరమించు; బాష్పముల్
గనంగగనంగ మోదముర + గాల్యలువాఱును గంట;దత్కధ
వినంగవినంగ వీనులకు + విం దయి పొందుగ విస్తరిల్లు; నే
మనంగ! మనంగనేల నగరాద్భుతలీలలు చూడకుండినా? ౧౧౧

కం. రామప్రసూతిగృహముం, గామించి యెఱైన జూడఁగా నోపినవో
భూమిఁ బ్రసూతిగృహంబును, గామించియ యైన జూడఁగా నోవఁ డయా ౧౧౨

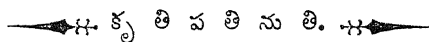
మ. తతశ్చంగారకళానిధాననగరీః, ధాతాబద్ధగ్రేహిని
ధృతరత్నాయితమంగళాయతనసుః, క్షేణిత్ దగు న్నేటలై;
పతకంబో యన సూర్యవంశభవభూః, పాలావళీసంతతా
ర్చితనాగేశ్వర దేవతాయతన ముఃచ్ఛ్రి మించు మధ్యంబురళ. ౧౧౩

ప. అని వచియించె నిట్లు మదీయజనయిత్రీవేణంబున సుహృదీరితం బగు శ్రీకౌసల్యా
పరిణయకథను బ్రబంధంబుగ రచియింపఁ గౌతుకాధీశమానసుండ్లన్. ౧౧౪

కం. కారయతి రాముఁ డట న, తస్మిన్మతిక్ శ్రోత రామఃచంద్రుం డట నా
నేరమి నేం బగునే? కారాకూరంబులేల + కడఁగెదఁ గృతికి. ౧౧౫

చం. అరయంగ మత్పురాకృతమఃహనుకృతంబు లవెట్టివో యహః!
ధరణిని లభ్య యయ్యె విబుధప్రకరస్తుతమంజువాణి నా
కరుదుగ, దాని నే జనకుఁడై హవణిల్లుట ధారవోసెదన్
వరహితధర్మ దానగుణభాసితకీర్తి రామమూర్తికి. ౧౧౬

ప. అని తత్ప్రసాదపరిధ్వికై యతనిసన్నిధానంబుఁ గల్పించుకొని నుతించెద. ౧౧౭

తే. ధరణి దోగామచును బోవఁ + దల్లి జేరఁ
గాలునేతులు డస్సిన + నేల బొజ్జ
సోఁకంగఁ బరుండి తలయెత్తి + చూచుచిన్ని
చూపులను నేడు న న్నిటు + చూడవయ్య. ౧౧౮

చం. గునగునఁ దప్పతప్పటఁగుల్ చెలంగం బరువెత్తుమం డటా
లున మెడఁ గొంగిలింప నొడిఁలో నెగలబాఁకంగ ముద్దువెట్టుచు

ననని యిదేమి నాయన! యనన్ మురిపెంబున „నమ్మ! పాయి” యం
చనియెడు ముద్దునెమ్మెగమునందముఁ జూపగదయ్య రాఘవా! ౧౧౯

చం. మురిపెపుంజుక్కబొట్టు, నునుముంగురులల్లినపింపిణీబడల్
వరగగ ముద్దుగూర్చు జుహుపాలును, సొంపగుపాలబుగ్గలు
స్తరహాసితంబు, వక్షమున • నాణెపుజందెము నొప్ప మకానితో
సరసతఁ దోడుఁగూడిచను • చారుతరాకృతిఁ జూపు రాఘవా! ౧౨౦

చం. బుగిలెడు నూర్ధ్వపుండ్రమును • బుగ్గను జుక్కయుఁ, గమ్మవాసరల్
నిగనిగలాడు హారములు • నీటగుహాఁగులు, వల్లెవాటు, మే
లవ్విగల పచ్చదోవతులు • పాదములం బనుపంటు లత్తుక
ల్లుగుమొగ మొప్పు పెండ్లి హూయలం గనిపింపర జానకీశ్వరా! ౧౨౧

సీ. తలబ్రాలు దోయిటఁదాల్చియొంజొరులను, మీఱు నుత్సాహంబు • మేరమీఱు
శిరమునఁ బోయుదో • గరముసోఁగ జెమర్చు, మేనుల నర్ధనిఃమాలితంపుఁ
గనులఁ బరస్పరంబును జూచి చూడక, యగివాణ మది రిత్తదగుటయైనఁ
దెలియక కేల్పాచి, తెలిసి లోఁ గొడుకుచు, నాన్బొంబంబులఁనావరింపఁ

తే. బనుపుపొడి హరిదళమూను • పాత్రములన, ననువమానవిలాసవిహారలై న
శ్రీవధూవరులార! మీఁచెలుపుచూప, నాకుసాక్షాత్కరింపుఁడీననుపు మెఱయ. ౧౨౨

మ. తలబ్రాల్ దోయిట దోయిలించి తలమీఁదం బోయుభూపుత్రికో
జ్జ్వలశోభాయుతబాహుమూలములపైఁ • బార్శ్వస్థభామాళిపైఁ
జెలియూర్చునల్లిపై సభాసదులపై • సీతాస్యపద్మంబుపైఁ
దెలెపైఁ బాతరలాడుచూపులఁ బ్రసాదించం గదే రాఘవా! ౧౨౩

తే. చెలఁగి యుద్వాహపీఠి వసించువేళ, నూతనాభ్యస్తచార్యవి, నోదములను
నెదురుకోలాడు మీసిగు • కుదురుబెదరు, కలికిచూపుల నామ్రాలఁగులుకరాడె.

మ. దరహాసాంకుర మొప్పు మోవిపయిఁ బ్రోద్యతోద్ధవహిన్ని చ్చటా
శ్యరుణీభూతము లై ననేత్రములతో • జ్యోక్తృష్టిబద్ధాంగుభీ
వోవిన్యాసముతోడ, భార్గవుని నిర్భర్తృనింప నీవ్రూను ని
ష్కరబాణాన్ని మదీయమర్గతికిఁ గూర్చున్ భస్మసాత్కారమున్. ౧౨౪

చం. అడవికిఁ బోర కాల్చుడ, రయంబునఁ గట్ట నారచీర లి
వృష యని కైక వల్కినను • బోణిమి వాసెనే యశ్రు లూరెనే?
తడఁబడనే పదాళి? ధృతి • దప్పెనే యేమియు మోము వాడెనే?
చెడెనే కడంక ? యట్టి యతిఁబిత్రపుందాలిమి నా కొసంగరా. ౧౨౫

కా. రామా! రామయ! రామచంద్ర! రఘువీరా! యందు వాపోవుచు
ప్రామాపూరుషబాలకావళులు కాంతారప్రవేశోన్మతిన్

రా, మీవెంట గృహంబు నూరు విడి యశాఃరా వారి వంచించి తో
స్వామీ! మీ వెనువెంటఁ బర్వ లిడుమఁతాన్వసంతంబు నూరార్పవే! ౧౨౭

ఉ. ప్రాణమువోలె నిన్ను నెడఁబాయని నత్ప్రకృతీద్ధభార్య, య
గ్లానిని గొల్పి శేషగుణలక్ష్యణుఁడు, వన మున్మిషట్టుగా
జానగుటం గదా వనికి + సాగితి వర్మిలి; నేవిభూతియం
దేనియు నీకు వేటు గలఁదే విభవంబు వచింపు తత్త్వమున్? ౧౨౮

ఉ. దాసరితప్పు లన్నియును + దండముతో సరి నాథ! వీఁడు మీ
దాసశఁ గాంచె ని ప్దభయఁదాన మొసంగఁగ నర్హ మంచుఁ గా
కానురు సావరాధుఁ గృపఁ + గావఁగఁ బల్కితి వల్లు వీఁడు మీ
దాసులదాసుఁ డె ప్దభయఁదాన మొసంగెదొ తల్లి! జానకీ! ౧౨౯

చం. కలుగునటయ్య రామ! ధరఁగాంచనవర్ణమృగం? బడేమి ధీ
కలిలమొ; యాన దోస మెఱుఁగం గలదా? విను నీదుమాయయే
యలమెనె నిన్ను? ముప్పునిడె + నయ్యలజన్నిద మయ్యవారి కన్
వలుకు యథార్థ మయ్యె నేఱు + పాలనసేసెదొ నన్న మోహితున్. ౧౩౦

చం. తెలివి దొఱంగి నీవు డెగిఁతిట్టితి వందురు నీమఱుందిన్
డెలియనివారు, రాక్షస తఃతిన్ వధియింపఁగఁ బ్రాణనాథుఁడు
బలికినబాస దీర్ప నట + పన్ని తుపాయముఁ గాక నీకునుం
గలుగునటవ్వు నీత! యొకఁకాలమునన్ భ్రమ మానసంబునన్. ౧౩౧

తే. దంష్యతే లేరు నా కని + ధరణితనయ
తన్ను భర్త నించుడై తృకాంతలను మనిచె
శరణున్నను బ్రోతు నన్ శపథ మూని
గ్రుడ్డుఁ బెకలించితివి కాకి + గోడుకుడువ
సేవ్యతరు లేరొ మీలోనఁ + జెప్పవయ్య? ౧౩౨

శా. లీలాలోకనమాత్ర లోకములఁ గల్పింపన్ హరింపంగనా
లీలామూర్తివింపామరు, బలెనె జాఁలిం బొంది తేలా కడున్?
ఏలా క్రోతుల నాశ్రయించితివి తండ్రి! కట్టి తావార్ధి? స
చ్చీలా! ధాత్రిని గర్భయోగమ యనుఁజ్ఞేయంబుగాఁ జెల్పనో. ౧౩౩

ఉ. కర్తవ్యము భుక్తమైన మఱిఁగాని లభింపదు ముక్తి యన్న యా
కర్తవ్యవాక్యపద్ధతులఁ + గాఢియఁ జెందితిఁ గాని రామ! నీ
వర్మిలి బక్షిరాజునకు + నక్షయసౌఖ్యము లీయఁ జూచి నే
శర్మద మైనమీదయ కసాధ్యము లేదని నిశ్చయించితిన్. ౧౩౪

ఉ. గాటపుభక్తిఁ జిత్తమున + త్కృతసయాప్రమదైక హేతువున్
నాటుచు సేతువున్ దనుజునాయకపట్టనధూమకేతువున్
జీటికిమాటికి హృదయఁసీమ ధరించి భజింతు నాధను
హోటిని బాపనైలశతఁకోటిని ముక్తి వహూటివీటిని.

౧౩౧

ఉ. పక్కికి మోక్షమున్ దనుజువానునాథులకుం బ్రభుత్వము
ల్లొక్కున నీవి నీదయకు + లక్ష్మ్యము లందురు, తేర కిచ్చితే?
యెక్కటిపోరఁ బ్రాణముల + నీయఁ గడంగరే? యేమిలేని యీ
బక్కగువాగుబోతునకు + భద్రముఁ గూర్చినఁగాదె సాక్ష్యమా.

౧౩౨

ఉ. తమ్ములు బిడ్డలున్ సఖులు + దానవవైరియ రాముఁ డన్నఁ గో
పమ్మున రజ్జులాడి దశవక్త్రుడు నాటంగ మేను నిండ నీ
యమ్ములు విశ్వతోముఖములై మఱి విశ్వమయుండ వంచుఁ బ
త్తమ్మునఁ జూచె సంత్యదశ + ధన్యత నట్టిది నా కొనంగుమీ.

౧౩౩

సీ. వసుధగల్గినమేలిఁనన్నెపు త్తడిబొమ్మ, దానగుణాకల్పధరణిజాత
రత్నగర్భాగర్భరాజితసురమణి, రామనీలఖచిత హేమభూష
దనుజారిరామశతఘ్నికి జానకి, సతపంకప్రత్యాశనచణసీత
నాథవత్సస్థనీనవ్యయోజనగంధ, భక్తసంఘాతంబు + పట్టుగొమ్మ

తే. దైత్యకలవల్లకాకోటిఁదశనకమల, జనకధరణీతలేశ్వరసవనశలము
మైథిలీదేవి మోక్షనంపదలదీవి, నాకు సాక్షాత్కరించుత + నాథుఁగూడి.

౧౩౪

సీ. వాసవమణిలఁభాసురగాత్రండు, చారువీరాసనఁపంసితుండు
వామజానుస్థితఁవామకరాబుండు, జ్ఞానముద్రాంకావపవ్యకరుండు
మణిమయకోటిఁమండితేశ్వరుండు, శ్రీవత్సకౌస్తుభఁచిహ్నితుండు
రాణియై జానకి + రాణింప డాపల, శస్త్రసేజాతహస్త యగుచు

తే. వెలసి, తమ్ములఁబావని + కెలనఁ గొల్వ, లోకములనేలు సతజనశ్రీకరుండు
రమ్యగుణకీర్తి పట్టాభిరామమూర్తి, పాయక వసించు నామనఁపదస్థశీతి.

౧౩౫

ఉ. అన్న యటంచు సమ్మి పరమాపదఁ బాపితమ్ముఁగుట్ట న
న్నన్న పాకాలుమంటి, పతివంచును సత్యరతుండ వంచు లో
నున్నకఠోరగర్భ విశిఁనోర్విని ద్రోసితి వంచనన్ సతిం,
గన్నునుతాళి వీధులను + గాధలఁ జెప్ప విసంగసైది తే
మున్నదొ యింక నాదుగతి + యుల్లమున న్నిను సమ్మియుండుటన్.

౧౩౬

ఉ. క్రోఁతిగఁ బుట్టియైన నినుఁ + గొల్వకపోయితి; గ్రద్దనొచు సెం
ప్రీతిని బ్రాణ మియ్యంగను + మేకొననైతిని; భూఃమూషికం

బై తగుసాయముం జలుపఁనైతిని ; బోయత నొదు సాపడక
జాతిఫలంబు లీయ; న్ముసార్థకమానొ మదీయజన్మమున్.

౧౪౧

చం. అడవిని రాయి నైన, గహఁనాంతరమందలి గ్రద్ద నైన, గా
అడవిని దుష్టకాక ముం యాఁజివెట్ట, నయోధ్య వీధిలో
మిడికెడుకుక్క నైన, దమిఁమీఁఁగ దండక వృక్షమైన, దం
దడి నిల జన్మ మెత్తనుగదా భవదాస్య విలోకనాప్తిచేన్.

౧౪౨

సీ. దొరకునే నాబోఁటి విరసమారసునకు, దావకీనపదాబ్జసేనసంబు
వెలయునే నావంటి విమనమేధునకును, దావకభక్తి సుదాచనంబు
చలుపునే నాయత్తిజాత్యైకమానియు, ద్వజస్మవేళ సభ్యర్చనంబు
గలుగునే ననుబోలుఁ ఘురతమోంఘనకును, దావకీనముఖేందుదర్శనంబు

తే. ఏది గతి నాకు రక్షకుం డెవ్వఁ డయ్య, నీ వనాదృతిచేసిన యీరజాక్ష!
యన్యమేదియుఁ గోర నొనల్లుగాని, చాలు నీపాదభక్తి నొంగితేని.

౧౪౩

మ. అవతారంబులు లేవె యవ్వీ ఖలసంహారంబునుం జేయవే
యది నీనామనదావ్యయాభిరుచి నేలా పొందవం చాత్మలోఁ
దపులం జంతన నేసిచేసి కలతఁ త్రవ్వఁజెల్ల నేఁ గంటి రా
ఘన ! దివ్యామృతలబ్ధజన్మ మొరంఁగా లేమినిం గాదో.

౧౪౪

సీ. ఊఁగీసురాత్మజానుప్రదామోదక, యని యన్న భవభయం యి
నీ వబ్బసుఖము నిర్విద్రవజేసెద, వనిన నిత్యశ్రీల యనురు సుఖము
ధీరామలగుణవిహారా యటన్నను, బావసంఘవిభంగ పటిమ బాఁతె
యమితనయావృతాశ్రమవర్ధనా యన్న, నిత్యవిభూతిని నెగడంగల్గు

తే. శరణ శరణంటి రాను! నీవిరుదములను, మామకాఖ్యాన్య సంఖ్యాకభామసంస్థ
వర్ణములఁ ద్రోసిచదివిన నిర్ణయ మగు, నఱయొరచ్చిన నన్ను నీయపయశంబు.

౧౪౫

సీ. అవతారములు లేవె యాబాలగోపాల, మును ముక్తి జేర్పంగఁ గనవు గాక
మంత్రము ల్మహి లేవె యనునీయమహనీయ, తారకఖ్యాతికిఁ దగవుగాక
సత్యవాచులు లేరె సాతత్యవైయాత్య, రామవాక్యాభిఖ్య రాచుగాక
కరుణాపరు లేరె శరణన్న సుర లెన్న, వైరిసోదరుఁ బ్రోవలేరుగాక

తే. వ్రతులుధరలేరె యేకభార్యావ్రతస్థు, తెచటఁ గనరారుగాక ని యెన్నఁ దరమె
భక్తరక్షణనిస్తంద్ర పార్థి వేంద్ర ! రమ్యగుణసాంద్రపట్టాభి రామచంద్ర!

౧౪౬

సీ. బాఞ్జాజనములు నీజాఱ గోఁజాడ, బేజాఱుపడినట్టి విరముతోడ
తహశీలుదారుల తహతహపాటుల, గలతచెందినబుద్ధియలతతోడ
గ్రామైకరాత్రంబుగా దివసైకభుక్తంబుగాఁ బడుప్రయాసంబుతోడ
క్షయము కారణముగ న్నర్తకపర్యంత, గమనాగమనభవశ్రమముతోడఁ

తే. బలుకఁ గడఁగితి నీమాతృపరిణయంబుఁ
జెనుగుచునుగుల నుడిపి నాఁచుమలఁ గృతిని
గడఁగనంగను జేయుమా య కరుణమీఱు
రక్షితామరలోకేంద్ర ! రామచంద్ర !

౧౪౭

సీ. పట్టనిగొనుగులు య పవలించిమబ్బులు, కరదీపికలు తటిద్దణము లిరులఁ
గై వారములు మేటిఁసుంటాపథంబులు, పటకుటీరంబులు య పాదపములు
పాకశాలలు వృక్షవాచమూలంబులు, పచ్చడిమెతుకులే య పాయసములు
లోటితలారులు య త్రోవతోడులు నెడతీయనిచర్చ మాదిగలరచ్చ

తే. గాఁగ నీరంతప్రాద్దేదోకారణముగఁ, బొట్టకొఱకుచదిరుగునాబోటు లేడ ?
నిన్నుఁ గావ్యముఖంబున యెన్ను పేడఁ, దావకీనకృపాదృష్టిదవుల కున్న ?

౧౪౮

సీ. సత్తత్వక్తిక్షీరసంక్లిన్నమై నిర, తామలశ్రేణ్ధాసుహాల్య మగుచు
సమరుకౌసల్యాహృదాలవాలంబున, విష్ణుపదధ్యానబీజ మెసఁగ
నాజిదోహదకారుఁ య డచువేలరక్తి సుధాభిషేకంబున య ననువుపఱుప
సంకురమై గాధిజావితమై యేచి, మృదులనీతాలతావృతము సగుచు

తే. నలువముక్కంటిపట్టుగొమ్మలకుఁ బ్రాకికమలజాతాండకర్పరకాయమాన
మునియివ్వయ ఫలదమై యొప్పురామ, కల్పమిషుఁ గాకనామనఁకాంక్షితములు.

ఉ. ఆసురశిక్ష భూమితనయాగ్నిప్రవేశము కాకరక్షణం
బాసరమాధవాభయము య నంబుధిబంధన మాంజనేయసే
వాసుకృతంబు పుష్పకనివాసము కార్ముకభంజనంబు మే
ధానుభగత్వ మోక్షదకథల్ దిగధిశవిధిస్మరేశు లా
వాసపటాని వ్రాసి యతిభక్తి భజించెడి రాముఁ గొల్చెదన్.

౧౪౯

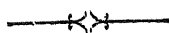
చం. క్షీతిపయిఁ బుత్రభిక్ష శచిఁకిం, బతిభిక్ష సురప్రవంతికా
సతికిని, జీవభిక్ష దివఁసుప్రభుసూతికి, గౌతమరె కిన్
హితగతిఁ బత్నిభిక్ష, ద్రిదివేశుల కస్థలితాన్నభిక్ష, నా
యతమతి నిచ్చు వేల్పు షరమాత్ముడు నాకిష మోక్షభిక్షమున్.

౧౫౦

తే. రామచంద్ర ! సుతుండు మున్రాగమునను
బాడ నీజన్మకథనంబు య నాఁడు వినితి
రామచంద్రసుతుం డనురాగమునను
బలుకునీమాతృకథ మది యలర విరుము.

౧౫౧

కథా ప్రారంభము.

కం. శుకుని న్వర్జితకట్యం, శుకునిఁ ముఖకాంతిహసితః శోణమరీచ్యం
శుకుని న్వర్జితమునీశశి, శుకునిం గని యనియెఁ బార్థః సూనునిసుతుఁడుఁ.

చం. అడిగెడువారి కేమి యనఁయంబును జెప్పెడివారు గల్గె దా
రుషగక ప్రశ్న సేయ నగు ఁ నూఁగొను టంతియ కాదె? వేనటఁ
బడలక చెప్పఁగా వలదె ఁ వారనిప్రేమ ; ధన్యకకాంక్షచే
నడిగెడియాచకుండు దెలియంగ సమర్థుడె దాతృకృష్ణముఁ ?

కం. అట్టుల కావున నిన్నా, శ్లఙ్గిట్టును గదలనీక ఁ యమగఁగ మీరుం
బట్టుగఁ బ్రేమం జెప్పటఁ, బుట్టును మఱిమఱియు నమగ ఁ బుద్ధియు నాకుఁ.

చం. హరి జనియించి తా దశరథావనినాధతనూజుడై తనుం
బొడిగొను నంచు రావణుడు ఁ పూర్వమె విన్నియుఁగల్గి కంసువై
ఖరి మహితాంతరాయములఁ ఁ గల్పన సేయక యున్నె ? చెప్పనూ
ధరణిపుజన్మకర్మచరిత్రలో హరి యాతనియందుఁ బుట్టుటల్.

కం. నాచెవులు హరికథ ల్విస, వాఁచినయవి యానలేవే ఁ వాచవు లొలుకఁ
వాచయమివర్యా! నీ, వాచరితము రవికులార్ద్రః వాచరితంబుఁ.

ఆ. అనుచుఁ దన్ను వేఁడుఁసభిమన్యునుతుఁ జూచి, చిలుకజోగి కరుణఁచిలుకఁ బలికె
నీమప్రశ్న చూడఁనిఖిలో త్రరం బయ్యి, రాకుమార ! యుత్తఁరాకుమార !

కం. చిత్రము దశరథునచ్చా, రిత్రము విసుమా యరీణఁగిరి నివ్వినుతుఁ
గాత్రము గగ్గరుపాశువఁ బ, రిత్రము భవపంకహృతిపవిత్రం బగుటఁ.

కం. సాధువీరోధులు జనధన, మేధాబలముల నడెంత ఁ మీఱుచు నున్నఁ
సాధింపలేరు సుజనుల, సాధువుల న్నాధవుండు ఁ సంగక్షింపుఁ.

ఉ. అందనిమ్రానివండు కమఃప్రాస్థునకుఁ, భృశేనీచలోభి కిం
పొందుయశంబు, మందునకు ఁ నుత్తమసాహితి, పాపజాతికిఁ
డెందమునందు బల్దయ, కడిందిపనుల్ నిఱువేద, కెట్ల టం
చుందురు వైర్యసాధ్యును నఁయోధ్యును లోకులు శత్రుకోటికిఁ.

తే. నేల గలయంతవట్టును ఁ నేలఁ గలిగి
కోచలై నృపు లరిగట్లఁ ఁ గోసలపురి

భూజనములకు నై లింపఁభూజ మనఁగ

రమణ విహరించు రఘుధరాఁరమణఁ డధిప.

౧౦

వ. నిరఘ్నుం డైనయారఘ్ను వొక్కనాఁడు సర్వతంత్రస్వతంత్రు లగుమంత్రులును, బర మదనుష్ఠీరాతుపులగురాతులును నుచితానుచితవివేకులగుప్రాజ్ఞివాకులును, నాగా మిశశుభాశుభవిజ్ఞు లగుడైవజ్ఞులును, నకలకళాధారు లగుధీరులును, నిజప్రతాపహా సితసూరు లగుశూరులును, వినయరసామంతు లగుసామంతులును గొల్పఁ బేరొల గంబున నున్నయెడ దావారికుం డరుడెంచి

౧౧

కం. ఊరు విదర్భాపురమట, వారు పురోహితులట జనఁవరుఁ డనుపంగం

గురిమిని వచ్చినారట, వారికి మీదర్శనంబు వలెనట దేవా.

౧౨

కం. దేవర! వచ్చితిఁ దెలుప ని, దే వరమతి యొప్పు నిలిపి ఁ దేహాలికడ నే

దా వారికి సెల వెయ్యది, దావారికునకును ముదల ఁ దయసేయుఁ డనఁ.

౧౩

వ. తరఁగికులాభరణం బాదరణంబున వారల రాని మృతులయు వారలు చనుడెంచి యాశీర్వాచనపూర్వకంబుగ.

౧౪

స్వాగతము. తారసిల్లి యరుఁదారనభంబుల్, గారవించువడి ఁ గ్రావముల న్ని

చారుకీర్తి ; సుఖింపదయే ? యం, చారయంగ నృపుఁస్వాగత మిట్టుల్.

౧౫

వ. రఘుమహారాజును వారల నుచితసత్కారవిధుల మన్నించి యర్హాసనాసీనులంజేయుఁ బనిని తదాగమననిదానం బడుగుటయు వారలు

౧౬

కం. భోజుఁడు యాచకనిర్జర, భోజుఁడు మాదాంధవైరిఁపుష్కరజాతాం

భోజుఁడు జననుతస్థుణ, భోజుఁడు మీసేమ మడుగఁ ఁ బంపె న్మమ్మున్.

౧౭

వ. అతండు తనయనుజాత యగునిందుమతి స్వయంవరమహోత్సవంబునకు

౧౮

కం. త్కావంతులు సౌందర్యర, మావంతులు విక్రమమహిఁమావంతులు స

న్కావంతులు కులగుణసుష్మావంతులు రండు శౌర్యఁమావంతులరే.

౧౯.

వ. అని యందఱుపృథులరకుం దెలియుఁ బఱిచి మమ్ము మీకడ కీకమ్మనిచ్చి పుచ్చిన వచ్చితి మనుటయుఁ దమకమ్ముగ్రమ్మ నక్కమ్మఁ గరిమ్మునఁ గరమ్మునికరమ్ముగు కనిక రమ్మునఁ గొని కని తదాహ్వానమ్మునకు మనమ్మున సమ్మతించి వారలఁ బోవంబంచి తనయంచున రమాకుమారు మాకుమారుఁ గుమారు మాటుపఱుచు వేషమనీషా బలవిశేషంబుల మీటుచు

౨౦

కం. తన యాకారము దోఁవఁగఁ, దనయాకారంబుతోఁడుత సయాశృతి శ్రీ

తనయాశృతివిలసిల్లెడు, ఘను నజనిం జూచి పలికె ; గారవ మారఁ.

౨౧

ఉ. వీరలవాక్యముల్ వినితె ; వీరుల కియ్యది యాత్మపారుషో

దారవిహారభంగి నరుఁదారఁ బొగడ్డుకు నెక్కువేళ ; దో

సార్ముపేర్చి నీవు నవసారసలోచనఁ గొంచురమ్ము పు
త్రా ! రహిమీఱునీబల ముదాత్తయశంబు జగం జెఱుంగఁగన్.

౨౨

ఉ. సారముదంబుపేర్చి నవశారమనోజ్ఞ గ్రహింప విప్రతీ
సారముమీఱు దారు భుజసారమున న్నృపవర్యకోట్లహం
కారముతోడు మన్మథవికారముఁ గూడఁగ దుష్ట మూక్రియా
కారము లుగ్గడించి ప్రతికారము సేయఁగఁ జూతు రాత్మజా.

౨౩

ఉ. ఘోరచమూనమూహములు , ఘోట లవారణవారణంబు లే
సార నసారమైన భటవర్గ మనర్గళరీతిఁ గ్రాలఁగాఁ
జేరి విదర్భరాజపురిఁ జెన్నుగఁ గన్నియఁ గొంచు నిర్భర
శ్రీ రహిమీఱ రమ్ము జయశీలుడవై తనయా ! రయమ్మనన్.

౨౪

కం. విను తనయా ! వినుతనయా, వనిత నయముమీఱుఁ దెమ్మి భద్రం బనుచున్
సనయముగా దీవించుచు, బనివిను మని పనిచే దోడువడ సైన్యంబుల్.

౨౫

వ. ఇట్లు పంచిన నజుండును

౨౬

—◆— అజమహారా జిందుమతీన్వయంవరమునకుం బోవుట. —◆—

కం. ఇందుమతి లేని సౌఖ్యము, పొందొకపొందే తలంపఁ బూరుషమణికిన్
ఇందు మతి లేని సౌఖ్యము, పొందొకపొందే తలంపఁ బూరుషమణికిన్.

౨౭

వ. అని నముత్సాహంబున.

౨౮

మ. చని కాంచెన్ వసుధేశనందనుఁడు భాస్వచ్ఛారువీచీశిఖా
యశశీతాంచితవాతడోలితనుడో, లాబ్ధాబ్జడోలాంతడో
లనలీలాప్రవిఘ్నూర్ణమానవరటా, లాన్యన్మిళిందాంగనా
కనదక్షిణజనేక్షణక్షణదదీక్షాశర్తదన్ సర్తదన్.

౨౯

ఉ. సర్తద గాంచితే యనుఁగునర్తద ! నిర్తదలోక పాళికిన్
శర్తద, దృష్టిమాత్రకువిచారజనాఘవిదారణక్రియా
ధర్తద, స్నానలోలజన, తాశమసేషపహసేహ్రదిని
వర్తద, శీతవాతతటవర్తినునర్తనజాతఘర్తదన్.

౩౦

వ. అని చెలికానికిం జూపుచు డాయం బోయి

౩౧

కం. నీవారము గ్రసియించుచు, నీవారిని గొనినవాని , నిర్జరయువతుల్
నీవార ముచు నుందురు, నీవారము గావు మమ్ము , నిండురుదయన్.

౩౨

శా. అమందాకినిసంగమంబు మదిలో, నాసించునే యెంచునే
శ్యామహంగ న్యమునాన్రవంతిని? సరస్వత్యాపగం దేవకు.

నామంబూప్య రహఃప్రవర్తనల నానందించునే యబ్ధియు?
 నీమందానిల మింత సోఁతుతఱి మేనిం బూర్వభాగీరథీ!

33

కం. తనమనుమరాలి వగు నిన్

దనమనము విరాళిఁ దూలఁ , దహతహఁ గను నీ

తనుమహిమయొ యటుగాక య

తనుమహిమయొ లేవ ! నిజము , దలఁచ జలధియున్.

34

— అజనిసేనపై వనగజంబు గవియుట —

వ. అని యజ్జవాలుపడగదొరయొజ్జ బొజ్జ బుజ్జగించు నజ్జలధిపతికజ్జలవతి వినుతించుచు ముజ్జగంబులక ర్తజ్జవులు సజ్జనజ్జగ నుజ్జగింపంజాలు నజ్జలంబుల సజ్జకంపు సజ్జన నజ్జనపతి పరిషజ్జనంబులతో మజ్జనాదికంబు లొనర్చి యాయజ్జన నాపజ్జ నొకస్వహజ్జలంబులసెజ్జ నున్న నట్టియెడ నట్టియగుట్టు మట్టుపడ నెట్లన మిన్ను ముట్టించిట్ల రూపంబునఁ గుట్టారంబులు పడఘట్టనంబుల నట్టిట్టు బిట్టకొట్టుకొనియాడ దట్టిందిన రట్టునఁ జెట్టులెల్ల నొక్కపెట్ట మొదలుముట్టఁ బట్టుచేడి నేలమట్టంబుగ వ్రాలఁ గావలంబునకుఁ దావలం వై నయొక మదావిలమదావళంబు హేరాళంబుగ కొదాళం బంతరాళంబు వగుల సరాళంబుగఁ గవిసి పాళెంబు వేళాళోళంబుగా విచ్చలవిడిఁ బెచ్చు పెరిగి పొచ్చెంబులేక పొచ్చిన నచ్చపుమచ్చరంబున సేనజొచ్చి క్రచ్చుత్ర వ్రచ్చి కచ్చునఁ బైవచ్చిన పెచ్చారులు పిచ్చలింపఁ గ్రుచ్చియు గాటంబుగ వాటం బుగ నాటిన గూటంబులఁ గట్టుటఁ గొట్టానుఘోటంబులకూటంబులఁ గూటంబుల తోడఁ గరహఃటంబులబోలె నిరాఘాటంబుగఁ బీడి నవాటంబుగఁ బాటరంబు సేసియు సఖండ కాండోద్దండవేదండప్రకాండదండంబులతుండంబుల శుండాచండం బునఁ బ్రచండంబుగఁ బట్టి చండరవపిచండేలిది జ్వండలంబు ఖండఖండంబులుగ నేలఁ జమరుచుఁ జూపటు సంచలింప సంచరింపఁ బంచులంగాళమైనవంచమంగళంబులును బచ్చముపాడైన నిగిడారుగుడారులును గలిగి వాడిదటికి వాడఁబాఱినసేనం జూచి

కం. తామరకొలినిదెఱంగునఁ, బామరజనములను గజము + పటుగతిఁ గలఁచెన్

ఏముఱ దగునే సేనల, కీముఱుకువఁ బాపవలదె + పితమతి నగుచున్.

35

కం. ఏనిక మదనహితం బగునేని కడిమిఁ గలనఁదక్క + నితరతలములన్

తేనికిని జంపరా దన, నే నిక సైన్యమును దంతి + యేపడఁగించున్.

36

వ. అని

37

కం. వాలెము నాతడు వైచిన, వాలెముకలఁ దూఱ నేలఁవ్రాలుచు జముప్రోత్

పాళెముఁగొనెఁ గలి ; నరపతి, పాళెము నంతోషమునను + బరివర్తింపన్.

38

వ. ఇట్లు జడిపింప బెడిదంబుగ నడిదంబున నడిచిన గజంబు పుడమిం బడుటయు నక్కడిందిమగండు డెందంబునం గుందుచు ౪౦

కం. వెజగొన నడిదమునైచిన, మొఱయునుచుం జచ్చె గజము + ముఱకంబఱగఁ బొనుచెడి పినుగుతాఁడన, నొఱగిలఁబడిచట్టి గట్టాఁగో యని తోఁపఁ. ౪౧

ఉ. కారణమేది వారణనికారణకారణ మొనయాయనం
స్కారభవాఘమిట్టులు నికారవిధంబున వచ్చె గా; ద్రవీ
కారము నేయు తెట్లు? నుడికారముచే నఘమాఱునే? నిజా
గారముఁ బొచ్చుటెట్లు? నను + గన్నఘునం గను తెట్లు పాపినై? ౪౨

మ. అనుచుం గూఢీనవంత వందరుచు నున్నంతం గడువ వింతయై
వనకుంభీంద్రతనూవినిర్గతమహాభాస్వత్ప్రభాజాలముల్
ఘనమై దిక్కులఁ బిక్కటిల్లె, జననంఘం బొప్ప నిశ్చేష్టమై
కనరాఁగ న్నడుమంత్రమందు నొకయాకారంబు తోరంబుగఁ. ౪౩

కం. భగ్గున వెలుంగువోచిన, ధిగ్గుని చూపఱకు మనము + దిటచెడఁ గాంతిఁ
దిగ్గున మ్రాఁగన్న వడ, నిగ్గునఁ దరతరమచూడ + నిపుణత నందుఁ. ౪౪

సీ. సగుమోముగలవాఁడు + సగభామహిమధామ, సరభామమైయొప్పునపువ్రవాఁడు
తళికుఁజూపులవాఁడు + తలహీరమణిహార, పదహారికంధరాపదమువాఁడు
సోగియురూపమువాఁడు + సురరాజరవిరాజ, దీ ప్తిరాజిత మేనఁతేజవాఁడు
పైమచాపమువాఁడు + హరిహేతిరుచిభూతి, బరిభూతియొనరించువాలువాఁడు

తే. ఇంబుమీఱినమణికిరీటంబువాఁడు
కంబుజగిబిగినవృక్కంఠంబువాఁడు
డంబువెలసినవిపులనక్షంబువాఁడు
చూడఁజూడంగఁ దోచె నాచూపఁబలకు. ౪౫

వ. ఇట్లుక దివ్యపురుషుండు దోచి యజునిం జూచి. ౪౬

కం. ఏను బ్రియంవదుఁ డనియెడి, గానకళానిపుఁ డైన + గంధర్వండుం
గాన కెద మీయమిక్కిలి, హాసీంధ్రు మతంగుఁ డెక + మానసికుకఁ. ౪౭

కం. ఆయన చుఱచుఱ నను నౌ, రా యచుచును జూచి మదిని + రాజుగఁ గోపం
బోయన మత్తుడవై యిటు, నేయుట నేనుంగురూపుఁ + జేసొను మనియెఁ. ౪౮

ఉ. తిట్టిన బిట్టుకోపమునఁ + దెల్పి నహించి స్మయాంధకారముం
దొట్టినయట్టికన్నులకుఁ + దోచుబీతువెలుంగుఁ జూపి నా
కట్టిడినేత గట్టు లొడిగట్టితిఁ జెట్ట నటంచు నన్న లోఁ
బట్టుగఁ దిట్టుకొంచు మునివర్చునిపాదయుగంబు వట్టుచుఁ. ౪౯

కం.కొడుకులు దొడిబడిచేసిన,దుడుకులకుం దల్లెలు లిట్లు + దుటుకునఁ జంపం
గడఁగుట కటకట కాదే, కడగంటను నెవరు చిలుకఁ + గనుమా! తండ్రి. ౫౦

తే. ఆచరించితి నీకు మహాపరాధ
మైన దయఁజూడుమా నన్ను + మాసివర్య!
తండ్రి తనవక్షమును గాలఁ + దన్నుశీశువు
ముద్దులాడునో నేలపై + మోడి చనునో? ౫౧

కం.దరమున వేడఁగ నిటు లా,దరమునఁ గని యనియెఁ గొన్ని +తరముల మీఁదం
దరము ననరానియజుఁ డీదరిఁ దఱియ న్విచ్చు నట్టి + తఱి నీవు వెనక. ౫౨

కం.అరవాయి గొనక నీ వా,తరవాయిని దాడుమా! బెదర వాయిని నిక
దరవారిఁ ద్రుంచు నాతఁడు, సరివాయును సంత ఘోరశాపం బనుటక. ౫౩

వ. ని న్నయోధ్యాధీశ్వరుం డగురఘువుతనూజు సజుంగా నెఱుంగును. నాదు చిన్న
విన్నపం బొండు కలదు వినుతు వినుము. ౫౪

కం.ఉపకారికి నుపకార ము,చపలమతిం జేయవలయు + శక్తుఁడు గాఁడే
నువక్తనిని దగదు మఱవఁగ, శ్వపచుఁడుగద మేలుమఱచు,బడమతి యధిపా. ౫౫

ఉ. రక్తి మెయి న్నచించెద ధరాధవనందన! విన్ను నాయథా
శక్తి, భవత్ప్రతంబుచకు + సాటిగ నే నొనరింప నేర, నా
సక్తిని న్నప్తరాజ మిది + సంగరరంగమునక జయంబు ను
వ్యక్తముగా నొసంగునది + యాదృతి నిచ్చెద వే గ్రహింపుమీ. ౫౬

కం.సమ్మోహన మనఁబడు నిది, నుమ్మి హననంబునేయు + సూడులతుటుముల్
గ్రమ్మిన నాహవమునఁ ; గై,కొమ్మొ కొమ్మను గొనంగఁ + గొమ రగు నీకుక. ౫౭

వ. అని సమ్మోహనాస్త్రంబుఁ బ్రయోగోపసంహారక్రమంబులతోడ సకీలకనమంత్ర
కంబుగ నొసంగి చనుటయు ౫౮

కం.అటు విక్రమంబు వెలుఁగం, బటుతరసంరంభ మొనర + మార్తాండకులుం
డట వడిఁ జనిచని కనె నా,దటఁ గ్రథకై శికపురంబు + దర్పిజ్జవ్విలుండై. ౫౯

కం.దుర్భరశాత్రవభీషద; నిర్భరలక్ష్మీనివాసనిస్తులితమఃశీ
గర్భామణికుండలసం,దర్భరుచిం:జెలఁగు నావిదర్భం జొచ్చెక. ౬౦

వ. అప్పు డప్పురంబున. ౬౧

—॥ ఇందుమతీస్వయంవరమహోత్సవము. ॥—

సీ. ఘోటకవరనిరాఁఘటకర్కశేఖర,స్ఫోటితపాంసులాస్తోకరజము
సాతసామజనువిస్తారసాగతమదా,సారసారస్యవిశాలవధము

స్వందనవేగసుఁ న్నందితభూస్థలీ, స్రంశితతారకాఁ సంపయంబు
భటకదంబకసముఁ ద్భటకహాకహమహాఁ గ్భటబధిరితదిశాఁ భద్రగజము

తే. లోకనేహాసమాగతాఁ స్తోకలోక, లోకసురభీకృతానిలాఁ బీకనంబు
మారుథాటీకనల్లత్వఁ మహిమఁజూపెఁ, బరమహర్షదమై స్వయంఁ వరమహంబు. ౬౨

కం. ఇందుమతి స్వయంవరమునఁ, బొందుమతి న్యూగియున్న భూపుల డాక
న్నందును స్వందనమును మది, యందు నిరాశతయుఁ గలిగెఁ నజునిం జూడక. ౬౩

సీ. ఏయూరు వీని దీఁయెడ కేల యేతెంచె, నంచుఁ బలికె నొక్కఁ యవనిధవుడు
ఈక్రందునను నిల్వఁ నెవ్వరినశము నేఁ, జనియెద ననె నొక్కఁ జనవిభుండు
నాదుసీమాటి కీ, నాతి సాటియె చూడ, వచ్చితిఁ గాకంచుఁ బలికె నొక్కఁడు
నాదేశ మామంత్రి, యాదేశమున నున్న, దేగఁగావలె నంచుఁ సాగె నొక్కఁడు

తే. భోజుఁ డీమూల నాబోటిఁ రాజమణికిఁ, జూపెనని కింక వేంచేసెఁ భూపుఁ డొక్కఁ
డజునిఁజూచినమాత్రభూఁ భుజులలోన, నిందుమతిఁ బొందునడియానఁ డిందుపడుట. ౬౪

సీ. ఓనమీసంబు నొఁమ్యారంబు మీఱంగ, నులివెట్టి నులివెట్టిఁ నులిచె నొక్కఁడు
కలుగనియావలిం, తలఁ దెచ్చి కొంచును, వక్షంబు విడిచె భూపతి యొకండు
సరిగచేలు మఃశిఁసరిగలు మెఱయించి, తనభాగ్యమును జూపెఁ ధని యొకండు
వంకరుమాలు పంల్పింకంబుగాఁ జూటి, చుంగులు దిద్దె రాఁచూలి యొక్కఁడు

ఆ. వాతర ట్టటండుఁ పలికినఁ జెలిఁగొని, వారఁబట్టి శత్రుఁబలపయోధి
వీడ చూడ నేడఁ పీడు చేరుదు నంచు, బిరుదు లాడు నొక్కఁ బిరుదులాడు. ౬౫

వ. ఇట్లు హాటకమయంబులై వాటంబు లగుతెఱనోటిమెకంబులపీటల నీటుమెఱయఁ
బోటుమగ లగునృపాలురకోటులు బిరుదుమాటల గాటంబుగా వాలుమగంటిమిఁ
జాటుచుఁ బలుపోకలఁ బోవుచున్న సమయంబునఁ దొయ్యలుల గుసగుసలు, కొండి
కల నననలు, నధికారి విసవిసలు, జవ్వనుల పకపకలు, రోచెలుల వికవికలు, భూప
తుల చకచకలు, నర్తకుల తైత్తకలు, దున్నుల తిక్మికలు, దివ్యేటుల మకమకలు,
క్రొన్నగల నిగనిగలు, కస్తూరి భుగభుగలు, మగరాల ధగధగలు, భారకుల సొట
సొటలు, కృశులయెడఁ దటతటలు, తప్పెటల పటపటలు, పెందుడుము పెటపెటలు
తామనుల మటమటలు, నందడిని గిటగిటలు, తాలుముల గిటగిటలు, శకటముల
దడదడలు, తలయార్ల గడబడలు, తరవార్ల తళతళలు, నందియల ర్ముళర్ముళలు
వాసనల ఘుమఘుమలు, మద్దియల ధిముధిములు, డామికల ఢమధమలు, జ్యాల
తల తమకమలు, డిండిముము ధణధణలు, ఘంటికల ఘుఘులు, ర్ముల్లరుల ర్ముణ
ర్ముణలు, తాళముల ఖణఖణలు, రోదొంతరాళంబు నిండుటయు భోజులను తగినవరి
వారంబు నయ్యైవ్రదేశంబుల నిలువఁబనిచి కలకలంబు వారింపఁ జేసె నయ్యవన
రంబున.

సీ. భూకాంతహృదయాత్మభూకాంతముఁ గరంచు, నింజైనశశికాంతఁబింబ మనఁగ
రాజరాజులమనోఁరాజి రాజఁగఁ జేయు, నోడరాజులు మారుఁతేజ మనఁగ
శారకభూపకుఁమారకమానన, దారణస్మరతరఁవారి యనఁగ
నతనుగ్రహవిప్లవసుతనురాట్పుతులకు, మారుస్వస్థావేశఁమంత్ర మనఁగఁ

తే. జూపలుల కనిమిషసిద్ధి + చూఱవెట్టి, భ్యాతలు ప్రకామమున నుబ్బఁనప్పరోయు
తేందిరాసుందరి యనంగఁమందగతుల, పిందుమతివచ్చెబ్రియనఖిఁబృందయుక్తి. ౬౨

సీ. శింజినీరావంబు + చెలువార నుకుమార, తను సుకోదండచలనము మీఱఁ
గువవిశిఖాపాతఁజవము రమ్యంబుగా, వలమానపైత్ర పైఁధ్వజము గాఁగ
విలసితపరివారఁములమాళాహాలియేపు, నంభోజపతితోడు + జృంభమొనరఁ
గరకంకణంబులు + ఘలుఘల్లుమనఁగను, శ్రవణావతంసకఁరవణరవము

తే. దశదిశాక్రాంతముగఁ మోహఁతమము నిండ, మానవాధిపమానవిఁలూనవరత
వీరశృంగారరసములు, వెల్లిగొలుపు, మదనమోహినియైతోచె + ట్మోపతులకు. ౬౩

వ. ఇట్లు చనుడెంచి యా యన్నులమిన్న చెన్నుమీఱఁ దనయన్నకుఁ దిన్నగ మ్రొక్కి
యొద్దనున్న నాకన్నియకు నచ్చోమూఁగిన రాజలోకంబున ధరాపతుల వేర్వేఱ
నిరూపించి వచింప భోజండు సునంద యనుచెలికత్తెను నియోగించిన నచ్చెలియు
నెచ్చెలియున్న శిబికపజ్జ నడతెంచుచు నాయాభూపతులం జూపుచు ని ట్లనియె.

—♦♦. ఇందుమతికి సునంద రాజనందనుల నిరూపించి చెప్పట. ♦♦—

ఉ. సంగరంగనంగతవిశంకటవైరితురంగతుంగసా
రంగశతాంగముఖ్యచతురంగబలంబులఁ జూపుఁదూపులక్
భంగము నొందఁజేసి నయనప్రసిషంగియశంబుఁ గన్నకా
ళింగుఁ గనుంగొనంగదె లఁలిం గమనీయమృగేంద్రమధ్యమా. 20

ఉ. మానిని! వీనిశౌర్య మనఁమానము చూ వినుమాన మాచక్ర
య్యానను మాఱుకొన్న గజఁయాన! యనంత మహావదానుడో
నాన దొలంగి వేడఁగనినన్ సదనంతమహావదానుడో
గానివిభుండు; వీని సరి + గాన జగాన జగానయంబునన్. 21

౮. అనినఁ బరిహాసగర్భితదరహాసకలిత యగునవ్వనితం గని. 22

వం. అతివ! పరాజ్యుఖంబున సహాయులతోడుత ముచ్చటించుచున్
మితరహితానురక్తి సునుఁమీనము దువ్వుచు మాటిమాటికిన్
జతనముమీఱ నిన్నుఁ గనుఁనన్నలఁ జూచుచు నున్నవాఁడు సు
వ్రతరతు వీనిఁ జూచితివె + భావభవాభుని జోశభూవిభున్. 23

చం. మదకలగామినీ! యితని ♦ మార్దుర మారుతురంగసంఘముల్
మదకలకంఠరావమున ♦ మానవభాషణముల్ మహాటవీ
పదమున నాత్మజాతికిని ♦ బాఠముఁ జెప్పచుఁ బాలుచక్కెరఁ
పదములు దోచ బాష్పములఁ ♦ బట్టుగఁ జెప్పల నప్పళించెనుఁ. ౭౪

వ. అని యాయమయనవధానం బరంగీకారంబుగఁ గొని యావలఁ జని. ౭౫

చం. కవళులు కేలఁబూని తమకమ్ము మనమ్మునఁ గ్రమ్మ నీదెసం
గవియు విలోకనంబులను ♦ గ్రమ్మజుపంగ వలంతికాక తాఁ
దివురుచుఁ గేలు మూసి ♦ వెనుదీయుచుఁ జూచుచు విచ్చుగొడరా
జవరుఁ గనంగదే వికచసారసప్రతిశాలలోచనా ! ౭౬

ఉ. ఓయమ! పాయసంబె యని ♦ యెయ్యన బాలకుఁ జేడ్చ నంబలిం
బాయస మంచు నిచ్చి పిదపం బులకండముఁ గోర దానిలోఁ
ద్రోయును సైంధవంబు; మఱి ♦ రోదన మూరక చేయ నేతికై
వేయును వేడినీరముల ♦ వీనివిరోధివృషాలుకాంతయుఁ. ౭౭

వ. అని యాపైదలియనాదరాలోకనం బుపలక్షించి చని ౭౮

చం. నిరుపమదివ్యవాసరమణీమణినమ్మకుటీతలంబుపై
నిరవధిహావభాసరమణీ! రమణీయశయద్వయంబు సా
దరముగ నిల్చి దిద్దుచును ♦ దత్పరత న్నినుఁ డేలఁజూచు భూ
వరుఁ గనవమ్మ వైరినరఁపాలవిఘాలునిఁ జేడిపాలునికా. ౭౯

వ. ఈతనిశత్రువులచరిత్రంబు చిత్రంబు. ౮౦

కం. రణమున నీ శరణం బన, ఊణమునఁ దమకాన భద్రగరిమ వహింతున్
రణమున నీశ రణం బన, ఊణమునఁ దమకాన భద్రగరిమ వహింతున్. ౮౧

వ. అనిన వాతెఱ విఱుచుటయు. ౮౨

చం. నవలవలీదళాంకురమునం దనగోరులగీఱ లోలి నొ
ప్ప వనజలోచనుండు ఘణివత్రవిభంగము చేసి నీవయిం
దవులగ దృష్టినిల్చి ముగుఁదా! కుడికిం జరగెం సురాప్రభా
పువలను చూడవమ్మ పరిపూర్ణకువాలయబాంధవాననా! ౮౩

సీ. కోటబోర్తలుపుల ♦ నూటిబద్దలుగొట్టి, గొల్లలగర్వంబుఁ ♦ గొల్లవెట్టి
చేటికావితతులఁసిగులు చెడఁదిట్టి, నందనవనవాటిఁబొందు మెట్టి
మేటివఘాటికాఁకోటిఁ బైవడి పట్టి, ఘోటఘోటిదంతిఁకోటిగట్టి
యంబరయానముల్ ♦ డంబుమీఱుగ మెట్టి, సురనాథువీటిని ♦ జుట్టుముఁ

తే. వీనిధాటికి నెదిరినవీరవైరి, కూటములు మాటిమాటికి * డీటుమీటి
స్వర్గమును జూఱగొందు రఃచర్మముగ, వీనివీడంచుఁ దలఁతురో, వైష్ణు లగుచు. ౫౪

వ. అనిన నున్ను రనుకాంతం గని. ౫౫

చం. పలువలువ స్రదాగ్రములఁ * బల్మఱునొక్కుచుఁ గేల లీలగా
నలిన మమర్చి దాని జతఃసంబునఁ ద్రిప్పచు నవ్యసక్తిపైఁ
దలఁగక వామహస్తమునఁ * దాలము వైచుచు నిర్ముఁ నూచుచుం
గులికెనువీని గంఠె యభిఃకుంతల! కుంతల దేశకాంతునిక. ౫౬

వ. అనిన మందగమనా యేమివిప్రలాపించెద ననుచు ౫౭

ఉ. మారవలొకపాలు రసఃమారయశస్యులు సద్వయస్కులుక
దానజనావనావసవిఃధానపరాక్రమసంవిధాను ల
భూవన! లాటభోటకరఃహటవరాటవిరాటభూపతుర్
వానిని వాని వాని మఱి * వానిని వానిని గంఠె మానినీ! ౫౮

వ. అని యిట్లు క్రమక్రమంబున నందఱుం జూపుచుఁ దస్యభువయచవికారభూచలనాధుని
విధంబుల నింగితం బెఱింగి చనిచని నునంద యాచందకందభితాంతరంగయై యజు
నిం జూపి. ౫౯

శా. భూమిం బూజ్యత నొందఁ గోరి యజుఁడే * పుట్టెం దదాభిఖ్యచే
నీమాడ్కిం; జతురానతత్వమును లోకేశతత్వముక దిన్యహా
హైమాంగంబుఁ బ్రజాపతిత్వమును సఃత్యాసక్తియుక స్వీకృత
శ్రీమాహాత్మ్యము రాజసంబును సతీ * చేకూరునే కానిదోక. ౬౦

మ. ప్రకటస్ఫూర్తినిష్కూర్తిగొన్న సుమనఃరాచండు కంజాక్షి! యీ
యకలంకస్ఫుటనీరజాంబకుడు భామా! కాదనం గల్గనే
యొకటక సద్విజవల్లభత్వమును బ్రహ్మ్యన్నప్రభావంబు నీ
సుకుమారాప్తి మనోహరాకృతియు నెవో లోకజిహ్వానముక. ౬౧

సీ. నందనవనమున * మందాములమోక, చలివెల్గుముత్యాలఁనరులజోక
శారదాకాంతకు * జాబిల్లిరుచురేక, ముత్తోనివద్రిమ్మరిఁ * బుండరీక
మలకఱకంతుని * తలమీఁదిమిరువాఁక, శారదాగమమున * నరసనాక
కామునిజయఘోషకాన్యంబుఁకుఁ డీక, మహిఁ జలిమలను హిఃమానినీఁక

తే. యాఁక గనరాక నలిరేకఁమైవజోక, డాక నతిలోకమగుదాఁక * వీఁక నిలక
ప్రాకటంబగునిలనిను, శ్లోక మితఁడు, నీకరుణకును బౌత్రుఁ డౌనే కదమ్మ. ౬౨

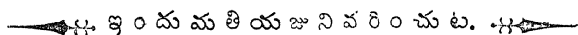
తే. మేనికొమరునఁ బోలు నాఁమేరుకొమరు
నంబకంబులు మరుప్రథమాంబకములు

నేల రా రేరు సరిమాగఁ ♦ నేలరాదె
భోజనహజాత ! జితనవాంభోజవదను.

౯౩

వ. అని యావలఁ జనుదాననే యనవుడు.

౯౪

కం. విని సకీ జుజుషుఁజూచుచు, మరచునఁ దమియుర నిందు ♦ మతి యతికాంతం
గనులారఁ గనుంగొనియెను, నినవంశాభరణ రాజహీరాభరణం.

౯౫

కం. శ్రీకువలాప్రవదనుఁ గనఁ, గోకనదవిశాలనయనఁ కుముదము లలరెన్
వీకచెడి పరస్పపాలక, లోకనసత్కీకనదములు న్మృకుళించెన్

౯౬

కం. హీరాసుతునిం బోలెడి, యారాసుతునిం గనంగ ♦ ననిమిషవయనన్
సారాంగన యని తలఁతురు, సూరెలఁ గనుంగొనుచునున్న ♦ సూరల్ శూరల్.

౯౭

చం. ఇరుగడఁ జేరి చామరల ♦ హెగ్గడిగత్తెలు వీచుచుండియుం
గఁగెవరగామనీకుచయఁగంబులఁ గుంకుమవత్రభంగముల్
కరగి ప్రభిన్నదోళబిలఁకాపథవర్తన నిర్గమించె నాం
తరకరుణారసంబు జతఁనంబునఁ దా వెలిబొంగెనో యనన్.

౯౮

కం. ఇందుమతి క్షీతిని నిక్కపు, టిందుశిలాప్రతిమయేమొ ♦ యిటులొటఁ గదా
పొందుగఁ గరఁగెడిని దనూ, న్యందిజలమిషమున రాజఁచంద్రునిఁ జూడన్.

౯౯

కం. హరిశ్లోచన యరుగత, తరుశీమః శి యగుచు మత్తఁదంతివిధమునన్
వరణీయతరణికులమః శి, ధరణీభరణివకంఠఁధరణీసరణిన్.

౧౦౦

వ. ఇట్లు లాకుందరదన ముకుందకరారువింద గ్రహశానందంబునఁ బాలనంద్రంబు వెడలి
నడతెంచు బృందాంకబృందవంద్యమా నేందిరాసుందరి చందంబునఁ జతురంత
యానంబు వెలువడి మందమందయానంబున సూశిగంబులు దక్కుంగలవాడిమగల
సూశిగంబులకుం బిలుచు తెఱఁగున మొరయఁ, గ్రోక్కారు మెఱుంగు తెఱఁగునఁ
దుఱుగలించు నొడలిఁజాలు నృపాలుంకనులచాలు డీనుపడ నిరులఁగవ్వు, నంబరంబు
పంబున విడంబించువసుమంతరంబు సురాకర భరాధరత్రపాకరపయోధర భారంబున
జవజవలాడఁ, జూపఱులచూపు నెలమేసరులకు మేమోసంగు రంగుచెంగలించుచీర
చెఱుంగు బంగారుసింగారంబు పొంగార్చునవకంపుటంగంబుసోఁతున సోలివ్రాలులీలఁ
దూబాడ, రాకాశశాంక కళంకాంకూరశంక సంకల్పింపంజాలు తిలకం బలికంబునఁ
బుంశక్తిక నివ్వందమకరందబిందుసందోహ గ్రసవదోహలతుండలమ త్రహిందోళంబు
చందంబుననందంబుమీఱు మరుచికిటారిబటారంబుఁ దుఱారించు బటారంపుమిటారింపు
గలమిటారికోపుఁజూపులు తూపులువోలె భూపులయేపులు హూపులుమాప, మవ్వంపుఁ

బెంపుసాంపున నింపగుమొగంబు జలిబిలివంపున నెయ్యంబు దలంపక కికురించెనని
తలంచి తపించునంచున జంపాడుజలిబిలిజల్లి యెల్లవారి యుల్లంబులఁ బల్లవింపఁజేయ
ముంగై మురారెంగైనతొల ముంగై మురారులు బరాబరులు వచించుపోలిక రవళింప,
నీలవేణికాజీవనరాజీవంబులపై మిట్టివడు రాజీవంబులకీవి నానీల వేణీ వేణికాభార
ఖచితకుసుమవినరంబులపై మగతొలసూనకంబులడాలు జాలువాఱి, వర్షాగమావ
సానంబున నింకంబొలునెఱులఁ బరిదృశ్యమానంబు లగు పులినతలంబులపై నందంద
లంఘించు జలవిహంగమంబులయంగున నితంబింబంబులపై జడకుచ్చులు కుప్పి
గంతు లిడ నిజవివాహం బుద్ధోషించువడుపున నందెలు ఘలుఘల్లు యన జనుడెంచి
కరాలవందంబునఁ జెలువొందుదామం బుద్ధామహర్షంబున నతనికంకలగ్నంబుఁ జేసి
వరించుటయు.

౧౦౧

కం.నింగియు నేలయు నిండఁగ, మంగళవాద్యంబులెల్ల ధ మతిమఱిమోసెన్
బొంగెడుజలనిధి యన ను, ప్పొంగఁగఁ దనలోన మిగులభోజనృపతియున్. ౧౦౨

కం.మనసారసనయనయ సైఁ,మనసార వరించి మించె ధ మాటుటమరు నం
గనలార వధూవరులం, గనులారఁ గనుం డటంచుఁ ధ గాంతలు దమలోన్ ౧౦౩

వ. హస్తోత్కర్షంబునవెలయ వేల్పులు పూలవానఁ గురియించి రంత ౧౦౪

తే. అజునిఁ జూచిన వెనుక నయ్యమరసతుల
కాత్మవతులను గనఁగ బయ్యంక లొడవె
రాజుఁ జూచినకంటను ధ రమణుఁ జూడ
మొట్ట మతియయ్యె నానుడి ధ దిట్ట పడఁగ. ౧౦౫

కం.తనకేడ్చి యొక్కకన్నను, ఘనుడగువరుసకుఁగ నొక్కఁకన్నేగె ననన్
జననాథులు తమపరిభవము నజనిపెం పిబ్బడించుపొ కొన్నఁగంగన్. ౧౦౬

కం.ఇచ్చో గచ్చకుఁ బొచ్చిన, పచ్చును భోజండు తోడు ధ బావకుఁ గాన్
గ్రచ్చుఁ బురికి న్న చ్చిక, విచ్చేసెడిచోటఁ దాఁకఁవెర వగు ననుచున్. ౧౦౭

చం.కుటిలమరస్కులై నృపతిఁకుంజరు లొక్కట నొక్కమాటగాఁ
జటులవహుధీనీపటలఁసంగతి భంగ మ దంతరంగమున్
బెటలఁగ వేప నిల్చిరి దవిష్టవనాంతరసంప్రతిష్ఠలై;
స్ఫుటము భవిష్యదరముల ధ సూచనలున్ మునుమున్న కల్గెడిన్. ౧౦౮

కం.అవాలుమగం డచో, వై వాహికవిధులు జరగఁబడమడి పురికిం
దా వెడతెఁ బడఁతెఁగూడుచు, బావయుఁదనకిచ్చుహరణముఁగొనుచున్. ౧౦౯

—|| అజుడు శత్రుసేనల బాఱు దోలుట. ||—

ఉ. అంగనఁ గూడి భూరిచతుఃపంగబలంబులతో నయోధ్యకుఁ
రంగుగఁ బోవఁ జేప యడఁపంగ శతాంగతురంగతుంగసా
రంగపదాతిసంగ మొలఁయంగఁ గలంబకదంబహస్తులై
పొంగి కలింగవంగన్యవఁపుంగవు లాత్మబలానుషంగులై. ౧౧౦

కం. తాఁకినఁ దోఁకంద్రొక్కిన, జే కినుకను రేఁగుత్రాఁచు విధమున నజుడుఁ
వీఁచున బలువీరున వెఱ, తాఁచునను వితాకు గొనఁగఁదలరంగ వైచెఁ. ౧౧౧

కం. అమ్ములఁ గాయమ్ములు గాయమ్ములుగా వీరభటచయమ్ములు వెస నా
యమ్ములు విజిగిన నాతి, ధ్యమ్ములు గొన యమునియాలయమ్ముల కరిగెఁ. ౧౧౨

కం. ఇనవంశ్యుఁడు రణమండలి, నినమండలమెల్లఁ గప్ప యేయ శరము లా
యినమండలమున గండియు, ఘుఁపము యంతంతకమరెఁ గనఁజోద్యంబై. ౧౧౩

సీ. అరిచమూబహుసమూహాధవానువాయువుల్, గ్రోలు నాజహ్నుగజాలకంబు
మదనాగములు వేగఁమహిఁ బటాపంచలు, గా నాశుగంబులు కదిసివఱుచు
నభియాతివిభవాజినభయాతిరేకమై, కనఁ గండలు పగల్పు ఁ ఖగచయంబు
నుతగంధపరిపంథి కధృతికందమూలముల్, పెకలించు విభిఘాళి భీకరముగ

తే. నారసంబులు నీరసంబార సంబ
రముఁ దాముగఁ బైవచ్చు యక్రమము దోఁచె
గాండసంభానసంప్రయోగక్రమంబు
లేర్పడకయుండ వైచునానేర్పుమహిమ. ౧౧౪

మ. తతసారంబుప్రవాలముంగను ధనుర్దండంబు, జ్యోవల్లి న
న్నతతంత్రీవిధమై, పృష్ఠములు చెన్నంగాంచఁ గోణంబులై,
ధుతహార్షీనినదంబు ప్రక్షణనమైదోచంగ భూపాలుఁ డా
శ్రుతి యానాదమవీణతోఁ గలువఁజూచున్ మాని యాడఁ దీవిఁ. ౧౧౫

మ. కను లాబాలికమోమున న్నిలిపి పల్కన్ సాగె భూమిశుఁకుఁ
గొనముఁ బాణముఁ గూర్పు చేసెపఱెఱంగుల్ గానఁగా రావుగా
దొనలు న్వేల్లియుఁ గావు తత్థగములేతన్నాడఁ బ్రాణాప్తిమై
జనుడేనోపు నటంగు నెంచెను ద్విపత్తైస్యంబు దైన్యంబురఁ. ౧౧౬

చం. తలఁచినయంతమాత్రమునఁ దద్దయు నామెగమాను, ముల్కులు
జ్వలదసమాస్త్రము ల్విపులసారములున్ మఱి స్వోద్గమంబులం
గల వొకొ వీనివింటికిని యగన్ను లటంచుఁ దలంచె లేమముం
గల వొకొ వీనివింటికిని యగన్ను లటంచుఁ దలంచె వైరియున్. ౧౧౭

కం. క్రందనము వీడి భటు లా, క్రందనమును జేయసాగ + ట్నాభృత్తులు సంత
క్రందనవిక్రముఁ దాకిరి, క్రందుగ నహమహమికావిఁరావము వెలయన్. ౧౧౮

కం. మూతలు వడఁ గన్నులు జీ, మూతముపై నిట్టలముగ + మునఁచెడి బలుజీ
మూతములనఁగను బారువ, మూతలుగాఁగొనుచుఁ గురిసి + రుగ్రశరంబున్. ౧౧౯

కం. వారించుచు వానిని దెగ, సారించుచు శరచయముఁ బ్రసారించుచు వే
కారించుచుఁ బరస్పవతులఁ, బూరించుచు సంకు దెనటు + పూరిటిలంగన్. ౧౨౦

కం. తలపడునైరిని వ్రేయును, దల వడఁ ధారీణిని; నేయఁ + దలఁపడు కొం
దలపడు నందెదల; బా, ధలుపడువారికిని వగచు + దయదైవాఱన్. ౧౨౧

తే. గుణముఁ గూర్చి సురులును, గుణముఁ గూర్చి
నడుమఁగై పూనఁ గై పూని, నడుమునందు
సరముఁ బూనిన దారును + సరముఁ బూని
విభుఁడు వై చినవానినే + వ్రేసి రవును. ౧౨౨

కం. దిటచెడక వై రిఖగములఁ, బటుశరములఁ ద్రుంచివైచి + ప్రబలుం డనిలం
పట యేల తేరకనుచును, డటుకున సమ్మోహనంబుఁ + దగి సంతించెన్. ౧౨౩

కం. తెగ నిండఁ దీసి వై చినఁ, బగతురు మానంబుతోడఁ + బ్రజ్ఞ యుఁ దూలం
దెగఁగోసి చేల వై చినఁ, దగుచొప్పవిధానఁ బడిరి, ఘాతీస్థలిపై. ౧౨౪

వ. ఇట్లు దైన్యంబు నొంది కొంతవడికిఁ దెలిసి యర్హిదైన్యంబు పలాయమానప్రచుఱుం
బగుటయు నజుండు. ౧౨౫

కం. తననీమఁ జేరఁ జనియెఁ గ, దననీమను గెల్పుగొనుచుఁ + దడయక నొడివెం
దననేమ మరయుతండ్రికిఁ, దనసామజవధముమొదలు + తక్కుచరితమున్. ౧౨౬

వ. పదంపడి యజుండు పితృదత్తం బైనరాజ్యభారంబు వహించి యిందుమతీద్వి
తీయుండై ద్వితీయపురుషార్థంబుసార్థంబు నేయుచు సతులగతులఁ గాలోచితంబు
గాఁబ్రాద్దులు పుచ్చుచుండ నిందుమతీయు నాపన్నన త్త్వయై దశరథుండునకుమారుం
గనియె సతండును దినదినప్రవర్ధమానుండై యేకాదశవర్షంబునం దుపసీతుండై యకా
వనవదంబునం బదం బిడుచు నుండె నంత నొక్కనాఁ డజుం డిందుమతిం గూడి
యారామనీమ నిచ్చావిహారంబు సలిపి శ్రమం బపనయింప. ౧౨౭

కం. సారప్రసేవకల్పిత, సారశక్లహరి క + సంధ్యకగంధో
దారా స్తరణంబునఁ బా, టీరత్తుర్హితలతాకుఁ టీరము బయలన్. ౧౨౮

కం. చదరంగ మాడె నవలా, చదు రంగము పొంగఁ జేయ + సరసాక్షుల దోఁ
పదు రంగమున నడువ నో, జుఁ దురంగము సర్దుట బంటుఁ జరపెడిచోటన్. ౧౨౯

కం. బోటీ! తొలిమూడడుగుల, గోట ఘటించితి నటన్న + గోఁచల కగునా
కేటికిఁగోట యటంచును, గోట బిగి జెఱుచు మంత్రిఁ గుఱుంబులతోన్. ౧౩౦

కం. అష్టాపదమయ మగునా, యష్టాపదమంఘ్ర జూచ్చినవి చోరక చతు
ష్టస్త్రిగృహంబుల వాజియ, ధేష్టముగాఁ గ్రుమ్మరు నవిఃసృష్టగృహంబై. ౧౩౧

చం. స్ఫురిదురుక్షీర్తిశోభితుఁడు * సుందరవల్లవనోమలాంగులీ
వరసఖరాంకురారుణితః * వారణదంతకృతాంగగాగృహీ
తరుచిరవారణంబుఁ గని * తన్నిరొ ! జేగుఁగూయ నా దటం
చరయఁగలేక మోహపడి * యాడి ముదంబున నామచుండఁగఁ. ౧౩౨

కం. తెఱగంటి తెఱవ లిచ్చిన, తెఱకొనుమందారమాలః * తేజాన మహతిం
గొఱలఁగ వేగము పఱలఁగఁ, దెఱగన్నులతపసి మిటి * తెరువునఁ బోవఁ. ౧౩౩

కం. పవినోలిక సుమనూలిక, జవరాలికుచాద్రినీమ * జవమునఁ బడియెన్
సవు రాఱఁగ మిటిదీఱఁగ, ను విరాలిఁ గనంగ డే * డఃసూనప్రేమన్. ౧౩౪

ప్రహరణకలితావృత్తము.

పరిమిళదళినీ * భ్రమించయమనో, హరసురసమనః * ప్రహరణకలితన్
దరుణిని ధరణీతలగతఁ గనియెన్, ధరణిపుఁ డిలపైఁ * దటకునఁ బడియెన్. ౧౩౫

వ. ఇట్లు మూర్ఛిల్లి కొంతవడికి లేచి కాలధర్మంబునొందిన నిజసహధర్మచారిణిం గని పట్ట
రానిశోకంబున. ౧౩౬

—|| ఇందుమతీ మృతికై యజుఁడు పలవించుట. ||—

ఉ. తీయనిమాన మేల సుదఃతీ ! యని, తీయనివిల్తుమత్తదం
తీ ! యని, నన్ను నేల వలఁతీ ! యని, సొంపులునింపుజాజిబం
తీ ! యని, సద్గుణాభివనఃతీ ! యని, సుందరతావిభూతిదొం
తీ ! యని, నన్నుఁ జూచు సుమఃతీ ! యని, హా యని పల్లటిల్లుచున్. ౧౩౭

ఉ. హా ! రమణీయనిష్కృటవిఃసారమునానను వచ్చి నేను నీ
హారమయూఖవక్త్రయు సఃహా రమమాఁబలమై రహింప నీ
హారము గర్కశం బగుప్రహారమునన్ సతి నిచ్చె మిత్తి కా
హారముగాఁ గ్రియాసమభిఃహారముగాఁ బలవింప నే నిటన్. ౧౩౮

చం. అల విరు లంట బాణము, లఃసంగుఁడు జో డఁట, పాంథకోటులం
బాలియఁగ జేయు నంట, మదిఁ * బుట్టుఁ దలంచిన నంట, యీమతం
బిలపయి మోహపేతు వని * యిచ్చఁ దలంచితి నాస్తికండ్లనై
చెలి ! నినుఁ గూడి దాని కిటు * చేసెనో మారుడు నేడు శాస్తిగఁ. ౧౩౯

తే. నాస్తికుల నెల్ల నిటుపట్టి, శాస్తిసేయు, విదితత క్తియుఁ గలిగిన * వేల్పు లందు
దైవభక్తియుజనములఁ * దలఁగఁగలదె, కాన మారుండె దైవబుఁగాఁ దలంతు.

చం. మరుశరవార మంచు నణుఁమాత్రము గౌరవ ముంచి మారసం
గరసమయంబునం దలఁపఁగొనక పైపడి రూపు మాపుట
సరసిజగంధి ! మృత్యు వయి * చాలె వధింపఁగ; రిత్తవోవునే
వరణశరారశస్త్ర మనువాక్కు; విఘోభవముల్ ప్రసూనముల్.

గరగ

మ. భాసలీసీలశిరోజపాశ ! కమలవ్యాహర మాతమ్మిక
ట్లసికి న్నామము గానఁ దత్కలితశయాసౌఖ్యముఁ సౌఖ్యమే ?
యినుమంతే దరుణి సహాయతయు లేదే మర్థవిధ్వంసియా
ససిధారావ్రతచర్యఁ గంజభవుఁ డేలా చూపె సంసారికి.

గర

ఉ. ఏటికిఁ బూజ్యరాజ్యము లిఁ * కేటికి వారణవాజరాజి యిం
కేటికి నుందరీమణు లీఁ * కేటికిఁ జందనపుష్పహారముల్
ఏటికి మంజులోపవన * మేటికి నిస్తులభోగత్వష్ట యిం
కేటికి జీవితం బిల నదృష్ట విహీనుడ నైనాకును.

గర3

వ. అని పలవిండు చున్న సమయంబున నారదుం డాకాశంబున నుండి యవతరించి
తత్ప్రకారం బెఱింగించి దుఃఖోపశమనవాక్యంబులు వచించుటయు సతంశు
నిజదారమరణకారణభూతుండు సమ్మనిపురుషూతుండకా నెఱింగి యతనిం
గూర్చి రోషంబున ని ట్లనియె.

గరర

—|| అజుడు నారదునిఁ దూలనాడుట. ||—

తే. పేరు మాత్రంబె ధర నితాబారి వనుచు, హరినిస్తులగంధనంభారకుసుమ
హారములఁ గామినీజనమారకుఁ డగు, నూరుఁడా నీవు దలపోయఁనారదుండ.

గర౫

చం. పలపల తెల్ల వాఱ ముకుఁజుటిజలంబులలో ముసంగుటో
మలయక ముక్కుఁ బట్టుకొని * మ్రూఁగను గాఁ బెదవు ల్గడల్పుటో
వలకయి మాలఁద్రిష్టటో ధ్రువంబుగఁ గానల నుండుటో హరీ !
చెలువలఁ జంపు కేఘనత * చెప్పవె మానికి హానిన త్తమా.

గర౬

తే. పూజఁ గాంచరొ రుసులు పుపులఁ బుపులఁ
బరఁగఁ దాల్చరొ మానికేసరులు సరులఁ
దలఁగఁ ద్రోయరొ యిల గిరిదరులఁ దరులఁ
జంపఁ దలఁతురె నుగుణవసతుల సతుల?

గర౭

శా. లేరో మానులు మీఱరో సురవనీలీలావిహరక్రియం
గాఁగో హరసమర్పితాంగులుగ నాకాశోంగనాపాలిచే
నీరో యాశ్రితకోటి కయ్యవియు మానీ! నిర్దయస్వాంతులై
ధేరీ సీవలఁ గామినీవధము నెంఁదే జేయువాచంయముల్.

గర౮

కం. వాచంయములను మేటివ, తోఁచెడ యముండ వయి సతిని ధ్రుంచుట సర మే నీ చేపాశముగా; నను, దాఁచుమయా దండమునను ధి దల వగులంగఁ.

కం. బాచనయ్యపు గావునఁబావనయ్యె, సతిఁబతిని నింకనైన నాహితముగోరి కోమలినిఁగూడ నన్నేగఁకూర్చనయ్యె, పరమదయమీఱుకడఁక నోఁబ్రహ్మగోడుక.

శా. స్నానంబో, జవమో, తపంబో, ఁరుఱి సంఘ్నానందనంబో, కడుఁ
మహానంబో, నిజ దేవతార్చనమొ, సమ్మగ్నిష్ఠుపూజాదులో
ధ్యానంబో, హితసత్యభాషణమొ, స్వాధ్యాయంబో హా ! చెల్లఁబో
స్త్రీనిర్వాపణ మేమహామహాఁడు శా ధ్యాయంబు జేసె న్యున్.

కం. పుట్టితివి ఛాతకడుపున, నెట్టితివి విరోధితతుల య నిట్టలముగఁ జే
పట్టితి హరిభక్తిని నొడి, గట్టితి వెట్లో సతీజఘ్నాన స్మిపుఁ.

తే. తతరవవ్యాప్తి దెసల విధితముగాఁగఁ, గలితవీణాప్రసంగతిఁగావఁబడుట
నారదాభిఖ్యం గనుటవిహరికేళిఁ బ్రాణిశరణక్రియాఁకై ధి బరఁగితో కద.

కం. అని శోకావేశంబున, మునివర్యునిఁ దూలనాడె య మోమోడ కయో
ఘనవిషయబద్ధచిత్తులకును దాఁకుందప్ప దెలిసికొనుమతి యున్నే.

కం. తనుదూఱుచు మఱిమఱిభా, తను దూఱుచుహానికిదియుఁ ధగునా యనుచుఁ
దను దూఱుచు నిలఁ బరవశ, తను గూరుచుఁ బల్లటిల్లుఁధరణీశునితో.

—|| నారదుఁ డజనకు దుఃఖోపశమసంబు సేయుట. ||—

మ. తగునయ్యా ! నినుబోఁటిధీరుఁ డిటు మిధ్యాహవకం బైనయీ
తగులంబే దృఢమంచు దుఃఖవిపరీతస్వాంతఃకై కుండగా
మిగులక స్వాప్నిక దుగ్ధపాన మగుఁ జుమ్మి దీనికైయింతగఁ
వగనం బుణ్యమొ పూరుపార్థమొ మదిక భావజ్ఞ భావింపుమా.

కం. సంతానాంతముగాదే, కాంతానంగమము? పిదపఁ ధి గామిఁచుట దు
ష్కాంతవ దురంతచింతా, క్రాంతస్వాంతలకుఁ దగును ధి దితరులకుఁ.

చం. కలుగరొ భూమిపై సతులుఁకాంతులు ? కాంతవకేళి గూడరొ?
పాలియొ ? బూదిలోఁ గలసి, పోవరొ భూపతు ? లెందఱేనిభా
గులు వ్యసనంబుపల్ల ధృతిఁగూడరొ? కూడరొ యోగచర్య ? నీ
వలె నిటు తీవ్రదుఃఖములఁపాలియ దూఱరు గాక యచ్యులక.

ఉ. అంతమునొందనట్టిది పదార్థ మొకండు పిపీలికాది ధా
త్రంతచరాచరంబుల ధరాధిప గల్గునె ? పుట్టు గిట్టుటల్
వింతలె ? దేహి యెందుఁ బ్రభావించెనొ యచ్చటి కేగ కుండు నే ?
యింతదలంప వేని వృథాయోకద తావకశాస్త్రపాండితుల్.

చం. ప్రకటభుజాబలాధ్య సమరక్రమసత్యపరాక్రమప్రభా
శకలకళాధురీణగుణసాహసవిన్నవద్యయాంతరీ
వకలితరాజ్యయుక్తులు భవత్పితృల్లరుఁ బోయి యింక నీ
వొకఁడవె నిత్యజీవి వయియొప్పెడుభంగులు దోచె నీయెడఁక. ౧౬౦

కం. ఏలవె భూముల నెల్లను, దోలవె యరివరుల సతులతో భోగాభి౯
దేలవె బేలవె ధృతిగొనఁ, జాలవె నీ వింక నయిన నంతుష్టిమెయి౯. ౧౬౧

కం. ఈనాటికి వగచెద వా, నేనాటికి నైన వలడెయేగఁగ మఱి మే
లేనాటికొ సంసారికి, నేనాటికొ తీటుపాటు + లేర్పడఁజెపుమా. ౧౬౨

కం. కావున దుఃఖివిరజిత, పావనమేధా విశుద్ధపథవర్తనము౯
భావన సేయుము ధృతి సంభావన సేయుము లోలంగు + భవదుఃఖింబుల్. ౧౬౩

కం. తనయుని దుఃఖము నిరతము, జననీదుఃఖింబు నొక్కసమ, యార్జ్యైల్లా
జనకునిదుఃఖము, సంస్థితవనితావృథ వేటుభార్యవచ్చినఁ దీటు౯. ౧౬౪

కం. ధృతి డఱుగఁగ దుఃఖావిలమతిచే బలవించుచున్న మానుషపశువు౯
మతిమంతులు గని నగరే, సతికేడ్చెదు నీదుబ్రదుకుఁ శాశ్వత మొక్క. ౧౬౫

ఉ. కాన లతాంగిఁగూర్చి తమకాన లతాంతశరాత్రి నింట రో
గాన లయంబు నొందకుముఁ కానల సీపు సమాధినిష్ఠ యో
గానలదగ్ధుఁడై విధుఖఁగానలదృగ్విధు లొందనట్టిభో
గాన లలిం జరింపుము జఁగాన లభించును శాశ్వతప్రథల్. ౧౬౬

—|| నారదుఁ డిందుమతి మృతికిఁ గారణముఁ జెప్పట. ||—

ఉ. అంతియ గాక వే తొకరహస్యముఁ జెప్పెద విన్ను దేవతా
కాంతయ కాని ప్రాకృతపుఁగన్నియ కా దిది, భూమిఁ బుట్టె హే
త్వంతర మొప్పు, నీకు నిటు + లాలయి కాలము దీఱు దీఱె, నా
వంతయుఁ జింతనొందఁ దగివా ? మగవాడవు కావ? యిస్సరో ! ౧౬౭

వ. ఇక్కాంతానికారణకారణంబు విను మని యినునినుమనుమనితో మునిమన్నీఁ
డి ట్లనియె. ౧౬౮

కం. తృణబిందుం డనురుసి యొకఁ, డణుమూత్రం బైనఁ జలనమందనిమతి దా
రుణతపము నలువ హరిహాయుఁ, డణఁగనివెఱు దానిఁ జెఱుచునాలోచనక్త. ౧౬౯

వ. హరిణి యనునచ్చుమచ్చెకంటిం జేరి ౧౭౦

కం. వనజదళనేత్ర ! సీతో, బనియొక్కటి కలిగి యిటకు + వచ్చితి నమృతా
శనహితముగ నే జెప్పెడు, పని వినియెదో వెతగ నన్నుఁబనిమి మనెదో. ౧౭౧

కం. తృణబిందుడు శుష్కం బగు, తృణబృందము లట్ల జగముఁలెల్లఁ దపోగ్నిఁ
క్షణమునఁ గాల్చెను నీమూర్తకర్తము నాఁచి జగము ధరింపఁ గడే. ౧౭౨

ప. అని పంచుటయు వలె యని. ౧౭౩

ఉ. దండిగ శింజీరచము ధామరసాంబకము లృగోజ్జ్వలఁ
దండవిలాసముం జెలఁగఁ ధాల్చి యనాహతవారవాణముఁ
మండలవిభ్రమంబుల సమావృతసత్కలకంఠకాశ్శయై
మండగ మొప్పు నేగె మునుఁభూట్టిపైఁ జనుమచ్చుఁ డుండ. ౧౭౪

కం. తృణబిందుమునిపరిసరా, వని నటనకళావినోదఃపరతం బరఁగఁ
జనితారభటిం; గన్నులు, ముని విచ్చి సరోషహృదయఃమున నిల్లనియె. ౧౭౫

కం. కండలక్రొవ్వునఁ దిరిగెను, మిండలకడ మిటుకులాడిఁ మేలిమి గాఢఁ
యండజగమనా! తపసుల, దండను నీమండగములుఁ దగునే చలువ. ౧౭౬

ఆ. అమరతావిభూతిఁనాగాము లెంచక, యాటవెలది ! విస్మయస్మయమున
యముల ఘనతపోనియములరు జెచకుడే ? భూమిమీఁద మర్త్యభామ వగుము. ౧౭౭

ప. అని శిషింపుటయు. ౧౭౮

కం. ఈకరణసత్యపచన మ, హాకరణి బ్రత ప్రచిత్రయగుచుం దజ్యే
భాకరణీసుముఁ గానక, యాకరణీమూన దుఃఖఃపాతచేష్టిత గా. ౧౭౯

కం. మొదలను రవితనయాకృతి, బదపడి యొ సరస్వతీప్రవాహముగాఁగఁ
దుడఁ ద్రిపథగ నయ్యెను నా, త్రిదశాంగనకనులనీరు త్రిదశత్వమున. ౧౮౦

చం. జలజలరాలుబాష్పముల ధాతునఁ జగ్గులవేలుచేలుకాం
చలము తడై కృభావితదశంగన గుట్టు బటాబయల్గ హా !
చలమున ముద్విలాసకృతశాశ్వమటం చవనింద వెట్టి ధీ
చలితుడు తిట్టునో యనెడి సాధ్వసయుక్తి మాటుచేసె నా
నలచెలి చరవ న్నిజకఃరాంబజి జేర్చి నతాననాబ్జయై. ౧౮౧

ఉ. మారుతధాతనూనను, మవ్రతతిప్రతిహాదేహయై
భోరుచబాష్పపారి జడి ధాతును గాఢచునుండ మేచకాం
భోరుహనేత్ర యోగను, మో మొకయించుక వ్రాల్చి గద్గద
స్ఫారవంబునం దడిసి, వాతైః దా ధవళాక్షి నాల్కతో. ౧౮౨

కం. ఏలా యిటు మేలా సుర, బాలారత్న ములఁ బట్టి పాలార్పిగఁ గో
పాలా? సంయమివశ్య, త్ఫాలా ! యబలలను దిట్లఁపాలా నేకు? ౧౮౩

కం. అని వేడిన దయగూడిన, మనమున హరిణాక్షితోడఁ హార ధర్మి
గనియెద వెప్పుడు నందన, వనసుమముల శాప మపుడఁపాయు నటంచు. ౧౮౪

కం. ఈవిధిఁ గోపావధి శాపావధి వచియింపఁగా మహావధి విధి కై
యావిధి దూఱుచు జనిఁ గని, యీవిధి విధిమూఁడవలసె + నీయంగసకుఁ. ౧౫౫
వ. అని తెలుపుటయు. ౧౫౬

కం. భావభవహారనమమహాభావుఁడవు మహానుభావ + భావభవజయూ
భావ మభావ్యమ యైన స్వభావము దురతిక్రమంబు + వలదనఁ జను నే. ౧౫౭

కం. అడ లను కడలిఁ గరల్లన, వెడలెడినిట్టూర్పుగముల + వెలఁగుండెడి న
న్నడువమయి ప్రోచితివి మున్నడువా! వ్యసనంబు నుడువఁనూనుటఁ గరుణఁ.

కం. శోకాతిరేకమున మిముఁ, దాఁకఁగఁ బలుకాటు లఱచి + దాన మహాపా
పాకలితాత్ముఁడనైతి దయాకల్ప ! క్షమింపవయ్య + యాశ్రితవరదా. ౧౫౮

చం. అని తెలివొంది పల్కిన మహాత్ముడు నారదహూని యిట్లనం
జనఁగఁ గొఱంత నీమదిని + జామనుగూర్చి సమాధినిష్ఠఁ గా
ననమున నుండఁగాఁ జనుము + నందను నందిడి రాజ్యభారముఁ
ఘన మగుచి త్తశాంతిఁ బొడఁగించినఁ గాంచెదు నిత్యసౌఖ్యముల్. ౧౫౯

కం. ఈగతిఁ బలికిన నజుఁడు వియోగము నహియింపలేక + యొయ్యనఁ బ్రాణ
త్యాగము సలిపెను సరయువు, భాగీరథిసంగమమునఁ + బారులు గుండఁ. ౧౬౦

వ. ఎవ్వోఁ గ్రుంకి మృతి నొందిన నాత్మహత్యాఘంబు లే దని పలుకంబడు నట్టి
గంగాసరయూసంగమంబున దేహంబు విడిచి గంధర్వలోకంబునకుం జని హరి
ణిం గూడి యతండు నిత్యక్రీడల వినోదింపుచుండె నట సాకేతంబున యువరాజగు
దశరథు రాజుఁగాఁ బట్టాభిషేకంబుఁ గావించి సుద్వజనంబులు హస్తోత్పర్జింబున
జెలుంగుచుండి రని శుకయోగీంద్రుండు వచించెఁ బదంపడి. ౧౬౧

కం. యోజనగంధాకుచయుగ, యోజనగంధాంతా! పయోజాతాత్మా!
యోజనగంధాతనయా, యోజితహస్తాదిత! శుభజయోన్నతచరితా. ౧౬౩

—॥ చక్ర బంధము. ॥—

శా. సత్యస్తుప్రియ ! రామ ! రాజితయశఃస్సాంద్రా ! హరీ ! యద్రజా
స్తుత్యాబ్రాలదమప్రవీణ ! తతకాస్తోకారిలోకక్షయా !
నిత్యా ! రావణచంద్రరాహు ! తిలఁతుఁ దేవు న్నినుఁ విధ్వజా !
జాత్యా ! వాసవసంస్తుతా ! మునిసుతాజానీ ! దయాభీ ! యజా !. ౧౬౪

—॥ అష్టమూర్తి వృత్తము. ॥—

నా(కా)రోహితసవత్సా ! నయగుణా ! లోకనాథా ! నతజనాపనదీక్షా
శ్రీకంఠా ప్రవర ! వారాణినిలయా ! రాఘవేంద్రా ! సితకరోపమవక్త్రా !

వైకుంఠా ! జయకపుత్రీవర ! దయాపూర్ణచిత్తా ! భవలమేచకగాత్రా !
శ్రీకాంతాహృదయవర్తి ! శివసతీసోదరా ! దారితభవాంధసునామా !

౧౯౫

— స ర సి జ వృ త్త ము. —

శ్రీ(రా)మాహృన్మోదనిధానా ! శిలిగళనుత ! రవిసితకరనయనా !
ధీరాధారా ! పంకజనేత్రా ! దితిసుతకులయమ ! దివిజసుశరణా !
శ్రీరామా ! భక్తావనదీప్తా ! జితదళగళ ! సురసిజమృదుచరణా !
మారాకారా ! పాపవిదూరా ! మనుజపకులమణి ! మధుహితవచనా.

౧౯౬

X ద్వయము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా

వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజన

విధేయ సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైన

శ్రీకౌసల్యాపరిణయంబునఁ

బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

— ౧౯౭ —

శ్రీ కౌసల్యా పరిణయము.

ద్వితీయా శ్వాసము.

రాజిత ! తైలోక్యన
మారాధితచరణ ! దుర్ముఖానురహరణా!
ఘోరభవాంబుధితరణా !
నారాయణ ! దివ్యభద్రదశగవరశరణా !

౧

తే. అవధరెంపుము దేవ ! మహానుభావ, భావనాతీతవైభవ ! పరమయోగ
భావపుంభావకరుణాస్వభావుఁడైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ.

౨

మ. జయ పూషాన్వయభూష ! సాధుజనపోష ! సత్యసంభాష ! స
స్మయవిద్వేషిగులాంబుజాంబుజవరా ! త్స్యానాథమాడామణీ
జయ బృందారక బృందవంద్యఘనతేజా ! యంచు నిచ్చాగతికై
జయపెట్టంగను వందిమాగధులు కేసర్యాసనాసీనుడై.

౩

కం. దశరథుండు రూపసంపద, దశరథుండు ద్విపంచదిగ్వి ! తానతలచర
ద్దశరథుండు ప్రతాపమున ద్వాదశరథుండు ప్రపూరితత్రిదశరథుండు డలరెక.

౪

తే. అంకురితయావనుం డైన యధిపుఁడవును
చూచియును జూడకుండు నిస్తులవిలాస
బంధురలు బంధురలు నాడఁ బాడ సమితి
నున్నావా రేమి తన్నెంతుఁగో యటంచు.

౫

కం. వినయాభినయాసమహ, స్తనయనకుచయుగముఖాంగ ! సంచలనము రా
డనయాత్తనయానంగద, హనహేత్యభివృద్ధి కపును ! వ్యజనం బయ్యెక.

౬

వ. ఇట్లనమానరూపలావణ్యతారణ్యవిశేషంబుల డంబుమీఱి మదవతీనూతనమద
నుండై విహరించుచు వివాహార్థంబు విచారించు చుండెన య్యవనరంబున.

౭

గ్రీష్మర్తువర్షనము.

శా. ఆ కల్లాడ దదేమొకో పవనుఁడు ! ద్యద్ధాపదావాసలా
స్తోకాభ్యున్నతికై సహాయుడుగ నొవో గట్లవా లాయెనో

జోకం గంతునిచే విడంబడఁడోకో ♦ సూయాణమం దిచ్చు; మో
హాక్రాంతం డయి వారుణీరతి నదా♦యానంబుఁ దా మానెనో.

౮

చం. అతులరుజాయమాననిబి♦డాతపతాపసుజాయమానతృ
ష్ణతజనకాయమానసభృ♦శాన్తిని బాపె నుశీరపుంజక
ల్పితనవకాయమానపద♦వీధులనల్లతికాయమానహృ
ద్యతమవిలాసభాసవని♦తాకరతామరసా త్రనీరముల్.

౯

ఆ. ఇష్టకాపథంబు ♦ లిప్తంబులై నుది, నంబులయ్యె దుద్ది, నంబు లపుడు
లోకబాంధవుండు♦ లోకాహితుం డయ్యె, భీష్మ మైనయట్టి ♦ గ్రీష్మమునను. ౧౦

ఆ. అభయ మొనఁగె జనుల ♦ కభయంబు భూజన, నేవ్యమయ్యెఁ గ్లిన్న♦నేవ్య మంత
లయము తాపభయము ♦ లయ మొండఁ జేసెను, వట్టివేరు గాదు ♦ వట్టివేరు. ౧౧

కం. పలుచనచేసినఁ జెలుచను, గలఁచుచు దండాహతంబు ♦ గావించినఁ దా
నెలమిని దక్రము దాహము, దలఁగించెఁ బఠోపకార♦ధర్మము సరసుల్.

౧౨

తే. కార్యభరవశమున రిత్త♦కాల్లఁ దిరుగఁ, తాలు ముండ్లుచు నాఁజినఁ♦గ్రాలు కాలి
నొప్పి పోఁ గాఁచె ధాత్రి నే♦ర్వొప్ప మిఱి, రవిఘనాతపత్ర వ్రహ్మ♦రాగములను. ౧౩

చం. చెలమను నూరునీరు బలె ♦ జెమ్మటధారలు గాఱ మోమునం
దిలపయి మోపి హస్తముల ♦ నిండుక వృష్టము లెత్తి శీర్షముల్
పొలుపుగ వ్రాల్చి, నుష్టానుచుఁ ♦ బ్రోయ్యిని నూడుచు నీరుగ్రమ్ముక
న్నులఁ బచనంబు సేసిరి జనుల్ పయనంబులు వోయి యొంటిచె
ట్టలకుఱునీడలఁ వెతఁ గ♦డుం బడుచు న్వనహీనభూములఁ.

౧౪

చం. బగబగమండఁ బాదములు ♦ వాతెర లెండఁగ, నెండమాపులుం
దగ నిల నిండఁ, బెన్దగను ♦ నాలుకలం దడి లేకయుండ, వె
చ్చుగఁ గడుఁజారవాయువులు ♦ సారెకుఁ జిమ్ముచు నుండ వేడుము
ల్రగులుచు మండఁ గొండలు, సరిస్సులఁ బంకము లెండి పిండిగాఁ.

౧౫

మ. జనధర్మావహమై, మహార్యజనతా♦సమ్మానపాత్రంబునై
ఘనముక్తావళినంగతీడ్య మగుచుఁ ♦ త్నామవ్యథావేళ భో
జనవిశ్రాణనశీలమై వెలయునానద్యంశమందుఁ జని
స్లనుట స్వీదన త్రివృ లెంతోపడుచు ♦ న్మాన్యుక్ పపుస్తాపముల్.

౧౬

ఉ. మంటలఁ జిమ్మునెండఁ దల♦మండ రసాతల మంటుబావినీ
ర్మింటికిఁ జేదించెది కడు ♦ మే నలయం దడి పాఱ కుండినం
గంటితడిఁ ఘటింతు రల♦కాఁపులు డస్సినదుక్కిఁ బెద్దతోఁ
బంటితడిఁ శిరంబు లఱ ♦ వ్రాలగ వాడినపొట్టపైర్లకుఁ.

౧౭

వ. ఇట్లు పురహరఫాలాంబకోష్ఠం బైసగ్రీష్మంబైన మాపు లుడిమోవఁ డక్కులాపం
 టక్కులాఁడులు టక్కుతెక్కురంపుమక్కువలనిక్క నిక్కం బని దక్కి యిక్కలు
 జాతి హితుల దూఱి బయలుదేటి యతనుబారి రతులఁగోరి సతులఁజేరి మతులు
 ధాఱి కులముమీఱి వెతలుగూరి గాలంబులవ్రేలువలంబుకై పాఱు మీలస
 వెలవెలందుకల వెంట నంటునరమ్మగంబుల యంగున నంగిలి నెంగిలి మ్రొంగఁ బొసంగ
 గక నెనంగునీరువట్టున నీరువట్టుని వట్టునివట్టియాన నెడమాపుల వెంటఁ బరువునెట్లు
 మృగంబులవలనను, మిడిమిడియెండ మడిమలు మండ నిలువకుండఁ జెమట గాఱు
 చుండ వడివడి నీడకై పరుమినెడ నెడనెడఁ బుడమిపుట్టువుల పట్టులు లేకయున్నఁ
 బైనున్నవల్లె బాదంబులకుం జుట్టియు బొడ్డునం దోపినయంచు నించుకనుడలింప
 నెఱిగల నెఱికలు విరివిగొఱల నేలఁ బఱిచి పరువలేక మే నెల్లఁ దడియ నొడియుబిం
 దువుల నివతాళించువయ్యెంటలపైఁ జండంబుగ వేడివీవలివీవ వేడినీరు స్నానంబు
 చేసిన వశువుననై మెండుగమండుదండియెండల నోరెండ సాటసాటలాడుచుం బోవఁ
 ద్రోవఁ జేపడిన చెట్లనీడల నిలిచి తత్ స్థావకుల నాశీర్వాదించువాఁడవలనను, విమలధు
 నీరసంబగునీరసంబు నీరసంబులేక త్రావ నీరసంబు లైనమీయాస్యంబులసార స్వరంబు
 లొప్పు నని మెప్పు లాడునొప్పు లాడులకరంబులసోతున ద్విగుణకృతశీతంబై పేయం
 బైన పాయంబుగొని యుపాదేయం బైనపాధేయంబు విదేయత నొసంగఁ బొంగి
 చనుబాటసారులవలనను, ఖరకరఖరతరకరనికరంబులు కరంబునికరంబు కనికరంబు లేన
 జగంబుల నాతపంబునఁ బగల సోలించి రేలఁ బాపంబునాక కోపంబువీరఁ దాపం
 బు సోరఁ గారుణ్యంబులేక నీలీలఁ జాల జాలిఁ దూలింపఁ బాలాయె నన మిగుల
 సెగలపొగలదగల వగలుదగులబుగులుకొన రగులుకొని మిన్నుమన్ను సొక్కటిగఁ
 గవియు పెనుమంట లదరంట వెంటనంటఁ జటపటరటంబులఁ బెనులు జేపటలం
 బులతో దూరపుఞ్జాపునకు మినులచ్చికి శబరీకబరీమతు లిచ్చుచాలుదీపికారాత్రి
 కలుగాఁగ వెలుంగుమలచిచ్చులవలనను, మహాతపతాపంబున కోపక బక్తిచిక్కి
 తెల్లవాఱి యెడనెడమఁకుగుల నమగిడి యెడమఁకుగా నమ గామడగాఁ బోవుమిఁ
 బ్రాయేరు చేరనేక వేఱవేఱకరంబునఁ గృత కాకరంబయ్యెనో నా నొడలిగుట్టు
 బయలుపెట్టు దువ్వలువగట్టు జట్టివెలందుకపయ్యెంటకు నెయ్యంబైన పలుచనినీటి
 చింకల కెలంకుల బెన్నలు బడిశహస్తులై నిలువ జడిసి నిలుకడలేనివారి నమ్మ నుమ్మ
 లిక్తంబుగాకున్నెయన్నట్టు లూలమాలగుడిచి లూలమాలంబుగ మూలమూలగఁడ
 చిన రోసిరోసి యినుముచాటున నాచుమాటున దాచికోను చేపపిల్లలఁబట్టఁగా
 లువల నరికట్టి వలలఁ బుట్టలఁ బెట్టి సూదిముక్కుకట్టెలఁ బెత్తట్టుబాడిచి పాడిచి
 తఱుము రుషగ్రహణధీవరు లగుధీవరులవలనను, దిక్కుదిక్కులనుండి నీ రిగినచెఱు
 వులఁ ద్రొక్కుమక్కువ నెక్కువరభనంబునఁ గాఁదారిమాఁదారిలేచి మిక్కుటంబుగ
 సాధనంబులు పూని కీలారింపుల నించుచు నింపు పెంపారఁ బెండిలికిం బోవు నిబ్బడి

యుబ్బున మబ్బునాక తెప్పదెరలగఁ గట్టఁజేరి తొప్పలుదొరలుగ బారులుదీరి ప్రా
 ద్దేల పొడువ దని బద్ధులొడుచు భండనంబున కెదురుచూచుగుండెలుదీసిన దండిమ
 గలన నేను మున్న నేను మున్న యని పద్దులాడి గ్రుద్దులాడ నీవితపోకలఁ జూడఁ
 దన్నితేఁడు పుట్టుగట్టు మెట్టెనో యనఁ గనరా నో యని యొక్కపెట్ట నింగి ముట్టఁ
 జెవుడు పట్ట నీటదూఁకి చేడలు బుట్టలు బెట్టి కట్టల నైచి పలుతెఱంగుల దాఁచు
 వారివలనను, మఱియొంద జేల యీ వెత లని తూముదాపున కా వుండి తప్పించుకొను
 వెరవున గడువడినీటియరవడిఁ బరువడి మిట్టిపడుబేడినలం గొట్టి పట్టుకొని దండపాళి
 కులకు భాగంబు లిడుచుండ నిండినపుస్తునకుఁ దాళలేక చనుమినుకెంపుతోడఁ గొం
 పలు చేరుగుంపులఱుంపులవలనను, బేరెండల యుద్దండత్వమునకు మంచెలనుండఁ
 దరంబుగాక దిగి యంచునీడలపట్టుల గుట్టుగనుండ నిదియ పట్టని పిట్టలు రా నేటి
 రట్టని తిట్టును వడిసెలరాలఁ జేపట్టి జీవుజీవునగువ్వలఱువ్వుకావుఁ బువ్వుబోఁడు
 లవలనను, బరకష్టనుఖంబులెఱుంగని దుష్టాధికారులయిష్టంబు కొలఁది దవ్వలనుండి
 నెండరా సెగసోతునఁగమరినమొగంబునఁ దిగుచెమటలుగాఱ బిజబిజవచ్చి పైవ
 ల్లియ ముగంబు నడుకొని నీ రొడియఁ దడిసినవట్టివేళ్ల తడికల కూటాగారంబులవీవ
 నలవీవలివలిపెంపవిసరంబడియుఁ దమకన్న మున్నుగ మఱిమున్నుగ నావసోపంబుల
 సొటసొటలాడుచుఁదాపం బభినయించిజూడీలకొలఁదిచలిసీరంబుల నీరుమజ్జగలఁ బాన
 కంబులఁ గడుపుజ్జుఁ ద్రావి ఫలాహారంబులఁ గడుచుచుఁ దాపం బార్చుకొని యెదిరి
 తాపం 'బాత్మవత్సర్వభూతాని' యనియో భుక్తాయానంబుగఁ దలంచి తడ వేల
 చేసితి రని తఱ్ఱు గద్దింప నిజోదరదరంబున వెలిబడు లాడక గంటలకొలంది గ్రుక్కు
 మిక్కాడక మ్రోల నిలువఁ బడు ననుజీవులవలనను, నిర్దయచిత్తు లగునరులచే
 గల్పింపఁబడిన నీటిపట్టని యెఱుంగక బిట్టనీరువట్టలమటపెట్ట వినవినఁ జనుదెంచి
 పొం చున్నకించులచే గొట్టఁబడి నేలం బడి కానలో నిట్టిదురవస్థలఁ బడుటకన్న
 మన్నిగొన్న మిన్నయని యెన్నురీతి నఱచి చచ్చుమృగంబులవలనను, వేగుబోక
 దాఁకఁ దాపంబునవేగుచు నలబడిఁ బొంది విసివించెది కూరుకుచెందిన మంది చేవి
 డువఁ జేపట్టువారు విషవ ది క్కేది యనినట్టు నేలంబడి యుండు తాళవృంతంబుల
 వలనను, గొడవండ్లరొండ్లఁజేర్చి చుదెంచుకూలివాండ్రఁ గని ధాత్రీ ! శాలివాళికా
 బాలికాపాలికలు క్షీరంబుఁగూర్చి పెంచి పెద్దనేసి రేపుమాపు కాపుండి తుదకెంతకు
 బ్రాలుమాలి రని మూర్ఖవోయినవశువున దండిపండివ్రాలినవానిం గని మనము
 ఖండితంబులమయ్యుఁ బరజీవరక్షణదక్షత్వంబునఁ గ్రాలుదుము గాన వగవనేల యని
 యూరార్చుమాట లాడువగిదిఁ దలయూఁచు పిండనమీర కంపితపాకవినమ్రము
 లైన కలమంబులవలనను, బాలముకావుల నోదె గింజల వేఁకుకొన నొనగూడిన
 దేశదేశసమాగతభిక్షువులవివిధగా నారవంబులవలనను, బ్రాణావసరీలి శాలి ఖండితం
 బయ్యె ది క్కెయ్యది యని భయంబునఁ బాలంబున మూలమూల కేగుకర్కాట

కాదుల హరింప మింటఁ గావా దిరుగు ఖగంబులవలనను, గాచికాచి ధనంబుఁ బరుల పాల్సేయు పితాచములఁ బోలిన బచ్చులవలెఁ గిరవారంబులనైనఁ జేరనీక యెలుంగెత్తి దెన లదర వాపోపురసాలపాలనలోలు రై నజనులచేతను, నవమల్లికామ తల్లికాశునును పరిమళ భరితదిశాంతదినాంతంబులవలనను, నిదాఘంబు చెల్వారై నట్టియెడ.

౧౮

ఆ. కోళ్లు కారుకోళ్లుఁకుంజేళ్లు పులిగోళ్లు, జోళ్లు కన్నెలేళ్లుఁతేళ్లు పలునె
మిళ్లు పావురాళ్లుఁగూళ్లు తోఁబూరేళ్లు, పులులతోళ్లు జేనిఁకులుప యిచ్చి.

౧౯

వ. ఎఱుకులు గొండఱు తమతమయునికివట్టులు లోనగుతమచరితంబు వినిపించి.

౨౦

తే. తెఱమెకంబుల గుంపులఁజిఱుతపులుల, వాలుమెకముల నేదులఁవాలములను
దుంతబంతులఁ గానలోఁఁద్రొక్కికాని,పాద మానంగ రాదు మీఁపాద మాన.

౨౧

కం.కోనల నిలువక పగలే, కోనలఁ గొనిపోవ సాగెఁ గోపుర మైనం
బూనక రైతులు గుండఁగఁ, గానఁగదా మిమ్ము నిపుడు + కానఁగ రాకల్.

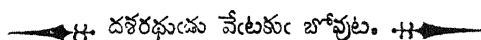
౨౨

కం.మా కేలిక నీ వగుటను, మాకేలికఁ గనుఁగొనంగఁమది గలిగినచో
మాకే లికఁ గనుఁగొందువు, మైకో లనితేనిఁ జాలుఁమఱి వేట చునన్.

౨౩

వ. అని ప్రబోధించుటయు దశరథుం డాత్మగతంబున.

౨౪

చం.జలములు లేక క స్తివడుఁజానపదాభిని, జల్వపందిరుల్
నిలువఁగ యోగ్యభూములను + నీటికొఱంతను గోమతాఱుపై
రుల, శిథిలోదకాశయముఁ + గ్రొత్తతటాకము లుద్ధరించుటల్
దెలియును వేటసాకునను + దేశము గ్రుమ్మర వేపి స్పృపుల్.

౨౫

వ. అని తలంచి యియ్యకో లొసంగి సముచితపరివారంజై దేశంబులం జూచుచు
వారలకష్టసఖంబు లెఱుంగుచు వలయుచోఁ బ్రతికారంబులు గావించుచుఁ జని
వేటగిరులతో సరణ్యంబుఁ బ్రవేశించి మృగయావినోదపరుం డయ్యె నయ్యెడ.

౨౬

కం.వెనుకఁజూపులఁ జూచెడు, నను వను వై తోఁచె నొక్కఁడడిదముఁ గేలం
గొని తఱుమ బొబ్బమెకములు, వెనుకఁగనుచుఁ బాఱవలనుఁవెలయుటకతనన్.

౨౭

కం.గామిడికాఁ డెదవడి పోఁగా మిడికాడంగ ముట్టికడఁకను ముట్టెన్
గామిడిచెంచులు పట్టంగ, గా మిడిచెడి మిడుకుకొఱకుఁగా మిడు కొందున్.

౨౮

కం.ఎలుగుల దెసలం బరువిడు,నెలుగులఁ దిత్తులనునొల్చి + రెనకమెనంగన్
సలిగలయ నఱువ నెక్కటి, సలుగుల సలుగులుగ నిడిరిశతమృగములకున్.

౨౯

- సీ. చలపట్టి యొకజెట్టి, సెలకట్టె జేపట్టి, యలజట్టివేటలు, సలుపు చుండె
యమధాటిబోలువి, క్రమధాటిపరిపాటి, యమధాటి నజకెవ్యాః ప్రముల నొకఁడు
దండంబులను మహాః, వందత్యమునునువే, దండంబుదండంబుఁ జెండె నొకఁడు
శైలాటవీస్థిత, శైలాటు లేద మెచ్చు, శైలాటములఁ బట్టె + లీల నొకఁడు
- ఆ. ఘోరదర్శనాళి + ఘోరదర్శనులయి, గండములకుఁ బ్రాణఁగండ మగుచు
హరిసమూహగర్వహరు లయి తిరిగిరి, వేటగిరులు కిరుల, వేట గిరుల. 30
- కం. క్రొవ్వున నత్తెమున నునిచి, దువ్వుచు నెఱకలను గేలఁ + దోహంబుం
ద్రెవ్వఁ గ గువ్వలఁ జూపిన, తివ్వినఁ జని బైరి వడి నెఱిం గుఱిఁ జంపున్. 31
- కం. ఓహరిసాహరినులివుల, గోహరి వెలయంగ నద్దిఁగో! హరియంచున్
లాహరి జెక్కలుగలకా, లాహిరకం బాలయ నొక్కఁ + డజచే గొట్టున్. 32
- కం. వీక్షించి తన్నుఁ బైని ద, రక్షువు కుప్పించి యెగసి, రా నొకకోలన్
దక్షుండె పదములునా, ల్లాక్షణమున నతికె నదియుఁ నవనిం ద్రెల్లెన్. 33
- కం. గవయమృగం బొక్కఁడు పైఁగవియఁగ మే నవియఁగా రఁకం బగుములుకుల్
జవమునఁ గైకొని తునుకలు, గ వియత్తలమంద నజకె, గర్వం బమరన్. 34
- శా. సాహంకారగ భీరనాదదళితా, శాకున్ద్యమై వెండి దు
రోహంధం బయి సాహసంబు వెలయం, గ్రోధించి దంష్ట్రారుచి
వ్యూహంబు ల్మిఱుమిల్లుగొల్ప వడి నిఁప్పల్ రాలఁ గన్దోయి స
న్నాహం బొప్పఁగ రా వధించె నవనీ, నాథుండు శార్దూలమున్ 35

వరాహవృత్తము.

- కాన న్విక్రమగనయతఁగతిఁ జెలుచనుఁగనుచు రయమున వరాహం బా
త్తునాథుండుజేచి సరిగఁ + గదల మహి దఁగఁ జటులగతి నొలుగు న్మోరన్
జానె గండశిల శిఖరి, జరిగి సరభ, సగతి దొరలినగతిం బైరాన్
సానంబుం గదలి నిశిత, శరహతిని రఁనను బడ నిమునమునం జేసెన్. 36
- కం. శరమువలె వచ్చునొకకణ, సరముం గని భీతి ముడిచి + ఛదయుగముం బ్ర
స్తరమనఁ బహుపాపురముం, గరుణామతి నేయఁ డతఁడుఁగడుదా పయ్యన్. 37
- వ. ఇ ప్లాభేటకేళిలోలుండె యనేకకాంతారాంతరములు గడచి చనిచని వాహ్యాంబులు
డస్సిన సుమంత్రుం డొక్కమహావటవిటపిచ్చాయ రథంబు నిలిపి యిట్లనియె. 38
- కం. మన మీగతి మృగయారతి, వనములబడి నేగుదేర + వాజులు డస్సెన్
జనుదమె వల్లభ! మెల్లన, మునివరుఁ డగునత్రిఘనతఁబోవని కనఘా. 39
- ఆ. ఇంతదవ్వు మీర + లేతెంచినా రెట, తపసిదర్శనంబు + తగవు కాడె?
నేద దీర్చుకొనుట + చేకులు ననిన నొక, గాక యనిన దేరుకడఁకఁ దోల. 40

- కం. అత్రిని భవవ్రతత్యసి, పుత్రినిఁ గలుషాఘకండఁబోత్రిఁ దితిత్తా
భాత్రిని నిస్తులసద్గుణ, పాత్రినిఁ గని వినుతి నేసి + వాన్వైచిత్రీక. ౪౧
- వ. తన్నిర్దిష్టాననోపవిష్టుం డైయున్నంత నత్రియుఁ గుశలప్రశ్నవ్యాజంబున ధర్మోప
దేశంబు నేయుచు నిట్లనియె. ౪౨

—|| అత్రి దశరథునకు ధర్మోపదేశంబు నేయుట. ||—

- ఆ. ప్రజల నీవుగన్నఁ ప్రజ లట్లు భావించె ? నేవకులకుఁ బేర్చి + నేయు దయ్య ?
యాశ్రితులకు ధనము + లర్పింపుదువు కదా ? సత్యపచనన్యఁసలువు దయ్య ? ౪౩
- ఉ. సాకులు చెప్పి పన్నులను + జాలఁగఁ దీయవుగా ? తదర్థ ము
స్తోత్రము దుర్వ్యయంబులను + జూఱులు మెట్టవుగా ? జనాశిషా
ఖ్యాతర మైనకార్యము నయంబునఁ జేయుదె ? లోభవృత్తి ను
ద్రవీకితఁ గోశపూర్తికయి + తీయవుగా కపటంపుదండుగుత్ ? ౪౪
- కం. జనవిశ్వసనీయుడవై, మనఁ గరుణం గలఁ డటంచు, మదిఁ దెలిసినచో
జనులర్థమేల ప్రాణంబును నిచ్చెద రెడరులం బ్రభువునకుఁ దార్చె. ౪౫
- కం. నమ్మవు గద కొండీడుల ? నమ్మవుగద వాదములను + న్యాయము ? సత్యం
బిమ్మవుగద నెయ్యెడల ? న్నమ్మకయండెదవో సాధునయబోధకులక. ౪౬
- కం. అమ్మరు గద కన్నెల వెల, కమ్మరు గద భూమిబిబుధు + లాగమము ? జనం
బమ్మమ గద యన్నము ! మోసస్థులు సత్యావృత్తములఁ + జలుపఁబడవుగా. ౪౭
- కం. ఆడరు గద జూదము ? విడనాడరుగద నరులు గురుజనానభి ? నాం ద్రై
గ్గాడరు గద పతులం ? జేనీడరు గద సతుల వారిఁభిభు లేనాఁడుక. ౪౮
- కం. నినుఁ గొలిచెడిజనములు దమ, మనుదలకై పరులవేడ + మరియూదా ? వే
తనములఁ జాలఁగ నిచ్చెదె, దినములు సరిగాఁగ వారిఁదీసితి వాయక ? ౪౯
- చం. ఋణముల నిచ్చెదే ధనవిఘ్నానకృషీవలకోటికిక ? దయ
న్గొనుదె శత్రైకవృద్ధిగ ? ముఁసుం బ్రసభంబునఁ బెచ్చువడ్డియా
సను గపటంపుయక్తుల నొసంగి పదంపడి లోభవృత్తిఁ గై
కొనవుగదయ్య భూములను + గొడ్డలగోదల నమ్మఁబెట్టునుక ? ౫౦
- ఆ. చారదృక్క వయి విచారదృక్కవు నయి, వఱలి యెఱిగి లోకఁవార్త లెల్లఁ
దప్పగలుగువారి + దండించి సాధుల, మదినిసంకటంబు + మాన్తు వయ్య ? ౫౧
- మ. కలమాత్రంబును లేదు కా దనక జోకక గేస్తు లాతిభ్యముం
జలుపం జూతురె ? భక్తి గేహినులు భిక్షం బిత్తురే వేడుచు ౫౨

దలకు? దైవగురుప్రవృత్తిగలదే? ధన్యులు బోకార్చున

త్ఫలవృక్షంబులక్రిందినాగుజెముడోపాపాత్ముల జ్ఞేరుగా?

౫౨

కం.మెచ్చినచో మనుదలకై, యచ్చపుచ్చపభక్తులకు మహాకార్యములకై

మొచ్చుగఁ జేసినవాడికి, బెచ్చుగ నిడు ధనము; రిత్తబిరుదము లేలా?

౫౩

చం.జనముల హేయదుర్వ్యయసత్తుల రోగులఁ జేయునీతినా

శనకరవస్తుసంతతి బజాబున నమ్మగఁబెట్టి, మానగా

జనములు వీని బన్నులను ధూళి విధించితి నంచ యుక్తులకై

ధనగతచింత నాడవు గదా మతిమంతు లెఱింగి నవ్వగఁక.

౫౪

సీ. వసుల నాగుటమాత్రంబు వర్షంబు గురియదు, గుట్రమందుల వ్యాధి ధూమరజోదు

దండనీతిని బ్రభుత్వము నిల్కడ గాదు, కశ్యపం బమ్మనఁ గలిమి రాదు

ప్రాథమ్యుక్తులచేతఁ బ్రజ లుల్లసిల్లరు, బేహరమునఁ బెంపుపెరుగఁ బోదు

సాక్షిమాత్రన న్యాయసరణి నమ్మగరాదు, పక్షపాతం బెట్టుబలము కాదు

తే. నీతికోవిదులైనట్టి నృపతివరులు, ధర్మ మొక్కండె తమకు నాధార మనుచు

దానిఁ జెడకుండరక్షించి రేని తమకుఁ బ్రజకుఁ గొదవలు గగనపుష్పములిలేశ.

౫౫

సీ. జారత్వమున సౌఖ్యసమ్మానములు లేవు, చోరత్వమునఁ గల్గిచొప్పు నిలదు

క్రోధమాత్రంబున ధూప్యతనములేదు, దానంబుచే బేహరము రాదు

పరుషవాక్కులచేతఁ బరువు నిల్వగఁ బోదు, హింసచేతను బుణ్య మెప్పుడు లేదు

విద్యలేమిదే వివేకంబు గుదురదు, దుష్టసంగతిఁ గీడు దోలగ దెప్పుడు

తే. గావున నృపాల!నీవు సద్భావమునను, సుజనసంగతియును శాస్త్రచోదితంబు

నై నవర్తన మెడలకయనఘణీల, మునను జరియింపు మిహపరంబులును గలుగు.

౫౬

వ. అని పలికి మఱియును.

౫౭

చం.తరుణవయోవిశేషము జితప్రసవాంబక సౌకుమార్యముకొ

వరధరణీపతిత్వమును బారుషవృత్తియుఁ గల్గియుండి నీ

వరయగ బ్రహ్మచారి వగు టక్కట మేలె? గృహస్థధర్మము

స్మరణతఁ జేకొనం దలఁపునం గనుమాకొనుమాకృశోదరక.

౫౮

తే. ఆశ్రమంబులలో గృహస్థాశ్రమంబు, శ్రేష్ఠ మానని కాదొకొశిష్ట మతము

ధరణి దరుణీష్టసంగతిఁ బరగనట్టి, పురుషజన్మంబు జన్మంబెపురుషవర్ణ.

౫౯

తే. దేహరక్షాదిక్రియఁ దిరుగునట్టి, నరుడు తనకూర్మియిల్లాలి నగుమొగంబుఁ

గానఁడెందాఁక నందాఁకఁ గ్రాలునతని, కాయమానసవేదనాకాండ మధిప!

౬౦

సీ. వ్యసనాంధకారదుఃస్వరమగ్నచిత్తుల, కను వైనప్రాపు ప్రోయానిమాపు

రాజకీయక్రియా యోజితవ్యథఁ బాప, మేలైనయక్షి యిల్లాలియుక్షి

బహుళప్రవాసోపవాసయాతనలకుఁ జాలినవిడుపు ప్రోయాలికుడుపు
బహుమారపథయాన బాధానివృత్తికి, నమరినమందు ప్రోయాలిపొందు

తే. కష్టకార్యాచరణ నిత్యకర్తృకులకు, నధిప ! సరిలేనిజయముఁ ప్రోయాలినయము
కాన ననుగుణవతియైన మానినిగల, జనునిభాగ్యంబె భాగ్యంబుఁజనవేణ్య. ౬౧

సీ. వ్యసనాంధకార దుర్భరమగ్నులకుఁ దల, నమరినమోపు ప్రోయాలిచూపు
రాజకీయక్రియా యోజితవ్యథఁ బెంప, నాసురశక్తి ప్రోయాలియుక్తి
బహుళప్రవాసోపవాసయాతనలకుఁ జాలినవిడుపు ప్రోయాలికుడుపు
బహుమారపథయాన బాధాప్రవృద్ధికి, నదరింపుగాము ప్రోయాలిమోము

తే. కష్టకార్యాచరణనిత్యకర్తృకులకు, నధిప ! సరిలేనిభయము ప్రోయాలినయము
కాన ననుగుణవతిగానిమానినిగల, జనునిజన్మంబు జన్మంబెఁజనవేణ్య? ౬౨

కం. కావునఁ బంచలకారయు, తావనినాథాత్మజాతఁ నగ్రమహిషిఁగా
భావించిన నిహపరసౌఖ్యాన్విత భవదీయకరతలామలకంబా. ౬౩

కం. అని మునియాడిన సూక్తులఁ గొనియాడుచు ననియె మున్నగుణదోషంబుల్
గని సతి గ్రహింప నేలు లగుఁ, దనపూర్వబుణంబుకొలదిఁ దావర మగుటక. ౬౪

ఆ. తనపురాకృతర్ణఁ ఘనఫలంబునఁ జేసి, దాపరించుగాదెఁ తలిరుఁబోఁటి
పిన్ననాటిబుద్ధిఁ పెద్దెననుండునే, యిత మనుచు నిర్ణయించు పెట్టు. ౬౫

ఉ. శిశుత్వైరియాజి యిటుఁ చెప్పిన నిక్కమ నీదుపల్కులుకొ
దక్షిణకోసలాధిపుఁడు దారుడు విక్రమనీతిసత్కథా
ధ్యక్షుఁడు వానికూఁతు రసిఁతాంబుజనేత్ర సువర్ణగాత్ర పుం
ద్రక్షుకరాసిపుత్రి నిరఁతేడితనీరధిపుత్రి భూవరా. ౬౬

కం. సుమసారము మృదువాక్కులు, సుమసారము కచభరంబుఁసాంపుఁదలఁ నొ
జుమ సారము జఘనం బా, సుమసారశరాంబుఁ బోలుఁ నుదతి గుణమునక. ౬౭

కం. కంజరమ మేను; మనసిజ, కంజరమ సువచనరచనఁకలిమి; స్వదలం
గుంజరమ; మత్తమధుకర, కంజర కంజముల గెల్పుఁ గొమ రిగ్రకనులక. ౬౮

తే. నీలరుచి మీఱుచు సుమనఁ స్నేహమాని పెంపుగననంగళింజనిఁ బెనఁగికాంత
పదసరోజాతపాలినిఁ వ్రాలుచుంట, భృంగములు కావె తిలకిసి భృంగతేతులు. ౬౯

కం. భూవల్లభ ! నడను స్వయం, భూవల్లభ ముక్తి నాత్మభూవల్లభ మా
భూవల్లభగురుతఁ గనెదు, నీవల్లభఁ జేసి తేని నీరేజముఖక. ౭౦

ఉ. గీటునఁ బుచ్చివై చుఁ గనుఁగీటున నీటున నీటిపావతా
పాటలగంధిరత్నములఁ బాటన పాటిలఁ బాటపాట నీ

మాటిమిటార మెన్నఁ దరఁమా తగుపాటిగనైన? లేదు ము
మ్మాటికి సాటిబాటి పలుఁచూట లవేటికి నవ్వధూటికిఁ.

20

ఉ. ఆనుమకోమలాంగి భవఁదగ్రకుటుంబినిఁగా నొనర్చు, ము
ల్లాసము మీఱ నిచ్చును విలాసవతిఁ మది నీవు గోఁనక
వీనము శంకలేక పృథివీవరు, డానతి కారాంబుగా
వాసిగ నైహికంబు నవఁపర్లము నొందెదు నిత్యకీర్తివై.

21

ఆ. అనివ హర్ష మంది యాతనిసెల వంది, యవనిపాలకుండు ధవముమెఱయఁ
బురికి నరుగుచోటఁ బాలుపారఁ గనుఁగొనె, నాత్మగురువసిష్ఠుఁనాశ్రమంబు.

23

కం.మీకులగురునాశ్రమము ను,మా కువలయనాథ! యని సమంచితరతిమై
బ్రాకటమతి సారథి యన, వే కనుఁగొనవలయు ననుచుఁ బృథివీవరుఁడు.

24

ఉ. సారథితోడఁ బల్కిన హాసా దని వేగమ యాశ్రమస్థలిం
జేరగఁ దేరు దోలుటయుఁ జే మొగిడింపునఁ జొచ్చి కాంచె భా
క్తిరమణుండు యోగరతఁధీనుతథీరుని మానిరాట్టునా
సీరు నరుంధతీవిమలఁచి త్రుశశేషయనవ్యసూరుని.

25

చం.వలగొని మ్రొక్కి నిల్చి మునివల్లభదర్శితపీఠి నుండి తా
బలికె నృపాత్మజుండు దనఁవచ్చినహేతువు నత్రిదర్శనం
బలమునిబోధ మంతయు సఁపుగ్రముగా, విని యంతటఁ ధరా
తలనతితో వసిష్ఠుఁ డనెఁ దధ్యము నుమ్మి కుమార! యంతయు.

26

చం.అనఁ దెలి వొంది పల్కె ననుఁభాధిపుఁ డోమునిరాజహాళి! యే
యనువున మానవుం డిల గృహస్థుండు దా నయి మోక్ష మందు నా
యనువు దయావరుండ వయి యానతి యి మ్మిది సాధ్య మంచు నా
మునివరుఁ డత్రి వల్కె నను ధోధముచేసెడిపట్లఁ బ్రీతితో.

22

కం.ఏవాని నెవ్విధంబున, భావింపఁగ వలయు? సులభఁపథ మెయ్యది దు
ర్భావభవాబ్ధితరణహిత,భావగసంసారమగ్నఁభావుల కిలపై ?

27

చం.మన మతిచంచలంబు త్రుటిఁమాత్రముఁ జిక్కఁగఁబట్టనేర; నొ
య్యన నియతోపవాసము ప్రయాసము గాదె? ప్రవాస మన్ననో
ఘనతరతీరనేవలను గాఢీయ యింత యనంగరాదుగా?
మనుజుఁడేవిధిఁ సులభఁమార్గమునం గడతేఱుఁ బుట్టువుల్.

28

కం.అని ప్రార్థించిన విని ముని, జననాథుని జూచి పలికె, సంతసమున నో
యనఘా! నీ దగుప్రశ్నంబనువమము వధింతు వినుమ యవధానమున.

౨౦

—|| వసిష్ఠుడు దశరథునకు రామనామమాహాత్మ్యంబు సేవ్పటం. ||—

సీ. ప్రాంగన్ను వెట్టుచు మఱితూగఁగా నేల, రామతారకమంత్రరాజ మెఱుంగ
నఖిలాన్యదేశవాసాయాన మది యేల, రామతారకమంత్రరాజ మెఱుంగ
బహుళమంత్రంబులు వల్లింపఁగా నేల, రామతారకమంత్రరాజ మెఱుంగ
ముక్కులు బిగఁబట్టి బుసగొట్టఁగా నేల, రామతారకమంత్రరాజ మెఱుంగ

ఆ. గ్రుడ్లు మిటకరించి గ్రుక్కుమిక్కుడక, కదలమెదల కేలకాఱియపడ
రామమంత్రమెఱుంగరాజన్యవర్య! యీ భూతలంబునందుఁబురుషులకును. ౮౧

సీ. మననంబు భవకూటహాననంబు ధిక్కుత, జననంబు పుణ్యనైజనన మధిప
మంత్రంబు మోక్షమామంత్రంబు సర్వస్వతంత్రంబు భవరోగతంత్ర మధిప
ధ్యానంబు కృతహితాధ్యానంబు పుణ్యనద్యానంబు ముక్తిమోక్షాద్యాన మధిప
స్మరణంబు దుఃఖసంహారణంబు తన్నమస్మరణంబు జన్మసంస్కరణ మధిప

ఆ. రామభక్తి యతులరాజితవరశక్తి, ముక్తిభక్తిగూర్చు మొదటియుక్తి
రక్తిమెలయ మిగులసంతో భజయింప, శక్తికొలదిసేని ముక్తి యొదవు. ౮౨

ఉ. “మా” యన బంచవింశతితమం బది యాత్మకు సంజ్ఞ; రెండునై
“రా” యన నిర్వచేడవది, గ్రాలుఁ గదా పరమాత్మసంజ్ఞ; నా
రాయఁ డాతఁడే ప్రణవమందలి “య” తన నిర్వదాఱు నొఁ
గా “య” తలంప నొఁ బురుషాకారము సూచనసేయు లక్ష్మి గణ. ౮౩

ద్వి ర ద గ తి ర గ డ.

మానవాసమదూఃఖమారకము తారకము- దానవాహితభయవిదారకము తారకము
ధ్యానశీలమనుజోద్ధారకము తారకము- దాననైష్ఠికజన్మతారకము తారకము
ధరణీశ తతశుభాధారకము తారకము- ధరమధురజినుధాధారకము తారకము
నతజనావజ్ఞతనారకము తారకము- తతకోటిమంత్రబృంధారకము తారకము
శరణాగతత్రాణసారకము తారకము- కరుణామృతయుతభృంగారకము తారకము
నైకుంఠపట్టనద్వారకము తారకము- శ్రీకంఠహృదయముత్రేరకము తారకము
శమితభక్తాశ్రయస్తారకము తారకము- హరిషడ్వర్ణమణిహారకము తారకము
భృత్యజనవాంఛితశ్రీరకము తారకము- సత్యవాణ్ని కరవిస్తారకము తారకము
లబ్ధకష్టాఘాతహారకము తారకము- శిష్టతాపాపహాశీరకము తారకము. ౮౪

తే. తెలియఁగా నాల్గుపురుషార్థములును రామమంత్రజపశాలికరతలామలకములగు
రామమంత్రంబునాటిమంత్రంబులేదు, తథ్యమింతయుఁ దధ్యంబుఁతరణివంశ్య. ౮౫

సీ. తీర్థయాత్రలచేతఁ దీఱనిపాపంబు, దేవసేవలచేతఁ దెగనియఘము
నృపవాసములచేతఁ నుడుగనివృజినంబు, దానధర్మంబులఁ బొనరింప

వృతగురునిష్ఠులఁ బాయనిపాష్టంబు, ఘనకర్మములఁ బోనికల్మషంబు
మంత్రితంత్రంబులఁ మాయనివంకంబు, పలుజన్మములఁ బోనికలుషచయము

తే. రామ శ్రీరామ శ్రీరామఁరామ రామ, రామ శ్రీరామ శ్రీరామఁరామ రామ
యనుచు స్మరియించివంత నేఁ యడఁగిపోవు, రామనామంబు సామాన్యఁ మేమహిశ. ౮౬

మ. ధరణీనాయక ! పెక్కులేల విను శ్రఙ్గం ; గూర్చ నష్టాక్షరీ
వరమంత్రంబునఁ బంచమాక్షరము, శైవం బైనపంచాక్షరీ
స్ఫురితం బైనద్వితీయవర్ణమును దోచుక రామనంజం ; దద
క్షరపిక్లేషముచే నపారదములై కన్పట్టు నామంత్రీముల్.

ఆ. “నామనాయ” యనుచు, “న శివాయ” యనుచు నా
మంత్రయుగము నిల్చి మానవేంద్ర
కాదు ముక్తికొఱకుఁ గాదు శుభంబున
కని విరుద్ధ మైనయర్థ మిచ్చు.

శా. ఆమంత్రీద్వయరాజతార్థముల నన్వేష్యస్థలీనూచకం
బై మాన్యం బయి స్వాంకనంకలితమా నా “రా” “మ” లుకలేమిడిం
దా మాపెంపును బాసి నిష్ఫలములొ ధాత్రీశ ! కంటే మను
గ్రామంబందును రామమంత్రీమును సారం బంచు నూహించుమా.

కం. దూరీకృతదురితం బగు, భూరమణా ! “రా” యటంచుఁబూని పలికినం
జేరఁగరానీ దఘమును, వారక “మా” బద్ధ మగుకఁవాటము పగిదిక.

కం. ప్రణవసమం బగు నారా, యణ యనఁ దత్సమము రామ యనుశబ్దంబుకొ
లఁబమాత్రమైన శంకను, గణియింపకు మోక్ష మాత్మకఁ గాంక్షించివోక.

కం. వినుమ నమస్కరణంబు నమో, యన నగు మత్స్యతు లోనర్పఁనాత్మార్థము రా
మునికొఱకె; శరణ మాతఁడై, యనుచుం బరమార్థతత్త్వ మమరుం దానక.

మ. మనుజాధీశ్వర ! విన్నవాడవు గదా, మంత్రార్థ సారంబు పా
వన మాయర్థము నాత్మలో నిలిపి సర్వప్రీతియల్ మాధవా
ర్పణబుద్ధికై శ్రుతియించి తత్ఫలములకావించింప కశాంతముక
వనజాతాయతపత్రీనేత్రునిఁ దలంపం బ్రాతే వైకుంఠముక.

కం. దేహముఁ బ్రోచుచు జననం, దోహముఁ బ్రోచుచును భక్తిదోహలమున లో
శీహరిఁ దలఁచిన నేనం, దేహము మది లేదు లేదు, దేహం బిటపై.

ప. అనిన.

ఉ. రాజనవృత్తిఁ దాలించి ధారాపరిపాలనకర్మశీలురై
తేజము విూట లోభమదఁతీవృదురాగ్రహకామమత్సరో

దేజితచిత్తులై నప్పణివీపతులు త్తమనత్తవ మూని పే
రోజు జరింప నెట్టు లదియొప్పు మహాత్మ! యెఱుంగఁ జెప్పవే.

౯౬

కం. తామసరాజసగుణ యుతి, భూమిశమసఃప్రదేశముల నెటు నిల్చున్
నేమమునఁ దద్విరుద్ధగుణామలనత్త్వంబు నిశ్చలకృతితోడన్.

౯౭

కం. వెలుగుం జీతటు లోకవో, బాలుచునే! యనోన్యస్యవైరమున నొప్పుగుణం
బులు సాత్త్వికతామసములు, బలితంపుడమంబు సత్త్వవశమా గెలువన్?

౯౮

వ. అనిన.

౯౯

ఆ. మనసు కారణంబు మానవలోకేశ! బంధమోక్షములకుఁ బ్రజల కెల్ల
మనసు గలిగెనేని మాంఝంబు కలుగును, విశదపఱుతు దాని విధము వినుము.

ఉ. జారధవానురాగగుణసంపద చిత్తము నిండఁ, దా నెవో
తీరున గేహకృత్యములఁ దీర్చుచు రేవగలందు నాత్మసం
సారమునందు భర్తకును సంతసమున్ సమకూర్చుచున్న యా
జాణివృత్తిచందమును సామ్యముగాఁ గనుగొమ్ము భూమిపా!

౧౦౧

కం. గంగాభంగాంతరముల, సంగము సగమొప్పు నిలుచునప్పడు నాత్మో
ద్ధావంగంబున నుష్ణము సధ, రాంగము శీతలము మదికి సగుణా తెలియన్.

౧౦౨

కం. ఎందు నుభయద్వ్యగోళము, లం దొకచూ పుంచుకాకియనువున ద్వివిధా
నందంబులందు డెందముఁ బొందింపఁగ నేర్చు బుధుఁడు పారపక్షఁ డెప్పుడు.

౧౦౩

మ. తెలియన్ భావలరెంటి నే నెవఁడు భాత్రి లోకు లివానిచే
యలఁతని బల్కినఁ దత్తదుక్తులను వాఁ డారెంటియరంబు ని
చ్చు లగుంగా యెఱుంగంగ నొక్కట; ద్విభాషాజాన మీయా త్తకుం
గలదో లేదో విచారశీలి జగుమా య్మనాథ! నీ వీయెడన్.

౧౦౪

వ. భవత్సంబంధి యగుజనకుం డిట్టివాడుగాఁడే యని యుపదేశించిన దశరథుం డెవని
సెలవంది సాకేతంబున కరుగుడెంచి సంతతిరామనామధ్యాసనమాన క్తచిత్తుండై
యుండె సంతఁ గొంతకాలంబు చన.

౧౦౫

శరదృతువు వర్ణనము.

ఉ. సారససారసారభ, రసాలవికాసవిలాస, కైరవో
దారశరస్మయూవహ, నితాంతవనాంతలతాంతసంతత
స్ఫారసుగంధబంధుర, స్వబంధుజనాన్వితలోకగేహయై
శారదవేళ భానిలె వసంతమునా సుమనఃప్రమోదియై

౧౦౬

మ. చెలగె నేన్వేణి కైకతం బొరసి, తోచె శోషరేఖావళు,
 త్వలసెం గాఢులు వృక్షమై యతనుకేళిపాత్రమై భూజనా
 వళికిఁ మోదముగూడఁ జూడ నలసఁత్యం బందె యానంబు, ని
 ర్మలసారస్యము గూడ నావగను లేఁబ్రాయంపుఁజెల్వం బలెక. ౧౦౭

తే. శారదాఽగమచంబునఁ నమృదమున, శారదాఽగమ మెంతయు ఁ సంతసించి
 భక్తి ధూపంబు లర్పించెఁవాతధూత, నవనిజపరాగపూగకై తవము మెఱయ.

చం. వికలత లేక తార వెనువెంటఁ దగుల్కొన, యామీనీవహూ
 టికయుఁ జలత్పయోధరతఁటిం గనజేయుచుఁ గప్ప నంబరం
 బొకటఁ గరాళిఁ బట్ట నసిఁతోత్పలినిలలచల్ మృగాంకుఁడుం
 దికమికలాడుచు న్నిలకఁతెప్పన నుప్పరవీదిఁ బాఱు గొం
 చక హసించె ధాత్రి వికసచ్చరసంచయకై తవంబువక. ౧౦౮

తే. మానస మెఱింగి వర్తించుమానసాక, నములచక్రంబు లెఱుగుటఁ శారదాగ
 మనముమనమునఁజనుదెంచెఁపునఁజవమువఁగ్రొంచభూధరినుషిరమాంధంబువెంట.

ఉ. రాఘవగట్టివచ్చు మరుఁరాఘవ కంకులు ద్రుంప మంచెపై
 తాణము గొన్న కాపుది తుంటారముగా నెలుఁగెత్తి తోలిసన్
 రాణను జొకళించి వలఁరాయమిటారితుఁగారిమేల్ జాహూ
 రాణము లోలి గుంపులయిఁరా శుకవాణియుఁ జీరు వల్లభుక. ౧౦౯

మ. అతనుం డుజ్జ్వలచాప మెక్కిడియె రోమాలంబుఁడై, దేవతా
 యతనంబందును దీపకోటి బయలుం దాకాశదీపంబులు
 స్తతను బయ్యె, బయోధి వెల్వ డె రమానాథుండు నిద్రాచ్యుతిం
 దత ముల్లాసము భూజనాళి క్రొదివెక ఁ ధాత్రీసమారాధనన్. ౧౧౦

తే. శ్రీకమారాభ్యుదయ మిలఁజెన్నమీఱ, రామచంద్రాంకితంబునైఁకాల దిశల
 సరసకవిశ స్తనూక్తులఁసంసద లొగి, బ్రబలవాసుబ్బరాయనఁవృప్రసక్తి. ౧౧౧

కం. కాంతారకకాంతారము, కాంతిక రకరకముగాఁగఁగ్రాలె వియోగా
 క్రాంతవహూజనతాంతక, కంతుండు పైరిడెనొ విండ్లుఁగాఁ గొనుకోర్కిన్. ౧౧౨

కం. లలితామలకాగమములు, కలితామలకంబు లైనఁకమ్రసరస్సుల్
 ఫలితామలకనగతతు ల, స్థలితామలకంబుకంఠిఁకాగాంబుల్. ౧౧౩

ప. మనోహరంబులై యెసంగె నట్టి శరత్కాలంబున. ౧౧౪

తే. స్వాస్థితం బుత్తమంబు పిత్రాస్థితంబు, మధ్యమముగాన దుర్బలుమాడ్కి జనక
 దత్త మీనేల నేనేలఁ త్తకేల, వీరభోజ్యంబు రాజ్యంబు విదితముగద. ౧౧౫

—|| దశరథుడు దండయాత్ర పోవుట. ||—

వ. అని సూయాణంబునకై ప్రయాణభేరి జఱపించి. ౧౧౮

కం. లగ్నంబు గదియఁగా హుత, భుగ్నివహముఁ దనిపి వేల్చిఁ బాలుపఱి రిపులు
ద్విగ్నులుగాఁగను దమలో, నగ్నిముఖశీర్షచఃప్రహస్త తమతియై. ౧౧౯

కం. అష్టామాత్యులతోడను, స్వప్తాహంకృతిని మనముఁ పరిధవిలంగా
సప్తావదాంశుకులజుడు, శిష్టాశీర్షక్తి నుల్లసిల్లుచు నడచెన్. ౧౨౦

కం. ఆజికి నడువఁ దలంచిన, యాజికి రణసవనసోమ, యాజికిఁ బురనా
రీజనములు వ్రీతిని నీ, రాజనముల నిచ్చి రవుడుఁ రాజతభక్తిన్. ౧౨౧

తే. ధగధగద్వరమణిగణాస్థగిత మగుట, కాంతిపూరంబునడుమ విభ్రాంతిఁజెందు
తత్పురీమండనాపాంగతతులు దోచె, వెన మరందపురంబీదుఁ భసలములన. ౧౨౨

ఉ. అత్తఱి దద్విలోకనసమాగతనాకసతీహతాత్సవ్యం
దత్తదృఢోపగూహనవిఘానసమాదృతిసంప్రహృష్టలే
ఖోత్తమ “శీఘ్ర మేవ భువనోత్తరపుణ్యవతీవివాహ సం
వత్తవ సిద్ధిర” స్తితిని, వాక్కులు మ్రింగెను ధాటికార్పటిన్. ౧౨౩

మ హా స్రగ్ధర.

స్ఫుటధాటిఘోటకోటిఁ స్ఫురదతులఘటూ, స్ఫటికనాస్ఫటితోర్వి
తటదూశీపాలిహేళిం ఁదవిలి యుడుపఘోఽట్టాటనంబున్ ఘటింపం
బటుతిగ్మత్తిట్కులత్మోవతిబలకృతదుఁ రార్చరవీడావిధంబున్
స్ఫుటితంబుం జేయ ధాతం ఁ బుడమి యడుగఁగంఁ బోయెనో నాఁగనొప్పెన్. ౧౨౪

చం. అగపడఁ జొచ్చెఁ బట్టపవలందున తారలు ; రాక దర్శనాఁ
దగఁ ; దలయేరు నెక్కినఁ బృథాకువరేణ్యున కేది భారమున్,
నగఁ బ్రవహంబు మందగతిఁ వర్తిలె ; నేమిచిత్తమో యనం
దగి నృపనూతిదిగ్విజయఁ ధాటిని వ్యాప్తపరాగశక్తిచేన్. ౧౨౫

మ. ధ్వజపాతూలపరంపరాహతులచే ఁ వా సోయిన ట్లయ్యె ది
గ్వ్రోజముల్ ; వైరి కరేణుపుల్ విముఖతన్ ఁ భగ్నంబు లై తూలె ; భూ
భుజపాళుల్ విభుతం దలరెచ్చెను జుమి ఁ భూమిన్ భయాఘోసభూ
భుజనార్యస్రకృతోరుకర్ణమమునం ఁ బోరామిఁ గౌతాహిలన్. ౧౨౬

నీ. తలబరువునగ్రక్కఁదల మాన్పశేషాహి, చేతులులేమికిఁ జింతనొందె
సలభయావహాఘనాహవము హేమాక్షులొక, గ్రాలునో యనియె నఁరాహవరుడు
ఒకకరంబునఁబట్ట, నొకగునో మఱియొండు, దెన నని దిక్కురల్ ఁదిగులుచెందె
నడివీపు కడుమిట్ట, యిడఁబాదు లేదని, వెతఁచెందె లో మొగఁ పిఱికిజ్జేడు

తే. వరపదాతిపదాహతి ♦ వశివడంక, ధరణిభరణకరణహిత♦పరులు పరులు
వోలె దహతహలాడిరి ♦ పుడమింగలదె, ధారణీనాయకునిజైత్ర♦ధాటి సాటి. ౧౨౭

సీ. నవకంపుబుక్కాము♦నపురుదాల్చెనుమింట,నృపుఘాటిఁబరికించు♦నెలఁతలకును
జెట్టనినునుబూది ♦ పట్టెలై కనుపట్టె, వైరికాంతాముఖివ్రాతములను
జెంగావరంగారు ♦ రింగుల్చెలంగిన, కంగోరు లయ్యె దిశాంగనలకుఁ
దారాసునదనేదిఁ ♦ దా రాడుకున్నను, గోరాసుటయ్యె దిక్కుభలకును

తే. దిగ్గయాచంభవేళ ధా♦తీతలేంద్ర, సమ్యగర్పితధూపపుంజంబు లయ్యె
విష్ణుపదమున కవనీశవిపుల సైన్య,ఘట్టనోత్థితభూపరాంగంబు లపుడు. ౧౨౮

వ. ఇట్లు చనిచని నీవాడ నన్న తేఱులపోడిమి మావక సూసున నెదిరిన వేడిమిచూపి
తెఱల్పుచుఁ జనుచు. ౧౨౯

ఉ. కోరఁడు కొల్లలం గొనఁగఁ ♦ గోరఁడు పూర్ణహదాహ మేమెడం
గోరఁడు రిత్తహింస లిడఁ ♦ గోమలులం జెఱవెట్టఁ డెయ్యెడ
స్లోరె జగత్ప్రియూజనమ♦నోవితతాద్భుత హేతుభీకరో
దారభుజాబలం బరివిఠానముమీఁదనె చూప నాజిలీకా. ౧౩౦

చం.ధరణిపుఁ జూచిచూచి బిబుఁధప్రమదల్ మదనాశుగాహతిం
బారిఁబారి స్రుక్కుచుందురు విభంశు దిశాజయధాటి వోవ నం
గరమున వానిఁ దాకునృపకాండముల న్వరియింపఁ జొచ్చి రా,
స్మరశరవశ్యచిత్త లగుఁమానికదారుల కేటికూరుముల్? ౧౩౧

కం.కుంతలవల్లభసురుచిర,కుంతలదీధితులు వెలసెఁ ♦ గోసలధరణీ
కాంతపదాంబుజసక్త,సావ్యంతనటన్మధుకరాళు ♦ లై య యెడలకా. ౧౩౨

కం.స్వబలము పలాయనంబై,న బటాబూరంబుచెడి వఁనంబులఁ బడుటకా
శబరాధీశున కప్పడు, శబరాధీశత్వ మవని ♦ శాశ్వత మయ్యెకా. ౧౩౩

ఆ. నే వరాటకాఖ్యిఁ నెగడుదుఁ బ్రజ మాన,మునను నను గణించుఁమొదల నీదు
కరుణ కలిగెనేనిగాంగేయ సమముగాఁ,దూఁగఁగలచునన్నుఁ♦ద్రోయవలదు. ౧౩౪

వ. అనిన సతని నాదరించె నంత నొక్కపెట్ట రాపట్టు లండఱపై దాడివెట్టట నీతిగామి
శక్తుఁ డయ్యును బ్రాజ్ఞు డగునధరారమణుం డొక్కొక్కతేవ నొక్కొక్కదిశ భూపతు
లకా జయింపఁ జోవుచుఁ బ్రాధ్వంకృతసమస్తరాజన్యగడై విహరించుచుండ నొక
నాఁడు సుమంత్రుండు. ౧౩౫

కం.ఇది దక్షిణాకోసల బల,మదమున భూభుజుడు భానుఁమంతం డేలుకా
ముదమున సత్రివచించిన, మదిరాక్షికి జనకుఁ డితఁడు ♦ మహిషా ! యనుచుకా.

చం. అనినను లెస్సగాక బల ♦ మంతట నంతట నిల్వఁ బంపు చే
కొనకుము యుద్ధకృత్యములు ♦ గొబ్బనఁ బాశము నేద దీర్చుకోఁ
బనువుము మంత్రులం బిలిచి ♦ భావనసేయుద మెల్లకార్యమున్
మనమున నంచుఁ బల్కిన సుమంత్రుఁడు పిల్వఁగఁ బంచె మంత్రులన్. ౧౩౭

వ. వార లరుగుదెంచి సర్వంబు విని వసిష్ఠాదు లైనవెద్దలతోడ నాలోచించినచేతంబు
పుచ్చుట లెస్స యన నట్లకాక యని వారలం బోవఁ బనిచి నిజపటకుఁగీరాభ్యంతర
మునకుం జని వసిష్ఠు ధ్యానించిన సతండు విచ్చేయుటయు నమన్మరించి నిజమనో
గతం బెఱుంగఁ జెప్పి యిట్లనియె. ౧౩౮

ఉ. ఆలలనాభిరూప్యవిభావామలశీలకథాసువర్ణముం
జాలఁగ నించుచున్ శ్రవణశిష్టులిపాత్ర నిరంతరితనా
తూలిక నంతరాశమునఁ ♦ దొయ్యలి మానసచిత్రకారుఁ డా
ర్యా! లిఖింపఁ గన్ములు యథార్థ మెఱుంగఁ గఁ గోరెనుం గడున్. ౧౩౯

వ. అని వచియించుటయు సతండు భావి భావించి యట్ల కావించెద నీ వీసాయంతర
సమయంబున నిచ్చటి కనతిదూరంబునఁ జక్కటిపాశువుమూలచాయ సరుగుమం
దొక్కప్రమదవనంబు గల దందు నీనయనవర్వం బగు నని పల్కి యదృశ్యుండయ్యె
నంత దశరథుండును గల్పప్రాయంబులుగఁ దోచుక్షణంబుల నెట్టిట్లో కడపుడు
నేడేల సూర్యుండు మందగమయం డయ్యెనని యెంచుచు సాయంసమయంబగును
ముని నిర్దిష్టమార్గంబునం జని ప్రమదావనంబుఁ జొచ్చును. ౧౪౦

చం. తరుణకుసుంభవర్ణ పరిభావనిబద్ధకటిప్రదేశయై
తరుణి నిజాంశుకాంచలము ♦ తా నిటులట్టులుఁ దూఁగియాడ సిం
ధురగమనంబు దోషఁ జనుదోయి మిథోధిక్కర్షణంబునన్
సరములరాల్చి మా క్రికరజం బరుదెంచుచునుండఁ గన్గొనెన్. ౧౪౧

వ. ఇట్లు చూచి మెచ్చి తలయూచి తిత్తీజావినోదావలోకకౌతూహలియై యప
దాంతరనికుంజపుంజంబులమాటున శాగి యుండె నని శుకయోగి పఠింప
పాగ్రణి కెఱిగించినతెఱుంగు. ౧౪౨

ఉ. వా(స)వరత్న మేచకసువర్ణ! సువర్ణపటా! పరాత్పరా!
వానవపుత్రసింహాశరభా! శరభాసితహస్తపుష్కరా!
వాసరత్నవంశ్య! ప్రతిభాప్రతిభాసిత! భద్రభూధరా
శాస! రఘూత్తమా! శ్లవగఁవల్లభవల్లభ! జానకీశ్వరా!

—* పంచచామరము. *

ర(మా)మనోహరా! సగాధిరాజనందనార్పితా!
 రుమామనోహరాత్మమిత్ర! ♦ రుద్రక్షీర్తికోభితా!
 సుమాంబకోపమానరూప! ♦ సూర్యవంశదీపకా!
 సమస్తదేవతా! భద్రశైలరాజమందిరా! ..

౧౪౪

X, దశ్యము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిలిందాయమానమానసత్వ
 మహావైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ
 సుజనవిధేయ సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీతంబైన
 శ్రీ కౌసల్యాపరిణయంబున
 ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

తృతీయాశ్వాసము.

యమివహసత్రాణవ

రాముణ! దీనాన్తిహతణః + రాజాభరణా!

ధీయుతమతపరణా! బా

రాయణ! సతశరణ! వినుతరాజాభరణా!

౧

తే. అవధరింపుము దేవ! మహానుభావ, భావనాతీతవైభవః పరమయోగ

భావపుంభావకరుణాస్వభావుడైన, బాదరాయణి యిట్లను + సాదరముగ. ౨

మ. అతను ద్వేషితమిద్రసార్థకనిజాభ్యామృతంబు భాషావధూ

న్నతవక్షీరుహచందనాయితదిశానారీడ్యముక్తావళీ

కృతగంగాధవశేఖరాయితసురీగేయప్రథాశాలి యో

క్షీలిపా! దక్షిణకోసలాధిపతి మించెన్ భానుమంతుం డనన్.

౩

తే. అతని దేవేరి జితకుసుమాన్త్రునారి, దీనజనకల్పవల్లి సాధ్వీమతల్లి

యధర జితబింబ లసితః ఫాలాపహసిత, చంద్రభాగ యనం దగుచంద్రభాగ. ౪

—* చంద్రభాగ భానుమంతునితోఁ దనసంతానవాంఛం దెలుపుట. *

ఉ. ఆవరవర్ణసీనహితుఁడై హితరీతిని బెడ్డకాల మా

భావభవాభరూపుఁ డనుభావ్యమనోభవకేళికావినో

దాపమానసుండయి నిరంతర సంసరణై కభోగ్యసా

భ్యావహపుత్రలాభజనితామలమోదముఁ దా నెఱుంగమిన్.

౫

ఉ. దానముచేసి, చేసి యవధానమునన్ ధరఁ బాలనన్, హరిన్

ధ్యానము చేసిచేసి, సువిధానము దప్పక యజ్ఞకోటులం

దా నమరాళిఁ గొల్చి, పరిధానము లరుల కీచ్చి యిచ్చి, సం

తానముఁ గాన కెన్నిమఱిధానముల న్నడిఁ జింతనేయుచున్.

౬

ఉ. ఆవిధుఁ డొక్కనొండు కనకంబితనాధవతాపసేమ మో
హవహామాలికాసురభిఁ తామితహంబు పహారనహాలికా
భావితతల్పమందుఁ బరభావితవాసవభాగభాగ్యుడై
శ్రీవెలయ ప్రహారంబు భరించు నేటకంబునుఁ జంకభాగయన్.

౭

ఉ. దీనత దోపఁ బల్కె నుదతమదనా! ఘటనాగమం బనూ
చానులమై గ్రహించి నెఱజూతనంబున ఊటిసార మే
లా! నిరతంబు నల్లమున * హాయి జనింపజు నేవగంచేదక
మానవలోకనాథ! వినుమా గన్తుమా ఘనమానసంబునక.

౮

ఉ. వల్లభ! నేటిదోక రతిఁ బల్లభుడైడలఁ గూడు లెల్ల నా
యుల్లమునందు వర్ణ మని * యూహ యొనర్చెద; నట్లయఁ గదా
పెల్ల గువేడ్క మొల్లకొతఁ * బెంచి శ్రమింప ఫలాభికాంక్షచే
నల్లలితావసజ ముఖసం బావగూర్చు నె గొడ్డు వోయినక.

౯

ఉ. ఆదిది సంభవించె పాపభాధిపతండ్రమ! నాడుచంపముక
భావనశ్రుతి, బెంపనగుఁ భావజ కేళిని జేలు లెల్ల శో
కావహామాలికా, జల్లమున * హర్ష మొకిరితయ్యలేక, పంశముం
గావగ వ్రేతఁ డతఁ మొలకకం గనుపుణ్యములేషి వల్లభా.

౧౦

ఉ. ఆటలఁ గొన్నినాళ్లు, తనకయోపకఁ గాంచుటలేల్లఁ బెద్దజం
బాట మేటంచుఁ గొన్నిదివఁనంబులుఁ బుచ్చితఁగొని పిమ్మట
సాటివహుటికామణులు * చంకలబిడ్డల ముద్దులాడ నా
రాటము సిగ్గు దోచెను ధరామర! పండితనంబుఁ జూచినక.

౧౧

ఉ. సిగ్గునఁ గొన్ని నాళ్లు, తమిచేతను గొన్నీదిసాలు, చీరతచే
మ్రగ్గుచుఁ గొన్ని నాళ్లు, నవకమానభరంబునఁ గుంది కొన్ని సా
శ్శిగ్గుల బోవ, లోన సర్వశయించితి, నావలఁ ఘోష నేసితిక
సిగ్గతి బాహారంబుగ నె * శ్రీతరుణీపరణాంబుజాతముల్.

౧౨

కం. కుడువను గట్టు గతిగియు, బుడుతల ముద్దాడుభాగ్యమును లేపి నయో
యడవిని గాచిన నేన్నేల, పడు వాయెను నాడుబ్రతుకుఁ * చిరికింజఁ జతి.

౧౩

సీ. చంటివావలనునుఁ బంజికిక్కలు లేసి, కుచములు కంచములే * కువలయేళి!
యనువుగాఁ దనకూస * లాడఁ జూడనియట్టి; కన్నులు కన్నులే * నన్ను తాంగ!
తప్పమగులకచ్చనప్పాప నెత్తని, చేతులు చేతులే * పూతచేత!
తోక్కుఁ బుట్టుటబిడ్డ * నొక్కముద్దాడని, పెదవులు పెదవులే * ముడనహాప!

ఆ. బారసాచిగొనుచుఁ బైవడి మెడగుచ్చి, మీదికెగయఁ బ్రాణిమేలిమలుకు
లోనరఁజైఁటఁజార్చిఁచనువేడు సుతులేని, నుదతిబ్రతుకు బ్రతుకెఁముందరాంగ !

చం. నిరుపమరాగయుక్తుఁ బతినిక, గుణవంతుల నాత్మజాతులం
దరుణులు గోరుచుండుదురు ధన్యుని. బాంది నిను నృదీప్సితం
బరయ నొకండు సాగ, మఱియవ్యయసౌఖ్యనిదానసూనులా
భరమ లభింపమిక్ మనుట ధన్యము దోచెను సాకుఁ జూడఁగన్. ౧౫

చం. అనుచును విన్నబాటు పదనాబ్జము ముంపఁగఁ జంద్రభాగ ప
ల్కిన విని చేరరాఁ దిగిచి కేలను దన్వి ! భవద్విచారమో
యనుపమభవ్యహాఁ జుమి, తదర్థ మవేక్షిత మాట దానికై
పనిగొని సత్ప్రియత్నముల వారక చేసేతి నెన్నియేనియున్. ౧౬

ఉ. చేసేతిఁ బెక్కుజన్మములఁ జేసేతి నెన్నియొ సద్వ్రతంబులం
జేసేతి భూరిదానములఁ జేర్చితి జిత్తమునందు వెన్ననిక
గాసియ కాని వేటొకటిగానఁ జుమి ఫలితంబు సర్వమున్
వీసరవోయె నాయెడను ధన్యునకు స్థయలేమి నలగనా! ౧౭

కం. కాన నతకల్పకం బగుఁ, గాన రమారమణుఁగూర్చి కాన నియతీమైఁ
బూనెడఁ దపంబు; శీతరు, గానస ! యిట నీవు సుఖపుమా హరిపూజల్. ౧౮

చం. అని హృదయేశుఁ డాడినప్రియాశ్రియవాక్యము లాలకించి యా
వనజదళాక్షి పల్కె ననుఁ బాసి చనం దగ పానె కాన? శో
యనఘ ! స్వధర్మకామముల కనాతిచరామియటంచుఁ బల్కె వే?
గాన మధికంబు గాదె కవంగూడి తపం బొనరింప దంపతుల్ ? ౧౯

చం. ప్రియ యిటు లాడ మే లనుచుఁ బిల్చి యమాత్మలనెల్ల సర్వముం
బ్రియమునఁ జెప్పి రాజ్యము సమేధితరక్తిని సప్సగించి భా
ర్యయఁ దనవెంట రాఁ జని యరణ్యముఁ జేరి శుచిస్థలంబునం
దయగతిచే జితేంద్రియత ధన్యు మగండుఁ దదేకభక్తిమై. ౨౦

—* భానుమంతుని తపస్సునకు మెచ్చి విష్ణువు వరంబులిచ్చుట. *

చం. చలిసిన ఘోర మాతపము సంతసమంది రమామనోహరుం
డలరుచు భాగవీసహితుఁడై భవదీప్సిత మెద్ది వేడుడి
ఫలితము నేయువార మన ధక్తి నమస్కృతు లాచరించుచుం
గలిగెనటాలహస్తపుటకంజముల స్పృహచంద్రుఁ డిట్లున్. ౨౧

కం. దేవా! ప్రత్యక్షంబై, కావలసిన దెద్ది యనఁగఁ గామ్యము వేడన్
మోవంటివెడఁగు లీయిల, పై వెదకినఁ గలరె మైనఁ బంకజనాభా! ౨౨

శా.సంతానార్థముగాఁగ నిన్మఱిచి విశ్వస్తుత్య! యానిష్టలం
గాంతాయుక్తుడనై ఘటిందితిని, సిమ్మాముండ నౌ టెట్లు? శ్రీ
కాంతా! ని న్గని తుచ్చకామ్యముల వేడ్కం గోరఁగా నొల్ల నా
కాంతారత్నమునం దనూభవుడవై కారుణ్యముం జూపవే. ౨౩

కం.అటులైన నిహవర్షంబులఁ, బటుతరముగఁ బొందఁగలను ♦ బద్మాక్ష! భవ
త్స్ఫుటకారుణ్యము చేర్చిని, ఘటియింపుము నాదుకోర్కీఁగదానక వెనక్. ౨౪
చం.అన విని సిన్ననవ్వు దొలఁకాడఁగ భూభుజుఁ జూచి పల్కె నా
యన! భవదీయపుత్రుడఁనై జనియింపఁగ రాదు నాకు, నీ
తనయకు నాత్మజుండ నయి ♦ తథ్యము నీకు శుభంబుఁ గూర్పు, నం
దను ననుఁ గోరినాడవు గదా జనియించును నీకుఁ బుత్రుఁడు. ౨౫

వ. అని యంతర్ధానం బయినఁ దదీయకరుణావిశేషంబున కచ్చెరు వందుచు వారు
పురంబునకుం జని రంత వరప్రభావంబునఁ జంద్రభాగకు నెలమసలుటయు. ౨౬
కం.బలిసెను నడు మలసెను నడ, వెలసెను నూఁగారు మీతఁ ♦ వేవి ల్లోకమై
గలసెను వళ్లు లాలసెను నిదు, రలు మనుషయి నాన నతికి ♦ రహియించేనటఁ
కం.కోకనదచారువదనము, ప్రాకటనవనవపరాగరాజిత. మగు శ్రీ
కోకనదం బన ధవళ, శ్రీకలితం బయ్యె గర్భచిహ్నము దోషక్. ౨౭

—*కౌసల్యాదేవి జననము. *—

వ. ఇట్లు నెల లంతకంతకు నెక్కుటయు రాజానన వై జననంబున నొక్కతనయనొక్క
తేఁ దనయఁ గాంచినఁ దద్వృత్తాంతంబున కలరి నృపుం డుత్సవంబు నేయించి
యమితోత్సాహంబునఁ బొదలుచుఁ బుత్రునకు భామమంతుం డనియుఁ గూఁతు
నకుఁ కౌసల్య యనియు నామకరణంబులు గావించి సంతోషంబునిధి నోలలాడు
చుండె నంత నక్కౌసల్యయు దినదినప్రవర్ధమానయై. ౨౮

మ. తనతో నాడెతితోడిబాల యొకచేతం బుండరికంబు నో
య్యనఁ దాల్పంగఁ బసిండిబొమ్మ యల కన్యారత్న మవ్వేళ డా
సిని బంగారపుఁదమ్మిఁ దె మ్మనఁగ నుశ్వేతాంబుజం బొండుఁ గై
కొని చేనియ్యఁ దటాలున న్మదిని బొండుం బూరితేచ్చంబలెక్. ౩౦

వ. ఇట్లబాలామణి కన్యాత్వంబు గడచిన. ౩౧

మ. నవలావణ్యరసాభిషేచనవిధి ♦ నృక్తాబ్జ మిం. పొంధ సౌం
వపువకోరుహమంజరుల్. మలఁపుచూపక్ వాతెఱన్పింబముం
దవులంగాఁ దనురక్తిమంబు న్మయన్తాంభోజైశ్చేక్షితైశ్చాదితాండరిద తలెత్తడంగ

శ్రీ కాన ల్యాప రిణ య ము.

- రవిహారం బాలయ మనోజ్ఞనవసారభ్యం బువసంప హృ
 ద్భవనామోదము మీఱఁ బ్రాయ మనునుద్యానంబు పుష్పించినా. 39
- మ. వలరాయం డలసిరుపాయ మనుభవ్యం బై నకాలంబునా
 లలనాదేహగృహప్రవేశమును జల్పం డెక్కే నేయుత్రో
 వలు నయ్యే మణిగాసనంబు నవలావణ్యంబుగాఁ, బై డకుం
 డలుగో వత్సరుహంబులుం, గలువదండ్లగో గట్టాయవభుల్. 33
- కం. పాడమెను గుటిలత చూపుల, ముడి కందనికురులు పాదముల నటియంచె
 నిడు పయ్య నంగదట్టము, నడుమంతరమందుఁ జిక్కె నడుమంతరమే. 34
- మ. జనయిత్రచరణాభివందనము వాంఛం జల్పి యేతెంచునం
 తనె యాయాసభరత్రమాలనత స్వేదం బూరే రక్తాబ్జభే
 లనజాతారుణింబు పాణి నిదే బాళలా! పాయదే యంచుఁ డాఁ
 గనఁగాఁ జేయు సకీ సతీమణియు వేడ్కం బాణిరక్తాబ్జమున్. 34
- వ. ఇట్టిజాతయాననయై చరించునచ్చంచలాక్షి వీహాంబు గావించెదగినమనువు
 విచారించుచు. 35

—* భానుమతుడు కొనల్గురు మనువు విచారించుట *

- ఉ. ఆనృపుఁ డొక్కనాఁడు వినయజ్ఞనయజ్ఞులు మంత్ర లోలి దు
 ర్నానవిహీనవిజ్ఞజనమాన్యవివేకులు ప్రాణిహతులు
 జ్ఞానవిశిష్టశిష్టులు మునంబున భక్తిని గొల్వఁ గొల్వలొ
 మానితరీతిభవ్యగరిమ రహిమించి చెలంగు చుండఁగన్. 32
- తే. రాజకీయక్రియావిచారంబు దీర
 వివిధవార్తాప్రసంగంబు విస్తరిల్ల
 దనదుకూతురు కొనల్గురు నుచితంపు
 మనువు నెమకంగఁ దలఁచి యామనుజవిభుడు. 33
- వ. సకలదేశాధీశగుణాగుణబలాబలంబులు విచారించుచున్నతటి దౌవారికుం డత్రి
 రాక విన్నవించుటయు. 34

—* అత్ర భానుమతుం జూడవచ్చుట. *

- తే. అరిగియెదురుగ నర్ఘ్యపాద్యాదివిధులఁ, బూజనమునల్పికోలువంగభూజనంబు
 లోనిసిని దెచ్చి యానవాసీనుఁ జేసి, భక్తితాత్పర్య మెనఁగఁగఁబలికె నిట్లు. 30
- తే. క్రూరదుర్వారసంపారాధురసంత, మనగహనసీమ బంధ్రమృతమాణులైన
 మూర్ఖులదరియింపఁగఁ మార్గమున్నెమిక్పపాపంగదీధతులఁ సోకకున్న? 30

వ. నిరంతర నాదాత్మకమైనవానియందుగాఢములును నిష్కారణకర్మభూతాద్యు
ఖులు నగుతూ రిచ్చోపవిష్టయుట నాల్గువృక్షలకచ్చులు గడతేజ ధన్యండునైతి
నని యచ్చపుభక్తి విన్నవించి కుశలప్రశ్నంబు గావించి స్వాగతకారణం బడుగుట
యు మచ్చిక విశాఖ మునిషర్షం డిట్లనియె. ౪౨

కం.నీబోటి నేలనేలగఁగ, మాభోటుల కేమికొదనమానవనాధా!
రేబోటిమగఁడు వెలుగఁగఁ బాటిలధే చకోరకములకు ముదముల్? ౪౩

చం.కొదవలు జేవు మాకు నృపశుంభర! సమస్తతమంతఁ ధార్మనై
వధలక చెల్లిగాక కలశస్థులన్నియున్ భవాదృశుల్
ముదమునఁ జూర్చుచుండుటను + మోదమ మాకుఁ, ధవస్సు లెస్స, మా
కదుపులు మేల, నిర్భయము+కాననము ల్గనముల్ ఫలీదృముల్. ౪౪

కం.నీసేమ మరయ వచ్చితి, భానుకరవిలేజ! యనిన + బద్ధాంబలి యై
కోనలవల్లభుఁ డన నీ,దాసుడు మీదర్శనమున + ధన్యం డయ్యె. ౪౫

కం.నాపుత్రిక మునినాధ! స్వభూపుత్రనమానుఁ డైనభూనాథున కే
నీపల్ల నీయఁ దలఁచెడ, నీపనిచినయట్ల చెపుమ + నిస్తులు నొకని. ౪౬

వ. చరాచరంబుల మీమనోగోచరంబు గానివరమాణువు లేదు. దయావంతులారె
యెఱిగింపరే యని కౌశల్యను రావించి మ్రొక్కించిన నాశీర్వదించి. ౪౭

కం.ఆకూతం బెఱిగింపెడ, సాకేతం బేలునట్టిజనలోకధ్రం
డికాతనయనుకుఁ బును, లోకోత్తరచరితం డతఁడు + లోకాకాధ్య! ౪౮

వ. అతనిపురం బైనయెఱోధ్య మహిమంబును చశరథుబలరూపవిధవంబులు నీవె
టింగియుండు చెనగు నిట్టికార్యంబులపట్ల వరునిగుణాగుణంబు లంద తెలుగుట
దగు నందు పుబ్బలొకత్తంబు ముదిరెఱుంగు తావత్త్యకంబు గావున విశేషింపద
విను మని యిట్లనియె. ౪౯

—* అయోధ్యాపురవర్ణము. *

కం.చటులభటాకుటిల ఘటా,పటలరటనదళితవీగ్ధిభాగ మయోధ్యా
పుటభేదన మగ్నిజహ్మ,త్పటభేదన మమరు నమర+పురికా సరియె. ౫౦

సీ. వీటులా చక్కని+బాటలా కొమరైన, వేటులా పురలక్ష్మి+వేట లగుచుఁ
దోటులా శృంగార+పాటులా రొడవేయు, తేటులా సరసులు + చేటులాలుక
లేటులా చివుకను+దాటులా కడిమిడి, చోటులా చెగట్టు+వేటులందు
బోటులా వారల+నీటులా ముద్దుల, మాటులా సొంపులు+మూట లగుచుఁ

తే. బాటలా వారికూటలా+ వీటులేని, చోటులా జాలమేటులై + యోటలేని
జాటినామోటులా ద్విజుకోట లేన్ను, బోటిగనరామి నవ్విటి+సాటిగలుటె. ౫౧

కం. ప్రామినుకుల పెన్నిక్కలు, ప్రామినుకుల వేల్పులేమ + రంగస్థలముల్
భూమిసురజ్యేష్ఠులవా, లూభామి సురజ్యేష్ఠసములు + పురమున విప్రుల్. ౫౨

చం. అపుర సహస్రశీర్షుఁ డగుఁనాదిఫణింద్రుఁడు భాషలందు వె
య్యవ దగుపాలు నాలుగవఁయంశముఁ బూర్ణకళాధ్యుఁ డొకళా
ధవుఁడును బోలుచుండ్రు వసుఁధాబుధులఁ; ద్విజరాజనామమా
త్రవశమె వారిఁబోల ద్విజరాజసమాఖ్యము లేదె పక్షికిఁ. ౫౩

సీ. కృతులిచ్చిననుబహూఁకృతులిచ్చుచుందురు, నతియొనర్చినమహాఁన్నతిఘటింతు
వెలిచవి యన్నను + వెలిమాలపనియండ్రు, ప్రజలనెల్లను దమప్రజలెయండ్రు
దవ్వచెడెలచొప్పు + దర్పణిఁ జూడరు, స్వారి పోవరు జారిఁగీర తేచ్చ
నాడిబొంకరు వేడ + నాస్తి యంచాడరు, దుష్టులతోఁ బొత్తుఁ + దొలగియుండు

తే. రాజి నెదిరిన వీరారిఁరాజనరులు, రణపదమునను శమలందు + గణనమీఱు
నొండువర్ణంబు మునుచేర్చఁకుండవిడరు, వెలయునవ్వీటిలో రాచఁజొలమువారు.

ఉ. మేకొని వేలనేకడఁగి + మీఱఁగనేరఁ, డొసంగి యప్పలం
గైకొనలేడుగా ఘనులు + గ్రమ్మఱ సీయకయున్న, మెండువో
కూఁక లటంచు నర్థవరఁజోటులు కంధి జడాశయుండు ర
త్నాకరుఁడే? యటండ్రువయి + నప్పతియై కనుచుండ భంగముల్. ౫౪

సీ. కేదారముల నెల్ల + భూదారములచేతఁ, కేదారములఁ జేసి + కీర్తివెలయ
రా జనంబులు వేడ + భోజనంబుల కిచ్చి, రాజనంబుల నిమ్మఁరాజు లొసఁగి
జోటిశహస్తులై + జోటిశు లొచుఁగి, రాజేశులకు నవ్వు + పూటపడక
పాటీరపంకంబె + పాటీరపంకంబు, శాటీరమ వరాశిఁనంచయంబు

తే. గాఁగ మాలుగుఁబోతులై + కడఁకచెడక, రాలుగాయతనంబున + రచ్చకెక్క
కఖలకృషి కార్యములను స్వయముగఁదీర్చి, శ్రీలఁ జెన్నాఁరుహాలికఁపాళియచలు.

మ. ఘవవిఖ్యాతిని గాంచి యుండ్లినను ద్రాఁగఁ టొరసీరంబులే
మనకుఁ దాపుర మయ్యె నంచు మదిఁ బల్కాతాడుచు న్నబ్బు లీ
వనము బ్రీపి నెనంగె నేడు బభిరా + ప్రాప్తంబు మే లంచు జీ
వనదోష్టివనదంబు లైనవరిఖాఁవాఁపూరముల్ గ్రోలెడుఁ. ౫౫

చం. నిరుపమదానధార నవసీరజముం బొడవావ సర్వముం
జరణములందు మేఘమును + సాగరి నూత్రవణాంతికంబునం
దిరపుకొనంగ సిగ్గున మఁదేభసమూహము లొప్పుమీఱఁగాఁ
బురజనతావదాన్యగుణఁము నిద్వినుతింప వశంబె యేరికిఁ? ౫౬

ఆ. సప్తసప్తిగుప్తః సప్తసప్తిరథంబు, మునుంగు దాటలేక * వసధి నొండు
సనుచు నగుచు సప్తవసధుల దాటుట, సప్తినామ మొందె * జగతి హరులు.

కం. హరిహాయహాయ హరిహాయరథ

హరిహాయముల జవనగరిమ * నడటున గెలుచుకొ

హరిహాయ హరిహాయరథహాయ

హరిజిత్వరలీల నెనగుఁహరు లాపురిలోన్.

౬౦

మ. గమనం బొక్కవిధంబ, చిత్రగతులం * గాన్పింపఁగా లేడు, వే
గ మనకొ జాములునాల్గు దోలును జూమి * కంజూపుదప్పుకొ, నిజాం
గ మనం బిచ్చుకకుంటు, శాత్రవులుదాఁకం దేరి వేత్రోయు శృం
గమునందుండి పయోధి నంచు నగుదున్ * డ్డత్తల్ రినిప్రాజితన్.

౬౧

చం. సునపురసాలముం దవిలి * చుంబనకేళిని దేల్పుచుండు నా
పురవరసాలము నిపులఁపూగము లెక్కుచు వేల్పుటాండ్రతో
సరుసుపజ్జ గ్రొంజగురుసజ్జల బూవులసెజ్జ నాకముం
దరియఁగఁ దాపయా బురమతల్లికసాల ముటంచు బల్కెడిన్.

౬౨

ఉ. గీరధిప్రభావుఁడు భగీరథుఁ డుద్వికిఁ దెచ్చె నభ్రభా
గీరథిఁ జిత్రమా ? తలఁచ * గీరథయాన లహర్యుఖంబులకొ
సారతరాంజన్వైణమదఁచర్చల మచ్చలువోవ నాడ జం
భారి విభాకరాత్మభవ * నాకము నేగతిఁ జేరెనో యనున్.

౬౩

చం. లలనలకన్నుసన్నల మెలంగు ననంగు డనంగ నేలొకొ
యలయక వాడవాడ మరుసఁకుల నమ్ముచునుండు నెచ్చలుల్
గలయఁ బ్రదక్షిణించు ఝషలాంఘనునారులు గల్గునారులుం
దలముగ మారుమావుల నదలెక్కిడిసాంకవగంధు లొప్పగన్.

౬౪

ఉ. గీతనినాదపూరితని * కేతనకేతనజాత మార ! నా
కేతము డాయ వచ్చు సురకిన్నరముఖుల దూరయాసనం
జాతమహాశ్రమంబు సనఁ * జల్లగ వీచు ననంగఁ దత్పురీ
పూతజనాభియయ్యతిథిపూజల మేర లెఱుంగ శక్యమే.

౬౫

చం. ఘనకురువిందవజ్రమణి * కాండముల నివ్వలసిల్లుగోడల
న్దొన బగుమేడలం దిరుగుఁగోములు లావల నత్తలిండ్లకం
జని యట రేల నిర్లు గని * చయ్యనఁ దర్జునిమోపి ముక్కునకొ
గన మిది మాపురంబున ననంగ నెఱచిగఁ జూతు రజ్జునల్.

౬౬

చం. రస వగగ్రాలఁ జాల మగఁరాల్ మొగరాలనిగారపుంబనల్
పొనఁగఁగఁ గ్రొంబసిండినును * బొమ్మలు బొమ్మలఁ బొమ్మపొమ్మనుకొ

- వేన జవరాండ్రపాట వినువేళుకఁ జేరెడి వేల్పుఁగొమ్మలం;
గొసరుచు వారు పాట వినిఁగొబ్బున బొమ్మలె యాచు రచ్చటన్. ౬౭
- ఉ. శ్రీలసితానిమేషకబఁగిమతులున్ లలితోరగాంగనల్
లోలవిలోకనాభినయఁలోపమునన్ వరన ర్తనంబున
స్థాయివదద్వయాకలితఁరమ్యవిలాసవిహరహీనతన్
బాలిశ లంచు రెంట నుతిఁపాత్రలు పాత్రలు వొల్తు రవ్వరిన్. ౬౮
- ఉ. సోరణగండ్లనుండి చనుఁజొక్కపుడొచ్చులధూపధూమ మే
పారగ ధూమయోనను లయిఁయాతపవారణరీతి వేసవిం
దీరయి సారసారభము + నెక్కిన ఘుంఘుమలాశు మంచిక
స్నిరమువానలం గురియు + నిచ్చులు జిత్తజీ బట్టనంబునన్. ౬౯
- ఉ. ఘుమ్మనికమ్మవాసలు + గ్రమ్మగ భూపచయమ్ము నెత్త గే
హమ్ముల ధూమ మాగడపలట్ల రహించి నిదాఘవేళ ఛ
త్రమ్ములరీతి బాంధులకుఁ + దాపముఁ బొపు ననం బరోపకా
రమ్మునఁ దజ్జనంబులఁ దఁరంబె నుతింపఁగఁ దమ్ముచూలికిన్? ౭౦
- వ. అట్టిపురి కథిశాధుండై. ౭౧

—|| అత్రి దశరథుని వర్ణించుట. ||—

- కం. దశరథుఁడు తేజమున దావ్వి, దశరథుఁడు నితాంతరుచిరఁతనుసుందరతన్
దశరథుఁడు సుతతాచ్ఛిత్ర, దశరథుఁడు సుమీ ప్రతాపఁధన! కేవలుఁడే. ౭౨
- మ. తను నధించినయట్టివా రొరులయొద్దన్ వేడకుండంగ బల్
ధనముం గోరినవెల్ల లేదనక చేతఃప్రీతిమై నిచ్చు నై
నను లోపం బొకఁ డేర్పడెం దనదుసాంఘదర్యంబునుం జూచుభూ
జవతాలోచనపాపి కెయ్యెడలనే + సంతుష్టి లేఁ డియఁగన్. ౭౩
- ఉ. ఆధరఃశీతనందనశఃతాంగరథాంగహతి స్మశీమయ
జ్యౌఢరముల్ దిశాంతముల + హల్యము లై చన జొన్నఁజల్లి యా
క్షౌఢరవాసు లాజనులు + మంజరులం గని యకార రత్నభూ
మీఢరజాతనన్యములు + మేలిమణుల్ సుమి యంధ్ర నివ్వెఱన్. ౭౪
- ఆ. రాజు సారసహితఁతేజని దమిఁ గనుం, గొనినమధ్యలోకఁకుముదనయన
లెల్లఁ గనులమూఁతఁలెవ్వఁ బెట్టరు, తలఁపు నిలిపి వలపుఁకలిమిబలిమి. ౭౫
- తే. వసుధఁ బ్ల న్యనిభు నర్కఁపంశ్యుఁ జూచి
దరము లజ్జయు నొదవంగ + శరణుటంచు

నగ్ని రవి జొచ్చె గావగదా జనంబు

లగ్నిగర్భుఁ డటందు కాఁయగ్నిగర్భు.

౭౬

ఆ. మోగఁడు దన్నుఁ దిట్ట ♦ మగువ బిడ్డను గొట్టు, చంద మతనిశత్రుఁజయమువిధము

వానిబాణనిహతి ♦ మానిదేహంబు నై, లింపనతులఁ బెట్టుఁజరపుఁ ఘాత. ౭౭

పం. తరణికులావతంసునిప్రతాపము మించె నమిత్రరూపమై

యరుల కదేమిచిత్రమై, మఁదారిన్యపాసితవద్మలోచనా

హరిణమదాంకన క్తహరిఁజాంకనమంచితతుండమండలం

బరరె! మృగాంకర క్తధవఁశాంశురుది న్నెలుఁగొందె భూవరా !

౭౮

వ. అట్టి జగద్విసుతు భవదీయజామాతఁగా నొనర్చుమని

౭౯

మ. మునిసంక్రందనుఁ డిట్లు పల్కిన మహామోదంబు సంధిల్లఁగా

జనపాలాగ్రణి భక్తిఁ బల్కె భవదాఙ్గ ప్తిం బ్రవర్తింతు, నా

జననంబున సఫలత్వ మొందెను భవత్సందర్శనప్రాప్తి మీ

యనుకంపార్హుడ నాట నంచుఁ బలుమాఁతాడంగ మానీశుఁడుకా.

౮౦

వ. వారల వీడుకోలు వడసి యాశీర్వదించి చన్ముటయుఁ గౌసల్యయు దశరథుండ తనకు

మనోనాథుండుగఁ దలంచుచు నతనియంద మనంబు నిల్పి తత్సంగముంబుఁ గోరు

చుండె.

౮౧

—|| వసంతముతువర్ణనము ||—

ఉ. అంత నితాంతకాంతమవఁనాంతదురంతలతాంతసారభా

క్రాంతదిశాంతవంతము, ప్రకంపితకాంతవశింజనీవిభా

సంతము, పాంథకృంతననిశాంతకుహూకలలోలమత్తవా

సంతము, గాయనాదృతవసంతము, దోచె వసంత మయ్యెడన్.

౮౨

సీ. చైత్రవనేందిరానంగమవేళ విభ్రష్ట మామకరికావత్రిము లన

రా మాధవుఁడు వనఁరము గయిసేయ జాఱగనూశ్చుప్రాబుచ్చఁజువక లనఁగ

వమమతీజోరుజఁపాళులు కెలిఁజూపు, చెలువైనయవరంజిపలక లనఁగ

విటవిటీతతులకై ♦ విటపచేటులు రక్తి హత్తిన నునుమెత్తఁమెత్త లనఁగ

తే. నిండుమతి దండనుండినదండిపక్కి, దండములగుండెదిటమెల్ల ♦ బెండువడఁగఁ

బలమటాకులువనినిండఁమెండుకోనియె, నొంటికోమ్ములుచెలువేదిఁయుండనపుడు. ౮౩

ఉ. చెల్లుటఁ గాలమెల్లఁ దముఁజేరెఁపైకములెల్ల జాఱ, సొం

పెల్లను మాయఁ, బత్రిము లధృశ్యముగాఁగను, బండ్లు వాయటం

బల్లవవర్జితం బగుచుఁ ♦ బాంథవిగర్హితమై యహృద్యమై

వెల్లడిగాఁగ పార్థకపువేశ్యలనంచునఁ గొమ్మ లొప్పినన్.

౮౪

సీ. అగము లగము తాటఁ ♦ దగ నట నిట జగ, జగిమీఁబుతోగరాలఁవగ లనంగ
నవయావనము పరిఁధవిలంగఁ గొమ్మల, మొగములఁజెలువారు ♦ మొఱిమ లనంగ
మిహిఁజీమర్మవిఁశ్చేదనం బొఱించి, కడుగనిమరుసుఁల్కి ♦ కడమ లనంగ
మాధవురాకకు ♦ మదిని గొమ్మలు పూసు, స్మరశాతశిఖిఖాం ♦ కురము లనంగ

ఆ. నొగరుపొగరుడగులఁజగఁజాలబిగిఁగ్రాలు, మగునలెదల దిగులు ♦ బుగులుకొనఁగఁ
దొగరువగుమిగులుఁజగులు పెంపొలయంగఁ, దొగరుఁజగురులలరెఁచగములందు.

సీ. చిగురులో యివిగావు ♦ మొగరంబ ముసుపొగ, చెలువారుస్మరదీపఁశిఖలు గాని
తలిరులో యివి గావు ♦ తరుణభూజనశాఖఁ, గమనీయ మగుమేల్న ♦ ఖములుగాని
యిగురులో యివిగావు ♦ మగసంచుబిగికంచు, కముఁ జంచుమరుముల్కి ♦ గములుగాని
ననలోకో యివి గావు, నునుపాయమదిజాయఁ, గను గొమ్మలనుజూచు ♦ కములు గాని

తే. యనుచు జనములు పొగడంగఁమొనలు నూసి, నిక్కిమోహ్నున విచ్చుచు ♦ నిగ్గుమీఱి
తొగరురుచిదక్కి జొంపమై ♦ వగలుచెలఁగె, ననలు కుజములకొమ్మల ♦ కొనలయంచు.

ఉ. మావులు మారుమావులకు ♦ మందురులై విలసిల్లెఁ; బెల్లునె
త్తావులతావు తై ననులఁతాతతిడోలల నూఁగి పుష్పవి
ప్రాచిమహుళికాధునుల ♦ సారెకు నీతలుగొట్టి తుమ్మెదల్
దీవెరాలుపూలగుమిఁదీవులఁ బావుకొనెన్ శ్రమంబులన్.

౮౭

శా. గండుంగోలులకూయుకూడలుచు, వీఁకం గేకు లీలోకమున్
నిండన్ వేసెడుబిగ్గకేకలును, వాని న్నించు గీరంబులు
ద్వండత్వంబునఁ జూపుడాకలును, మాధ్యద్భ్యంగముల్ జోకలున్
గండా లందురు మారుకాఁక లెదసోకం గామిచికాముకుల్.

౮౮

ఉ. కూర్చిని నోలలాచి, యొకఁకొమ్మను వృంతములంకి, యొండువో
నర్మిలి బద్ధినిం గదిసిఁయాడి రతి, స్పరసిన్ ఘటించి పే
రూర్మిక లొంద నొక్కతెను ♦ నొక్కతపాదపరాగ మూనుచుం
బేర్మి జరించె దక్షిణసఁహిరకుమారుఁడు జారుక్తె నక్షిన్.

౮౯

ఆ. పాదలబోదలఁజిల్చి, వొదలు కోకిలముల, మూఁకమూకుతనము ♦ మూలఁబడఁగ
నలరు లలరె దుమ్మెదలు దలమీఱ నె, మ్మమలమెదలువాఁడు ♦ కడలె దాడి. ౯౦

సీ. ధర్మశుద్ధాంతకాంఠాగీతములఁ జొక్కి, మకురుఁ దేజి మాఁబ్బలయు చున్న
మలయాద్రీచెంచుచెల్వల చేతిధనువులఁ, జూచి పూఁబొదమాటుఁసురుఁగు చున్న
ద్రావిడీమందరాఁరామసీమల నునుఁ, బచ్చికై మెడఁవ్రాబ్బు చున్న
గర్దమితంబు లొఁఘునదిమాతృక, కేదారములఁ గాలు ♦ పాచుకొన్న

తే. మడిమలనుదాచి హైయనిఁకడునదల్చి, మెడను నిమరుమఁ దట్టుచుఁబడువుదీర్చి
వాగె బిగియించి, కాల్పడఁపచ్చకతనఁ, జెందె బృషుపిశువఁ డావేఁమందగతిని.

ఉ. ఓలి రసాలసాలముల ♦ నుయ్యెల లూఁగఁచు, మూఁగుచున్నహిం
దోళచయంబులం గనఁజూతులఁచు, గంఠములెత్తి రక్తిహిం
దోళముఁ బాడ బాలలు కుఁతూహలితం జెవి నిక్కవెట్టుచున్
హాళిఁ గురంగ మేగమిఁ గఁదా ! పవచుండు చరించు మెల్లగన్.

౯౨

ఉ. తమ్ములఁ గంపు లూరె, సురతమ్ముల నింపులు గూరె, మీఱి దోయ్
తమ్ములపెంపు గేరె, లలితమ్ములఁ దెంపులుతారె, ధీలతాం
తమ్ముల సొంపుచేరె, బరితమ్ముల చిల్మలముద్దుముద్దుగీ
తమ్ములఁజంపు మీఱె, హసితమ్ములతంపులు గీత భోగలన్.

౯౩

— చంచరికావళి నృత్యము. —

వ్రాలుం బూలన్ లీలం ♦ ద్రాగకే తేనె వాసం
బోలం జుంజమ్మంచుం ♦ బోవు నన్యప్రసూర
సాళిన్ రేచున్ జోవున్ ♦ హాళి మూచూచు నూఁగుం
జాలం గేళిం దీఁగెం ♦ జంచరికాళు లిచ్చన్.

౯౪

ఉ. కంఠర మాచుచున్నతమఁకాన సుగంధివిసూతనాబ్జినీ
స్కంధనుమానవంబు గొని ♦ కాంతలతాంతగుఁతుచ్చవీధిఁ బు
ష్పంధయము ల్పరాగముల ♦ సారెకు ధూసరితంబు తొచు గ
ర్వాంతథఁ బార్థుఁ బాంధజనతాహితతీవ్రకటూక్తి నించుచున్.

౯౫

ఉ. పూలను వ్రాలుఁ దేనె గొన ♦ మూర్క్ఖును ఝుమ్మని యేగు వెండియున్
వ్రాలును లేచు బమ్మెరను ♦ బైపముఁ జుట్టులువెట్టు నొండు మ
త్తా మఘూళి నానఁగ రయంబుచఁ బైపడి పోరు సల్పు హిం
దోళ మొకండు; నిల్కడకు ♦ దూరగులే గద చంచలాత్మకుల్.

౯౬

ఉ. జాతులు సిగ్గులుం జెడఁ, గుఁజాతు లనూనవిలాసనంపదు
జ్ఞానములై చెలంగఁగ, విజాతులనాదము మిన్నముట్ట, హృ
జ్ఞానకలిప్రభావమున ♦ సత్త్వవికాసము డిందఁగా, మఘూ
దూభోగుణప్రవర్తనము ♦ పొల్చి కలింబలె నొప్పె నామనిన్.

౯౭

ఉ. మాంసలక్ష్మి నున్నయళిఁమూఁడల నిద్దుర లేపి, నిద్దపుం
బోఁకల గుఱ్ఱమావినునుఁమోకలఁ బాదముమోపి, వీరఁ బల్
పోకలఁ బన్నెజనవఁపుశ్రమవారిని బాపి, మీఱు వే
పోకల వేగుబోకలను ♦ బోకలరాకలఁ జల్లఁదెమ్మరల్.

౯౮

తే. పుడమిని వివాహమహా మెల్లఁకడలఁ జెలఁగ, నవవసుగంధయుక్తి నఁనారతంబు
దక్షిణాశఁ జరించెనుఁదవిలి ముసలి, ఛాందసుం డనఁ బవనుండు ♦ మందగతిని.

౯౯

వ. ఇట్లు నిరంతరకాంతవకుంతలతాంతసురభివృద్ధినిశాంతంబును, సత్రాంతపథికాంతకా శాంత
 తరతికాంతసంతతప్రకంపితగుణారవద్విగుణీ కృతాక్రాంతదిగంతవాసంతకలకలశ్రవణ
 విన్మృతేతరోదంతంబును, రతికాంతరణతాంతవినిక్రంతననిశాంతమీమవాసంతభాసం
 తంబును, మాకందమందారబృందారవింద నివ్వందమకరందబిందుసందోహపానానం
 దనటత్తుందిల మిళింద కందర్పమదావిలమదావలకులకోలాహలసమూకులంబును నై
 వదావళు లగుశిఖావలంబుల రొదాళంబుల హళాహళికి నళికి బెళికి కలుకులదళు
 కులగోలకులకెలకులఁ జిలుకులపలుకుల ములుకులుగ నులుకులుకులులాఁడుల కలికి
 పలుకులును, నల్లిబిల్లిగఁ బెల్లుగ నల్లుకొనినమల్లికావల్లి కామతల్లికాదులవేదుల నల్ల
 లితసంపుల్లలతాంతంబుల దినాంతంబుల శాటీపాటీరంబులఁ బాటనచేసి పాటవంబు
 మీఱఁ బాటపాటపాటల బిటారంబుల మీటారులు మొలనూలిగజ్జయలరవళి రవ
 గింప లీలాహల్లీనకకేళీలోలలై యింపుసాంపార నటింపఁ దన్ముఖనయనాభినయవిలోక
 నేహాపరత్వంబునఁ బార్శ్వంబునకుఁ జాక్షిన్ఱఁ బింపిణీ లూరుయుగంబుల మార్చి
 మార్చి నృత్యంబునలుపఁ దాలఫలవిభ్రమభ్రమకారు లగుసయోధరంబుల నాచ్ఛా
 దించుజాటుపయంటలనందునందున సితపయోధరంబుల దృశ్యం బగునచిరదృశ్యుల
 శోభ ననుకరించు నిగన్నిగ మనుకనకమఃహారకాంతులు వదనేందునకుఁ బరివేషం
 బులఁ గల్పింప విరళంబు లగుకురుళంబులు బంధరడింభంబులువోలె సంరంభింప,
 వానివదనంబులనుండిరాలుమధుబిందువులునాఁ గర్పూరతిలకితముఖంబునఁ బుటమరిం
 చుఘర్మబిందువులు జాఱి హరించదనపత్రీభంగచిత్రీరంగ మైనకపాలముకురంబుల
 వజ్రనగితనువర్ణఫలకంబులుగను, వక్షోదుకూలంబుఁ జకోరికాక బళనవిర్యధితరా
 కాసాంద్రచంద్రకాపూరంబుగ నొనరింపఁగేళికాయానభరంబునఁ బైపైవచ్చుదట్టంపు
 నిట్టూర్పులు నెట్టికొనిరా మిట్టిపడుచునుమిట్టలు మిట్టిపడి యడంగఁ, దత్తనవల్లులఁ
 గొల్లులుగ వెల్లువలై డుల్లుచెమటల నటమటగిటగిటనగా వాడవివలి వీవనల వీచనా
 జంపాడువిశాలరంభాపత్రంబులును, విరిపోటులెంచక యిరుపోటుల విరిపోటు లెంచి
 విరివాసివచ్చిన గాసినిడ నదనని యెద నని మదనుండు శరఘాతంబుల విశరఘాతంబు
 సేయు నని వెరవేణివేకరంబునఁ దమవెంట వెంటముకై మనసపమెలయి మపకమెనక
 మొనగ మఱుసంజలవల్లభులఁ దోడుకొని యారజంబుపెంపుటారజంబులనీరజంబుల
 నననీరుగ్రోలిమదావలంబులై వదావళు లగుసమదాళులవళావళుల కలుకు మృణాల
 జాలగ్రనసలోలమరాళంబుల సరాళంబు లగుకేళాకూళులఁ గేళీలోలలై, మాందాళి
 చీరలుధరించిహవఁగించిన కొమ్మలగతి మినమినలాడు కనటాకులటాకుటీకు గల కొమ్మల
 చాయలనుల్లసిల్లి జగతుల శతపత్రంబు సహస్రపత్రం బైన సీవరివాసివచ్చునే యని
 మెచ్చుగొలుపు నవనవశిరీషకుసుమవిసరశయనతలంబునఁ బరవశ లగువశాగమన
 లును, రహింప నందంబుమీఱు నావసంతసమయంబునఁ గౌసల్యాబిభౌకవతి నిబ్బ
 రంబులేక మాదునిదెబ్బలకుఁ దబ్బిబ్బులాడుచుఁ బ్రబ్బినచింత విరహవేదనాదూయ

మానమాననయై చింతిలుచున్న సమయంబున నెచ్చెలులు తచ్చరిత్రం బెఱింగి వనం
బున మెలంగిన గాక యీకాడ పోకడపెట్టజాలమని బాలమనికీతంబు బావ జాల
మే లని జాల మేలని మేలంపుమాటల పాటలాధర లారామ నారామంబునకుం దో
డ్డిని చనుటయుఁ గౌసల్యాదేవియు నెచ్చెలితోడఁ దిరుగుచుండ నచ్చటివిశేషం
బులు ముచ్చటమీఱ ముచ్చటింపఁ దలచి పయస్య యి ట్లనియె. ౧౦౦

—౧౧. కౌసల్యాదేవీవసవిహారము. —

ఉ. అల్లదె ! యల్లిబిల్లిగనుఁచల్లినమల్లియతీవెలందుఁ బైఁ
బెల్లగుపూవులం గనుమి * ప్రేయసి ! నీఱునఁగప్పనివ్వు నా
నుల్లమునందు నెంతు, నదియొప్పును బాంధుల వాడఁజేయటన్
వెల్లడిగా హసంతి యనుఁపేరు నహించుట గ్రొత్తలే చెలీ ! ౧౦౧

శా. ఝంకార స్తననార్భటిస్ఫుటితదిఁక్తైల్లంబులై పుల్లన
త్పంకేజాతమరందపానరతనఁ క్తస్వాంతయుక్తిక నిరా
తంకారంబున వచ్చువట్టుదములకఁ దర్పించి నూత్నాంబుభృ
చ్చంక న్మేను వణంకఁగా సురుగుహంసం జూచితే భామినీ ! ౧౦౨

చం. నిరుపమకోమలాంగి ! ధరఁజేరుహముం గనుమా శిరీషమున్
సరసను జేర నీవు వయి * జల్లున రాల్చెఁ బ్రసూనజాలమున్
స్థిరవరపేశలం బగుత్పదీయశరీరముఁ జూచి పూలచే
నరుదుగఁ బూజసేసెనొ; మఁహా త్తకు లన్యగుణజ్ఞులే కదా. ౧౦౩

చం. కుజదళపాళి రంధ్రములఁగూరిచి తూటిచి నార నందు న
క్కజముగఁ బీచుపోచలను * గట్టుచు లో గదియుండ దాన న్వ
ప్రజకయి జ్యోతిరింగణముఁవక్షతిఁ బంకమునక బిగించి పె
న్జబిజి నల్లియున్నగిజిఁగాఁడులగూఁడులఁ జూడు మక్కరో. ౧౦౪

కం. పారభవజ్జిత మయ్యును, జారుతరం బయ్యెఁ గనఁగ * జలజాక్షీ ! వి
ద్యారహితం డైనయలం, కారపునిద్యార్థిభోలి * కను కింశుకముక. ౧౦౫

కం. మాధవనంగమవిసిత, రాధోల్లాసంబుఁ గాంచి * భ్రమరారభటిం
గ్రోధముఁ డెలుపుచుఁ గనుమా, మాధవి విలసిల్లె రక్తిమహితాననయై. ౧౦౬

ఉ. వాడఁగ గర్ణపూరములు * వ్రాల మహాత్మలవత్త్రరాజి, దో
పాడఁ జలించుచున్ భ్రమరఁకావళి, వృంతము లింత నల్లగా
వీడ లతావలేప, మటఁ వింతబెడంగు రహించువద్దినిం
జూడ నభిలాష ! మదిసొక్కెను నీ కదియేమి చెప్పవే? ౧౦౭

ఉ. ఆతపతాప మోషికనుఁ నాఁపి వడింబడి పెన్జడిం దనూ
జాతఘనశ్రమం బెడలఁ సారసుమాంచితసద్రసంబు మైఁ
బ్రీతిగ నంటుకోఁ జెలువఁ పేర్చి హిమాంబులఁ దోఁగి తాలిచెఁ
నూతనపత్రైరేఖలఁ గనుంగొను కొమ్మ లనాహతద్యుతికా. ౧౦౮

వ. అన యిట్లు తనయనుంగునెచ్చెలి యందలియందంబు నందంబుగా మందలించు
చుండఁ గనుంగొనుచు. ౧౦౯

చ. *వికటపలాశివారములఁ జేడ్క శరంబుల ముంచి, జంకకై
ప్రకటితరీతి నేగి, యెడఁబాసిననిష్టనయస్యఁ జీరుచుఁ
శుకముల కుల్కుచుం, దనకుఁ స్రుక్మినపక్కిని నాదరించుచుఁ
నకి యొసఁగఁ భ్రోత్కరముఁ సాపశుచుం గడునంతసంబుఁకా. ౧౧౦

ఉ. *కోమలపల్లవావళులుఁ గోయుచు, గాకవిపెంపు మాన్పుచుఁ
శ్రీమయవర్ణశాలల వఁసింది, మహాశ్రమమారసుందరా
రామముఁ జేరి తానబలఁకన్గొనినాసరు గోయఁ బంప నా
రామవిహార మీగతినిఁ రాజిత మయ్యె వనాంతరంబునకా. ౧౧౧

వ. ఇట్లు గ్రుమ్మరుచున్న సమయంబున సంభ్యాకాలంబు డాయుటయు వనవిహారంబు
చాలించి పురంబుఁ జేరఁ బోవుదము రమ్మనినఁ గౌసల్య రాక మంజుకుంజంబుల
నుమపుంజంబులకై తిరుగుచున్నఁ జెలి జెవరింప వయస్య. ౧౧౨

కం. అనరాజకీరమతి నీ, నపురున బింబోష్టి ! తిరుగఁ సయ్యాటమునం
గువలయనాథుఁడు దోచెడి, నవలా ! నవలాఘవంపునడ రావమ్మా. ౧౧౩

శా. రామామాధవుఁ డుండు నానరసఁ బోరాదమ్మ, యీహూహుడకా
భామా ! తామరసాంబులండు మెలఁగుకాఁ వల్లన్న వే పోయెదో
శ్యామా ! భూవకుమారకుం డచటనేఁ సాక్షాత్కృతిం దోచు నీ
సీమాటికన మేల మేలటవె యోసీమాటి ! ముమ్మాటికికా. ౧౧౪

వ. అని పలికిన దశరథుండు చెలి తన్ను వీక్షించి హెచ్చరించుటకాఁ డలంచి తన
డాగినకుసుమంగంబుమాటు వీడి తటాలున వాయెదుర నిలుచుటయు. ౧౧౫

—+ కానల్యాదేవి దశరథుం జూచుట. —

సీ. జగిబిగుచులచేఁ జెలఁగుపుండ్రమువాని, వలెవాటు గలబోన్న వలువవాని
నెగయుమూఁపులతోడిఁసోగియురూపమువాని, గమనీయజలజాంబకములవాని
మృగరాజు నిరసించు మేలిమధ్యమువాని, సరసవిశాలవక్షంబువాని
డంబుమీఱినయట్టి కంబుకంఠమువాని, గామనీహృద్యవిగ్రహమువాని

తే. భూపతనయుని దశరథుఁ ♦ దాపునందుఁ, జూచి తిలకించి పులకించి♦సాక్కి తెలిసి కలఁకవాఱినమనమునఁ ♦ దెలియలేక, మదనుఁడనుచునుబ్రమసెను♦మదిరనయన వ. ఇట్లదాటున దాపున నిలిచిన దశరథుఁ జూచి జంకే శంకించి ధీరోదాత్త గావున భావంబు బయలుపడనీయక.

ఆ. నిరుపమానతేజః ♦ నిస్తురచిరాజ, రాజతాంగుఁ జూచి ♦ రాజవదన రాజసమునర్తతి♦రాణించుమాడ్కినీ, రాజతాంఘ్రముఁజేసె ♦ నోడ మెఱయ ౧౧౮

—* కౌసల్యా దశరథుల సంభాషణము *

ఉ. అరిదముమీఱఁ గాంత విన♦యంబు నయంబు రయంబు దోఁప రా కేందునిభాననుఁ వరమ♦పీఠపతిగాఁగ నెఱింగి భూపనం క్రందన! యల్ల సత్కుసుమ♦రాజితపీఠిని విశ్రమించి చూ యందు ననుగ్రహించి చరితార్థనుగా నొనరింపునూ దయఁ. ౧౧౯

ఉ. నీతముగాఁగఁ గ్రొత్తనవ♦నీతముకన్నను బేళలంబునౌ నీతతఁగోమలాఘ్రినవ♦నీరజయుగ్మము నింతదవ్వు యా నాతతకారణాకలిత ♦ మానటు లేల యొనర్చె డెంద? మా హా తెలిసెన్ మము స్మిగుల ♦ నాదరయుక్తలఁ జేయనేకదా. ౧౨౦

చం.నినుఁ బతిగా వరించి ధర♦ణీతరుణీమణి యేపురంబునం దనయము హాళి మీఱెడినొ ♦ స్వచ్ఛసువర్ణపుఁబేరునందు ర త్ననికర మట్లు నీదుశుభ♦నామమునం జతురత్వమందె నే విసుతమహాక్షరాళి? మృణ్మీవీవర! వీసులవిందు నేయుడే. ౧౨౧

ఉ. ఏమినిమిత్త మెచ్చటికి ♦ నెచ్చటినుండి మహాత్మ! పోవుచో నీమహిఁ జేరవచ్చితి వి ♦ టీవనిసాంపుఁ గనంగ నొక్కొ? యకా రా! ముఖకాంతిసుందరత♦రాజకుమాతకలక్షణంబు లు ద్దామముగాఁగఁ దెల్పుడు య♦ధార్థము చెప్పుమ చెప్పఁగూడినన్. ౧౨౨

చం.ఇది ప్రమదావనంబు పృథ్వివీశ్వర! దక్షిణగోనలుండు ధీ సదనుఁడు భానుమంతుఁడు వ్ర♦శాంతుఁడు తద్ధరణీశుపుత్రికన్ హృదిని విహార కేళిఁ జరియింపఁగ నాన జనింప నేడు మే లద నని వచ్చినారము సు♦మావచయం బొనరింప నింపున్. ౧౨౩

వ. అని యూరకున్న నయ్యన్నలమిన్న మృదుమధురవపశ్యమత్కారంబునకు నల రుచుఁ గల తెఱం గెఱింగించువాడై. ౧౨౪

—*ప్రియకాంతావృత్తము.*—

అనితివి నీవే తెలియ సుమాంగీ! సకలం బై
 నను నెఱిగింతు న్విను కలనాదామణి! ప్రీతి
 ఇనకులజాతుండ దళరః ధేశాఖ్య జనుల్ న
 న్ననుదు రయోధ్యాపుర మిరవయ్యెం బ్రియకాంతా. ౧౨౧

—*సగ్విణి.*—

దిగ్వితానంబులం ధీహ మిఱంగ స, మృగ్విభూతిం జమూమండలంబొప్పగా
 సగ్విణి! పోవుచుఁ శ్రాంతి కై మానిరా, డ్వాగ్విధిన్నిచ్చితిఁ భామకర్ణబునన్.

—*మానిని.*—

మానిని! నీయసమానవిలాసము ధిమాన్యగుణంబులు పెక్కుజను
 ల్వీనులవిందుగఁ జెప్పఁగ విందు, నశీల నిను నర్పియింపఁ గడున్
 మానన ముఱ్ఱుట లూఁగుచు నుండఁగ ధిమానితవృత్తిని నీజనకున్
 దానముగా నిను వేడుకతంబున ధిదాపున! నిచ్చితి నేనలతోన్. ౧౨౨

—*వనమంజరీవృత్తము.*—

అలమినసంజ వనాంతరవీధుల ధిహాయి నొంటిగఁ గ్రుమ్మరం
 దలఁపు జనింపఁగఁ బోవుచుఁ గోయుచుఁ ధిదమ్వలున్ వనమంజరుల్
 కలకలనాదము కర్ణరసాయనశౌరవంబున నింపఁగా
 హాళహళికం గన వచ్చి కుడుంగపఁదాంతరంబున డాగితిన్. ౧౨౩

—*కుసుమితలతావేల్లితము.*—

అందం బొప్పంగాఁ బ్రియసఖయు నీ ధివర్మిలి స్మృచ్చటింప
 న్విందుం గందుంగా కుసుమితలతావేల్లితం బైనకుంజం
 బం దిం దున్నన్ డాగి యని నిలువన్ ధిహల్లకాక్షీప్రబోధం
 బొందఁ బల్కడన్ జలజపదనా ధిపూని నీతోడ నంచున్. ౧౨౪
 తే. అడఁబోఁ దీర్థమెదు రైనయల్లు చెలువ! వెదకుతీగియ పదములఁ ధిచెనగి నట్లు
 నాదుభాగ్యంబుపెంపునశనినసయన! వచ్చితివికాన వచ్చితిముచ్చటింప. ౧౩౦

—*తోదకము.*—

మానిని! ని న్నన ధిమాననమందున్, మాననజాతుడు ధిమాననివీరన్
 మానముదూలఁగ ధిమార్గణపంక్తి, మానకచిమ్మెఁ జామా ననుఁ గాంతా.

చం.ధరణిః గలట్టిరాజులను *దద్దయు మార్కొని ఫీరవిక్రమ
స్ఫురణను బోర్ గెల్చి పువ్వు*బోజిరో! నీదుకటాక్షపాతవి
స్ఫురణ సహింపలేక మది*సొంగు చొఱంగి. మొగుడ్డు గేలు ధు
ర్భరము బాణబాణవిని*పాతనభీతుని నేటు కోమలీ.

౧౩౨

ఉ. వింటి భవత్తనూరుచిర*విభ్రమరూపవిలాససంపదం.

గంటిని గంటి కామెతగ్గ *గాంతరో! నేఁ డిటనుండి, యంతఁ బూ
వింటివజీరు నాదువెను*వెంటను గొంటుతనాన దంటవా
ల్గంటిరో! గెంటఁగాఁ దొడఁగెఁ *గాండముల న్నను గంటింగించుకొ.

౧౩౩

ఉ. మోహముఁ బెంచె నీకురులు * మోమువికాసము దెల్పి దెచ్చె, సం
దేహముఁ గూర్చె నీనడుము * నిశ్చయనిశ్చలశారవంబు నో
మోహిని! నీగభీరతయె * పొందుగఁ దెల్పఁ గరంబుఁ బ్రీతి వై
వాహిక కేళిఁ దేలుచుగ * స్వాంతమునం దలపోయు భామినీ.

౧౩౪

స. అనినఁ శాసల్యము.

౧౩౫

ఉ. పూరుషు లిట్లు రాఁ జనునె * భూధవపుంగవ! కాననాంతరో
దారఫలప్రసూనకిస*లావచయాదిక కేళికారతిక

హరివిహార లై నజల*జాస్యల వంచన బొంచి కాంచుటల్
సూరకులావతంస! యిది * చోరునికర్మమొ శూరధర్మమో.

౧౩౬

కం.కులకన్యను గానా? పెద్దలు లేరా నాకు? నిపుడ * ధరణీశా! నీ
పలుకులు జనుకుడు వినినను, బెలుచన జేసేత ననుభ*వింపఁగ నిచ్చుకొ.

౧౩౭

ప. అని రానికోపంబు దోఁప మాటుమొగంబువెట్టుకోని నెచ్చెలింగూడి నిర్విషక్తు
టయై వేటుమార్గంబునఁ జనునెడ.

౧౩౮

కం. పదములు మును చనఁ జూచుకొ, మది వెనుకకుఁ బాటిపోయి * మరలదుమఱిక
స్తవచూపు మధ్యవ ర్తియె, పదురుచు వెనుకకును బోయి *వచ్చుం బోవుకొ.

స. ఇట్లు పోగ మకించుపదంబులఁ బోనియ్యనిమనంబుతోఁ దిరిగితిరిగిచూచుచు నేటి
కెదురీదువిధంబునఁ జనుచు దశరథుం డనంతరథుం డైనపగిది భావనాబలవిశేషం
బున నెచ్చటఁ జూచిన దోఁచుటయు.

౧౪౦

ఉ. ఎచ్చట వినన్ మారహయ*హేషతె, యేయెడఁ గన్న ముల్ములే
యెచ్చటఁ జన్నఁ దద్రథమె * యెక్కడ నక్క విజ్ఞాతికూతలే
నచ్చికమార ధుష్టశకు*నంబులె యెల్లెడఁ గాననయ్యె, న

న్నిచ్చటి కేలతెచ్చితిరె. * యింతులు! కంతునిశ్శ్రుశాలకృష్ణ.

౧౪౧

ప. అని తనమనోవికారంబు దేటపఱుచుటయు నెచ్చెలి*తదనుగుణంబుగా.

౧౪౨

సీ. సారసోదారకాఽసారంబు గాదమ్మ, మారనారాచతుఃశీర మమ్మ
యంద మామాకందఁబృందమ్మ గాదమ్మ, కందర్పమందురాఁబృంద మమ్మ
వలిపెంపు గల్గిపిఁవలిగుంపు గా దమ్మ, యంగజఘాతీశఽతాంగ మమ్మ
గంఢమీఱినచిట్కఁదండంబు గా దమ్మ, దండిమారుపటాణిఁదం డి దమ్మ
తే. రవణమీఱఁగఁ గోయిలఁరవళిగాదు, రతిమనోహరభటమహాఽర్భటులు సుమ్మ
కాన నీకానలో నేకఽతాన మారు, నాన తిరుగంగ. రాదమ్మఽమానవతికి. ౧౪౩

—* సాయంసమయవర్ణనము. *

తే. అపరదిక్కాంత గై నేయఁనాశయమున, రాగమలరారుచుండ సంతభ్యాగమమున
ముఖముననుబెట్టు కుంకుముఁబొట్టనంగ, వెలయుభాసనిఁ గంటివేఁజలజనయన!

ఉ. వానక సజ్జనోలె నిజఁవల్లభురాకను రాక కొప్పుఁ ద
న్నీ! సవరింప నెత్తుకురుఁవిందమణీకృతహస్తయుగ్మం
భాసితదర్పణద్వయముఁభాతి నిశాముఖమందుఁ గంటివే
వాసరయామిసీధపులుఁభామిని! నీల్వఁగఁ బ్రత్యగంబునన్. ౧౪౪

తే. జలజకుసుమంబు తింత్రినీఁదళముభంగిఁ, బగల వికసించునింతియ ఁపద్మనయన?
ప్రాద్దుదిరుగుడుఁబువు రవిఁపోకఁ బోవు, నమ్ముఖమ్మగు నేప్పుడు ఁసారు మీఱి.

ఉ. పాచ్చుగఁ గేకల న్నభము ఁ నెల్లెడ నింపుచుఁ, బక్షికాంతికిం
బెచ్చుగ నంజడా లాసఁగ ఁ వింతహోరంగు, బెడంగుఁగూర్చుఁ గాఁ
బచ్చలహారపంక్తులయి ఁ భాసెలి సాయములచ్చియక్కునన్
వచ్చెడిఁ గంటె కీరములుఁబారులు దీరుచు గూండ్లు సేరఁగన్. ౧౪౫

వ. కావున నిక నిట నుండరాదు మందిరంబునకుం బోవుదము రమ్మని యమ్మంద
యానఁ దోడ్పొని చనియె నంత. ౧౪౬

చం. చిలుకలు సేరె గూండ్లు రొదఁసేయుచు; నింటనె నిల్చి యున్నకే
పులు మది రా బితాన నఱఁమో మొకయోరగ వంచి వాలము
తైలఁగ నటించుపాముగతి ఁ లీలగ నెత్తుచు బిగ్గఱంకెలం
గొలుపుచు దాటుల న్నిగిలి ఁ గోపులు వాఱె గృహాభి సేరఁగన్. ౧౪౭

ఉ. మాటికిమాటికిం దనదుఁనూర్గనిరోధముగాఁగ వత్సముల్
దాటులు వెట్టుచుం బొదుఁగు ఁ దగ్గయుఁ గ్రుమ్ముచు నెత్తివైచుచున్
గాటముగాఁగ నడ్డునిడఁగఁగ ని నాకుచు మేను, గ్రేళ్లుగన్
దాటుచుఁ బోయె నాలగుమి ఁ దా భయ వెట్టుచుఁ గ్రుమ్ముకై వడిన్. ౧౪౮

చం. యవనపుగంపఁ దాల్చి శిరఁమందలిచిన్నిపయంటచుట్టవై
జవజనలాడ నెన్నడుము ఁ చున్నలభారము పైఁచలేమిఁ జ

స్తవపయిఁ బోటికింబలెనె ♦ నాట్యము సల్ప నితంబబింబముల్
జవమున వానిపోరు నవఁసానము నేయఁగ నొక్కొ పాదముల్
శవశవలేక పోవఁగ హుఁటాహుటిఁ గాఁపుమిటారి యేగెడిక.

౧౫౧

చర.వెడమఱఁ ద్రిప్పి మోము నడివీదినిఁ బోయెడివారిఁ జూడన
లైడమడు కైనపాదములఁసేర్పడ నిల్చి నఖాంకురంబులం
దడయక గీటుచో ననవఁధానితనా నెగఁద్రోచి తైక, గ
న్నడ నొకకొంత చన్నుఁగవఁవాకిట నిల్చిరి జారకామినుల్.

౧౫౨

చం.చలువమడుంగుఁ గట్టి బురుఁసాపనితైక బిగించి మేలిదు
వ్వలువవయంట్లలోఁ జనులు ♦ వారక డాఁగురుమూఁత లాడఁగాఁ
దలు పొకయోరమాటుచుఁ బఁథంబునఁబోయెడివారిఁ జూచి వా
రలు దముఁ జూడ మాటుగొని ♦ క్రాలిరి బాళిని వారకామినుల్.

౧౫౩

శా.దోషాద్ధత్యము మీఱఁ బుణ్యజననంఁదోహంబు నిస్తుభ్యసం
తోషం బొందెను; లోన సంతసిలి ప్రధ్యముండు జాగ్రద్దశా
శ్లేషం బొందె; నదృశ్యభావము వహించెం దారకల్; హేళి సం
శ్లేషానందనుఖంబుఁ గాంచి వికసించెం బద్ధిసీసంతతుల్.

౧౫౪

ఉ. ఊహచెడం దమారి చనె ♦ నొడి, మహానటుఁ డయ్యె నైరి, పాం
ధాహితుఁ డైనరాజు హితుఁ ♦ డయ్యె, స్మరార్థతిఁ దాళ శక్యమా
మోహతమంబునన్ జగము ♦ ముంచునొకో యనుభీతిచే వరా
రోహలు దీపికాచ్చలనిఁరూఢినిఁ గంతున కిచ్చి రారతుల్.

౧౫౫

వ. ఇట్లు చీకటివకుటయుఁ శౌనల్య దశరథుఁ దలంచి వలపున నుడివకుచు హారా
హారవిహారవిముఖుడై యొకరాత్రి వేడు తెత్తినట్లు చరించుచుండ ప్రియవయస్య
యమ్మనంబు వేఱొకప్రసక్తిఁద్రిప్ప నెంచి యుదయించునిశాచంచలాక్షీమనోహ
రుం జూపి యిట్లనియె.

౧౫౬

ఉ. *పొంగుచుఁ దండ్రీ పంపఁ జని ♦ పొందుగ శాస్త్రములెల్ల నేర్చి వే
ర్చిం గురునాన దాటక హఁరించియుదారమతిన్ సవంబు నే
యంగ నగాధిరాజతనఁయావనుడై కృతజీవశర్మడై
రం గగు నాశ్మజాతుఁ గను ♦ రాజముఖి! విధు రామచంద్రునిన్.

౧౫౭

మ.*తనరాకన్ జనకుండు పొంగఁగను సీతాతోషణాపాదియై
యనయంబున్ జనమోదదుం డగుచు నాఁర్యానందకృద్ధర్మవ
ర్ధనుడై కొతుక మొప్పు నిగ్గుగనుచున్ రాజిల్లె దారాన్వితున్
ఘనసత్తైజ నరిస్మయాపహుఁ జెలీ ♦ కాంచంగదే యర్చిలిన్.

౧౫౮

తే. *కొమిరే! భవితవ్య మిదిగాదొ * కొ మరుఁ డదిగొఁ

దోడునాలియు రాఁగఁ దాఁ * గ్రీడ లీల

వెడలెఁ గాంతారమునుబట్టి * పుడమి తేడు

కై కయికిఁ గూర్చు నీ కేల * శోకమంద.

౧౫౯

ఉ. ఈనెల నొప్పుకప్పునకు * నెన్నియొ చొప్పులు లోకు లందురే

కాని యవన్ని దబ్బులెఁకా, నెల దా ముకురాయమాణ వశాఁ

గాన నిశాకృశోదరి జఁగాగయి సేతలు సేయఁబూనుచో

వేసలి దిగఁ దోచువ్రతి * బింబ ముటంచుఁ దలంతు సెచ్చెలీ.

౧౬౦

వ. అని పలుకుకలికిం గనుంగొని యథుకుగదిరినమనమునఁ దనమనంబు దశరథాయ

స్తంబై యుంట నెఱుంగఁ జెప్పి.

౧౬౧

సీ. తరమటే సైరింప * స్మరసారతరఘోర, కరవీరశరవార * ఘాతములకు

వశమటే యోర్వంగ * దశదశావశమనో, వశనశాకరనిశా * పరుచులకును

దలమటే తాళంగ * మలయాగమలయాగ, వలమానవవమాన * బాధలకును

గలనటే సహియింపఁ * గలనాద ! కలనాద, కలనాదకులనహా * కులతలకును

తే. బాప! యీవాప సెట్లొపఁ * బ్రసవచాప, సుమనిశాపమహాబల * సమదక్షిర

కోపకృతతాపమున కోప * నేవగిదిని, సైఁపఁ గలనమ్మవీరల * యేపుఁగొమ్మ!

ఉ. క్రొన్నెలయేపులుం, గడుసుఁగోవెలచూపులు, మారుతూపులు

వెన్నెలమాపులుం, వడఁకు * వీవలికైపులు, వేడితీపులు

వన్నెలచిల్క రాపులు, నృ * పాలకు న త్తరితీపు లొక్కటై

నన్నిటు లేచసాగె లల * నా! కలనా సయిరింప నీదశత్.

౧౬౩

మ. లలనా! నేఁ గలనా సుఖింప భవనా * లంకారహాపప్రభో

జ్వలనానావిధభూషణాజీవిలస * ద్భావోపరిశిష్టనై

వలమానభ్రమరాకులీకృతిశుకీ * వాల్మీమయూరావళి

కలనాదారవపూరితో * లపశుభా * గారంబుచు న్నిచ్చలు.

౧౬౪

వ. అని యిట్లువందురుకుందరదన కూఱుటగా.

౧౬౫

కం. శంబరగంధర్వవర్ణ, శంబరకలితాంకు నిహత * శంబరదనుజా

శంబరజాక్షీమణి యా, శంబరమున సనియొఁ బ్రస్ఫు * టం బగుభఃశిలే.

౧౬౬

—* మన్మథదూషణము. *

కం. నీ వొకసుకుమారుండవు, నీవి లుక్కుమార మయ్య * నిద్రియ మటూ

యీవగ సుకుమారాంగుల, నీవగలను బాలుపఱువ * నిందిరతన మా.

౧౬౭

- కం. కామా తన్వంగుల మో, కామా! సౌఖ్యప్రదానశకర్మము నీదే
కా! మాబోటిని సేచుట, కా మావతి నిన్నుజగతిగావించె నయో. ౧౬౮
- ఉ. నూనవదుర్వ్యధాకలితఃపార్థుడప్తుం దనజుండ వైనని
న్నానిటలాక్షఫాలనయఃనాగ్నిః బడఁ సయిరించె ద్రుంపకే
తా నయి లచ్చిక్తే నరకఃదానవదర్శవిదారి, యాజగ
త్ప్రాణపరాయణుండు నినుఁ డా మదిఁ బూనినఁ గావ నేరఁడే? ౧౬౯
- మ. కమలానాయకు నాత్మసీనులు శుభాఃకారుల్ వయోయుక్తులుం
గమలామందివర్ధనోద్వృషపరుల్ గాంతారభాస్వత్కరుల్
క్షమ వైకల్యన మేతు లుక్ మఱి మనోజాతుల్ గదా గాన నో
కమలాసూనులు! మీర లిద్ద టొకటైకారింతు రబ్జాక్షులఁ. ౧౭౦

—* చంద్రదూషణము. *

- కం. రుషచే బెనుగా మనుదు, ర్విషమున నాకువునఁ జేరి యెలఁతుక నేచఁ
విషధర శేఖర! నీవు, ర్విషము నరేంద్రుండు పాచు యెఱిపింపకుమీ. ౧౭౧
- సీ. మునిశాపము నిశాప యనినుద్రుంపదాదెఁగా, రోహిణీమాహాత్యైరూఢినేమొ
సర్పదష్టాడ వయ్యు యసమసిపో వైతిగా, యోషధీశత్యవిశేష మేమొ
దినము వారిధిబడి యెగటాటిపోవుగా, జైవాత్మకత్వంబుచంద మేమొ
నడిగండి సెలవాటి యడిసిపోవైతిగా, మఱి సుధాకరుడవొమహిమ నేమొ
తే. కటకటా యిన్నిగండముల్ గలుగ నీవు, మడిసిపోవక మనుదల యడిసిపడుట
భళిర! సితల్లికడుపుచల్వయొ తలంప, విరహిణీజనకృతపావభరమొ చంద్ర! ౧౭౨
- ఉ. మాయురే ! రాతినే నిమిషమాత్రమునం గరఁగంగ నీరుగ
జ్జేయఁగఁజాలు జాణఁడవునీ రసికత్వము నీశ్వ పాలుగాఁ
యోయరుహాక్షులఁ వెతలఁద్రోసెద నయ్యయొ దిర్భనాశము
జ్జేయు భవత్కళావితతి యేడు భయోద్ధతిఁ జూపె జాబిలీ! ౧౭౩
- ఉ. సాక్షి చొఱంగి నీవు బుధఁవైరివి గాపుటఁ గాంచి బీతి న
ల్లాడఁగఁ జక్రపాళి పడునాటుగఁజేసి యజాంగ నేళు లా
వీడమునందుఁ గూర్చ నినుఁ బెట్టి మఱి హరి బైల గెంటియొ
వీడక యొక్కకంటఁ గనిపెట్టి రుమాధవమాధపుల్ శశీ! ౧౭౪
- ఉ. హా! యన లోకమెల్ల సితఃహాయన! నీరయిపోవ నీయవ
శ్వాసము న్యాయ్యమేర నిజశారవరనామము సార్థకంబుగా
మాయురే ! తోయజాక్షులనుమార్చుడవై వెన రూపుమాయఁగాఁ
జేయఁగ శర్వరీశ్వర! ప్రసిద్ధిపొందెదె కూళసేతలఁ; ౧౭౫

సీ. జైవాత్మకుండు గావె ♦ జీవనాధారమై, పంటపైరులఁబ్రోచు ♦ దంట వగుట
జీవజీవము గావై ♦ దేవతాతటికి జ, కోరంబులకు బువ్వ ♦ కోర వగుట
దివిద్విటివి గావె ♦ తివిరి దరిద్రతా, ధీనదీనాశికి ♦ దెరువు దెలుప
విధుమూర్తివే గావె ♦ వితంబుగాకుండ, నిందిరాసతి నెద ♦ నొందియుంట
తే. ననగ మేలిగుణంబుల ♦ ననువుమీటి, రట్టడిని దేటి యువతుల ♦ గుట్టు చెటిచి
తిట్టదినసేల యఘ మొడి ♦ గట్టసేల, కరుణ సేలుము చేపట్టి ♦ కడలిపట్టి! ౧౭౬

—* మం దా ని లా ది ని ం ద *—

కం. పవనూన! యింతదయఁ దలఁ, పవ నూనవతీచయంబు ♦ పట్టుల నయయో
పవ మానవ చెలి వెత నిడు, నవమానపుఁజేత లేటి ♦ కయ్యా పవనా! ౧౭౭
సీ. నుడికార మేది నీ ♦ నుడి కార మగు తేమి, కీరమా! యిది నయ ♦ గార మటవె
వైకమా! మీకేమి ♦ మోకమా యనుకంప, సైకమా మది విర ♦ సైక మటనె
పయ్యరా! యెంత రా ♦ పయ్యరా చెలికిఁ గై, పయ్యరావయి మిను ♦ పయ్యరాకు
తాళుమా యింతకాం ♦ తాళమా మత్తహిం, దోళమా! రిష్టహిం ♦ దాళ మేల
తే. గాసివెట్టెదవే పులు ♦ కాసిపులుఁగ, కర్జుమే పులుగాకు ప ♦ గ్లూకులార
సినదాచారమా జడా ♦ నిలమ యిదియు, నీమలీమనతయు నిదే ♦ యేమొ యభిని.

ఉ. చాలుర చాలురా కినుక ♦ జాణర జాణెత గాదురా చలం
బేలర! బేలరా పెరుగు ♦ నీదర నీదర మేదురా కడుం
దూలెర తూలరాశిగతి ♦ నొచ్చుర మచ్చర మెచ్చసీకురా
గోలర గోల రా పిడఁగఁ ♦ గోరక కోరకదంతఁ బ్రోవరా. ౧౭౮

మత్తకోకిలము. బాల యాటను భీత యూచును ♦ వ్రాలుచుకొ ధర సోలెరా
గోల మన్నినఁ బుణ్య మందురు ♦ గూల్చుగకొ ఫల మేమిరా
చాలుఁ గిన్నను బుద్ధినుంపక ♦ శస్త్రముకొ ధర వీడరా
చాలు న న్విని ప్రీతిమై సతి ♦ జాలి ముంపఁగఁ బోకురా. ౧౮౦

వ. అని యిట్లు మారకూపారకుమారకీరసమీరంబుల నిండించుచెలిం గని కౌసల్య
యిట్లనియె. ౧౮౧

చం. తనకులనాశకుం డతఁడు ♦ తమ్ముడు తమ్ములమేలు నోర్వఁడో
దననిలయంబుఁ గూలఁ చొలు ♦ త న్నెగఁజమ్ము నితండు పుత్రుఁడో
వనితరో! భార్యనతి త ♦ పంబు లవెట్టిహాసచ్చెనో కదా
తనకిటువంటిసూను లిల ♦ దాపుర మోటుకు మత్తకాశిని. ౧౮౨

ఉ. చందనగంధులార! చని ♦ సందులగొందుల వాడవాడలం
గ్రండుగ భూమియందలిపు ♦ రంబులఁ జాటఁగఁ బంపుచీ పెనం

బొందుగ రాజనాజ్ఞ యని + పొం గణగంగను మిన్నచూలికి
మమందుగఁగాఱ్ఱు డంచును సమున్నతచందనభూమిజాతముల్.

౧౦౩

వ. అని యిట్లు

౧౦౪

శా. బాలారత్నము శయ్యపై బారలుచుం + బ్రాతేయరుగ్బింబ ము
దేవీలాభినిజాంతుజాలములఁ గ + స్తింబెట్ట హస్తాంబుజం
బోలిం తెక్కునఁ జేర్చి యేడ్చె మిగులఁ + ద్యోగాయనీమంజరీ
మేలోదంచితవల్లకికలరనో, న్నేవంబుఁ బోషించుచున్.

౧౦౫

వ. ఇ ట్లంతకంతకు గుఱువులువాఱు నెలంతకంతుసంతాపంబు నిశాంతంబుతోగాని
యంతంబుకొంద దని పలుతెగల నూరార్చుచు వేకువచిన్నెలం గని.

౧౦౬

—౫— ప్రా తః కా ల వ ర్ణ న ము. —౫—

చం. కవి యగుఁగానఁ బుణ్యజనకాండగురుం డగుఁగాన నెంతయే
సవికలపమ్మడంబునఁ దఁదాగమనంబున కుత్సహించుచుం
గవినికరంబు మెచ్చెడిని + గర్జరసాయన మానుధోక్తులం
బ్రవిమలభావ మొప్పఁ గనుమా యనుమానము మాని మానినీ.

౧౦౭

ఉ. ఆరసి పద్మనీవధము + నాదిగఁ గల్గినయాత్మకృత్యముల్
చేడవయైన నాహరియుఁ + జంత నితాంతము కుందు మీఱఁగా
దారదవర్జితం బయినఁదర్పణమో యన వెల్ల నాచు నో
సారసనేత్ర! చంద్రుఁ డదె + జాతెడిఁ గంటివె పశ్చిమాంబుధిక్.

౧౦౮

సీ. తువభుగాఢవృక్షావివృతాస్యగహ్వరం, బగుగాని ముదితరో + మృగము గాదు
శ్వాసదుస్పూకారశాసముద్భవ బాష్పములుగాని నునుమంచుబొట్లు గావు
ఉపశాంతికై వీల్చియుమ్మెత్త నూర్చుచ్చు, బొగ గానివెన్నెలఁవగయుఁ గాదు
పెల్లుతుపోషించివల్లయే పన్నిక, బూజుపై నివముక్త్రొంబురుగు గాదు

తే. కర్మ మెవ్వారైకై న భోక్తవ్యమరుట, మఱచి వననిధిఁబడియెడు + మగవ విధుడు
రాజయత్నైర్మోక్షుడు పోయఁ + దేజమెల్ల, వీని కేటికి తెజవంగ + నెట్టిదాన!

౧౦౯

చం. శివదగి తమోవృతం బయి జగంబు నిశాటమహానాథతిం భరం
పడుచును వేగుచుండ ద్విజవారము లొక్కటఁ గూయివెట్ట దం
దడి కరుణారసాస్తి జననందనుడై జనియించు రాముడై
నడి హరి నీయెడం గనుమి + పద్మదళద్యుతిలక్ష్మణాన్వితున్.

౧౧౦

కం. శరాచూ వేగవై మంచెద, నీమనమున సంతసంబు + నివ్వటిలంగా
భూమిఁ బ్రియాస్వేషార్థము, నామదికిం గూర్చునట్టిసయగుణములన్.

౧౧౧

వ. అని యిట్లు రార్చె నంత.

౧౧౨

ఉ. “త్వ” వ్యని లేపి యెడ వెలిఁదోలి “కియో” యని నీరువెట్టి పె
స్తవ్వగ నీవ లావలఁ జనం “గోకోబ్బ” యటంచు నిల్చి తాఁ
జివ్వనఁ గాడి నట్టువయిఁ జేర్చి వహించుచు మేడితోడ మి
న్ను వ్రుదయించుకంటె మును + పోయిరి కాఁపులు చేలఁ జేరఁగఁక. ౧౯౩

ఉ. చేలచెఱంగు చెక్కి కురిఁచీవయి వ ర్తిలి పేరువెట్టి మం
దాలను బిల్చి జానుయుగఁభాంతరకీలతకుంభసీమతోఁ
బాలను నుట్టునుట్టు మనుఁధ్యాసము మోదముగూర్చు గాఁపుఁబ్రో
యా లిరుచేతులం బిది కె + నవ్వును డయ్యక స్రుక్క కంఠయూక. ౧౯౪

సీ. తమ్ములతోడఁ గంఠములు విచ్చెను, దమముతో న్మరమోహఁతమము విరిసె
వాకు లుద్ధ తక్యఁవాకుల నన లెత్తె, బవనంబు వెడలె నుపవనములను
దెలవాఁడఁ గాముకి + తెలవాఁడె వెరవేకి, రెట్లు చేలను జేరి + రెడ్లతోడ
నలులతో ముద్దుదోయ్యలులు మేల్గొంచిరి, ద్విజులను మేల్గొల్పె + ద్విజకులంబు
లే. పంచపంచ యటంచాడి + బ్రాహ్మణతతి, పంచపంచయటంచూని + వ్యాధినిట్టిది
పంచపంచలఁ గేల్కుకుఁభించికొనుచు, బంచపంచదప్పయాత్ము నఁర్పియె నంత. ౧౯౫

ఉ. మ్రుచ్చిల రేయి చేపడమి + రొక్కము లిక్కలు చేరినట్టి పె
న్ముమ్ములు జారిఁజీనురతఁమోహవిలోలమతుల్ కువేళ్ళయం
జెవ్వుగ సోమరుల్ తువధఁవీడితులుక మఱి విప్లభల్లుక
హెచ్చుగ నిద్రగూరి రెద + నెంచక యభ్యుదితత్వదోషముక. ౧౯౬

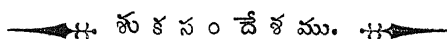
ఉ. మింట వెలింగె వేవెలుగు + మేల్గొను మమ్మ యటంచు లేళ్ళ దా
రొంటరమింటరంబు లని + యున్నని దానినిఁ దిట్టి భీతి లో
నంటక పొర్లి రింటఁ దమయత్త ననంద యు లేమిఁ గంటలే
కొంటరికాఁపురంబు గని + యొప్పినమేటితుటారిక త్రియల్. ౧౯౭

వ. ఇట్లు విరహవేదనాదోదాయమానమానన యగుకొనల్యయూరడం బ్రియనయస్య
ముద్దుఁజిలుకం జూచి. ౧౯౮

శా.*తారాకాంతుఁడు పెంపుదూలె మొగంఁదం దీతె నాయంకిల్లల్
ఆరక భూమివరాగముల్ వెలసెఁ గాంతాన్వేషణార్థంబు నె
వ్వారిం బంచెదవో ఖగాన్వయమణి + నైశంబ నైలాపగా
పారావారవిలంభునక్రమపటుఁవ్యాపారపారిణుక. ౧౯౯

వ. *అనిన నారామవాక్యంబుల నప్పతంగకులపుంగవుండు విని ప్రియవయస్వాన్వయంబుఁ
జూపుటయు. ౨౦౦

కం.*మినుమా! సరి దాక్షిణ్యంబును మానక రామభద్రఁముద్ర యిచ్చే కై
కొనును యభిజ్ఞానమునకు, ననుమా నయసూర హితము + లాదటఁజనుఘా ౨౦౧

వ. *అనిపించినఁ జని చని కొంతకాలంబునకు మరలి వచ్చి నీ ప్రియకాంతోదంతంబు
సెప్పెద విను మని. ౨౦౨

ఉ. *ఆనతిమేర కేఁ జని రయంబునఁ బట్టనముల్ ధరంబులుం
గానలు గోనలుం గడచి * క్రస్తున సింధువు దాటి యచ్చటన్
దానవగోహసీమఁ బ్రమదావనమందు వసంపఁ గంటిఁ జం
ద్రానన రామ రామ యని * యాఙ్గనికూర్చి దపించుచుండఁగన్. ౨౦౩

తే. *చేరి శాఖాగ్రమునఁగొంతనేపు నిలిచి, కనఁబడకయుండి యతనువేదనఁ గృశించి
రామ రామా యటంచునుభామ పలుక, నీనిమిత్తంబకా మదినిశ్చయించి. ౨౦౪

తే. *రామ ! నీనామకలితమైత్రాలుముద్ర, జాఱ విడిచితిఁ గొమ్ములఁచాటు నుండి
దానిఁ గని నిన్నుఁ గనినట్లుమానసమునఁదలంచుచునువేలధరియించివలపుమించి.

మ. కర మాహ్లాదము మీత్ర మానసమునం * గాంచ న్నినుక ముద్దుటం
గరమా! నెచ్చెలిఁ జూచిన ట్టిటకు రాఁగఁ గారణంబేమి? యె
వ్వోహస్తాబ్జ మలంకరించెదమా? తెల్పకరాదొకో ప్రేమ శ్రీ
కరమా నాతరమా యెటుంగఁ బ్రియవాక్యం బొండు రానీగదే. ౨౦౫

చం. అడిగితి నెవ్వ రీవనుచు * హా ! తెలిసెన్ తమియింపు దూఱకే
జడమతి వైతివే యెఱుంగఁజాలవె మున్నెకమాటు చూచి యం
చడలుట వల్లభార్థముగ * నాత్మ వివేకము దప్ప టయ్యె నీ
యెడ నిది యెగ్గు సేత కృపయేర్పడఁ జెప్పకు మంబుజాక్షికిన్. ౨౦౬

తే. ఆర భవదీయముఖకలితాక్షరత్రయమును భాడంగఁ ద్రైవర్ణ్య * మమరుభావి
భద్రసూచనగాఁ దోచె * భద్రముద్ర ! నిక్క మాగద చెప్పమా * నిర్ణయముగ.

మ. సరసోదంచితశస్తనద్గణమణిజాలాలవాలంబునై
కర మొప్పారుటఁ గాదె నిన్ను నవలా * గారామునం దాల్చు నా
దరముం జూపి వచింపుమా యొకఁడు తాత్పర్యంబుతో వేఁడెదం
దరుణీరత్నము గారవించుమణిముద్రా! భద్రమా కాంతకున్? ౨౦౭

ఉ. ఆయలిసీలవేణి లలితాంబుజపాణి శుకాభవాణి లో
లాయతమీననేత్ర కనకాంచితగాత్ర ముఖావమానిత
ప్రాయసుధాంశుబింబ మధురాధరబింబ సుఖావలంబయే?
“నా” యనిచెప్పఁజాలఁ గరుణామతి నాపయిలేమిఁ గాంతకున్. ౨౦౮

చం. సిరకరుణాతిరేకమునఁ * జేర్చు గదా యురమందు మాటికిన్
వరహితవృత్తిమై బలుకువాక్యముల నివ్వసుచుందువే కదా

తరళవిలోచనామయము + త్వత్ప్రీతిపన్నముగాదె పల్కుమా
దరమున బాలనెమ్మనము + దాచక కన్నులబోల దాగదా.

౨౦౦

చం. వెలదికరంబున న్వేలుగువేళ నితాంతముఁ గాంతిసంపదఁ
వెలయుచునుంటి వీ విపుడు + వేలుగఁ దోచెద వెల చెప్పమా
యలఘువియోగభారమున + నంగన కుండఁ దదీయరీతులం
జెలఁగెదో? యింతసేపు సతిఁచెంగట లేమియో మద్విధంబుగఁ?

౨౦౧

శా. అలిలారమ యావీలాసగరిమం + బావాక్యనవ్యామృతం
బాలావణ్యవిశేష మానయగుణం + బాసీలవేణీభరం
బాలోలాంబకవైఖరీవిలసనం + బామేలియ్యయ్యార మిం
కేలిలావతియందు నైనఁగలదే + యెంతెంత చింతించినఁ.

౨౦౨

మ. కనఁ గెంగేలఁ బయంటొంగు దనరంఁగా నిల్చుచున్ సాముమో
డ్చునఁ గన్నంగవ రాగలజ్జలను సొంపుంబెంపఁ గ్రొంజెమ్మటల్
చినుకుఁమోమున నామిటారమును యోజింపంగ నా కిష్టమం
గనులం గట్టినయట్లు లున్నది గదే + కంజాక్షి వీక్షారతిఁ.

౨౦౩

ఉ. చెక్కునఁ జేయి చేర్చునెడఁ + జిక్కులు పాచెడివేళఁ గొప్పునఁ
మక్కువమీఱగా శ్రవణమండనముల్ సవరించుపల్ల నీ
వక్కుడనే మెలంగెడు కదా! చెలిలోన వచింపు నావయిన్
మక్కువఁ బాయఁగా వలదు + మానిని! యంచును రత్నముద్రికా.

౨౦౪

చం. చపలమనీష లాట స్వవిచారవిదూరలు బాలికామణుల్
కృపయును గల్గునే యనుచు + నేటికిఁ బ్రశ్న మొనర్చు? గల్గెనే
నవరిమితానురక్తహృదయంబున నేలక నాడు వోపునే
త్రప యనుసాకు పెట్టుకొని + తద్దయు మాటుమొంగు వెట్టుచుక?

౨౦౫

ఉ. నా కింకఁదెల్పుమా సకియ + నాకడకు న్నినుఁ బ్రేమఁ బంచెనో?
లేక మదీయవర్తనములీల నొంగఁగ నీవ వచ్చితో
ప్రాకటపార్శ్వనర్తిశుకవల్లభసంగతిచే గుణాఢ్య ర
త్నాకర! సజ్జనావన మయారె స్వభావముగాదె నీకిలఁ.

౨౦౬

తే. నేడు సౌందర్యఖని వైసనిన్నుఁ జూడ, భామ సాక్షాత్కరించినఁపగిదిదోచె
వెలయునీయంతరంగంబుఁవివరముగన, భామ దానట్టలో యనుభయము దోచె.

తే. మాన్యవృత్తంబునై యెక్కిమదికి మఱి తుదమొదలునులేని నిన్ను నుదర్శనంబ
కాడలంచెద నేడు నాకై రహింప, సతనుభూతవృధాతాంతి + యగునెనాళు?

వ. అనిన నేనిట్లంటి.

౨౦౭

ఉ. దేవర ! తల్లిదండ్రులయఁగ్గీనలు బాలలు గారె ? స్వేచ్ఛమెఁ
దీవరపాటు నన్నె నుదఁగిమఁగికోటికి? నొంటిపాటునక
భావజరూపు లైనమగఁవారలు డాసినచోట గోల ల
జ్ఞావతి యహట నేరమె ? విచారము నేయుము దూఱనేటికిఁ. ౨౨౧

ఉ. రూపముచేతనే మనము , రూఢిగఁ జూఱులు గొంటి దంటవా
ల్పాపులమాత్రనే తనువు , సొక్కగఁ జేసితి తీపుమాటలక
గైవునఁ గైవసంబు గనుఁకై పొనరించితి వింత చేసి మా
పాపనె దూఱనాడెదవు , పాపము ! నీ కగునయ్య యీకృతుల? ౨౨౨

శా. ఒయ్యారంబు త్వదీయ మయ్యెడల మాఁయొయ్యారి వీక్షించి మే
న్నెయ్యారక విరహగ్నిఁ గ్రాఁగెడిఁ దనూఁలీలావికాసమ్యుతిఁ.
లయ్యో ! పాప మనంగ నేరదు నుమీ , యాయల్లకోద్విగ్నయై
యయ్యోపాప మనంగ నేర వకటా , న్యాయంబె నీబోటికి? ౨౨౩

చం. మనత భుజాంకపాలి ధర , గౌతుక మందెను నీల నన్మనో
వనగుణధర్మరూపవిభావంబులకై ప్రథ నిన్నుఁ గైకొనెక
వనజదళాక్ష ! నీహృదయఁవారిజవాసిని గాఁగ నే విలా
సిని మఱియున్నె మారమణిఁ , జిత్రమునం దెడసేసితేనియుక. ౨౨౪

తే. కొమరుమిగులంగ నీవుకైకొనితి వేని, జీవితేశుండ వౌదలు , సిద్ధముగను
గొమరుదలఁగంగ నీవు కైకొనక యున్న, జీవితేశుండ వౌదలు సిద్ధముగను.

ఉ. కోరిన నింద్రచంద్రులఁకూబరమారులనైన మెచ్చ దా
మారమణీమతల్లి నిను , మానపనాథు వరించె భూభృదు
ద్ధారముఁ జేసితో సురలఁ , దప్పక ప్రోచెదొ రంభనైన లోఁ
గోరవోకో మహేశమదఁకుంకనశీలివో పల్కు మేర్పడక. ౨౨౫

తే. విషముతోఁగూడఁబుట్టనిఁబిబుధవంద్య,వతినిహృదయయంబుననుదాల్చుపరమసాధ్వీ
చంచలత్వంబుఁ గాంచని,చంచలభా, మారమణి యెంచఁగా రమాఁకుణికి మిన్న.

తే. సమరముల నిన్నుఁ గీనాశఁసముదయములు, ప్రాణనాథునిఁగూఁ జూడఁభావమునను
బ్రమదమున నిన్నుఁ గోరెను , బాధివేంద్ర, ప్రాణనాథునిఁగూఁ మాఁపంకజాక్షి.

చం. అనుచును మాటలాడుతఱి , నాతనిమంత్రులు వచ్చి దేవ ! మీ
రనిచినమంత్రియుక గురుఁడు , హర్షవికాసము దోఁప భానుమం
తునిపురినుండి వచ్చి మిముఁ , దోడ్కొని రమ్మనినారు వేగమే
కనుఁగొన నేగుడెం డనినఁ , గాంత ! నృపాలుఁడు వోయె గ్రక్కునక. ౨౨౬

ఆ. భానుమంతఁ డనెడిఁపల్కు నాచెవిఁ బడ, నొకవిక్షేప మచటఁనుండు ననుచు
పారివెన్నడించి , వై నంబుగా వింటి, పారివాక్యసరణి , వనజనయన ! ౨౨౭

ఉ. ఇచ్చెద నంచు బల్కెధరఃశీశుండు నీకు నిజాత్మజం గడు
న్నచ్చిగ నీనమః శుభదిఃసంబు ముహూర్తము నిర్ణయింపఁగాఁ
బుచ్చె బురోహితుఁ మదిని ధీ బొంగి యిదేశుభలేభు నిచ్చె లే
దొచ్చెము ఫాల్గునాదిని ముహూర్త మగుఁ దశమి స్మృపాలకా. ౨౩౧

కం. అని పల్కి వార లేగిన, ననుపమముద మెదను మెదల ధీ నానందరసా
భిని మగ్నుఁ డై నదశరఘ్నగన కే బరువిడితి నీకుఁ ధీ గార్యముఁ దెలుపఁ. ౨౩.౨

చం. *నృయగమహాశయోద్ధతిని ధీ మాన్యుఁ జేరి సువేల నందు దు
ర్ణయపరవాహినీధవులఁరాఁబువఁ గూల్చి విరోధు లాఁగినఁ
భయదశరంబుల నిష్పతఃపంక్తిగళప్రవిభదశాలియై
ప్రియజయలక్ష్మీ జేకొనుచు ధీ వే చనుదెంచు ముదంబుఁ జెందుమా. ౨౩౩

వ. అని కాసల్యాదేవికిం జెప్పి యామె సూరాచ్చె నామెయు నాశుకాంగన స్వహూ
కరించి వివాహసమయంబు నిరీక్షించుచు నల్పం బగుతుటికాలంబుఁ గల్పంబుగా
నెన్నుచు దినంబులు ద్రోయుచుండె నని శుకయోగీశ్వరుండు పరీక్షిస్తండలేశ్వరునకు
నెఱింగించినతెఱంగు. ౨౩౪

శా. మా (ల్యా) లంకృతవక్ష ! దైత్యతరుణీఃసాంగల్యరుక్మాముదీ
తల్యా ! నిత్యవిభూతినాథ ! నిరహంకారాత్మ ! భక్తాఘనై
రూఢ్యోత్తంత ! ధరాసుతాధవ ! చతుర్భుజావ్యరూపా ! ససా
భల్యారంభ ! దయామతీ ! రఘుపతీ ధీ భక్తావళీనదగతీ ! ౨౩౫

ఉ. ద(ర్ప)కదర్పహారివినుతా ! వినతాతనయాసనా ! శతా
హర్షతితేజ ! లోకజనకా ! జనకాత్మభవామనోహరా !
సావ్యర్పితచిత్రభక్తదరఃహ ! దరహఃసవిలాసభాసురా !
సర్వమదాపహంఘ్రిజలఃజా ! జలజాంబకకోటినుందరా ! ౨౩౬

—|| గ ద్య ము. ||—

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వై భవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభావ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయసామధేయప్రణీతం బైనశ్రీ కాసల్యాపరిణా
యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.
శ్రీరామార్పణమస్తు. శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

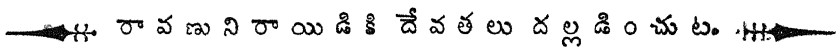
నగజాన్వితచరణా !

శ్రీనగసంచరణ ! భక్తచిత్తాభరణా!

దాసవహనచరణా!

శ్రీనయగుణ ! దహరశరణ ♦ సీతారమణా !

తే. అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ! భావనాతీతవైభవపరమయోగి
భావపుంభావకరుణాస్వభావుడైన, బాదరాయణి యిట్లను ♦ సాదరముగ. ౨.

శా.కంఠేకాలవిధిససాదకలనా, గాఢస్మయాంధీకృతా
కుంఠీభూతకఠోరదృక్పయదివా, కోఠైర్యసంఛేదనో
త్పంతాజ్యభవశంతమత్రిదివకాంతాగర్భనిర్భేదకృ
త్పంతాక్రందనపంక్తికంఠముఖరక్షస్సంఘసూరత్యముక్. ౩

కం.తాళంజాలక కడువా, క్తాళంబులతోడఁ దలుపుతాళము లిడి బే
తాళుడు దోలినగతిని రొదాళంబులతోడ సురులుతరుణులు గూడె. ౪

కం.పెల్లగుగాలికి నాకులు, చెల్లచెదరైనయట్లు ♦ చేడెలు నమడల్
దల్లడమున దురపిల్లుచు, నొల్లంబోవుచును జేరి ♦ రొక్కెడ బయలు. ౫

ఉ. వారియపారదుర్దశలవారము పాకవిరోధి గాంచి దు
ర్వారమనోవ్యథానలదురంతశిఖాపరిదగ్ధుడై ప్రతి
కారములేమికి న్ముఖవికారము లజ్జను జూపుచుండఁ బ్రా
వారనివారితాస్యుడయి ♦ వారలతో నిటు లాడె దీనత. ౬

కం.కాలం బివ్వను కడుబ్రతికూలం బై యున్నకతనఁ ♦ సూరారులచే
నాల్గుమున దుఖ మొదలెను, గాలము మేల్లెన గెలువఁ గాదగుఁబడవ. ౭

ఉ. కట్టిడి దైత్యుఁ దున్నఁ డని • కైటభమర్దను దూఱనేటికిం
బుట్టినవెంటనే పొలిసిపోవుట గల్గునె ? భూరుహంబునాఁ
జెట్టఁముఁ బుణ్యమున్ ఫలముఁ జెందు వివృద్ధినిఁ గాంచి విూఁడఁ దా
నట్టగుటం దితిత్తును దాదాగమకాంక్ష మనంగ మే లగున్.

౪

శా. ఆద్యం డవ్యయుఁ డవ్యతుం డతనికిన్ • సాంతంబుగా దైత్యభీ
తద్యోయానవిహారదుస్థి తులు గాంతామానభంగక్రియల్
వేద్యం జానటు నేయ మే లగుగదా • విధ్యుక్త మార్గంబునన్
విద్యుద్ధాత్రులఁగూడి పోవుదము తదీప్యతానమాన క్షిచేన్.

౫

ఉ. రండు పదండు పోదము సుఠరల్ ! సురకాంతలు ! ధాతఁ జూడ లే
లెండు పితామహుం డగుట • లీలమెయి న్ననక స్త్రీ దీక్షగా
నొండుపను న్నవించు మనఁకొక్కట నంతియగాక పాయునే
యొండుగతిన్ నిశాచరమఁ జూడధితికారణకారణౌఘముల్.

౧౦

వ. అని చనియెడునవనరంబున నందఱు సర్వతోముఖంబయి వీడాచరణప్రముఖంబయిన
దశముఖునైన్యంబుఁ గనుఁబ్రామి పోవ మాటువేషంబుల ధరించి రందు.

౧౧

—|| ఇంద్రాదులు మాటువేషంబులతో బ్రహ్మం జూడఁ జోవుట. ||—

శా. కక్షస్థాచలపక్షదారణకళాకౌశల్య విద్విడ్భిదా
దక్షం జాపవి నుత్తరీయ మొఱుగాఁ • దాల్పంగ నెవ్వరిలేన్
వీక్షింఁత్రస్త్రవ నలైసల్ కలయఁ జూపెట్టంగఁ జాలై పహ
స్రాక్షత్వంబు పులోమజాధపున కన్వర్థంబునై భాసిలేన్.

౧౨

ఆ. సమధికప్రతాపశక్తివిఖ్యాతుడై, నెగడుతన్నుఁ గన్న • నగుదు రనుచు
మోముఁ దెలియనీకఁ భూమధ్వజుం డేగెఁదనకు రక్షగాఁగఁ దనధ్వజంబు.

౧౩

కం. వెలిఁ బాశముఁ దాల్చుచుఁ జనఁ, దలత్రా డొనరింతు రనుచుఁ • దలఁగనిభీతిన్
మొలత్రాడుగ ధరియించుచు, జలనిధిపతి యేగె ధాతృనదనంబునకున్.

౧౪

కం. పిడిఁ బిడికిట నిడి పట్టుచు, నిడుపుగ నిల యూత గొనుచు • నిజసాధనముఁ
దడఁబడుచరణములం జనె, గడగడవడఁ కభినయించి • కాలుఁడు భీతిన్.

౧౫

చం. అపుడు మహాబలుండు పరిహాసము నేయుదు రెవ్వరేనియన్
త్రప నొకకొంతఁ బాపఁ గనఁరాను గదా యనునిబ్బరంబు దా
విపులనిజధ్వజక్షపితఁవీక్షణయుక్తులఁ చేసిచూపఱు
గృహణత నేగె సత్యజగదీశ్వరదర్శనదోహలంబునన్.

౧౬

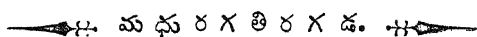
తే. తనదుజేసంబు తనజోగితనమునకును, దగుట మదిలోనఁ బొందక • వగవు, నంది
శౌలమునుములుకట్టిగాఁ దోలుకొనుచుఁ జనియె నీశానుడు విధాతృనదనమునకు.

తే. ప్రకటకాస్థాభృతిముఖకార్యముల కెపుడు, సాధనంబైన గుడియ యొక్క సాధనంబుఁ గాఢభృత్యాదికం బైన కార్యమునకు, సాధనంబుగ నొనరించి , చనియె నమర.

తే. నవనిధుల్ గొల్లవోవుటఁ + దవిలి సిగ్గు, నాదిభిక్షువుతోడ స్నేహంబు నేడు నమతఁజెందె న టంచును + విమనుఁ డగుచు, నై లబిలుఁ జేగ నిర్వేదమాత్మనరయ.

సీ. జీనవాయులగూండఁచెలు వందెఁ గ బరీభరం బిది యేమె యోరముఁగి! యనుచుఁ గుక్కకాటుల కెంతఁమక్కువ చేసితే, చెక్కులఁ జేర్చి తోయక్క! యనుచు నతులనవీనశఁయ్యానుఖంబా వెన్ను, కర్దమసిక్త మోకాంత! యనుచు వెన్నున తైకము + భుష్ణ వేలాకా నేటి, నవనాగరకతయా + నాతి! యనుచు

తే. నచ్చరల బలాత్కారంపుటాశరకృత, సురతలీలావిశేషముల్ + సూచి నగుచు నార్ధ్యలోకామరీతతు + లడుగఁ దలలు, వ్రాల్చినడచిరి రంభాదివనజముఖులు. ౨౦

వాసరపతిశతభాకారంబులు, భాసురరత్నప్రాకారంబులు
ప్రమదాకులహితవాఘూరంబులు, గమగమవలచెడికర్పూరంబులు
తేనియనుచులనుదృక్కిరంబుల, తానక మగుమేల్తాశ్వాసరంబులు
కమనామోదవికాసారంబులు, కమలామోదకకాసారంబులు
శ్రీగతపమిళాశృంగారంబులు, హీరభ్రాజితభృంగారంబులు
పరిమళసంభరపాటీరంబులు, పొరిఘుంఘు మ్మునుపువ్వుటీరంబులు
కంతుముదాకరకాంతారంబులు, కాంతమనోహరకాంతారంబులు. ౨౧

వ. కలిగి విభాసమానంబై

౨౨

ఉ. నిత్యము సత్యవాణ్నిచయనిస్తులవేదవదోవిచారసం
స్తుత్యము సంతతానవధిశుద్ధమైత్రకపరామృతాశిదాం
పత్యము సత్యధర్మశుభ, భావరతాంచితభోగశీలాం
గత్యము సత్యమున్ సురలు + గాంచి చతుర్దశలోకజాత్యమున్. ౨౩

వ. భయభక్తులఁ జేరం బోయి రందు

౨౪

కం. నిష్టాగరిష్టయోగి, శ్రేష్ఠులతో ధీవిశిష్టశిష్టులతో స
ద్గోష్ఠి న్నైలింగడియావర, మేష్ఠిం గని కేలుమోడ్చి + యెసఁగెడిభక్తిన్. ౨౫

ఉ. వారలు వారివారివలఁవంత రవంతయు దాచ కంతయున్
వారక తెల్పఁగా విధి నివారణమార్గముఁ జూచి యోజనన్
వారలఁ బల్కె వేటాకట + వారిత మా టిది కల్ల వెన్నుఁడే
కారణజన్ముడై యరినికారణకారణ మ్హట దక్కినన్. ౨౬

౨౬

ఉ. కావున నిందిరారమణఁ గాంచి సమంచితభక్తి వేడినం
బావనభావనకా మహిఁ గృపాపరుడై నరుడై జనించి యా
రావణజీవనాశనపరాయణఁ డాచు సురావనండు నౌ
శ్రీవనజాతనేత్రుఁ గనఁ జెచ్చెరఁ బోవము లెం డటం చనక.

౨౭

వ. వల్లె యని సుర లండఱు నతని ననునరించి చనుచుండి రంత.

౨౮

—|| బ్రహ్మాదులు వైకుంఠమునకుం బోవుట. ||—

కం. కంఠద్వయసం బగునుత్కంఠను నుపకంఠమునను + గనిరి విధిశ్రీ
కంఠామరముఖులు వై, కుంఠపురీవరము మది సకుంఠితభక్తి.

౨౯

మ. కని సాష్టాంగకృతప్రణాము లగుచుం + గంజాతసంజాతము
ఖ్యనిలింపుల్ కమలామనోరమణ! లోకాధీశ! జేజే యటం
చని పల్కాటును మ్రొక్కుచుక హరి! హరీ + నారాయణా! యంచుఁ జిం
తన గావించుచుఁ జేరబోయి యచటక + ధన్యాంతరంగంబునక.

౩౦

—|| వై కుంఠ పు ర వర్ణ న ము ||—

ఉ. సారపువేదమూలమును + సత్యమున్మంధము నై గమోరుమ
జ్ఞానమ యోగశాఖయును + జారుకలాసనవత్త్రముక మనో
హరినుభక్తిపుష్పమునునై ఘనమోక్షఫలంబునై శుభ
శ్రీరమణీయ మాచు విలసిల్లు ధరారుహపాలిఁ గాంచుచుక.

౩౧

చం. సరసమృణాళసల్లలితః సారముదావహ నిర్మలాశ్మకా
ప్రరుచిరపుల్ల పంకజవిభాప్రవిభాసినుపాణి నవ్యసుం
దరతరకంకణప్రకటనాదమునై తవణింపఁగాఁ బారిం
బారిఁ గమలాశయంబు లనఁబోలుఁ బురీకమలాశయంబులుక.

౩౨

సీ. స్పష్టార్థములతోడ + సప్తాక్షరీమంత్రజపమునొనర్చెడిశైవములను
అలిఁ బ్రణానంబు నిర్మలమనోనియతిని, సాచెను జపియించుశారకలను
బ్రవిమలభక్తిభావమున ద్వయానుసంధానంబుగల భరదవాజములను
ద్వాదశాక్షరమంత్రవరపఠనోత్సాహసంగతి మీఱుచిట్టంగిగములఁ

తే. జరమపద్మంబు వల్లింపుశకునవితతి, దారకంబు జపించెడుసారసములఁ
జూచితద్దివ్యమహిమకుఁ జొక్కి విబుధు, లతులితానందపరవశు + లగుచుఁ జనఁగ.

సీ. ఏచాయలను డాయ + నాచాయ నందకశంఖుప్రకాంబుజశృంగధరులే
యేజాడలను జూడ + నాజాడ నాజాను, బాహుచతుష్కప్రభాలసితులే

యేత్రోవలను బోవ ♦ నాత్రోవ వై జయం, తీవనమాలికా, దీప్తనులె
యేదారులను జేర ♦ నాదారులను హాట, కాంబరదివ్యభూ, మాళియుతులె

తే. యెందుఁ గనుఁగొన రవిశశి, దృగ్గసితలె, యెచటడాసిన హరిసీల, రుచిరనులె
రాజ! వాఙ్మనసాగోచ, రంబు లచటి, వింత లెంతని వర్ణింతు ♦ వేటువేటు. 30

సీ. చన్నచో నెయ్యెడ ♦ నోన్న మోనారాయ,ణాయ యన్రవములే ♦ నలుపుమీఱు
విన్నచో నేవేళ ♦ నోన్న మో భగవతే, వాసుదేవాయ యన్ పరమరవమె
యన్ని వేళలను శ్రీ, నారాయణచరణౌ, శరణంప్రప ద్యే యన్ నురవచయ మె
చెన్నుమీఱుఁగ నెట్లు ♦ శ్రీమతేనారాయ,ణాయనమో యనునవ్యనదమె

తే. యొన్న మో విష్ణువే యనునొప్పునుడియె, యన్యభానా స్తిశరణ మ్మటన్న పలుకె
సర్వకాలంబులందును ♦ శ్రావ్యమగును, భూమిపాలక! వై కుంత, పురమునందు. 31

ఉ. ఏ మని చెప్పవాఁడఁ బృథివీశ్వర! యచ్చటిచిత్రముల్ రమా
కాముకనామసంస్మరణ, కర్మకులం గని నిర్జరుల్ మదిం
దా మరుదెంచుకార్యమునె ♦ తద్దయు విస్మృతిఁజెంది వారిముఁ
తా మొకసీచకీటకవి, తానముభంగిఁ దలంచి రెంతయున్. 32

వ. ఇ ట్లచ్చటివిశేషంబు లాలోకించుచుఁ జను. 32

సీ. పరమసా త్త్వికభక్తి, భావంబు నవరత్న, ఘటితలలాటికా, పటిమ మెఱయ
వీతరాగ ద్వేష, పూతనత్సంగతి, కమనీయ మగుపాద, కమలములుగఁ
బంచేంద్రియాస్పృహ ♦ పరిధవిల్లెడు నూర్పు, కమ్మతావియ యయి ♦ ఘుమ్మనంగ
సాంఖ్యరూపాదిక, సకలసంద్యోగవి, తతులు మైఁగల యలంకృతులు గాఁగ

తే. లేనగవున బ్రహ్మనంద, లీలదోవ, సభిముఖంబుగఁ జనుదెంచు, నమరవితతి
సరసి క్రేగంట ముక్తిక, న్యామతల్లి, చేరఁ జనుదేక దవ్వు వేంచేసె నపుడు. 33

వ. ఇట్లు దావీరంబు డాయం జని నిలిచి కమలసంభవశచీధవముఖునరనికరంబులు
కరంబులు మోచి పలువిధంబుల నుతించి రందు విరించి యి ట్లని స్తుతించె. 33

—|| శ్రీమన్నారాయణదండకము. ||—

శ్రీమద్రమామానీచి త్తకంజాతపేళీ! దయాశీలవహాళీ! సుధాహారపాళీనుతాద
భ్రాకేళీ! సుధాహారనేతా! జగత్పాత! యశ్వేతశీమూతభోపేత! లోకైక
నిర్మాత! వేదాధినిశ్చేత! జీమూతధారీ! జగజ్జాలకళ్యాణకారీ! సతాంఘావి
దారీ! హితానందకారీ! మహానందకారీ! మముం బ్రోవవేలా? దయాలోల!
మానం బిదేలా? జళా! భూరికల్లోలమాలానిలాలోలకోలాహలోద్వేలహలా
హలాభీలకీలావిధాజాలమున్ దగ్ధలోకత్రయీసాలమున్ భక్షి తాశాపురీజాలమున్

మామకసాస్వితసంచాలముం జాల మున్నున్న భుజించి, లోకాళి రక్షించి దైత్యాళి
 శిక్షించి సత్వేమ వీక్షింపవే, శౌరి! తా మేటివా రంచు లోనెంచు సద్భక్తులకా
 శేముషీయక్తులకా మోక్షసంస్కృతలం జేసి తా మేటి నం చెంచు నాక్రించుడొద్దు
 సత్కర్మవిభ్రష్టు దుర్వారదుశ్చేష్టు బలనిర్దియావిష్టుఁ గట్టుంబులం ద్రోయవే సత్య
 సంకల్ప! భ్రాజద్గుణాకల్ప! త్వత్సేవకానల్పవాంఛాప్రదాన క్రియాకల్ప! సద్భక్త
 ముక్తి ప్రకల్ప! యహీనాహిరాడ్తల్ప! శ్రీభార్యవీతల్ప! కల్పావసానంబునకా నీర
 యానంబునకా సద్విధానంబునకా మీనమై యాశుగాధీపమై పోవు నాయోడ జేజే
 లకుఁజ్ఞేడ! వేవేగ కాపాడవా; సోమకుం డద్దిరా వేదముల్ మోక్షసంపాదముల్
 ధూతనిర్వేదముల్ సాధుసమ్పాదముల్ పాపసంఛేదముల్ దొంగిల న్వానిఁ జెంగిం
 పవే; బాలు రక్షన్పుతుకా లోకరక్షోపముకా భక్తినిక్షేపముకా బల్దురాక్షేపముం
 జేయఁగాఁ జేయి కా లాడకుండంగ స్తంభంబునకా వీరదంభంబునకా దోర్బిజ్యం
 భంబునం బుట్టి దైత్యాధిపుం గొట్టి ప్రహ్లాదుఁ జేపట్టవే దిట్టనై నామొజ్జాలింపరా
 మమ్ముఁ బాలింపరా మోదవారాళిఁ దేలింపరా క్రీసతీవల్లభా! పక్షిరాడ్వల్లభా!
 మావధూటీనమాటీకనోరకప్రవాటీ! కనత్పర్వశాటీ! దళత్క్రూరనశాటభాటీ!
 దయాసారపేటీ! హరి! డింభవేషంబునకా ధీవిశేషంబునకా యజ్ఞశేషంబునకా
 సారతోషంబునకా మేఘఘోషంబునం జేరి నీ వాబలిం గోరి పాదత్రయీపాంసులం
 బాంసనుం దోలి యానంద సంఘాయినై మీఱవే? లోకముల్ నింపఁగాఁ జెంపఁ
 గాఁ ద్రుంపఁగా లీల మూర్తిత్రయం బూనునీయందు నీవాచకంబందు నిల్చుంగదా
 లోకముల్; నిల్చునీయందు సర్వంబు; సర్వంబునున్నీవయై వాసుదేవాఖ్యి రాణింతు
 టల్లెట నిన్నెన్న నేనెంత? శ్వేతాంతరీపంబు వైకుంఠలోకంబు క్షీరాంబుధామంబు
 నీనిత్యధామంబులంచెంతు కాఁ గాని నీలేని దోదేవ ! యేకాఁబమాత్ర స్థలంబైన
 లోకానిలకా లేదు; నీయాధ్వోకాయంబు సత్యాదులౌ నేమలోకంబులుకా నీయ
 ధాకాయమౌ తక్కులోకంబులౌ నట్టి లోకస్వరూపా! భవద్వక్త్రబాహూరుపా
 దంబునకా నాల్గుజాతుల్ మనస్సీమఁ జంద్రుండు ప్రాణంబున న్వాయుపుల్ నాభి
 సాకాశమంఘ్రస్థలికా భూమి శ్రోత్రంబులం దిక్కులం గల్గునంజేసి తౌ మున్ను ధీజా
 డ్యయుక్తుం బ్రబోధింపఁగా నన్ను శ్రీశారదం బంప లోకాళినిర్మాణముజేయఁగాఁ
 జాలిలిం గాదే? తత్తత్ఫలపాపేక్షలేకుండ స్పృక్రియల్ నీదుసంప్రీతిగాఁ జేసి నీవొక్కఁ
 డేతక్క వేఱొండుగా వైవమౌ లేదు లే దంచు లోనమ్మి నిశ్చంచలత్వంబున స్మృ
 తుపుణ్యండు సద్యోపవర్గంబునుం బొందు టబ్రంబాకో? నేచ్చియే నేరకే ప్రీతిసే
 భీతినే జేయ నీనామపరాత్మణం బుగ్రపాపేఘముకా నాశముంజేయుఁగా; బుద్ధి
 మాంద్యంబున న్దాఁకినం గాల్చుడే యగ్ని? నీవారశూకాకృతికా సూక్ష్మరూపంబు
 నుం దాల్చి వైశ్వానరాకారివై దేహిదేహంబులం బ్రోతు వీ నట్టి దేవాదిదేవా!
 దయాశీల! మన్నించి రక్షింపుమా మాధవా! పూతభావా! నమః నమస్తే నమః.

—|| విరాట్స్వరూపవర్ణనము. ||—

౪. అని వినుతించుచున్న సమయమున హరియచమతి ద్వారపాలుండు బ్రహ్మాదుల లోనికి దోడ్కొనిచనుటయు వారెడుట నరుణారణప్రభాభాసితంబును, విశ్వ కారణంబునునై జగంబులఁ బావంబులఁ బావంబు సేయువావని మరందంబుగాఁ దత్త్వజాన్మీలితకనతో కనదంబులడంబున నందంబుమీఁబు పదకమలంబులును, గమ తావతారసూచకంబు లగుప్రపదంబులును, మనసు గన్ననన్న జెప్పవలెనైచి తెకతేరకు బట్టబయల దయవీడి త్రోచితేయని యనేకరూపంబులఁ బాదంబులఁబడి వేడు నుడువలివనువుఁ బోడిమిఁగనిన నఖాంకురంబులును, గలమాకారంబుఁగాంచుట భక్తకృప్తివలుల పాలిపంటనా విలసింపు జంఘలును, మధుకైటభపథస్థానంబును భూసీతాహస్తావమర్దనపరిచితంబును నగునూరుయుగళంబును, గగన జనక రూపకం బగునాభీవిరంబును, సృసింహవతారసూచకంబై చరాచరసహితానేక కోటిబ్రహ్మాండంబు లానూక్మ్యప్రదేశంబుననిముప్పునేర్చున నఘటనఘటనాచాతురిఁ జాటించుచుదన్నయం బగుధరణీతరుణి కర్పించిన వాసోభూషలునా రాజుల్ల పీతాంబరకనకమణిమయకింకిణీవిరాజమానమేఖలావిలసితం బగుతనమధ్యంబును, ముక్తిక న్యాపేక్షకులకు నన్యాపేక్ష వల దనుసాధువులచే భావితంబును, గొస్తుభరత్నపీఠి విమలవనమాలాఢోలా స్తనకృతకధరాధరకుసుమహారవారసవన్నధూళీలనభసలవి సుసంయుతంబై రమారమణీరమణీయోద్యానంబునా బొల్లి మృగమదకలితలక్ష్మీవ త్కోరువా ప్రహరణిణాంకితంబై శ్రీవత్సలక్షితంబైన వత్సస్థలంబును భావిచతుర్భా వసూచకంబును, భక్తజనచతుర్విధపురుషార్థదాయకంబును, జతుర్హస్తహస్తోత కంబును, బ్రహ్మవతంసోత్పలర్ణ భూషణశ్శేఖాలకాబంధవిమర్దశంసకంబును, సతా వసచాతుర్వప్రశస్తంబు నగునాజూయహస్తచతుష్కంబును, మానసభవానూన కేళివి రాజమానరమామానవతీగాఢనరీప్వంగసమయకరకంకణనికషణాంకితం బగుకంబు కంధరంబును, గమలావయనాంజనరంజితంబును శ్రీసతీరదనక్షతలక్షితంబును నగునధ రాధరంబును, గుండలమణిసురీచికారంగస్థలాయమానగండదర్పణంబులును, బుండరిక కోభాభాసమానంబులును మత్స్యావతారసూచకంబులును దుష్ప్రతిక్షణశిష్టరక్షణమున కహంపూర్వోకాభావంబు కర్ణంబులముచ్చటించుగతి నాకర్ణాంతంబులైన సయనంబు లును, స్వనిర్వ్యధననిర్లతగంధవహంబే సమదాశిక్షణాధూర్వహంబగు తెజిఁగించు రీతిఁ జంపకకుసుమవిలసనంబువహించు గంధవహంబును, గమలాకమలాక్షి దా వత్సస్థలగతయగుట సవత్సీసాన్నిధ్యంబున నర్మాలాపంబుల నిరంతరం బాడ వలను గామిఁ దన్నుఁ జేరుటనో నా శ్రీకారఖ్యాతిఁ గాంచిన శ్రవణంబులును, విశ్లేషమా త్రఖలనాశనసమర్థంబుతాటనో కోదండఖ్యాతిఁగాంచిన భూయుగ్మంబును, రాకాసు ధాకబింబనహస్రంబుడంబు విడంబించుముఖంబును, నిజతేజోవిశేషం బశేషంబుగఁ గోటిసూర్యవతీకాశంబై వెలుంగుకీటంబును గలిగి కామజనకుండయుగ్మ గామ

రహితుండును, గ్రోధయుతుండుగాక సాధువిరోధులయందుఁ గ్రుండుండును, మోహ
లోభదూరుం డయ్యు శ్రీమోహలోభయుతుండును, మదఁహితుం డయ్యు భక్తావన
మదనహితుండును, మాత్సర్యవర్జితుండునయ్యు దుష్టజనశ్రేయోమాత్సర్యవిశిష్టుం
డును, నై దుష్టవర్ధనుండై శిష్టవర్ధనుండును, నిరంజనుండయ్యు భక్తరంజనుండును,
నిష్కలంకుండయ్యు నీలవర్ణుండును, నిర్వికల్పుం డయ్యు వికల్పితవాహుండును,
నిరాఖ్యాతుం డయ్యు నారాయణాఖ్యాతుండును, నై బుధాననంబునకై విషంబైన
మ్రుంగుట దేహానీలిమయు, సముద్రం బైన నీదుట నయంచంబులును, గొండనైన
నెత్తుట యంగుళియు, శుద్ధసాత్త్వికభావంబు భృగుపాదపరాగలక్ష్మితవక్షంబును,
గాలస్వరూపంబగుటఁ జక్రింబును, శబ్దమయుం డగుట శంఖంబును, భవరోగాగ
దంకారుఁ డగుట గదయును, ననంతం డగుట శయ్యయు, బోధింప వెలుంగును
శేషతల్పుంబున జగజ్జగీయమానదివ్యమంగళవిగ్రహంబునఁ గవిరాజమునిరాజనివ
హంబులుగొల్పి నాగభోగనిహితనవ్యహస్తుం డయి యూర్వనమర్దనకర్తనంబున
హస్తసమర్థుంబునఁ దేలుకమలనయనకువలయంబులకవికానకారణం బగుమందహా
నకౌముదీకిశోరంబులు సంధ్యారాగారుణాధంబునఁ గోకనదంబందలి రాజహంసం
బుఁబోలె నివ్వటిల్ల శేషశయనోమలత్వంబుఁ బరికింపనో నాఁగ నోరజాతిన వనమా
లికా నై జయంతులతో వామదక్షిణనయనాకేశరంబులు రమాకుచకోకంబుల విష్వ
క్సేసనత్యక్తుక్తాదులయందుఁ బాలుపారఁ బరుండిననమ్మహామహుం గాంచి నమశ్శ్రీ
మతేనారాయణాయ నమో భగవతేవాసుదేవాయ నమో విష్ణవే నమో జిష్ణవే
నమోనమస్తే మమనాథాయ జగన్నాథాయనమో మమదైవతాయ దైవతదైవ
తాయనమో మమకులధనాయ దుష్టనిధనాయ యని సాష్టాంగదండప్రణామంబులు
పోనః పున్యంబుగ నాచరించి భయసంభ్రామాతిరేకంబునఁ బలుకంజాలక నిట్రొల
వలె నిలువంబడిన బ్రహ్మాదులంగాంచి హరి కరుణాకటాక్షవీక్షాపాతమాత్రంబుననె
పారీజప పుషుపును మేఘగంధీరభాషణంబుల నిట్లనియె.

౪౧

కం. మార్దురు లేరుగదా నీ, కార్తి స్థతియింప సృష్టి + యలరెడిఁ గద యో
కార్తస్థరగర్భా! నీ, కార్తస్థర మేలగలిగె + నయ్య విధాతా!

౪౨

వ. అని యట్ల యందఱనేమంబు విచారించ నింద్రాదిదేవతలు తమతమపరిభవభవనః
ఖంబుల వక్కాణింపఁ దొడఁగి రందు విరించునుం డిట్లనియె.

౪౩

—|| సురలు హరితోఁ దమ దుఖంబులఁ జెప్పట. ||—

మ. అతులం బైనభయాతిరేకమున నశ్రావపస్థిత రాక్షస
ప్రతిదాహములందుఁ గాచి సుముహూర్తప్రశ్నలం గుంపులై
దితిజల్ గోరగ నాల్గుమోముల భయాత్రిత బల్క నన్నింటికిం
జతురాన్యుండు పురోహితుం డనుదు రిచ్ఛక మెచ్చి వాచాల్పరై.

౪౪

కం.కలిగెడి సుతులకు శ్రేయోస్థలనం బగురీతి నొనట • జనకోక్తవిధిం
దలవ్రాత వ్రాయుచును నా,తలవ్రాతకు నేప్పు చుందు • దనుజవిరోధి. ౪౫

వ. ఇంద్రం డి ట్లనియె. ౪౬

శా.నీకారుణ్యరసా ప్తి మాకుఁ గలిగెన్ • నిస్తుల్యసౌభాగ్యభా
గ్యాకుంతీభవదీడ్యదివ్యరమణీయాకల్పముల్ సర్వముం
జేకట్లన్ దయసేయవై తివి గదా • శ్రీనాథ! పాలస్త్యు లీ
చేకట్లం దయచేసి రివి యగు నాచిన్నెల్ సుమీ కేశవా. ౪౭

వ. యముఁ డి ట్లనియె. ౪౮

కం.దండమె శరణంబుగఁ గొని, భండనమున గెలిచినాడఁ • బ్రాక్కాలమునన్
దండమె శరణంబుగఁ గని, భండనమున మనినవాడఁ • బ్రీకృతమునందున్. ౪౯

కం.దండము హస్తాలంబన,దండం బైయమరె నాకు • దండనపదమున్
దండుగుపదమై యొప్పెను, దండము! సురవైరి నెలులు,దండించెదవో. ౫౦

వ. కుబేరుం డి ట్లనియె. ౫౧

కం.నవతం గాంచిన నిధు లిటు, నవతం గనె దానవాళి • నవనవధాటిన్
జవమునఁ గొల్లలు పెట్టఁగ; నవ రయ్యెను నాదిభిక్షుఁసఖ్యము నాకున్. ౫౨

కం.దానవకులనాశన! నే, యానవిహీనతను దిరుగులాడఁగ వలసెన్
యానసమార్జనకప్తము,మానవభుక్కులకు విందు • మాడ్కిం దనరెన్. ౫౩

వ. సమీరుం డి ట్లనియె. ౫౪

తే.విను ప్రభంజనుడవు మేము • విప్రభంజ,నులము నీవును నొకమహాబలుడవటర
మమ్ముఁ దాఁకంగరమ్మంచుమాఁకొన్న, నాశుగత్వంబు చరితార్థ • మయ్యెనాకు.

వ. వైశ్వానరుం డిట్లనియె. ౫౬

ఉ.కొమ్ములు మూటిపై సతులు • కుండలనుంచి చతుర్థశృంగ మం
దిమ్ముగఁ గట్టె జేయఁగను • శృంగముఁ గాల్పక దీర్ఘ వంట; రే
ద్రిమ్మరు లొంటికట్టియన • తీర్చితఁ గాల్పకయైన దాని నం
చెమ్మెలు వల్కుచుండుదు ర,దేమిటి కిచ్చితి వయ్య శృంగముల్. ౫౭

వ. నవగ్రహము లి ట్లనిరి. ౫౮

కం.అహరహము సుతులు పుట్టెడి,మహమునఁ దజ్జన్మలగ్న • మందలిశుభని
గ్రహచారము గలగ్రహముల,గ్రహచారము చాలదయ్యె • రాక్షసవైరి. ౫౯

వ.మును లి ట్లనిరి. ౬౦

కం. ప్రాచీనాచారంబున, మేచకరుచిరాంగ! ముచులు + మేసొనుచును య
జ్ఞాచరణులు గాఁ దనయులు, ప్రాచీనావీతి యనుచుఁ + బలుకఁగ వలసెన్. ౬౧

వ. అచ్చర లిట్లనిరి. ౬౨

కం. జీవమణీమయగృహములు, పావనశంపాలతాభ + వపువులు మాకే
జీవవిరోధులు నాయె న, యో పవతులఁ జెట్లనీడ + నొదిగినచోటన్. ౬౩

తే. అమృత మొకపేళవిషమా నటన్నపగిది, సమృతమే మాకు విషమయ్యెనబ్బనాభ!
ప్రాణములు వోక మానంబుఁదానవులకు, ధారవోయంగఁ గలుగుటఁదానవారి! ౬౪

ఉ. ఏమవ హోయటంచు నిది + యెంతటికమ్మనిపాట యంచు, మో
మోడక తిట్ట నవ్వకొను + చోయ్యనఁ బట్టఁగ దూఱులాడి య
ల్లాడఁగ నాట యంచు, సధఁరామృతమం చుమియంగ మోముపై
నాడుచు నిట్లు బందిగృహ + మందునె సిగ్గులుదీసి రమ్యతా. ౬౫

ఉ. మాసినకోకఁ గట్టి, తలఁమాసిన నూనె మెఱుంగు లేక, మైఁ
బూసి దుమారమున్, నిశను + భూసతి తొమ్ముల నొత్తి నిద్రోవో
వ్రాసినధాత దూఱుచును + బ్రాచిపనుల్ నెఱవేర్చుపొంతు నే
బ్రాసులరీతి నిల్చి మునిఁపల్లెల వెట్టికి నైతి మీశ్వరా! ౬౬

కం. పురుషాకృతి గొని మేనక, తిరుగఁగ నసురుం డొకఁడు + దిగిచె రణేచ్ఛన్
ఖరళికి నయ్యది సుమశర, ఖరళీక్రియఁ బర్ణిమించెఁ + గుయ్యిడ సతియున్. ౬౭

వ. దేవత లిట్లనిరి. ౬౮

ఉ. రాదు భుజింప జన్నములఁ + దాపుట న య్యమృతంబు ప్రాణమా
పోదు, కృశింప దివియలుఁపోయినగూఁడులపోలికం గనుల్
వేదతనంబు గాంచె నిటు + వెన్నెముకం గని చెల్మిజేసి యే
కోదరవృత్తి నున్నత్రిద, కోదరముల్ గను మంబుజోదరా! ౬౯

కం. ఇక్కట్లు నేమిచెప్పఁగ, ని క్కట్లు లభించె బందిగృహసీమను నీ
మొక్కట్లు చూడ వయ్యా, ది క్కెట్లో నీవు దక్క + దీనశరణ్యా! ౭౦

సీ. కాళికావాస మైక్రాలునాకం బిట్లు, కాళికావాస మైక్రాలె నయ్య
కాంచనకాలిత మైకమృహ గృహములు, కాంచనకాలితమైక్రాలె నయ్య
భోగినీభోగినం + భోగార్హ కృతకాద్ర, భోగినీభోగినం + భోగ్య మయ్య
రంభావధూమందిఁరప్రదేశములు కా, రంభావధూమందిఁరంబు లయ్యె

తే. నేమిచెప్పదు మయ్య! దైత్యేశఘాటి, కార సాధ్యసయుక్తులై + యమరలోక
వాసు లెల్లరు నిరతప్రవాసు లగుటఁ, బాడుదోచెను నాకంబు + పద్మనాభ! ౭౧

కం. తామరసోదరముఖ్యులు , తామరసోదరుని నిటులు + తద్దయు వేడె
సామరసారసఫణితి, సామరసాదరణయ్యక్తి + స్వామియుఁ బలికె.

౭౨

—|| హరి తాను రాముడై రావణుం బంపెదనని చెప్పట. ||—

ఉ. కాలము వచ్చునంతకును + గా దన కెట్టివిరోధినేనిఁ దా
నాలమునేయు టొప్పు నటు + తాటను సైచితి నింతకాల మే
నాలములోన వాని మనుజాకృతిఁ దాల్చి వధింతుఁ బొందు; దు
శ్శీలుర కన్నతుల పిదపఁ + జేటునకే చుడి హేతు వయ్యెడి.

౭౩

—|| శ్రీ రామావతారమహత్త్వము. ||—

ఉ. ఏ డగుతేవఁ బుట్టి బుధులెల్ల గణింపఁగ రెంటిసౌఖ్యముల్
గూడఁగఁజేసి పంక్తిరథుఁ + గూర్చియుఁ బంచతఁ బంక్తింధరు
వీడక మోక్షదాయిపుటఁ భద్రదముల్ ధర నేను చేసి కొం
డాడఁగ రామనామమును + సార్థకతం గనఁ జేసెదం జూడి.

౭౪

మ. జడసంగత్యముఁ జెందితిం, బిదపఁ గాంఁచుగంటిఁ దాబేలనక
నుడి, దుష్ప్రీతికిఁ గాంక్షచేసితిని, మన్యుస్థారచిత్తుండనై
జడలం దాల్చితి, దోసి లొగ్గితిని, రాజవ్యూహనాశంబునం
దిడితిం జిత్త, మొనర్తు రాముడనఁ నే + నీలోపముల్ లోపము.

౭౫

సీ. జడసంగతిని మాని + జడము నక సోకినఁ, జేతనంబైయుండఁ + జేయుచుండు
భారవాహక మైన + వర్తనంబును మాని, కష్టజీవుల నెల్లఁ + కరుణఁ జూతు
శ్వాస్త్యవిధింపు + సాంగత్యమును మాని, యేకవత్సీవ్రత + మెలమి దాల్తు
శరణన్నమాత్రన + జా గింతనేయక, తటుకున నభయప్రదాత నాదు

తే. దాత నాదును రాజసంఘ్రాత నాదు, మాయలను డాయక యమేయఁగేయచరిత
ములను జరియించిప్రేతు మిమ్ములనునిజము, పొంపనిర్బరలార ! మీఁరుండుకడకు.

ఉ. రాజకులంబునందు సురరాజకుతూహలముకొ ఘటింపఁగా
నాజికి బుట్టి, యాపిదప + యాజకకార్యము నిర్వహించి, యు
ర్వీజకరంబుఁ బట్టి, వృథావీజకుఁ గా దితిజాళిఁ గొట్టిని
రావ్యైజకృపాపరుండ నయి + పాలనసేసెద లోకమంతయు.

౭౬

కం. సంశయము వలదు మీమీ, యంశంబులఁ గొంచుఁ డిల మఁ హఁబలయుతతీ
వ్రాంశుసమానుల వానర, వంశంబుల నాకుఁ దోషఁపడఁగావలయు.

౭౭

వ. అనఘాయకార్యధునిఁబల రగు మీ కిది యేల యంటి రేని

౭౮

కం. వేనముక కగుసలక్షణ, భాషలు భాషలకు నయినభంగిని గ్రీయలున్
భూషింతురు ప్రాజ్ఞులు నే, దోషంబును లేదు మీరు + దోష్పడ నాకున్. ౮౦

ప. అట్లుకావున మనుష్యావతారంబున జన్మించునాకు శాస్త్రీయంబును లోకోచితం
బును నైన కేవలమనుష్యచర్య మానసియం బగుఁగాని యెండుగా నేరదు. నర
వాసరులు చారికి నికారణకారణులు కావున మీరలు వివిధవాసరహంబులు
జన్మించియుండుఁ డని మృదుమధురంబుగాఁ బలికిన. ౮౧

తే. త్నామకాలంబునందును + జలదరవము, విననహాలికజాతంబుపగిది దోచ
నిర్భరానందమగున్నతై + నిష్పటిలిరి, యమరు లత్యంతమును మోద + మంకురింప.

ఉ. వాడినలేత పెరులకు + వానవలెన్, తుభగొన్నవానికి
న్మాడినకూడురీతి, మదఁనుం డలయింపఁగఁ జొక్కు చున్నయా
చేడకుఁ జెల్వద్యనముచెల్విన శ్రీహరివాక్యరంపరల్
గాడిన వీనులన్ ముఖవికాసము భాసుర మయ్యె వారికిన్. ౮౩

కం. జేజేపద్మయు మొదలగు, జేజే లపు డమితభక్తి + జేజే యచుచుం
బూజించిరి హరిఁదయగల, రాజును బూజించు సుభటఁరాజయుఁబోలెన్. ౮౪

కం. చనుఁ డని హరి సెల విచ్చినఁ, జనఁ బదములురావు పాయ + జలజేక్షణఁ బే
రనురాగము గలప్రభువున్, జనపదములజనులు విడిచి + చనవివిధమునన్. ౮౫

ప. అంత శ్రీమన్నారాయణుండు తిరోహితుండైన. ౮౬

కం. జనసీజనకులఁ బాయుచుఁ, జననేరని శిశులకట్ల + చనఁబూనినచోఁ
జన నొల్లవు పదములు ; హరి, యనురాగము పెంపుసంపు + నది యెట్టి దొకో. ౮౭

ప. ఇట్లు విమధలోకంబు లోకేశునిగూడి మరలి చనుదెంచునవసరంబున నిండ్రుఁడు.

ఉ. ఎన్నఁడు చక్రి పుట్టు ధర ? + నెన్నఁడు రావణుఁ గొట్టు ? మా విప
తైన్నఁడు నేలమట్టుగను + నేడైఱమై దుదముట్టు ? నెట్టిచో
నెన్నఁ డడెట్టిపుణ్యనకు + నెవ్వతె యందు జనించు ? డెల్పవే
యెన్నుచునైన ఘనముల + నే గ్రమియించెద నో పితామహా ! ౮౮

కం. అనియాడిన నింద్రుని విధి, యనూనముగ ననునయించి + యనియెను వత్సా!
వినుమా తద్యత్తాంతం, బనుమాసము మాని నిక్కఁమంతయుఁ డెలియన్. ౮౯

—|| శాసల్యాదశరథుల వివాహముహూర్తమును ప్రహృనిర్ణయించుట. ||—

ఉ. ఘాల్గునశుద్ధపక్షమున + భార్గవవాసరయృక్త మాచుఁ దా
తెల్లఁచు సున్నయాదశమిఁపేళ వృషాహ్వయలగ్నమందుఁ దా
ర ల్లడుభవ్యమై చెలఁగ + రాజితమైన ముహూర్తమందు నా
కు ల్గొనియాడ నాజి తమిఁ + గోసలకన్యకఁ బెండ్లియాడెడిన్. ౯౧

కం.దశరథసుతువిక్రమమున, దశకంఠుం డీల్లుఁ జూండు + దారుణ మౌదు
ర్దశలెల్లఁ బాయునుఁతఁ ద్రిదశు లలరుట గల్గు గోవృధశ నిషంఢిదియున్.

కం.అనుచు విరించును డాడిన, విని నిర్జరవర్గము పనివినియె ననుజ్ఞం
గొనుచు ; నట యున్న నేలుపు,ముని యావచనములు వినినఁ మొద లంభంతన్.

చం.సవలవలీదళంబెనయు + నాణెపుబా జ్జట ముశ్శహానికిఁ
స్వవశముగాక యుబ్బి వటఁపత్రమునై మఱి రేఁగుపండునై
జవమున నిమ్మయై రుచకఁనుపదఁదాలించి దోసపండునై
యవియునొ నాఁగ గుమ్మడిక్రియన్ మఱి మించె గుతూవిధంబునన్. ౯౮

ఉ. సంకట మద్దిరా యనుచు + సైవక యేగుచు నారదుండు ని
శృంకతఁ గాంచె నిర్జరవిశంకటఁఁదైర్యశిలానుటంక మా
లంక రణాంకసంకులకఁశంకఁ గఠంకరసాత్త పంకిలా
లంకరణాంకఁ గల్తమకఁశంకను దాన్వస్థిఁతఘోరలంకఁ దాన్.

కం.మును గని లంకాపట్టన,మును గని పో రిడ నుపాయఁమును నేఢితీ
మునుఁగనియనురున కీవిధ,మును గనికర మమరఁ దెల్పఁ + బోలు నటంచున్. ౯౯

వ. చని నగరంబు ప్రవేశించి, ౧౦౦

—|| నారదుండు రావణునకు దేవరహస్యముం జెప్పట. ||—

ఉ. రావణుఁ గాంచె గట్టెదుట + రాజులుమోదముతోడ లోకవి
ద్రావణు, దారుణాతతవి,రావసురానివధూకగర్భవి
స్రావణు, దృష్టిభీకరవిఁమాణపరిష్కృతవత్సధిక్కుతై
రావణు, శ్రావణాధికదంఠప్రతిపాదకకంఠరావణున్. ౧౦౧

చం.కడియంగఁ బోవునంత దశఁకంఠుండు దిగ్గన లేచి మ్రొక్కి స
మ్మద మెద నిండఁ బల్కె సురిఁహూని! విశేషము లేమి ? లేరుగా
మదయుతయక్షికింపురుషఁమానవదానవకిన్నరావళీ
త్రిదశముఖారు లేరు సమితిక్షితి మార్కొన మమ్మ టంచొగిన్. ౧౦౨

కం.నారదమేదురతరగ, స్థాధవముఁ బోలెఁ బలుక + రావణున కనెన్
నారదుండు తనుజితశర, న్నారదుండు ప్రియానులాప + సవ్యసూఢణితిన్. ౧౦౩

కం.ఇప్పటివఱకును నీకిల, ముప్పుదవెడి మార్గ మేమి + మొనఁడుదు సుమ్మి
యెప్పుడు పుట్టునొ గిట్టుట, యప్పుడె సయిదోడుగాఁగ + నమరు నటన్నన్. ౧౦౪

శా.ఏమీ ! మాటనుమాటగా ననితి హాసీ! చాకపో శక్యమే
భూమిఁ దేహులకంచు నాయెదుట నీవు న్నాదుప్రస్తావనన్

నీమాటల్ గడువిత లయ్యె వినఁగా + నిద్రావశోన్మాదమో
యేమీ ! యే మనితయ్య ! వింశతిభుజాః + హీనోద్ధతిం జూడవో.

౧౦౨

కం. హరిశమనతపనదహనే, శ్వరజంభవినాశకప్రభంజనులకు నే
హరిశమనతపనదహనే, శ్వరజంభవినాశకప్రభంజనుఁడఁ గదా.

౧౦౩

ఉ. ఎవ్వరు నన్ను నింకఁ బాలియింపఁ గలారొకొ లావరుల్ బళా
చివ్వను నాదుబాఁబడి + చిక్కక స్రుక్కక పోనివారు లే
దెవ్వరు బమ్మతక్క, నతఁ + డేమిటి లెక్కయొ లేఖకుండు న
నవ్వకు నీడ్చుపోటరితఁనం బొకయింతయు లేదు వానికిఁ.

౧౦౪

కం. మృత్యువు మృత్యువుఁగూర్చితి, సత్యంబుగ న న్నెవండు + చువురా ? నీ వా
చిత్త్యబైఁకుఁగక యాడితి, సత్యవచనామరచన + సార్థక మగునే ?

౧౦౫

మ. అనినకా దేవరహస్య మొండు గల దో + యన్నా యెఱింగించెదకా
వినినకా, నీకు హితంబె కోరుచుఁగదా, + విచ్చేసితిం దెల్పుఁగకా
జనునూ నిర్జనరక్షకావృత విహీనస్తంభవిస్తీర్థదీ
ర్ఘనికాయాంతరభాగ మొక్కఁడును జేర నేగ్గమే రావణా.

౧౦౬

ఉ. ఇట్టుల యారివేరపుము + నీశుడు పల్కిన ర మృటంచు లోఁ
దొట్టినదుర్భరస్థయముఁ + దోషఁగఁజేయఁ బక్షప్రచారమే
యిట్టలమైన హుంకృతుల + నింతయు జంకక వేగ చేరె న
ప్పట్టున సద్విశాలతరఁభాసితసంజవనాంతరంబునుకా.

౧౦౭

కం. వెనుకనుచు స్మృతకనుచుం, దనప్రక్కలఁ గనుచుఁ గనుచు + దశకంఠమొగం
బనిమోను సురముని రావణ ! యనకుమ యెవ్వారిలో రఘాస్యము దీనికా.

౧౦౮

కం. హరియట డశరథనుతుఁడై, ధర మానవుఁ డగుచుఁ బుట్టి + దానవకులసం
హరణక్రీడను నిను నీ, పరివారముఁ ద్రుంచునంట + భద్రము సుమ్మీ.

౧౦౯

కం. అని యిరుసెవి వివకుండుఁగ, నని లేవఁగఁ బంక్తికంఠఁ + డనె ద్వరయేలూ
యనఘా ! వివరింపఁగదే, మనసున నీ వెఱిఁగియున్న + మాత్రంబైనకా.

౧౧౦

కం. ఎవ్వ డడెవ్వని కేయెడ, నెప్పడెతికి నేమికతన + నెన్నాళ్లకుఁబై
నెప్పట్టున బుట్టునో హరి, తప్పక వివరింపవయ్య + దయ దైవాఽకా.

౧౧౧

కం. కొనియాడుచుఁ దనువేడుచు, విన నాడినఁ గాంచి కరుణ + విడనాడక యా
ముని పలికె నింపుకొలఁక, నివసనూ వత్సా ! వచింతు + విశదముగాఁగకా

౧౧౨

ఉ. నీ వొనరించురాయిడికి + నిల్వఁగలేక సురాదులెల్ల దుః
ఖావిలచిత్తులై కవలఁజాననుఁగూడి హరి న్నుతింపఁ బా

పావహు నిన్నుఁ ద్రుంతు నని యాడెను మానవజన్మ మెత్తి యో
రావణ ! యయ్యయోధ్యకును, రాజగునాజిక బుట్టిని న్నిటన్.

౧౦౩

ఉ. ఒప్పుగుఱుల్లనాదిని ముహూర్తమగు స్తవమిక్ వృషగబునం
దప్పక యామ్యుకోసతనుత న్వరియించెడినంట యాజి పెం
పొప్పగ రాముడై జనన, మొందుచు వారినుతుండుగా ధర్మ
ముహూనరించు నీకు నంట, పూని వచించె విభాత నే వినన్.

౧౦౪

ఆ. ధాతవ్రాత మనకుఁ దప్పింపఁగా రాదు, ధాతతాతనేత, తప్పిపోదు
కాన నిక నీవు, గానఁ గానఁగఁ బూమ్ము, నైర మేల నీకు, వానప్రసకు ?

౧౦౫

వ. అనిన.

౧౦౬

కం. వికలతనొందియు మనమునఁ, బ్రకటితమై చెలఁగనీక, వదనంబున లోఁ
దికమిక నణఁచుచు నవ్వించు, బకవక రావణుడు పలికె, భయరహితుబలెన్.

కం. హరియంట ననుఁ ద్రుంచెడి నంట, నరరూపముదాల్చి దీగి, నమ్మఁగఁ జనునే
హరి నను గెలువం గలిగిన, దురమున నిన్నాల్లదేల, త్రుంపక మానెన్ ?

౧౦౭

మ. అజనంతానము నన్నుఁ గూల్చునంట యాఁరా ! చూడ సిగ్గయ్యె నా
యజునిం గెల్చినవాని గెల్చితిఁ దృడాహంకారరేఖ సుర
ధ్వజసింహాంతనితాంతగర్వహనన, వ్యాపారపారీణభూ
పజనౌఘాజవితానకేసరి గదా, పాటింప నే నారదా !

౧౦౮

సీ. ముఖభంగవశ నొంది, మూల్గుచుఁ జోయిరి, సంగ్రాహసింహముల్, తొల్లతలమున,
గడు సంత్యదశ నొంది, మడిసిరి యెడిదిన, నకలసింహానన, సంస్థితులును
మధ్యస్థులను గాంచి, మనిరి మాంధాత్రాదు, లణఁగుచుఁ గీనాశరణపదముల
సర్వపదాస్త్రీ, జాలించి రెల్లరు, సత్త్వగుణపుణ్యసంపదలను

తే. హరియు గిరియు నదెచ్చోట, నణఁగియుండె, నట్టి పట్టులనెల్లఁ దా, దిట్టయేని
గుట్టుమాట లటంచును, వట్టిమాట, లిట్టుచెప్పదె భయపెట్ట, రట్టుమీఱి.

౧౦౯

వ. అయినను సీమాటఁ గొంత విశ్వసింపఁదగిన వారలకు వివాహంబై

౧౧౦

కం. ఆలుమగండ్ల నఁ గదా, వాలుమగం డొకడు పుట్టు, వారికి నన్నుం
జాలుమగంటిమిఁ ద్రుంపఁగఁ; జాలనె యొకయుపమ దానిఁ, జక్కంబెట్టన్ ?

౧౧౧

ఉ. మూరుత మంచు నిగ్విదియు, మూడవదా దశమి న్వచించితే
వారక రమ్ము తెల్పెద నుపకృతమ మామతునాడ సర్వమున్
బీరము లాడ నేమిటికి, జెక్కలు మిన్నక మున్న, రిత్తయై
సారససూనువ్రాత నన, నై యను మవ్వ డటంచు బల్కినన్.

౧౧౨

ఉ. వల్లె యటంచు నేగె మునివల్లభుఁ డంత దళాననుండు రే
యల్లములోనఁ జన్నుచు దుఃసూహలు గొన్ని మయాత్మనంభవో
త్ఫుల్లవిలోచనానిలయఁము స్వడిఁ జొచ్చి శయోపవిష్టుఁడై
పెల్లుగఁ జింతసేయ నిజఁవీక్షణవంతులు త్రిప్ప కంతటఁ,

౧౨౪

శా. చింతాక్రాంతవిషణ్ణమానసులరై * చింతింప నాహ్వరితముఁ
సంతాపాతిపరీతమై కలఁగెడిం * బాలం జుమి వల్లభా !
చింతాయెక్ వివరీత మేమి యెదవెక్ * విష్టుండు పై నెత్తెనా ?
యంతేనెంతకు నీవు చింతిలవుగా * యాత్మేశ్వరా ! తెల్పవే.

౧౨౫

—|| మందోదరి రావణునకు నీశిచెప్పట. ||—

మ. అని మందోదరి దీనవాక్యములఁ జేయ నివ్వన్నవం బంగనా !
విను మంచు నివ్వగించె సర్వమును దా * విన్నంతఁ బ్రత్యూహముం
బాహరింపంగఁ దలంచి మ్రుచ్చిల సతిం * బోవంగఁ దా నెంచుటల్
విని యాశన్వి విచారమానసమున * స్వీక్షించి దీనాస్యయై.

౧౨౬

ఉ. దేవరహస్య మంచు నిది * దేవమునీశ్వరుఁ డాడె వంటివో
దేవ! రహస్య మీగతిని * దెల్పుఁజూలునె బాహిరంబుగా
దేవర హాస్యకారణ మందే దిగులొందితి వంచు నంధ్రుగా
దే? వరబాహువిక్రమరతి నినుఁ జూలఁ గలారె యెవ్వరేక ?

౧౨౭

ఉ. కల్లులు వల్కి నూ అయినఁ * గార్యము పెండిలి సంఘటింపఁగాఁ
జెల్లరె ! తేరతేర కిటు * చేయంగఁ బూనుదె పెండివిష్ణుముఖ ?
జెల్లునె నిర్దిమిత్రముగఁ * జేటొనరించుపనల్ ? దలంపఁగా
వల్లభ ! దిగ్జయప్రథమ * వ్రాలితి వేటికి నీకు భీతిలెక ?

౧౨౮

కం. దైవముపూనినకార్యము, నీవా తప్పింపఁగలవు * నిష్ఫల మగుఁ గా
దైవము ప్రతిఘటియించినఁ, గేవల మిలఁ జారువంబు * కీర్తిం గనునే ?

౧౨౯

వ. అనుటయు.

౧౩౦

కం. భీరువుగతిఁ బలికెడు కర,భోరూ ! నావిక్రమంబు * నూహింపక యం
భోరుహలోచనహుంజం,భారులసంరంభజృంభ * ముఁగదె నాచేక.

౧౩౧

ఉ. కేవలదైవమే శరణు * కీడిడ మేలిడ సంచు నాచుటల్
కేవలమాధ్యమే యని సంభ్రమణి ! మామకనిశ్చయాశయం
బేధి నప్రమాదమున * నెల్లపనుల్ ఘటియింప వ్యర్థమై
సోవును ? గార్యసిద్ధులకు * బుద్ధియు శక్తి నిదానముల్ చెల్లి.

౧౩౨

తే. నిచ్చ దైవంబె ఫలమెల్ల + నిచ్చనేని, పారుషం బేలవలయునో + పంకజాక్షి !
వండి తినకున్న నుదరంబు + నిండునటవె, కూరునా నోర దైవంబు + కూడువెట్టి.

వ. అనిన మందోదరి యి ట్లనియె.

౧౩౩

ఉ. కారహితంబు నాదునుడి + కారముగా రుచికంటె ? చేదె శం
కారహితంబుగా బ్రతుకఁ ? + గాంక్షయొనర్చెదో విష్ణుపంబు లం
కారహితంబు సేయఁగను ? + గన్ను ల వొల్లవో యేమొ నాయలం
కారహితంబు ? లయ్యె నుడి + కారముగాఁ గొనె దీవు బోధముఁ.

౧౩౪

ఉ. దైవ మటంచుఁ బల్కెదవు + దైవ మనం గలఁడే యొకంపు వే
తావలఁ బ్రాణవల్లభ ! మహామహునెవ్వనికంటెతెప్ప లో
కావఁ జన్మకర్మవిలయంబుల కాను సమర్థ మట్టిడో
శ్రీవనితామణిభవుఁడు + శ్రీహరి గాక యటంచు వెండియుఁ.

౧౩౫

కం. సారసనయనేశుల దో, స్సారముచక గెలిచి తంటి + సరి యిపు డేలా
కారానికార్యమునకుఁ, భీరువుగతిఁ గడఁగ సాటిఁవీరులు నగఁగఁ.

౧౩౬

వ. కావున నీవు దైవంబు గలఁ డనినను లేఁ డనినను, నీవీకార్యంబునకుం దోడంగుటకుం
గారణంబు లేదు. నాపలు కాలకించి యీసాహసంబు మాను మని వేడిన.

౧౩౭

ఉ. కొందల మందుడెందమునఁ + గుండకు ముందుకుముందు మందయా
నం దగ నిందుఁ డేర కుయనందన ! నందు లభించినక శతా
నందపురందరేందురవి + నందను లందఱు డింద మ్రుందుటఁ
గందును గుండు చిందఁగను + గందుచుమందల నొంద నుందరీ.

౧౩౮

వ. అని యూహించి రహస్యంబుగ గగనగమనచణంబు లగుహయంబులు పూన్చిన
తే రెక్కి సత్వరుండె.

౧౩౯

—|| రావణుడు కౌసల్యం దొంగిలించి కొనిపోవుట. ||—

చం. అటు చని రావణాసురుడు + పుటకకూటచపేటవాటికా
కుటిలకవాటర్పూటపటుకూటమ హేళాత్కటఘోటకచ్చటా
భటపటలీకనద్వికటఁ + బ్రాకటపట్టచరక్షణక్రియో
ద్భటభటపార్థటుల్ గలిగి భాసిలుగోసలపూర్వఁజిం గనెఁ.

౧౪౦

చం. తతకుటిలస్వభావుఁడు సఁడాప్రమదాచయపశ్యతోహరుం
డితఁడు యథాస్థితిం గనిన + నేమియొనర్చునో నన్నునంచు మా
నితమ యగోచరత్వ మని + నీలిముసుంగు పొసంగ నుండెనో
క్షీతిఁ బురలక్ష్మీ నాఁ గటికిఁచీకటికప్పున నొప్పె నయ్యెడకఁ.

౧౪౧

తే. ఎప్పుడే తెంచునో యని + యెడను భీతి, గొనుచు మునుగునదొంగికన్ గొనుచురీతి
సారలోచన దృగ్బాహుచక్రమనగ, దీపకళిలు నటనిటఁ + దేజలై. ౧౮౨

వ. అట్టిసగరంబు నేకతంబ ప్రవేశించి రావణుడు కౌసల్యా దేవి వరుండినగరు సొచ్చి ౧౮౩

సీ. పటుతరావిల్లధఃభార్యాకలితమూల్య, నవ్యావిదితమూల్యభవ్యమూల్య
స్వస్వస్వంసహజననుతసాశీల్య, బుధమనోహరమృదుఃపూతకల్య
స్వజగజ్జనశ్లాఘితనత్కుల్య, సకలసాధ్యాస్యాంబుజాతకల్య
సతతపద్మాద్భుతసాదితసాఫల్య, మృదులగుణోత్కరావిదితతుల్య ౧౮౪

తే. విపులసత్కార్యవిరచనానుపమకల్య, స్త్రీయకౌటిల్యవృక్షీప్రవికటశల్య
మతులసునిశాలతల్పనిద్రానుకూల్య, గనియెఁ గౌసల్య మరుతరకలితతాల్య. ౧౮౫

సీ. అతనుతాపాతిశయంబునఁ బోరలువో, రాలినపుష్పహారిములదాని
బ్రక్కనొక్కిపరుండ + భర్తాంగదఘనము, ద్రాముతగండదగ్ధుణముదాని
నాజనిరంతరధ్యానబలంబున, వానికొగిటఁ గల + వ్రాలుదానిఁ
గలఁ జెలిసర్వభావల నై నకోపాన, భూలతాక్షిప్తిని + బాలుచుదాని ౧౮౬

తే. వామనీకృతగళమున + వజ్రులుదాని, గలితనిద్రావశం బైనశకులదాని
సామికుంచిత మైనహస్తంబుదాని, గాంచె ననురుండు త్రైలోక్యవంచకుండు.

ఉ. హాసవికాసమోహనతరాస్యము భూనటనంబు స్త్రీయదం
తాసమషీతాధరము + నాదృతరక్తపోల ముత్పత
ద్బాసురభూద్యురోజములు + పార్వచలస్మశిహరివారముల్
వాసవవైరి గారచి కృష్ణఁ + బౌసి యుపాసితవంచసామితిఁ. ౧౮౭

కం. అనుపమమరూపరేఖాఖని నిస్తులసుగుణమణిని + గన్యౌమణిని
గనికర మెదలే కనురుండు, గని కర మెడ లేక బాల + గ్రహించి వెనక. ౧౮౮

వ. అంకకుం జని యామంచుబుతో నొక్కకనకవేటినుంచి పారావారతీంబున నిలిచి
సాగరుం బిలిచిన భయశంకితగాత్రుండైన న్నిహితంబైన సతనిక సమ్మందినంబుఁ
జూపి. ౧౮౯

కం. మానవదానవశాత్రవ, దానవశింపురుషయక్షతతులకు నైనం
గానీ లోచనగోచర, మైన న్నినుఁ ద్రుంతు నిది యధాన్ధము సుమ్మి. ౧౯౦

వ. అని రక్షింప నప్పగించిన వలై యని యతం డతనినమక్షంబునఁ డత్రణంబు దానిఁ
దిమింగింబనునొకమహామీనంబున కప్పగించె నిట్లు సముద్రుండు ౧౯౧

కం. బాధితబృందారకదు, ర్భేదాపితకాణుఁ డయ్యె + మేల్పిడులకుఁ
సాధులు పూజ్యులు తలఁచఁగ, భూధవ ! సర్వత్ర ఖలులు + పూజ్యులు గారే. ౧౯౨

వ. అని శుకయోగీంద్రుండు పరీక్షిస్తూ పేర్చున తెలిగించినతెజంగు. ౧౯౩

చ తు ధ్ధా శ్వా స ము.

౧౦౫

—॥ త ర శ ము. ॥—

ర(వి)నుతాధవ ! పావమోచన ♦ రాజతాంబుజలోచనా
రవినుతాహితపక్షపాతక ♦ రక్షితామరజాతకా !
రవినుతావన ! భక్తజీవన ♦ బ్రహ్మసత్కులపావనా !
రవినుతాసమసీలవిగ్రహ ♦ రాక్షసోత్కరనిగ్రహా !

౧౦౬

—॥ మా లి ని. ॥—

ప్ర(ణ)తదివిజవారా ♦ భార్గవీచిత్తచోరా !
రణవితరణవీరా ♦ రమ్యసాధుప్రచారా !
ఫణివరమృదుతల్పా ♦ భక్తసంఘాతకల్పా !
గుణరహితచరిత్రా ♦ కోమలశ్యామగాత్రా !

౧౦౭

—॥ గ ద్య ము. ॥—

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా

వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ

సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీతం బైనశ్రీకౌసల్యాపరిణ

యంబునఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయ నమః.

శ్రీకౌనల్యాపరిణయము.

పంచమాశ్వాసము.

మోక్షఫలద ! సీతా

వామాక్షీవిమలహృదయః పంజరకీరా !

క్షేమంకర ! నతకింకర !

రామా ! భవభయవిరామః రాజలలామా !

౧

ఉ. అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ !, భావనాతీతవైభవః పరమయోగ

భావపుంభావకరుణాస్వభావుః ధైర్య, బాదరాయణీయిల్లనుః సాదరముగ.

౨

కం. ఆమందయాన దృఢని, ద్రాముద్రితభవ్రనేత్రః రాజీవయుగం

బాముకొన జాగరూకత, యామందనమందు నల్లఃనల్లన విచ్చెక్.

౩

ఉ. కన్నులు విచ్చి నలైసలః గాంచి దురింతమహాంధకారి మా

యన్నులమిన్న దీప మిటు లాటిచె నేల నయస్య యంచు లో

నెన్నుచు నోవయస్య ! నఖి యిందుముఖ ! యనః గి మ్మటంచుఁ దా

విన్నదిగాక యేమి యిది వింత యటంచును బ్రక్కపొర్లిగన్.

౪

తే. ప్రక్కను బొర్లఁ బెట్టె నిరుఃప్రక్కల తక్కనితాఁకఁ జేతుల

మృక్క యటంచు లేనఁగ రియమ్మన మూర్ఛము దాఁక నంతయు

న్దిక్కిలియక్కఱం దడవి నివ్వెఱిపాటును బొంది యేమి యూ

ట క్కని చింతసేయఁగఁ నటాలునఁ బైట యొకింతజాఱినన్.

౫

ఉ. ఆరమణీమతల్లి ఘనఃపారిమణీద్యుతిః గాంచి యాత్మదు

ర్వారభ యాతినంభ్రమదుఃఖత్యయశోకవివర్ధనంబుగా

మారణకారణం బయినఁ మందనయే తనయున్కి పట్టఁగా

ఘోరత దాపురం బగుటఁ గోమలి యేమన లేక చింతచేన్.

౬

కం. తడుపుచుఁ బెదవుల నెదవడి, దడదడ నెడఁదవినిపడఁగఁ దడఁబడఁ బదముల్

తోడిఁబడ గడితవుగొడవలు, గుడువఁగ నొడఁబడితి ననుచు గోడుంగొనుచున్.

౭

ప. అయ్యది జననీజనకపరిజనకృతం బైన పంచనగా నెంచుచు.

౮

—॥ మందసయందుఁ గౌనల్య విలపించుట. ॥—

సీ. ఆమందసమదాశః యాకలితం బైవ, యీమందసము కేళిఃగృహమే నాకు
జడమతి నగుచు నేఁ డబడిదొర్లఁగఁ బేటి, చలనముల్ దూఁగుటఁ య్యెల్లలె నాకు
హాటక ఘటితమై యనువొందుపక్షంబు, సరయంగ మేల్లోమఁ తేరయె నాకు
నాదిగఁ ర్భేత్వరి యైజనించుటఁ బెట్టె, చలమంచమా నాకుఁ జలజనయన !

తే. తల్లి ! నీగర్భమునఁ దొల్లి యతల్లి కాంచి, పెంచి యిట్టులు చేసితిఁ వంచనంబు
కనకమణివేటి నను గర్భమున ధరించె, ముందు నే నేమికిఁ డులఁ నొందఁ గలనొ. ౯

సీ. తల్లిలో ! నీకేల యదాయాద నైతినే, వనములపా లేయ యవననేత్ర ?
కన్నతండ్రి ! నీకుఁ యగుణ లేదాయెనా, గుట్టుగా నను మట్టుఁ పెట్టఁ దలవ ?
సకియలారా ! మీకు యశత్రువనైతినా, వంచనచే నన్నుఁ బొంచి చంప ?
భటులార ! నామన్ని యకటువాయెనా మీకు, నొంటిగా విడిపించి కంటగింపఁ

తే. జేదుమేపితినే మీకుఁ జలుకలార ! వంకలను దోలితి నె గోరుఁ వంకలార
వంచనముఁ జేయ నేలయోయంచలార ! పెంపుసొంపార నను పొచ్చఁ రింపరాదె.

సీ రుషఁ గాన నిడ నీకరుణ మెల్లఁ దీతెనా, ఋణమెల్లఁ దీతెనా యిటువధింపఁ
గరుణలేదాయె నికారప్రకారంబు, కారప్రకారంబు యగారవింప
నయినదానికిని మిఁకన్తన నేమిఫల మింక, మన నేమి ఫలమింకఁ మహిని నాకుఁ
గన్నయ్య ! బలుదురాగ్రహారీతిఁ జిక్కితే, గ్రహారీతిఁ జిక్కితిఁ యగానలోనఁ

తే. గటకటా ! యిట్టికష్టంబుఁ గాంతుననుచు, బలుకరొక్కరయోయేమిఁ వంచనంబొ
నేర మేమియొనర్చితి యే నెఱుంగఁ, దల్లిదండ్రులు నాపయి యదయదొలంగ. ౧౧

వ. అని నిష్కారణంబు జనకుం డేల వన్ను నిగ్రహించుననియు నెవ్వంజేనియు వంచన
చేసియుండఁజాలు నని తలంచి. ౧౨

సీ. కరులార ! రాజకింకరులార ! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె యాఁడుకుయులు
ర్దురులార ! వస్యనిర్దురులార ! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె యాఁడుకుయులు
వరులార ! కాననఁచరులార ! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె యాఁడుకుయులు
హితలార ! కాననెంచితలార ! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె యాఁడుకుయులు

తే. కారణములేక యిట్టు నికారమునను, నన్ను నెవ్వెరొకొనిపోవు యన్నవార
లవ్వలార ! దయారసఁ నవ్వమ్ములార, యక్కలార ! మనుపరె పెన్నక్కలార. ౧౩

ఉ. పుట్టితి శ్రీవరంబునను యభావలయేతునిముద్దుఁ బట్టినై
పెట్టితి బీదసాదులకుఁ బల్పి యభీష్టములెల్ల భక్తిమై

- బట్టితి మానిరాట్పురణః పద్మము లెన్నియొ ప్రాణనాథుఁ జే
పట్టఁ గడంగఁ బుట్టె నిటువంటిప్రచూద మిఁ కేమి చేయుదున్. ౧౪
- ఉ దిక్కుల నేలునట్టిజగః తీధవుపుత్రికనై జనించి పె
న్నక్కువఁ బెంపఁగాఁ బెరిఁగి యానృతఁగాంచియు దిక్కుమాలి నే
నక్కుట ! తావకీనజతఃరాంతరవాసముఁ గంటిఁ బెట్టియా !
- యిక్కడనుండి వెల్వడుట యిం కొకజనముఁ గాంచుటే కదా. ౧౫
- తే నన్ను గర్భంబునను దాల్చుకొన్నకతననిన్నుఁ దల్లిగ భావించుకొన్ననన్నుఁ
బలుకుతూ మాడ్చిఁబలికెదేబదులు పలికి, నుండమతియౌట చేతనామందసంబ !
- సీ. తమ్ములారా ! కపోతమ్ములారా ! దయ, నాగతిఁ జెప్పరే యాయనకును
అన్నలారా ! లేడికన్నెలారా ! దయ, నాగతిఁ జెప్పరే యాయనకును
అమ్మలారా ! మయూరమ్ములారా ! దయ, నాగతిఁ జెప్పరే యాయనకును
అయ్యలారా ! కాననయ్యలారా ! దయ, నాగతిఁ జెప్పరే యాయనకును
- ఆ. గోసలేశుపట్టిఁ గోపాన నిటుపట్టి, వంచకుం డెవండా యించి యిటులు
చేసె నయ్యలార ! చెప్పఁగా ఘనులార, పోవరయ్య నన్నుఁ బ్రోవరయ్య. ౧౬

—|| విభూతి వృత్తము. ||—

- దిట్టతేనిపట్టినై, పుట్టియున్ విభూతిపోఁ
గొట్టి పెట్టె పట్టుగన్, నెట్టితేల దైవమా. ౧౭
- వ. అని హాహరవంబునఁ బలవించుచుఁ గి మ్మనుశబ్దంబు గానక తనయునికియుఁ దెలి
యక చలనంబుకతంబున నరణ్యంబున నెవరో తానున్న మందసంబుఁ గొనిపోవు
చున్నారని తలంచి చేయునది లేక మహాభయకంపితగాత్రయుఁ బ్రస్తేదక్లిన్నోత్తరీ
యయు నై యిట్టియాపశ్చమయంబున దైవంబె కరణం బని నిరంతరనిజమనోని
వాసిని యగురమావిలాసినిం దలంచి. ౧౮

—|| కాసల్య లక్ష్మీ దేవిం బ్రార్థించుట. ||—

- ఉ. అమ్మ! పసిండితమ్మి నలఁరారెడుముద్దులగుమ్మ ! బమ్మఁగ
న్నమ్మ ! తరమ్మ లేనియలఁరమ్మలఁ బొంధులదిమ్మఁ జిమ్మసా
రమ్మనుగల్గువాని నలఁరకఁ రహిమీఱఁగఁ గన్నయమ్మ ! మా
యమ్మ సుఖమ్మ లిమ్మ సతహర్షవిధాయక ! లోకనాయికా ! ౨౦

—|| పద్మనాభవృత్తము. ||—

- బాలా ! కనచ్చేవితచేలా ! నవాబ్జారిఁఫాలా ! జగద్దేవు రుక్షావిలోలా !
హేలావతీరత్న జాలాపుతా ! దివ్యహేలా ! పయోరాశిబాలా ! సలీలా !

కీలాలభుక్పూరమాలాబలోన్మూలఃఫలాలా ! ముశీలా ! యలక్ష్మీవిఫాలా !

కీలాలజాతాలయా ! పాతకాంగారఃకీలాలజాతా ! దయాపూత ! మాతా ! ౨౧

←→ శ్రీలక్ష్మీదండకము. →←

శ్రీమద్రమామానినీ! యిందిరా! యిందురా! కంధిరాణ్డందిరా! సారమందార
కుందారివిందంబులన్నప్పబృందంబులం బెక్కుచందంబులన్ నీదుపాదారవిందంబులం
గొల్తుఁ; దల్లి! పురంద్రీమతిల్లి! నతేంద్రాగవల్లి! బల్లి! తొల్లి బృందారకుల్
పూర్వబృందారకుల్ మందరాగంబు నిర్గందరాగంబునన్ రజ్జనాగంబుగాఁ బాల
వెల్లి న్నథింపంగ రంగారుబంగారుపొంగారుసింగార మంగంబునం జెంగలింపంగ
బృందారకీబృందమందారక లేపేందుచింతామణీ సోదరీఖ్యాతఁ గైకొంచు జన్మించి
మించున్ జిగిన్మించుమైనంచుతో నంచయానంబుతో భృంగగానంబుతో ము
ద్దుఁగెమ్మొవితోఁ దమ్మిపూఁదావితో నప్రుసెమ్మొముతో నంబుజాతమ్ముతో వచ్చి
నీలాంబుదశ్యాముఁ డార్తావనోద్దామువక్షంబునం నిర్జరాళీసమక్షంబునం జేరవే;
యన్నకోసంబుగా గుజ్జవేసంబుగా రక్కసు నేవ్విడఁ బోవంగఁ దదృష్టానూత్రం
బునం జేరవే? క్రోడమై క్రీడమై నాడ నాగొమ్మునన్ సొమ్మునుంబోలె భూకాంతవై
దక్కవే మక్కువం? బాటుఁడై పూరుఁడై రాజులన్ భూరిఘోరాజులం బట్టి
గిట్టింపఁగానేలవైయేలవే? చాలువేయేల? యాయాదినారాయణాస్యంబులొసర్వలో
కాళిలోకేశుఁ, డాద్యండుగా నీదుమాపం బెకాడేవి! నిన్నొందియేముందుగోవిందుఁ
డీలోక బృందంబుఁ గల్పింపఁ జాలెంగదా! కూర్చినిన్నొంది రక్షించు; పల్లాట నిన్నే
ప్రధానంబుగా నెంతు; నిన్నొందకున్నంతఁ దన్నామరూపంబు లెవ్వాఁ డెఱుంగున్
ధరం జూడ జంభారిజృంభాపహారంభసంభార మాశుంభదో స్తనింభసంరంభముం
గుంభినీయాన! యాలంభముం జేయవే భార్గవీ ! యాశ్రితస్వర్గవీ ! డేవి ! ప్రాణే
శ్వర ద్రోహు లావారికిం బుత్రినై యుంట మర్యాదగాదంచునో నాఘదానిల్లటం,
బుంచుకొన్నట్టి వారాళికిం బుట్టి డేవేంద్రుదారిద్ర్యముం గొట్టవా? నీదువైముఖ్య
మే లేమి, వైముఖ్యమే లేమి భాగ్యంబెకా, కాన నీసత్కృపాపాంగముల్ నాపయిం
బంచి రక్షింపుమా మాత ! పూతానుకంపాసమేతా ! నమస్తే నమస్తే నమః. ౨౨

←→ భార్గవీ నవరత్నములు. →←

శా.అంభోజాతవిశాలనేత్రములతో * నాస్తేరవక్త్రంబుతో

గంభీరం బగువాక్కుతో విమలసత్ * డౌమంబుతోఁ దమ్మితోఁ

గుంభింద్రద్వయహస్తసంభృతమణీ*కుంభాభిషేకంబుతో

దంభం బొప్పెడినిన్నుఁ జూచుటెటొ భ * క్తస్వర్గవీ ! భార్గవీ !

శా.నీతోడఁ జనియించికాదె వెలసెన్ ♦ నిస్తుల్య మాకీరితి
 స్థాత్రీజంబును రాయి పెయ్యయు వదాన్యత్వంబున న్నిమహా
 దాతృత్వంబు నుతింప నాతరమె చింతాసింధునిర్లగ్న నా
 భ్యాతి న్నాసము ప్రాణము నిలుపు భక్తస్వర్గవీ ! భార్గవీ ! ౨౪

శా.పంకేజాసన ! పంకజాతభవ ! శర్వార్వాణీశసంసేవితా !
 పంకేజాసన పంకజాతభయనిర్వాపక్రియాశాలినీ !
 పంకేజాలయ ! పంకజాస్తజననీ ♦ భాగీరథి నందినీ !
 శంకాతంకములేల హ్రస్వ సతవాంఛాస్వర్గవీ ! భార్గవీ ! ౨౫

మ. కరముల్ నిస్తులచాపనాశకరముల్ ♦ కంజాతనాకారముల్
 వరముల్ పల్లవసౌకుమార్యధురముల్ ♦ భక్తావళీపూర్ణశం
 కరముల్ దుర్జనచిత్తభీతికరముల్ ♦ గారుత్మతోన్ముద్రికా
 కరముల్ నాకుఁ బ్రసన్న మాటెపుడొ భక్తస్వర్గవీ ! భార్గవీ ! ౨౬

మ. పదముల్ దుఃఖతమఃఖరాంశుపదముల్ ♦ భక్తావళీజీవకా
 ముదముల్ స్వాశ్రితలోకభోజనదముల్ ♦ మోక్షైకసంపాదనా
 స్పదముల్ ధిక్కృతనవ్యకోకనదముల్ ♦ భద్రార్థిసచ్చింతనా
 పదముల్ నాకనులారఁ గాంచుటెటా వాంఛాస్వర్గవీ ! భార్గవీ ! ౨౭

మ. తథుకుంజెక్కులతోడ లేనగవుతో ♦ భాశద్భవద్వేణితో
 బెళుకున్ముక్కుటతో యుళంయుళరవావేల్లత్తులాణోటితో
 ఘలుఘల్లంచును మ్రోయుకింకిణులతో ♦ గారుణ్యచిత్తంబుతోఁ
 గలశాంభోధితనూజ ! నిల్వ మిట భక్తస్వర్గవీ ! భార్గవీ ! ౨౮

శా. చిందుల్ ప్రొక్కఁగఁ జీరచుంగులు లసచ్చీయుక్తి హృద్యంబుగా
 నందెల్ మ్రోయఁగఁ బైఁటకొంగు మెఱయన్ ♦ హారావళీశింజితం
 బందంబొప్పఁగఁ గంకణాళి మెరియన్ ♦ హాసాననోపేతవై
 కందుంగూడియు రాఁగఁ గందునొకా భక్తస్వర్గవీ ! భార్గవీ ! ౨౯

మ. భవదీయాదృతదివ్యనవ్యమహిమల్ ♦ భావింప శక్రాంబుజో
 ఛవశర్వాంగనలైనఁ జాల రెంటు నే ♦ బాలన్ నిమన్ శక్తనే
 స్తవముం జేయఁగ నీకృపారసము నాత్మం జిల్కి పల్కించి మో
 దవిధిం దేలుచు నన్నుఁ బ్రోవఁగదె భక్తస్వర్గవీ ! భార్గవీ ! ౩౦

శా.నీకంఠెన్ ఘను లేరు లేరు జనతానిర్విద్రవఙ్గావిధిన్
 నాకంటెం బరు లేరు లేరు దురితోన్నాయాత్మికల్ చూడఁగా

నాకుఁ ది క్కెనరమ్మ ని న్విడిచినకా * నాతల్లి ! నీపాదములొ

నాకుం ది క్కగుఁగాత మెప్పు డిల దీ*నస్వర్గవీ ! భార్గవీ !

3౧

కం.కమలాలయ నిజమానస,కమలాలయఁజేసి యిట్లకల్పమనుతిచేఁ

గమలేక్షణ కరుణంబుగ, విమలోక్తుల వేడుచుండ * విశ్రుతఘణితికా,

3౨

—*— గౌసల్యకు శ్రీలక్ష్మీదేవి ప్రత్యక్షంబగుట. —*—

సీ. గమగమ లాడుచొ*కృపుఁదమ్మిమిహి కమ్మ,సౌరభంబులు వెద*చల్లుచుండ
సౌదామనీదామః*శాశ్వతరుచిధామ, మగుమేనినిగ్గుసో*యిగముతోడ
ధవళాంశురుచిఁ గేరు*ధవళాంశుకముసౌరు, కడుఁబండు వెన్నెల*ల్లరియుచుండఁ
గరుణారసాధిక*పరిణాహనయనఖం,జనపాలి విడివడి * సంచరింప

తే. రవణములు మేలిజలిబిలి*రవళి గులుక, శ్రవణముల లోలి సారథ*సాయనముగ
మందహాసంబు మోమున * నందగింపఁ, గంకణంబులు ఘలుఘల్లు*ఘల్లు రనఁగ.33

సీ. ఘనఘనాఘనకాంతి * ననువుపఱచినకీల్, కబరీభరంబు చీఁకటులుముంపఁ
బ్రాలేయబింబరు*ద్వాలంబు నగుకటీ,త్రోమంబు వెన్నెల*గాయుచుండ
నరుణారుణప్రభా*హరణధరీణ మహా,మెయి కాంతి యీరెండ*మెప్పుఁజూపఁ
గ్రొంబసిండిహారంగుఁ*గొదవపఱుచు మోము,పసిమిమేల్చిసిమివెం*పెనకమెనఁగఁ

తే. దారసముదారపారిత*ధ్యయు రహింప, జీవరత్రోవరత్నంబుఁచెలుపు మిగులు
వదనవద్దంబు చెలువార * నెదురఁ దోఁచె, జిత్రకారుణ్యరసవేటి * శ్రీవధూటి.3౪

వ. ఇల్లు భక్తజనభాగధేయం బగుక్షీరసాగరకన్యాలలామంబు కృపాలవాలం బగు
మానసంబునఁ బ్రత్యక్షంబగుటయుఁ గౌసల్య ముకుళితహస్తపద్మంబుననుమార్చ
నంబును గావించి కృతప్రణామయై సమ్మదాశ్రులఁ బాద్యం బొసంగి వినయవిన
మితశిరస్మయై సంభ్రమాతిరేకంబున విశేషంబు భాషింపనేరక యాల్చు. 35

కం.సనయే జలనిధితనయే ! కనకనళినమ్మదులపాద*కమలే ! విమలే
విమతనుశీలే ! శాలే ! మునివరసురవరనరవర*పూజితచరణే !

3౬

ఉ. వందన మిందిరారమణి * వందన మంబుఁనందినీ ! శతా

నందపురందరేందుధర*నందసునందననందనందనా

నందితకుండనుందరి ! క*నం దగు డెందముకుందు డింద నా

నందము కందళింప భృగు*నందన ! నకా దయ మంద లొండఁగకా.

3౭

కం.ఇటు నిటలతటఘటితకర,పుటయై భయభక్తియైక్తి * బొరిఁ బొగడంగా

నటమట చిటిలఁగఁ గనుఁగొని, న్పుటవర్ణస్ఫూర్తి నిండు*సోదరి పలికెకా. 3౮

- ఉ. దోషములేదు నీవలనఁ దోయరుహాయతనేత్ర ! నీగుల్
దోషులుగారు నిన్నిటులుఁ త్రోయరు వారు భవద్గుణోన్నతిఁ
దోషములేమిఁ గాంచి పరిఃసోషము నొందుచు నుండు రెప్పు సఁ
తోషితచిత్తఁ జేసి ననుఁ నోముల నిగ్గనిరమ్మ నాదయన్. ౩౯
- ఉ. నావరమంది కాంచుటనుఁ నవ్యగుణాన్విత వాట సత్కృపా
భావమె కాని నీయెడలఁ వార లెఱుంగ రొకొండుఁ బుత్రికాఁ
భావనికేతనంబుఁ గనిఁ వారలు గుండుట మందలంపఁగా
నావశమానె యోతురణిఁ న్యాయము గాదను వారి దూఱఁగన్. ౪౦
- ఉ. ఆజి బలార్చివైరికినిఁ నాజిమహీపతి ని స్వరించి మేల్
రాజిలఁ బెండ్లిగాఁ దనయఃసారాభముగల్గు నటంచుఁ జెప్ప ని
ర్వాప్తిజపరాపకారి తనఃసూయు వె తీతెడునట్లు నిన్ను నీ
యోజ హరించెఁ జోరుక్రియఁ నూఱుడు మాత్మ శుభంబు చేకుఱున్. ౪౧
- ఉ. భ్రాజితదివ్యతేజః డవఃరాజితుఁ డాత్మభవుండు నీకుఁ బు
త్రీ ! జనియించి యీపగనుఁ దీర్పు వగంబడ నేల నీవు సఁ
యోజితకీర్తి యత్తగ సమున్నతరోషవశంబునన్ రిపూ
ద్యేజనసంగరంబున వధింపఁగ నేన నిదాన మయ్యెదన్. ౪౨
- ఉ. నీతముగా భవజ్జనకఃపిత్తితలగ్నము భగ్నమొంద దు
ర్నితపరుండుగావుటనుఁ నిన్నిటు లప్పనచేసెఁ గంధికిన్
భీతిలనేల యాజి నినుఁ బెండిలియై సుఖవృత్తి నుండు సఁ
ప్రీతిని బొందు మోరమణిఁ వేదన నొందకు మాత్మలోపలన్. ౪౩
- కం. నీధవునిమిత్రుఁ డయ్యె ధు, నీధవుండు గణింపలేకఁ నీష్కారణమే
బాధాచరణుం డయ్యెను, బాధంబడుఁగాక వీడుఁ వానికిమున్నే. ౪౪

↔ లక్ష్మీదేవి కౌసల్యకు వరంబు లొసంగుట. ↔

- వ. నుందరీ ! నీ వీబందినుందిరం బగుమందసంబున వందుగుపర్వంశంబు నాఁకలి
దప్పులు నొందకుండ వరం బిచ్చితి. ౪౫
- కం. రక్తికి నాయందలియా, సక్తికి బతిభక్తికి హితఃసరస్తాక్షి నీ
శక్తికి మెచ్చితి గోరుము, యుక్తం బగు నట్టివరముఁ లొసఁగెదఁ బుత్రి ౪౬
- వ. అనిన ౪౭
- కం. నిరతము నీవదభక్తియు, వరగుణుఁ డగుదశరథుండుఁ పతియై చెలఁగన్
స్థితరవతివ్రతాత్వముఁ, గరుణింపవె లోకమాతఁ ఘనవిఖ్యాతా. ౪౮

—|| ప్రమితాక్షరవృత్తము. ||—

ప్రమితాక్షరం బమరువాక్యములన్, సమితాంగయస్త్రి లలఁగామణీయుం
గమలానతిన్ విబుధఁకాండనుతం, గ్రమమొప్ప వేడ హరిఁకాంత యనెన్. ౮౯

కం. సీమీదికరుణపెంపున, నీమది సర్ధించినట్టి నిరుపమనరముల్

భామిని ! యొసఁగితి వినుమా, నీమహితయశంబు వెలయు ఁ నిత్యం బగుచున్.

సీ. వావిలికొలనునఁద్వంశంబునందును, ధర భరద్వాజగోత్రంబునందు
రామచంద్రాఖ్యండు ఁ రహిమీజనియించి, ప్రథితమంత్రప్రేగడఁవంశ్యుడైన
సరసింగరాయనిఁవరపుత్రె గనకమ్మ, వరియించి వెలయును ఁ వారలకును
బుత్రులుమున్నరుఁపొల్తురువారిలో, మధ్యముఁ డార్యునిఁ న్నార్గరతుఁడు

తే. సుబ్బరాయఁడు మృదుహితఁసూక్తు లొలయఁ, దావశీనవివాహకఁథాప్రపంచ
మాంధ్రభాషను విరచింప నలరు నీదు, నవ్యసత్వీర్తివల్లి క, న్యామతల్లి ! ౧౦

ప. అని యంతర్విత్తయయ్యె నక్కొనల్యయుఁ దద్వరప్రభావంబున నాఁకలిదప్ప తెలుం
గక తలపూవాడక యుండెనంత. ౧౧

—|| దశరథుఁడు పెండ్లికై బయలుదేటిపోవుట. ||—

కం. అక్కడ దశరథభూపతి, మక్కువతోఁ బరిణయోద్యమపరుం డౌచున్

మిక్కిలి నంబరమున నలుదిక్కులఁ జూటింపఁ బంచె ఁ డెలియ జనులకున్ ౧౨

ఉ. పౌరులు వారివారిపరిఁవారముతోఁ జనుడేర వాహినీ

వారము గొల్వ నాడుచును ఁ బాడుచు రా మును నాగవాసముల్

వీరవరుండు చాపకరఁవీరభృదాదికనైస్యయుక్తి రం

భోరువుఁ బెండ్లియాడ నిరఁయోధ్యుఁడునై కడునై భవంబునన్. ౧౩

కం. చని సరయూతీరంబున, జననాథుఁడు విడియఁ బనిచి ఁ సరగున స్రోత

స్వీనిఁ దరియింపఁగ ననువగు, ఘనతరినికరంబుఁ బూర్వఁగా నేలు పనిచెన్. ౧౪

ఉ. కొందఱు దాటి రీదుచును ఁ గొందఱు తెప్పలమీదఁ బోవుచుం

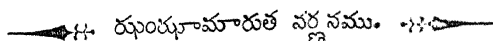
గొందఱు కోల లూతగొని ఁ కొందఱు కుండలపైఁ బరుండియుం

గొందఱు యానపాత్రములఁ ఁ గొందఱు కోలములం దరించి రా

యందఱు వారివారి కనుఁనై న తెలుగులఁ బెక్కుచేవులన్. ౧౫

కం. అందఱుఁ గొందలమందక, ముందుగఁ దరియింపఁ జూచి ఁ భూపతి యమితా

నందమున దాటుచుండెడి, నందున నాకనమునందు ఁ నన్ను నిమబ్బుల్. ౧౬

సీ. చేరెడంతేసిని ♦ చేరి దోసెడు లాయె, దోసెడు మూకుడంతేసి యాయె
 మూకుడంతేసిని♦మూగిచేరుడులాయె, జేరుడై యెటుచూడఁజేతెడాయె
 జేతెడంతేసిని ♦ చెలగి దుప్పటు లాయె, దుప్పటులంతి ♦ గొప్పవాయె
 నింతాయె సంతాయె ♦ సంతకు సంతాయె, సంతపై మజిమజి ♦ యంతలాయె
 తే. గొప్పవగుచును విప్పలై ♦ కుప్ప లగుచు, గుప్పలెల్లను బెడపెడితిప్ప లగుచు
 డెలుపుచామనిచాయయు♦ నలుపునగుచు, నింగిమబ్బులగమి నిండెనిమునమునను.

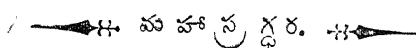
ఉ. రాలెను దుంపరై మఱి పఁరంపరయై యటుమీఁదఁ జిన్నులై
క్రాలుచు గొప్పబిందులతిఁగా నెడ గన్గొననీక సందులే
కోలిని బువ్వపర్వము యొప్పెపు మ్రోతయుఁ గూడి యున్ననక
గాలియు వానయుఁ బెరసెఁ గాఱియఁబొంద జనంబు లజ్ఞులక.

కం. తొలిపలుచనిచినుకులకు, స్వలపుల మెదచల్లె మృత్యున, బహుహృద్యంబై
నిలిపెను బంకనిమగ్గుం, బిలయయి దెబ్బాటు మిగులఁ నెఱఁగిపోయె.

సీ. వృతాలంబున + నెసగుచు వంగుళ్లు, మాండుకాలంబుల + మొగి నటించె
జటుకుపట క్కను + పొటుకులు గడగని, తెంపులభారలై + యింపుమీఁతఁ
దెంపులెల్లను గూడి + దీపించె బీనక, భారయై చూటులఁ, దోరముగను
జెలివలై చాలులై + చింకలై వంకలై, జాలువాటుచుఁ బెన్దఁకాటువలయి
తే. వీధివీధిని నదులయి + విస్తరిల్లె, బయలనడచడిపాంథులు + భయనడంగఁ
బంక మడంగులదాశురారోఁబయులవపట, వీధులెల్లఁ గరాళించెవికటముగను.

పద.కొమరుగ నామనీకృతముఁ ♦ గుంచిత మైనగళంబు లోననే
యిమిడిచి యెంటితెక్క నెగఁగియుంచుచు నీచల విచ్చి త్రోటి నం
చి మెయిబడక విదిర్చి జలశీతర, మెత్తినతెక్క గొప్పగా
నమరగఁ బల్లటీల్ దడిసె ♦ న తఱిఁ జిన్నులఁ జంక నామచుక.

శా. రుపంరూపావేగమహాధృతస్ఫుటితవృక్షపూహనిఘోషమయ
గంధరూసారవివృద్ధిహేతుజనహంసస్తోమనంత్రానన్య
జంధరూమారుతమూషకాత్యయమహశత్యస్రంఘిమంజీర్యూ
శంధరూశ్వంబాకొనాంగఘోతమయక్రాంలంబోచ్చైనిర్విష్ణుమే.

ఫెఫ్ ఫెఫ్ ఫెఫ్ ఫెఫ్ ఫ్లటంచుకొం • విజిగి తగుతతుం • (వీల, వ్రయ్యంగ దిగ్భి
త్తులు ఫట్ ఫట్ ఫ్ ప్లటంచుం • దొడిఁబడి కుయచే • దొమ్మిడికొటఁగా నా

- వలు లట్లట్ల ట్టటంచుం ♦ బ్రజలకు భరమై బద్దలై దిగ్గనక గుం
డెలు టువ్ టువ్ టు వృటంచు ♦ నివ్విడివడి వినరెక సంగియు న్నేల నిండక. ౬౮
- చం.లరయఁ దమోవిహరినిచఁయాళికఁ గాఁ డితఁ డేటఁజెక్కె నేఁ
డెరవుగఁ బుట్టి మున్న ఘటిఁయించెద నంచుఁ దలంచి యిర్లు భీ
కరముగ ముంచెనో యనఁగఁ ♦ గాటుకకుండయుఁ బోలె గ్రమ్మె న
ప్పరుసునఁ జిమ్మచీకటులు ♦ పాణితలంబును గానకుండఁగక. ౬౯
- కం.క్షణదద్దినము సరిధవ,దసంత యంధజనంబు ♦ యవనత్కుజమై
ఘనవృష్టి కురిసె మబ్బులు, వినువీదిని నిండ గాలి ♦ వినరె బెడివత్తు. ౭౦
- ఉ. దారుణకాలవారిదవిఁతానము గాఁగ శతఘ్నికల్ సవి
స్తారతటుత్తులే చెలఁగ ♦ జానకిత్రామలపోల్కి లోరవల్
సీరముబిందుబృంద మయి ♦ నివ్వటిలం దఱిబోయ యంచలం
గూరత నారటంబాదువ ♦ గోడుకొనక ఘటియించె దీవతక. ౭౧
- ఉ. వారిధరంబు మందరము ♦ వాసుకి కాటుమెఱుంగుదీవెగా
దారుణైత్యదైవతవిఁతానము ఘోరమహాశుగంబుగా
సీరధి యంతరాళముగ ♦ నిర్మళనం బొనరించి కాలమ
నావిజనేత్రుఁ డిచ్చె ఖగఁపాళికి నయ్యమృతప్రపూరముక. ౭౨

—॥ నది ప్ర ఘోష వృత్తము. ॥—

- దూఁకుచు స్ఫంగముల్ ♦ తుంగమై భంగమై, ఢిశీలునాఁ గూలము ఖంఠితంబుగాఁ
బఠీలన్నభోవిధి ♦ పాతంబుపొందక, ధీకంప మొందించె సఁదీప్రఘోషముల్. ౭౩
- ఉ. నీడలు పెల్లుగ్రమ్ముధరఁబీరుహముల్ మఱి నీలికొట్టముల్
వాడనిపాపవీడులును ♦ స్వల్పపురాములమందిరంబులుక
గూడలుఁ దాటిమట్టలును ♦ గోడలపంచ లదాటునందుఁ గా
పాడఁగఁ బెల్లుజల్లునును ♦ బాంధులకుక శరణంబులై తగుక. ౭౪

—॥ దశరథుఁడు నదిలోఁబడి కొట్టుకొనిపోవుట. ॥—

- కం.ఘనవాత్యావళిఁ జీకటిఁ, గననేరక తరణికులుడ ♦ గళవళపడుచుక
మునుగఁగఁ జింతఁ బుటుక్కున, మునిగెఁ దరణితోడ నతఁడుఁమునిగె న్నీలక. ౭౫
- చం.మునుగను తేచి భానుకులఁముఖ్యుఁడు పట్టుకొనంగ నెద్దియం
గనక నదిం దరింపఁగ నఁగాధజలంబులఁ బైవయిం గర
త్లను బడి సుశ్లోలో దవిలి, గ్లానిభుజించుచు ధీరుఁ డౌటఁ దా
మునుగక పీచికాసరణిఁ ♦ బోవుచునుండఁ గరంబుఁజీకటిక. ౭౬

— విద్యున్మాళావృత్తము. —

సోగై బాగై తీగై ప్రోగై, వ్రేగై చూడం దేజోన్వీతం
బై గారింపక విద్యున్మాళల్, మాగాఢ్యానం జోలిం జేసెక.

23

ఉ. సారవసారఘోరతరఃసత్వరభూరితరంగమాలికా
ఘోరః ఛారిణీశుః డవిః ధూతమనోధృతిః జేతె నయ్యెడక
సార్ధభయంకరారవవిభాసితపుష్కరచుంబివీచికా
వారపరంపరానిహితః పాగ మసారము నై ననీరధిక.

24

వ. ఇట్లు ప్రవాహవేగంబునఁ జనిచని సాగరంబునఁ బడి తరఘోపాయంబు గానక చీకటి
నెద్దియుం గననేరక గురూపదిష్టంబు మనంబునం దోచుటయు

25

— దశరథుఁడు భగవంతుని ధ్యానించుట. —

చం. ఎఱుంగుదు జీవి పౌరుషము ♦ నెల్లయు వీడి భవత్సదాబలుముఖ
మృతవక సన్నుతింప ననుమానము మాని దయాన్వ్రీచిత్తతక్
మృతకునఁ బాపు దీ వసుచు ♦ మాధవ ! యట్టిడ నైన నన్ను నీ
వటమరచేయఁజోకుము దయామతి నిమ్ము కరావలంబముక.

26

ఉ. ఘోరతరప్రవాహమునఁ ♦ గూలి యభంగతరంగ సంఘముల్
వారక మచ్చిరోనిహతి ♦ భగ్నుములై తలయేరుఁ డెచ్చె శా
రీరబలం బడంగెను హా! తనుకంపము హెచ్చె నింక న
స్తీరముఁ జేర్పవయ్య కరుఁణింపుమ రామ ! కరావలంబముక.

27

ఉ. ఆడటఁ గుంది వందురుచు ♦ నాత్మజవంబు బలంబు శింద నే
నీకటు వై నచీకటిని ♦ నీదగఁ జాల, స్రవంతిఁ బ్రాణముల్
పోకడ కొప్పినాఁడ దయఁ ♦ బ్రోవకయుండిన నీవు; దేవ! పెం
జీకటిఁ గన్న గాన దయఁసేయర రామ ! కరావలంబముక.

28

ఉ. సారసలోచనా ! యభవ ♦ సారససంభవశంభవన్నుతా!
క్రూరమదారివారణ ! విఁకుంతసుతా ! పరమేశ ! మేశ ! సం
సారమహాబ్లిమగ్నజనః జాలతరీ ! స్వహరీ ! హరీ ! నను
స్తీరముఁ జేర్పవయ్య కరుఁణింపుమ రామ ! కరావలంబముక.

29

ఉ. భ్రాతృకళత్రపుత్ర చయ ♦ బాంధవభీకరనక్రయ క్తతృ
ష్టాతలజీవనాశయదుఃఖత్యయసంసరణాంబురాశిన
తోవ్రతమ ! ప్రాకృతాంబునిధిభగ్నుని నఁ దరియింపఁ జేయుమా
జాతమహానుకంపను నొసంగవె నాకుఁ గరావలంబముక.

30

ఉ. నిస్తులితావదంబునిధి + నిస్తరణంబు గనంగలేక సం
త్రస్తుండ నైతి దావక సునామమె సంస్తరణంబునేయుచున్
నిస్తులఘోరసంసరణఃసస్సరణక్రియ జ్యేష్ఠసూతికిన్
సిన్దుగ నీదుపే రిశుచుఁ + జీరుచునుండెద రామ ! ప్రోవుమా. ౧౧

ఆ. నీదు పేరుఁ దలఁచు + నీరధి మునిగెడి, జీవి వేగ వేలఁ + జేరు ననఁగ
నిన్ను నిచ్చు దలఁచు + చున్ననన్నిట్టుల, చేయివిడువ నీకుఁ + జెల్లు నయ్య. ౧౨

వ. అని యిట్లు గురూపదేశంబు మఱవక సంస్మరించుచుం బోవంబోవ. ౧౩

—|| ప్రభాతవర్ణనము. ||—

ఉ. అంతటఁ గొంతసేపున నిశాంతము డాయఁగ విచ్చెఁ జీడటల్
శాంతతనొందె వాయువులు + చక్కనితెల్వి వహించె దిక్కు లే
కాంతముఁ జింతనొందెడు నిశాన్వయదీపకుఁ డంచుఁ బద్మినీ
కాంతుడు ప్రాగ్విశాగ్రమునఁ + గన్గొన నిల్చె జగంబు మ్రొక్కఁగన్. ౧౪

—|| భాస్కరవిలసితవృత్తము. ||—

విచ్చుఁగఁ గమలిని వేడుకమీఱున్ + విచ్చలవిడి నళితలి వెలిజాఱున్
హెచ్చుగ మది నరులున్ ముదమూరన్ + నెచ్చెలికపుగిటఁ గడుజలువారన్
విచ్చుఁగఁ బలపలచీడటితీరన్ + వేడుకఁ దిరిగెడువిటు లిలుసేరన్
ప్రచ్చుఁగ వ్యసనము జీవముడాఱున్ + భాస్కరవిలసితరుచు లరుదేరన్. ౧౫

చం. నిడుదకర శ్లేదుర్మొనఁగ + నిక్కుచు నిక్కుచు దాటిపోవుచుం
గడిదిశ్రమం బటం చనక + కన్గొని దూరమునందు దీప్తమ
య్యెడ కరుగంగ నెంచి యతఁ + డీదుచు నాదరిజేరి యేకవ
స్త్రిఁడు నసహాయుడై దెనలు + చూచుచు నెవ్వరు లేమి నివ్వెఱన్. ౧౬

ఉ. కటివవశ్రు మయ్యెడను + గాలికి నెండకు నాఱు నువ్వు లై
నట్టిజలంబుల న్ముచుఁగులాడుటఁ జీడఱుదోష మేను న
పట్టున రోసి రోసి యొక + వాపిని స్నానముచేసి యయ్యెడం
జెట్టులఁ గాయఱుం గసురుఁ + జిక్కిన మెక్కుచు నాత్మలోపలన్. ౧౭

ఉ. ఎక్కడి యాయయోధ్య యది + యెక్కడికోసల యేటిపెండ్లి నే
నెక్కడ సంధ్ర మెక్కడ యి + దెక్కడి దీప్తము దైవమా ననున్
దిక్కునుదోషకుండ నిటు + తెచ్చి మహాంబుధిలోన ముంచితే
యెక్కిఱగానికార్యముల + నే దొలిభాముల జేసినాడనో. ౧౮

నీ. వార్ధిపరీతభూవలయ మిద్వీపమే ? భృత్యానుభృత్యులు , మృగకులములె ?
సింహాననంబాహో , చెలంగి యీభూధరం ? బాతవత్రంబు లీయగచయములె
తూగఁజుయ్యాలలు , తీగెలప్రోవులే ? పరివారములు నాకు , బక్షికులమె ?
పటువనిపటువులు , పచ్చికపట్టలే ? నుపధానతతులు గంఁహోపలములె ?

తే. అడలియ దైవనవో నిష్ప , డారగింప, నాకలివెగాయలా మదాహారమయ్యెఁ
జూడ ననపేక్షితం బనఁసూయకంబు, పరుల టిటువంటిపద మబ్బెబళిర నాకు ౮౯

ఉ. అక్కట పెండ్లి కోసమయి , హర్షసమున్నతి బోవుటేడ ! హా !
యెక్కడిగాలివాన ! యది , యెక్కడివీడటి ! యేమిచిత్రమో
దిక్కునెఱుంగరాదు కడతేఱగఁ దేరకుఁ ద్రొసి వెల్లి లో
నిక్కడికీడ్చి తెచ్చితివె , యీశ్వర ! పాడఱిపట్టిగుట్టకుఁ.

౯౦

కం. ఊరెక్కడ నేనెక్కడ, ధీరతవాటించి చనగఁ , దెరు వెక్కడ వి
స్తారంబుధి దాటించెడి, వా రెక్కడనెవరి వేడువాడనొ యిచటఁ.

౯౧

ఉ. నిక్కపుల్రేమ నేను రమఁజీమఁజిఁ జెండిలియాడు కోరిక
లెక్కకుమిక్కుటంపుల్రబజ , లీలమెయిం గొనివచ్చితిఁ వెతల్
నొగ్గన మంత్రు లేమయిరొ , నీటనుగూలిరొ పౌరులెల్ల హా
స్రక్కుటగల్గెగాక నను , జూచుట దైవము చిన్న చూపులఁ.

౯౨

ఉ. భూవలయంబు నర్వమును , బూని జయించితి బంతితేరులం
జోవఁగఁ దోలితిఁ దెసలఁ , బోర నయోధ్య నయోధ్య నేలితిఁ
దేవనిభవ వసిష్ఠమతిఁ , దీరితి నిన్నియుగల్గి కుండెదఁ
దైవము దుర్బలం బయనఁ , దధ్యము పౌరుషమెల్ల స్ఫర్థమా

౯౩

వ. అనియేకతంబ తనలోదాసు మూటలాడుకొనుచు.

౯౪

కం. వేలాప్రాంతమునందు మ, హేలామహిళాధవుండు , హెచ్చినచింత
హోలాందోళితమనమున, వాలాయముఁ దిరిగితిరిగి , పదములునొవ్వె.

౯౫

కం. ఈనగళిఖరంబున నా, నీనుడనై కనెదఁగాక , చేయలఁతి మహా
కాననజంతుపయోధిచ, రానీకము నెల్లఁ గాలఁయాపనకొఱకై .

౯౬

కం. అలలకొనల రవిరశ్మిలు, దలకొన నిశితాసిధార , దగ జళిపింపం
దళతళ లాడెడు విధముం, దల పించెను జిత్రతరము , ధరణిం గలదే.

౯౭

కం. వామనువిధమునఁ బెరుగుచు, లో మేచకకాంతి ఫీతి , లోకుల కొనగఁ
భూమిని మ్రొంగెడునో యనఁగా మును పడునట్టితరగఁగములం గంటె.

౯౮

కం. ఘనఘణమెత్తినపా మనఁ, జనుదెంచి తటస్థ మైన, శైలము డీకొ
ట్టినఁ దరగలతుంపరలం, గనుగొననింద్రాయుధముల, కాండము లమరె.

౯౯

- కం.వరుణపురంబున బాలురు, కరవాలము లభ్యసింపఁ ♦ గైకొని వివరం
బారిని దళ కృనియెగిరిన, కరగిని మత్స్యములు మిట్టికడఁకల బడఁపన్ ౧౦౦
- చం.ఇది యొకపర్వతాగ్ర మిది ♦ యిందలిపేట పయోధిలోఁతునా
నది తలఁపంగరా దిట మహాఝంకరంబులు మిట్టిపాటునం
బొదలి తటంబునం బడుచుఁ ♦ బొర్లి చినాలున దూతు నీటిలో
నిది యెటుసాగు నేల గలఁదేని యథాక్రమ మొప్పురేవుగన్. ౧౦౧
- చం.అతులభులీఖిరనిచఁయంబులు భీకరమాకరంబు ను
నృతి దరినిక విలాసముగ ♦ మానక స్రుమ్మరుచుండగా వసీ
క్షీతిచరసూకరోగ్రఘనఁసింధురరాజివదన్వనంబు
హతములజేయ నీటను రఁయంబున దూతు గుభాల్గుభాలనన్. ౧౦౨
- వ. ఇట్లు తనలోఁ దాను విమర్శించుకొనుచుండె నంత ౧౦౩
- ఉ. మానసగోచరంపుఁబరిఁమాణము గల్గిచరించు నమ్మహా
మీన మదయ్యెడం గుడుపు ♦ మ్రొంగఁగ వావెడలించి పెట్టియం
బూని ధరించుచో మరల ♦ నోరను దాఁకె మఱొండుభూరిపా
తీనము మాంసబుద్ధినిఁ గఁ ♦ డిందిమగంటిమి దానిఁ గైకొనన్. ౧౦౪
- కం.తుములంబుగ భీమావిక్రమముల్ వెలయంగఁ దొడరి ♦ కడు ఘోరముగా
నమరక్షిడఁ జరించెను, దిమింగిలయుగంబు నిండుఁధీరత దోఁపన్. ౧౦౫
- వ. ఇటులు పోరునెడఁ దొలితిమిగిలంబు తుములం బగునమరంబున మందనం బవ
హృతం బగునో యని శంకించి దైవవశంబున నాద్వీపనికటంబున నమ్మహామం
జూష నిడి క్రవ్వుఁ జని ఘోరంబుగాఁ బోరుచుండె నట్టియెడ. ౧౦౬
- ఉ. రంగుతెఱుం గెఱుంగని ధరంగలవస్తువులైన జూఘవా
రంగుబెడంగు నొందఁగ హఠాఁరంగునఁ బొంగుచు నార్ద్ర మైనయా
బంగరుమందనంబున నభంగవతంగకరాళి వేగువే
శం గలయంగఁ బర్వినఁ జెలంగినభంగు లనంగ శక్యమే? ౧౦౭
- చం.మినమినలాడుచు నృజిసి ♦ మేల్లిటుమిట్లు ఘటింప ముందటన్
గొన బగుపై డిమందనముఁ ♦ గూర్చిరహింపఁగఁ గాంచి చేరగాఁ
జని యొకవింత యంచు నలుఁచాయలు శోధనచేసి యద్దిరా!
కన నిది యెట్లు లీకడలిఁగట్టును జేరె సహాయహీనతన్. ౧౦౮
- కం.భారం బతివేలం బాకారము దీర్ఘంబు కడలికడ లెన్నన్ వి
స్తారము దూరం బెట్టులు, తీరముఁ జేరంగ వచ్చెఁ ♦ దేలుచు నీటన్. ౧౦౯
- కం.నావలు శకలీకృత మగు, త్రోవలు గనరావు చూడ ♦ రూఢియ యేలా
రా వటులైనను నువర్తిస్తానోడువధలకతతులు ♦ లాఘవముమెయిన్. ౧౧౦

కం.వాసియు వన్నెముఁ గలిగి విభాసిలి నే గాసి గనఁ బ్రవాసమునం దా
హా సాక్షాత్కారముగను, గౌసల్యారమణి వోచు ♦ కై వడి నయ్యెన్. ౧౧౧

స. అని దానిఁ బరిశీలించుచుండ దక్షిణనయనభుజంబు లదరుటయు. ౧౧౨

కం.మొలబంటి దుఖ మందును, నలవడుమోఁకాటిబంటి ♦ హర్షం బనగన్
వెలయుచు సీశకుసంబులు, కలిగించెడు మదికి నేని ♦ క్షణమోదంబుల్. ౧౧౩

ఆ. నాకు నాదస్థితికి ♦ నాయటిదురదృష్టవంతునకు శుభంబు ♦ వచ్చునొక్కొ
డై వక్రతము లివును ♦ భావింప విషమయ్యు, మీఁద నామతమునఁమేల యిచ్చు.

కం.అని యంతరంగసీమను, దనయంత ననేకగతులఁ ♦ దలపోయుచు సోఁ
కినఁ గరమునం దటాలునఁ, దనయంతన మూత యెగసెఁజై వక్రతమునన్. ౧౧౪

ఉ. మూత తటాలున న్నెగయ ♦ మొల్లపువీపలివీప బాలకం
జాతసఖాంశుజాలములఁచా లొకవింతబెడంగునింపఁగ
నూతకవాటపంజరవిఁనూతనబద్ధశుకాంగనాక్రియ
స్థాతుకనంభ్రమంబులు పెఁనంగొనఁ గోసలకన్య దిగ్గనన్. ౧౧౫

చం.కడువడి లేచి చూచె గరఁకంకణనిర్వణనంబు మీఁజు బె
జ్జడియై సమృద్ధాశ్రువులు ♦ జాలుగ జాఱగ మానముద్ర పెం
పడర నచంచలత్వ మొలఁయంగను సంశయ మంకురింపఁగాఁ
దడఁబడఁ బల్కు పుల్కులు నిఁదాఘము మేనఁ జివ్రు నెంతయున్. ౧౧౬

ఉ. ప్రాకటనీర్మిమేషములు ♦ భావసుగర్భము లద్భుతైకశం
కాకలితంబు రాగనరఁసాంచితముల్ వ్యసనాపహంబు స్నే
హాకరముల్ మనోభావశిఁతాశుగముల్ వెలయం బరస్పరా
లోకనముల్ నిగిడ్చి త్రుఱిఁలోపల నొప్పి రనేకరీతులన్. ౧౧౭

ఉ. సమృదు కొంతసేపు మది ♦ సమృదు కొంతొకసేపు కన్నులన్
సమృదు తమ్ముఁదా మెదురు ♦ సమృదు దీర్ఘ విచారు లాచు వా
రిమైయినుండి కొంతవడి ♦ హెచ్చినరాగరసంబువేర్చి స్తం
భములువోలె నుండ జనఁపాలుఁడు బాలికఁ జూచి యిట్లయన్. ౧౧౮

ఉ. ఎవ్వతె వీవు? నీదుకుల ♦ మెయ్యది? నీతలిదండ్రు లెవ్వరో
జవ్వని! యెవ్వ రీకరణి? సంద్రమునం బడవై చిరో నినున్
నెవ్వగ దోచె నిన్ననగ ♦ నెచ్చెలి! ముచ్చటమీఁజు డెల్లవే
యివ్వినీ సంభవింపఁ గత ♦ మెయ్యది? భీతకురంగలోచనా! ౧౧౯

కం.వంతయుఁ జింతయు వంతయుఁ, గాంతా నిన్ననగ మదిని ♦ గాఢియ నిడ నా
ద్యంతము పృథ్వాంతము నా,వంతయుఁ బోసెక యెఱుంగ ♦ నాడవె నాతోన్. ౧౨౦

తే. భానుమంతునివరసుతః పగిది దోచె, గమలబోచన ! నీదుమొక్కట్లు చూడ
నిట్టియిక్కట్లు ప్రాపింపఁ నెట్లుగలిగె, వెలది ! విశదీకరింపవే ప్రేమవెలయ. ౧౨౨

—॥ మంజుభాషిణీవృత్తము. ॥—

తరుణీ ! వినంగదవె ధాత్రినాథుండం, దరణీడ్యవంశజుడ ధర్మశీలుండ
ఉరగేంద్రవేణి ! యయోధ్యనుండుదుక, స్మరణంబురాదే ననుమంజుభాషిణీ !

౩. నేను దశరథుండ మానుగా సాకేత, పురము నేలునట్టి భూమిపతిని
బ్రత్యభిజ్ఞ కొఱుకం బలికెదఁ గలిగిరో ! వనవిహారవరణి యగనె నిన్ను ? ౧౨౩

౪. అని శుకం బొసంగినముద్దులుంగరముం జూపుటయు. ౧౨౪

—॥ లయగ్రాహి. ॥—

పంకజహితాన్వయశః శాంకు డకలంకమఱిఁ బంకజదళాక్షినిటుపొంకముగఁ బల్కం
గొంతును దొలంగఁ దలఁజంతుచునువ్రాల్చియొక పంకనినుమంతకనులంకిలిరిహింప
బింకమున సిద్ధితిదొలంకఁగనిపాదమును బొంకముగమందనము తెంకికొన నిల్పం
బంకజనుగంధిఁగొని చంకకునువేలను మృగాంకముఖ నిల్వెన, శంకితమనీషణ్

౫. ఇట్లు తీరంబున నిల్చి లజ్జవనతముఖం గని. ౧౨౫

—॥ సుందరీవృత్తము. ॥—

పేరుకొనంగదెభామ ! ప్రేమరహింపఁగా, నూరకసీతలిదండ్రు లూహదొలంగఁగా
నీరనిధిఁగనినుజాలనిర్దయలొచుహా ! పోరిచిచావఁగఁద్రోయఁబుచ్చిరె సుందరీ !

౬. అనిన. ౧౨౬

— తరువోజ. —

చరితంబు సర్వంబు ; జలజాక్షురాణి ; సరసతఁ బల్కినఁచందంబుదోవ
వరుసగా వివరింప వనజాక్షి నయము ; పరమాదరంబును భక్తియుఁ దెలుప
ధరణీశచంద్రుఁ డంతయు విని యకార ధరఁ బురాకృత మిది తరుణి ! చింతింప
బారి సచ్చక్రకలమున్నె పిచ్చుకలఁపొరిఁబారి రావిడి ; పుట్టిన ట్టయ్యె. ౧౨౭

౭. చింతయొకింత లేదు సునీరుహలోచన ! నాకుఁగా ; వ్యథా
వంతుడ నయ్యెదక నిజము ; భామర ! నీదునివిత్త ; మిట్టిదా
వంతము గల్గె నీ కకట ; ప్రాణము నీ విటు నిల్చ నాపయి
న్వీంత భవచ్ఛరీరమున ; నిల్చుట ప్రాణము లింతకాలముక. ౧౨౮

కం. ఆశరయూనది దాటంగ, నాశరయూథోగ్రమాయ + యశానో వజి నే

నీశరనిధి జేరితి భ, గ్నాశను నట్టేట నోడ + హత మాట సతీ ! ౧౩౨

వ. అని తమతమవృత్తాంతంబు లెఱింగించి యరురాగవిశేషంబున నిజదుఃఖంబుల మఱ
చిప్రియాయానంబులఁ దలచి దుఃఖించి మరల ధైర్యం వబలంబించి వరస్పరాశ్వాసం
బు లొనర్చు చున్నంత. ౧౩౩

శే. ఐదుపదిచేయుడూపుల + హరిసుతుండు, సతియుఁబతియును మెరవేకిఁగఁగుతిలపడంగ
నైమపదిసేసెనప్పుడు + హరిసుతుండు, వార లిరువురు నొక్కటై + వాలుకతన. ౧౩౪

ఉ. రావణుపోకల్లె సుర+రాజును భారతిరా జెఱుంగుటం
గేవలజైవతంత్రమున + నీరధినడ్డరు ద్వీపవాసులై
యావరదంపతుల్ వెలయ + హర్షసమున్నతిఁ జూచి లగ్నమున్
భావనచేసి తమా ననుచుఁ + బట్టుడు పట్టుఁ డటంచు నందఱున్. ౧౩౫

కం. తెంపునఁ బాశాశ్మతిఁ గా, వింపంగఁ దగు సనుచుఁ దలచి + వేగంబున నై
లింపములు వెంటనంటంగ, నింపాదిగ వచ్చి యచట + నిలిచిరి దశమై. ౧౩౬

వ. అప్పుడు ౧౩౭

ఉ. చంచదనూనరాగరసఃసంపద కన్నులఁగప్పఁగాఁ గరా
భ్యంతితమాల యొప్ప నుద+యార్కు దిసంతులుగొట్టఁగాఁ దనూ
కాంచనశోభ లేనగవుఁకల్కిగఁగుల్కెడుపల్కుఁ జేడెతో
సంచవజీరు వచ్చెఁ దన+యంచున మానులు గొల్పుచుండఁగన్. ౧౩౮

సీ. పూర్ణేందురుచిఁ జిందు+ముఖమందు దరహాస, చంద్రికారోమలు + సందడింప
వెలిగట్టురుచివట్టు + పెట్టువత్తోరుహ, ములహారములు గంగ+మురువు చూప
నాకాశనీకాశ+వీకాశమధ్యంబు, నను గాంచి పరిధిగా + నలుపుమీఱ
హితతామరసదామ+మృదుకోమలాంఘ్రుల, హంసకనాదప్రశంస మొనర

శే. ధవళధనశాంశుకాంచల+మవనపరతఁ, జిందుద్రొక్కంగ మీఁగాళ్ల + సందముగను
గంకణంబులు ఘుఁఘుఁఘుఁఘుఁ రసంగ, వచ్చె విధిరాణి యంబుజ+పాణి వాణి. ౧౩౯

ఉ. రంభయు లోనుగాఁగల సుశ్రవమదల్ ప్రమదాతైకేకసం
స్తంభితగాత్రవల్లులయి + చయ్యనరాఁగడువేడ్కఁ బూర్వ ది
క్కుంధి శచీద్వితీయుఁడయి + కూరిమి వెక్కి సురల్ భజింపఁగా
జంభవిరోధి వచ్చె నరు+సంబున స్వర్గవి వెంటనంటఁగన్. ౧౪౦

—H. కౌసల్యా దశరథుల వివాహము. —H—

ఉ. ఆదిమలగ్న మియ్యదియ + యాలము గూడదు సుండు సాంపుని
పాదిగ నీవధూవరులఁ + బాటనసేయుఁ డటన్న భాత రం

భాదిసురాంగనల్ చని నయంబు రయంబు రహింపఁ గూర్చి నా
మోదముతోడ నిల్చి నృపముఖ్యు నతీమణిఁ బెండ్లిపీటలక.

౧౪౧

చ॥ తమకము మీఱ వారలకుఁ ♦ దైధిమితోం ధిమితోం ధితోం ధితోం
ధిమికిట ధిమ్మి తక్కతయిఁధి తయిధి తయిధిమ్మటంచు నం
భ్రమమునఁ దాలమానముల ♦ మానితచంపకత్తైలమంటి రా
కమలవిలోచనామణులు ♦ కమ్రపుఁ గంకణరావ మొప్పఁగాక.

౧౪౨

కం. అంబుజపాణులు పన్నీ, రంబుల సాకేతపతిని ♦ రామామణిఁ దా
రింబుగ నవగాహము మో, దంబునఁ జేయించి కురులశ్రేణి యూర్చ వెనక.

౧౪౩

కం. ఇంద్రుడు వస్త్రాభరణ ము, పెంద్రతులితతేజుఁ జౌమహీపతి కియ్యక
సాంద్రముదంబునఁ గొనుచు న, తంద్రత ధరియించి వెలసె ♦ దశరథుఁ డంతక.

చం. పసిమిపసిండిదువ్వలువ ♦ భారతి గట్టునెడం బులోమజా
కిసలయపాణి దివ్యమణిఁకీర్తితభూష లలంకరింపఁగా
ననమున మేఘకాదులు తదంధ్రుల సొమ్ములు గూర్చ భాసితె
నసిని గడానిమేనిదొరఁసానికి సాటియనంగఁ గాంతయుక.

౧౪౪

—♦— మ ద న ద ర్పణ ము. —♦—

హరిమదనకామినీకరాబ్జ మూనునద్దమో
శారదపరయామినీలసత్సద్ధాంశుబింబమో
సారమదనదర్పణంబో ♦ సచ్చవికారహించి పెం
పారె వదనదర్పణంబు ♦ పాపనాంబుజద్యుతిక.

౧౪౬

ఉ. హళి సరోవరాళి లలితాంబుజసారభలక్ష్మి గొంచు సూ
నాళిపరాగమోహరజ ♦ మధ్యగవారముపై విదిర్చి మా
దాలనులైన దొంగిలి మనోర్థముఁ గొమ్మల మెల్ల డాయుచుక
లీలఁ జరించెఁ దెమ్మెర ములిన్లుచనామము సార్థకంబుగక.

౧౪౭

— ప ణ వ వృ త్త ము. —

ప్రక్కల్ గా దివి ♦ పణవానకముల్, ధక్కాదుందుభిఁజమ రూద్ధకముల్
పెక్కుల్ మ్రోఁగెనుఁవిను పొందిక న, ల్లిక్కుల్ నింజఁగ ♦ దివిజేరితమై.

౧౪౮

కం. మధ్యమజగతిపతి కణు, మధ్యను దతమధ్యమానమానసదివిజా
రాధ్యను వాణివేదీ, మధ్యాపతి భారవోసె ♦ మచ ముప్పొంగక.

౧౪౯

కం. మంగళరవములు బోరుకొ, నంగను శుభమంగళం బఁనంగను సురులుక
మంగళసూత్రముఁ బతి ప్రేమం గళమునఁ గట్టె నంత ♦ మంగళవతికిక.

౧౫౦

శా.నాకాంభోరుహలోచనామణులు వీణాచారురావామృతా
స్తోకాసారపరంవరల్ గురియ రీతుల్ దప్పకుండంగ వి
ద్యాకాశల్యము దోచ శ్రోతలను బ్రహ్మానందము న్ముంప ల
క్ష్మీకల్యాణముఁ బాడి రింపునను సుశ్రీరాగసంపత్తితోఁ.

౧౫౧

— ఉత్సాహవృత్తము. —

మంగళాని సంతు తే రఘూపతుల్యభావతే !
సంగరాంగణారీవారఃశమన ! మిహిరకులపతే !
భృంగచికుర ! హితగతే ! గృహీతసుగుణగణరతేఽ
సంగసవ్యభజ్యరూప ! హరిశుభతనుద్యుతే !

౧౫౨

వ. అని మంగళారాత్రికలు ముత్తైదువలు పాడుచుండ రంభాచులు నర్తనంబులు నలు
పుటయు.

౧౫౩

చం.అదో యిదో మేలు మేలె యదియో గదియో నదికాదు గాదుహూఁ
యిదియిది కాదు కాదదియె ! యియ్యది మే లని నిర్ణయింపఁగా
మదిని నొకింత నేరక యమందముదంబున జెప్ప వెట్ట కా
నుదతి సవిస్మయంబుగను ! జూచుచునుండె నురుల్ నటింపఁగఁ.

౧౫౪

వ. తదనంతరంబు.

౧౫౫

చం.కడపపిపాణబియ్యమునఁ గమ్మనియన్నము పప్పు దప్పబా
ల్పడియము లప్పశంబులును బజ్జలు లడ్లు జిలేబి యాజ్యమున్
వడలును నావపచ్చళులు ! స్వాదుఫలంబులు లోనుగాఁగ మిన్
దోడుకు ఘటించ నొక్కత్రుటిఁ ! దోరముగా భుజియించి రయ్యెడఁ.

౧౫౬

వ. ఇట్లు లందఱుసురనైచికికల్పితివిభాహారంబుల సంతస్తుంతరంగులైరి పదంపడి.

కం.లగ్నం బిటు కడఁగాంచెను, భగ్నముగావంఁడ బుక్తివదచుడు కనును

ద్విగ్నంబుగ నని ముదల్గి, మగ్నం బగుచూచనముల ! మఱి దంపతులఁ.

౧౫౭

వ. ఆశీర్వాచనపూర్వకంబుగ బహుకరించి మీర లిరువురు మందసంబుచనుండుడు
మీ కేవిపత్తును సంభవింపనేరదు మీరు వచ్చినహస్తవంబులు సుఖసాంగ త్యంబు
నన్ జీవించెద రని వచించి వారల మందసంబున నుంచి బిగ్గంబులు బిగించి శతానం
దపురందరాదులు మహానందంబున స్వర్గమార్గం బునుసరించి రంత.

౧౫౮

ఆ. వైరి బాఱదోలి ! పరువునఁ దా వచ్చి, మందసంబు మ్రింగి ! మరల మీన
మిచ్చవచ్చినట్టు ! లేగి హెచ్చరికను, సంచరించుచుండె ! సంద్రమునను.

౧౫౯

వ. తరువాత మఱునాటివఱువాత ధాతవ్రాత రోతపఱుచు చేత దినంబులు లెక్కించు
చున్న రావంకు వేలానమీపంబున రక్షస్సభంబుమధ్యంబునుండి మంత్రులం బిలి

పించి మదీయాజ్ఞానుసారంబుగ జలధిరక్షించుమందనంబు వాని తోడం గొనిరం డని
పనుచుటయు వారలు చని రంశలోన నారదుం డయ్యెడ కరుడంచి నిద్రిస్తాననాసీ
నుం డైన నతనిం జూచి రావణుడు

౧౬౧

కం.మీ రిడిచగఁడువు దీజెనె? నారద ! యినవంశ్యుఁ డెచటఁనయ! కౌసల్యా
సారసలోచన యెక్కడ ? మూరుతముం జరిపినట్టిఁముని మీరలోఁకో? ౧౬౨

కం.పోయితిరా మీ రచటికి ? నాయె గదా పెండ్లి విఘ్నఁహతి లేకయె మీ
రాయెడనుండియొకో యిట్టియెడ కరు డెంచుటలు ముఁనీశ్వర! హిహిహీ. ౧౬౩

చం.అని నగ నంతలోన దనుఁజూపలి హఠకపేటి మ్రోల ని
ల్పినఁ గని తాన చేరఁజని + బీగములుగఁ గడియి వదల్చి మూఁ
తను డెఱవంగ వెల్వడిరి + దంపతు లక్కట యేమి చెప్పదుం
గనుఁగొన వారి వానిమదిఁ + గాతరతం బటుకోపవేగముఁ . ౧౬౪

—+— రావణుడు మందనంబున దంపతులఁ జూచి కోపించుట. —+—

కం.కంకణరాజితకరరద,టంకితరమ్యాధరస్ఫుటనఖాంకనిశా
సంకులితాంశుకులను గన,సంకటమది యింత యనఁగ + శక్యం బగునే. ౧౬౫

ఆ. చటులకుటిలినిటల + తటమున భ్రూకుటి
పటుగతిని నటంప + స్ఫుటముగాఁగఁ
బటపటార్థటరదఁరటనంబు వెలయంగఁ
గటము లదర డెనలఁతటము లగల. ౧౬౬

—+— రావణుడు సముద్రం జంపఁబూనుట. —+—

ఉ. చూపఱులెల్ల దిగ్భ్రమరు + జొక్కఁగ రోషకపాయితాక్షుల
స్తీపమునుండి మండిపడుఁన్నహముబిందువు లట్ల యస్రులు
ద్దీపితమై ధరం దొరఁగ + ధిక్ప్రతిపూర్వముగాఁగ సాగరుం
గోపపరితచిత్తుఁ డయి + క్రూరవచోహతి రావణుం డనుఁ. ౧౬౭

శా.ఓరీ మూఁఁ ! జఙాళయా ! తెలివి లేదో ? విస్మృతిం జెందితో
క్రూరం బైనమనీయశాసనముఁ ? జఁక్షుల్ గానవా గర్వివై ?
యారా ! మోసముచేయఁ బూనితివి నఁన్నా ? నిల్తువా యింక ము
త్కూరాస్త్ర) ప్రతతిప్రహరములఁ ద్రుంఁతుం జూడరా సాగరా! ౧౬౮

శా.కాంఠోద్దండతరప్రచంశనుమహఁకాండప్రకాండంబులఁ
ఖండిభూతునిఁ జేయ నిన్నిపుడు దిక్కా నీకు దిక్పాలకుల్ ?

దంహోల్లంఘనగండమండితుడనై ♦ దండార్థుఁ డౌసితలఁ

జెండాడఁ గమకింతు దిక్కుగలదేని జూపరా యావఁగఁ.

౧౨౯

ప. అని కోపంబు పెంపున దెంపున జల్లుజంపై చంపఁ బైకిలంఘించుటయు. ౧౨౦

తే. నిలువునీరుగ మేనెల్లఁ ♦ గలతపమచు, దాపుచేరవారసాపములఁ బనుచుఁ

బొంగుగ్రుంగఁగఁ దనలోనభంగపమచు, వనధి యిట్లులు పలికె రావణునితోడ.

చం. శరణు సురానినాథ ! రిపుశాసనశీల ! భవశృహజ్జల

స్థరువముచేసి దాట నొకనాఁ డొకయింతయుఁ దప్పలేదు ని

ష్కరణతఁ జంప నేల నను ♦ సాధ్వసయుక్తి మహాయుమాన్యగ

హ్వరమున దీని దాచితి సురాసురులైనఁ గనంగనేర్తుచే.

౧౨౨

తే. ఏమియుంచితో దీనిలో ♦ నెఱుంగనేను, దక్కువారలెఱుంగుట ♦ టక్కుగాదె

వంచన యొకింతలేదు నావలన నిక్క, మచల నీచిత్తమే భాగ్య ♦ మధిపనాకు.

ప. అనుచుండ నారదుం డడ్డంబు వచ్చి.

౧౨౩

కం. సైరింపుము సైరింపు మ, కారణము నికారణంబు ♦ కార్యం బగునే ?

యోరక్షోధీశ ! యకూ, పారవ్యాహరములను ♦ వలదా వినఁగఁ.

౧౨౪

కం. నీ కపకారం బనురా, నీకప ! కారణములేక ♦ నిర్భీకుండై

చేకొనునె చేయ ? సీతఁడు, వాకొనుమనవులను నీవు ♦ వలదా వినఁగఁ.

౧౨౫

ఉ. ఈతఁడు పెద్దకాలముగ ♦ నీనగరీపరిభ్రాంతాకృతిఁ

వీతదరుండునై మనియెఁ ♦ బేర్కొనఁ గాఁ డపరాధి నీకు దు

గ్నీతి పరుండు గాఁడు మది ♦ నీయెడ వంచన యింత లే దప

ఖ్యాతి గదా పధింపఁగ నిరాగనునిఁ శరణుఁ దీనునిఁ.

౧౨౬

కం. శకులీకృతనికృతీయో మతి, వికలీభూతుడవు గాక ♦ పీలువుము; దానిఁ

శకలీభూతముఁ జేసిన, నకలంకముగాఁగ నర్వ ♦ మాకలిత మగుఁ

౧౨౭

ప. అనుటయు నస్త్రానంబు రావించిన నయ్యది కయ్యంబునకుఁగా నొక్కముహూర్త

మాత్రంబు మందనంబు విడిచియుండితింగాని తక్కుంగలకాలంబునఁ బాసియుండ

నని శపథంబుచేసిన నేమియుఁ జేయునది లేక.

౧౨౮

కం. కడచినదానికి వగచుట, కడునవివేకంబు దానఁ ♦ గార్వం బెమీ?

కడచినసీరముఁ గట్టిన, వెడఁ గని నను నగుమరు గడ ♦ విడిచితి వీనిఁ.

౧౨౯

ప. అని కానల్యదిక్కు మొగంబై.

౧౩౦

—H. రావణుడు కానల్యం జంపఁ బూనుట H—

ఉ. ఈతరుణీమతల్లి కుదఁయించెడు వెన్నుఁ డటంచు వింటి నీ

కాతరలోఁఘనం మనుషుఁగాఁ దగుఁ గార్యము దీరు సంతటఁ

- ఖ్యాతిగ ధాతవ్రాత కడఁగాంచు నటంచును జంద్రహాసముం
జేత ధరించి కాంతదెనుఁ జేరఁగఁ బోవుచునుండ నడ్డమె. ౧౨౭
- తే. దోషవర్జితమృదుహితఃభాషుఁ డర్థి, తోషణుం డధర్మక్రియాః ద్వేషణుండు
సుగుణగణభూషణుండు నిఁస్తుల్యరిపుని, భీషణుం డయివెలయువిఁభీషణుండు. ౧౨౮

— రావణునకు విభీషణుం డడ్డపడుట. —

- ఉ. అన్న! సహింపు మన్న! మగఁనాలిని జంపుట దోష మన్న! యీ
యన్నల మిన్నఁ గన్న నొకఁయన్ను వఁచేనియుఁ బాప మెంచ రా
దన్న! మనంబు నీ రగుఁ గదన్న సఖచరితంబు గన్న నో
యన్న! శమింపు మన్న! వలదన్న! వధివకు మన్న! మ్రొక్కెదన్. ౧౨౯
- ఉ. కేల శితాసిపూని కనుఁగ్రేవల నివ్వలు రాల నమృహం
కాలునిలీలఁ గ్రాలునినుఁ గాంచి ప్రవాతవిధాతరంభ నాఁ
జాల నణంకెడిం గనుమిఁ జాలుగ రాలఁగ బాష్పవారి యీ
గోల సలీలఁ గాలగతిఁ గూర్చఁగ నేల వచింపు మన్నయా? ౧౩౦
- ఉ. ఇంద్రుడో చంద్రుడో మఱి యుఁ పేంద్రుడో రుంద్రమదంబు గల్గురా
జేంద్రుడో పన్ను గేంద్రుడో మృగేంద్రుడో గాక నగేంద్రుడో విహం
గేంద్రుడో కిన్నరేంద్రుడో కపింద్రుడో యెవ్వఁమీఁద వై వని
స్తంద్రమదావిలారెబలఁదారణదారుణ మాకృపాణమున్ ? ౧౩౧
- ఉ. నీమొగ మెన్నఁడుం గనదుఁ నీ కొకయెగ్గుఁ దలంప దాత్మలో
నేమివిరోధ మెన్ని యిటుఁ హింస యొనర్చెదు ? తోష దాయెనా
భామ లవధ్య లన్ననుడిఁ పాండితి రిత్తప్రయాసమాత్రమా?
తామరసాక్షిఁ జంపు టతిదారుణకర్మము శూరధర్మమే? ౧౩౨
- ఉ. దాసవలోకనాథ ! మునుఁ తామరసోద్భవుఁగూర్చి వేఁడుచో
మాసవవానరాల్లి నభిమానముపేర్చి గణింప వీయెడన్
మానవి దీనికిన్ వెఱచిఁ మారణకర్మ మొనర్చ నచ్చరల్
మానినికిన్ భయంపడియెఁ మానవభోజి యటంచు నవ్వరే. ౧౩౩
- కం. నగరాజువైరిపైఁ బెను, పగ రాజుఁగ వై నఁబడినఁపటుశ్చ స్త్రమునన్
నగరాజగమనఁ ద్రుంచిన, నగరా నగరాల్లి గేలిఁ నగరాజుసంచల్ ౧౩౪

— రాగవల్లరీప్యత్తము. —

ఏల నీకీ కోపఁ మింటిం జూచినన్ ?
బాల గాదా దైత్యపాలా ! కూల్పగా

మేలు కల్దా ? పూర్ణ మేధం జూషమా

చాలు నన్నా ! చిత్తశాంతిం బొందుమా.

౧౯౦

వ. అదియునుం గాక యొక్క విశేషంబు సావధానుండవై చిత్తగింపుము.

౧౯౧

కం. లగ్నము విఘ్నం దై చన, భగ్నముఁ గావించు ననుచుఁ ♦ బఁపూసతి వా

లగ్నము తప్పద హృది ను, ద్విగ్నముఁ గాఁ గొదవయేల ♦ విఘ్నం బగునో? ౧౯౨

కం. వెన్నుం డదయం బగు నీయర్జులమిన్నకును దప్ప ♦ దశితోఁచెడి నో

యన్నా ! యిన్నాతిని దల, గొన్నఁ దలకొనఁగఁ జేటుఁగూడెను నిపుడే. ౧౯౩

కం. ఎట్లన నరహరిపోలికఁ, బుట్టెడి సతి విడువ నెపుడుఁపుట్టునొ మీఁదం

జెట్టెప్పటికో పడు నని, కొట్టి యిపుడ మీఁదఁ ద్రోసిఁగొందురె ప్రాజ్ఞు? ౧౯౪

వ. అనరఘ్యశాపంబును, ననత్కుమారుబోధనంబును, గిరిగుహాంతరంబు రైకపిలమూర్తి
వచనంబులను, సంస్కరించుకొని శాంతుండవు గమ్ము, కాఁగలది కాఁగల దనియుఁ
గానేరనిది కానేరదనియు నెఱిగి మనీషావంతులు నుఖదుఃఖఃబులకై నగన రని
వచించిన రోషవశోన్మాదంబున దండతాడితభుజంగంబుపగిది రోజుచు వారిల వెడ
లనఁగువుఁ డనినియమించి పురంబున కరిగె నంత. ౧౯౫

శా. ఆదారప్రియు లంత నీరనిధివేలాంతస్థలిన్ నిస్తులా

ష్టాదం బొప్పఁ జరించుచోఁ బతి తరిఁపావ్యవః కథం కీరనా

శీఘ్రగీతికర మృహజలనిధి ♦ న్నేహస్థితి స్సామ్యుత్తం

భేదం నౌ ప్రతిపాదయన్తి దనుజాః ♦ కేనా న్యుపాయేన తే

౧౯౬

తే. అనుచు గూఢోక్తి భాషించునవసరమునఁ, జక్కజాతినగతివోఁగఁసూక్ష్మకలుని

మ్రోల నిలుచుండె నారదఁమునివరుండు, వారునంతోషభక్తిసంభరితు లగుచు.

వ. మ్రొక్కి నిలుచుండి రంత దశరథుండు భగవంతుడ నై ననీదుకృపావిశేషంబున మ
నుగడ గనితిమి. మిముబోటిమహాత్ములనందర్శనంబును పుణ్యంబు లభించినపు
డుచితంబగు స్వప్రపాద్యాదిక్రియాచరణంబులు నాకు దుష్కరం బయ్యె. వేలావల
యిత భూమండలేశ్వరుండ నయ్యు మహాత్ముల కుచితసత్కారవిధులేయఁ జల్పంగ
నేరని దుస్థితి నన్న వాడ. నాయెసంగమిచే మీకేమియుఁ గొంతలేకుటయు
నెఱుంగుదు. అయినను గర్తవ్యలోపంబు దోషంబుగదా ? కావున నాతప్పు లోఁ
గొనుడు. రాక్షసకృత్యం బిట్టిదురవస్థలవా లేనె. భవద్వ్యసంబున దుర్వాసంసార
కూపాగతరణంబెనుకరం బన నీరీధిం దాటుట మా కనాధ్యంబె? కరణావరులరై
యావలితీరంబుఁ జేరునుపాయంబు వచింపుఁ డని వేడుటయు వారల నూఁజించి
జటాయువుఁ దలంచిన నతండు నన్నిహితుం డగుటయు నతనిం నశరథునకుం
ఞ్గాపి నారదుం డిల్లనియె.

చం.వినుము సరేంద్రచంద్ర ! పృథి ♦ వీసలిఁ గల్గినపక్షిజాతులం
దనఘుఁ డధీశ్వరుండును మ ♦ హాబలశాలి మరుద్విహంగరా
జనిభజవప్రచారుఁడు య ♦ శస్వి యనూరుతనూభవుండు ; మీ
రనయము సౌహృదంబును బ్రి ♦ యంబుఁ జెలంగఁగ నుండుఁడీ యింకఁ. ౧౯౯
వ. సూర్యకులుండ వగునీకు సూర్యసారథీతనూజతోడి స్నేహం బుచితంబు సవయ
స్మృలరు కావున నీతండు మిమ్ము నీపురంబుఁ జేర్చు నని చనియె నంత. ౨౦౦

❖❖❖ జటాయువు కౌసల్యాదశరధుల నయోధ్యకుం గొనిపోవుట. ❖❖❖

తం.ఖగరాజు వాహనంబుగఁ, దగ వాహ్యళిని జరించు ♦ దంపతులక్రియఁ
ఖగరాజు వాహనంబుగఁ, దగ వాహ్యళియునుజోలి ♦ దంపతు లంతఁ. ౨౦౧
వ. చని యయోధ్యచేరునప్పటికే దురీయయామంబు గావచ్చిన నిట్టిపాట నొంటి
సొచ్చుట మేలుగా దని నగరప్రాంతారామంబున డిగి యనూరునుతేకల్పిత వ్రతా
స్తరణం బుననుండి రందు దశరథుండు సుమంత్రుం దోడ్కొని రమ్మని యతనిం
బంచెనని శుకయోగీంద్రుండు పరీక్షిన్మండలేంద్రున కెఱింగించిన తెఱుంగు. ౨౦౨
కం.ద్యో(వా)హినీశబంధన ! నీవారాహరవాల ♦ నిస్తులశీలా !
భావాతీతగుణాన్విత ! కైవల్యపదప్రదాన ♦ కరుణాధీనా ! ౨౦౩

❖❖❖ స్రగ్వీణీ. ❖❖❖

రా(మ) ! రాజీవనే ♦ త్రా ! రమావల్లభా !
భూమిజాలోచనాం ♦ భోజపద్మప్రీయా !
హైమజైలాత్మజా ♦ ధ్యానమార్గస్థితా !
హైమచేలా ! వినీ ♦ లాంబుదశ్యామలా ! ౨౦౪

❖❖❖ గ ద్యము. ❖❖❖

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిలిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైనశ్రీకౌసల్యాపరిణ
యంబునం బంచనూశ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్చనమస్తు.

❖❖❖❖❖

శ్రీకౌపల్యాపరిణయము.

షష్ఠాశ్వాసము.

స్తుత ! సర్వసుపర్వసు
శస్త్రగుణాకల్ప ! సత్యసంకల్ప ! హో
పాస్త ! సమస్తకళంకా
పాస్తవినతభవనిరాస యగవరవాసా !

౧

తే. అవధరింపుము దేవ ! మ ధానుభావ ! భావనాతీతచేతనా ధావవిమల
భావపుంభావకరుణాస్వ ధావుఁ డైన, బాదరాయణి యిట్లను సాదరముగ. ౨
వ. అట్లు దశరథుండు వెల్లింబడి పోవుచున్న సమయంబున.

౩

మంత్రులు దశరథుపోకడ దెలియక దుఃఖించుట.

కం. వానలు నిలిచెను ; సితరుచి, తో నలుదెనలు న్నెలింగెఁ ధోయధురచయం
బానలుపెల్లను విచ్చుడు, నానలు నిడినట్లు రూప ముఖి చనఁగ నటన్.

౪

చం. తిమిరములెల్ల బాయ శుచిఁ దీధితి దిక్కులు నెల్ల సంతఁబున్
గుములయి యొక్కచోఁ గలసి కూరిమిమీఱఁగ వారివారిలఁ
గ్రమమునఁ జూడఁబూనఁ బతి కన్నడకుండిన మంత్రులెల్ల మో
సము చనుదెంచె నెట్లనుచు సాధ్వసశోకపరితచిత్తులై.

౫

కం. ఉడుపము రాజన్యని నా, యుడుపమున నదిం దరింప నొడవివ వాన్
విడువక యుడుపనిదోనం, బుడువహితకులీను ముంచె నొయ్యన నెల్లన్.

౬

చం. అనుచును మంత్రులందఱు భ యాతుకులై యొకచోటఁ జేరి యా
ననముల దీనభావము ఘ నంబుగఁ దోవఁగ నెద్ది దిక్కికే
యనువున రాజుఁ గాన నగు నంచు విచారవశీకృతాత్తులై
కనఁబడకుంట నావయును గార్యము రోయ న్రవంతినం చొగిన్.

౭

ఉ. సాదులఁ బిల్వఁ బంచిన హాసా దని హారలు రాఁగ వేగ మీ
రేదియు నేరితో ననక ధౌటిప్రవాహముజాడఁ బోయి నిం
పాది జపంబునం బడవధంగియు మానవపాలురీతి నా
మోదము మీఱఁ గాంచి యొక మూరుతమంతటిలోన రం డనఁ.

ఉ. వారలు వోవ నావికుల వారము నట్టుల పంప వారు దు
ర్వారరయంబుమీఱఁగ ధరావరమార్గణతత్పరాత్మతై
దూరము నేగి యొక్కయెడఁ దోయములం దఱ ముగ్ధి కంపలం
దీరమునం దవుల్వడుట నిల్చి నిషద్వరబోధితంబునై.

కం. రూపు చెడియున్న యుడుపము, నేపున నెడలించి తెచ్చి సేవ్వడి వారలో
దాపున నిల్చిన మంత్రులు, బాపురె యని దానిఁ జూచి పటుశోకమునఁ గం
ప. నరనాథుండు భీకరమకరశరసంబునంబడిమృతండుయ్యెనొకోయని వగచి పౌరుల
నెల్లఁ బురంబునకు మరల్చి యావృత్తాంతంబు గోప్యంబుగా నిడ నియమించి
యప్రమత్తులై రక్షించుచు వివిధంబుల నాలోచించుచు వసేమన కిట్లనిరి. ౧౧
కం. హితుఁడవు రవికుటులపురో, హితుఁడవు నిష్ఠులితధీనఁ హితుఁడవు నవ్యా
హత మేధాకలితుండవు, హిత మయ్యది చెప్పవయ్యి యీ సమయమునకో? ౧౨

కం. వేకరము నర్వజనదుఁ, తాకరము స్వరాష్ట్రజనభయూకరమును జం
తాకరము నయ్యె నిపు డి, వే కర మనురాగమునను హిత మొనఁగూర్చు. ౧౩
కం. ఎయ్యది పంచిన నొనరుతు, మయ్యా యని మంత్రులనఁగ సనియె వసిష్ఠం
డయ్యలు! చూడ నవశ్రుతి, డయ్యఁడు దశరథుండు వగఁబడకుండీ మీరల్. ౧౪
కం. సైరింపరయ్య మీరలు, పారాక్షిక వింశతీలోనఁ బరభ్రేడు సేమకం
జారుల గూఢవిచారులఁ, గారా దత్తరము లిట్టి కార్యముపట్ల.

వ. మీర లెఱుంగనిరాజకీయక్రియలు లేవు గాన మీరల వాని నిర్వర్తించుచు రాజు
లేని లోపం బెఱుకపడనీక యప్రమత్తులరై పురంబు రక్షించుకొనుచుండుండు
దినాష్టకంబున కతఁడు రాకయుండిన బదంపడి విచారింతు మనియె దదనంతరంబ.

తే. పౌరులెల్లఁ గనిరి యుపశ్రుతులును, వేసి రుడుగనిప్రశ్నలఁ బెద్దవీటి
గొల్లలను జీరిరెఱుకలఁగొమరితెలను, జెప్పరెవ్వరు నృపునకుఁ జేటటంచు. ౧౭
వ. ఇట్లు ప్రజలెల్లఁ దండ్రిలేనిప్రజలం బోలి విచారంబున రాజు సేమంబుగోరి విచారిం
చుచు దైవప్రార్థనాదికంబు లొనరించుచుండ రఘువంశాధీశున కత్యంతాప్తుడును
మంత్రసత్తేముండు నగునుమంత్రుండు దశరథుండు గనంబడనిది మొదలత్యంతవిచా
రఙ్గోలాందోళితమానసుండై చింతార్ణవంబున మునుంగుచు, నాశాంతరీపంబు దరి
గొనుచు, శోకానలదండహ్యమానుండై దశరథుసేమక ననేకుల గూఢప్రచారు

లగుచారులఁ బంచిన వారలు తూర్ణంబ చని నానాదేశపట్టన పక్కణంబులు రోసి
రోసి మదిరోసి యోసరిలి యతనిండాసి యత్రైఱం గెఱింగింప విషణ్ణుండై మహా
దుఃఖిదోదూయ మాన మానసుండై నాటిరాత్రినిద్దర పట్టక పెద్దయుంబ్రాద్దు
గుందుచుఁ బ్రక్కంబడి పొరలుచు నొక్కింతకనుమూయు సంతలోన. ౧౮

❖❖❖ సుమంత్రుఁడు దశరథునిం దలఁచి శోకించుట. ❖❖❖

కం. వననిధి మునుఁగుచు లేచుచు, వనటంబడి చావుదప్పి ♦ వనరెడియాజిం
గని కలను గుండె ఝల్లనఁ, గనువిచ్చి విషాద మూరఁ ♦ గలఁగినమతితో. ౧౯
చం. వెలిచనుడెంచి చూచి యుడుఁపీధిని నుచ్చఁ జరించుజ్యేష్ఠనుం

దెలిసి తురీయయామ మని ♦ నిక్కల యిక్కల యంచు నక్కటా!

జలధివరీతభూవలయఁ శాసనభాసితక్తిరి సూర్యన

త్తులుఁ డతఁడేడ నాపదలఁ ♦ గుందుచు వందురుచుండు లేడనో. ౨౦

కం. ది క్కిదియని తెలిసినచో, టెక్కలు కట్టుకొని యెగసిఁజీవునఁ బోనో

యెక్కడనున్నాఁడో గదె? యెక్కరణిని దెలియవచ్చుఁ నృపచరితంబుల్. ౨౧

కం. అని మనము నిలువఁజాలక, ఘనముగఁ బై పైన పొరలి ♦ కడుదుస్సహమై

చనుడెంచుశోకవారిధి, మునుఁగుచును వితాకుగొనుచు ♦ మూర్ఛమునుఁగుచున్.

కం. నిదురంబొందక యట నెయ్యదిగన్నను రాజన్యఁడై యుండుటచే

మది దుఃఖము వర్ధిలుచుం, బొదలఁగ నచ్చోటు వాసిఁపోయె నొకండున్. ౨౨

మ. చని యారామమునందు నొక్కయెడ వృక్షచ్ఛాయ నిర్వాణిసీ

మను గూర్చుండి సుమంత్రుఁ డొక్కడ మహాఁమాత్రాప్తకంబును న

న్ననురాగంబునఁ బ్రోచుభూధపుండు దుఃఖాంభోధినిర్మగ్నుడై

వనటంగూరుచునుండ నేను సుఖనై ♦ వరించుచున్నాఁడ ఛీ! ౨౩

మ. రథియై యాతఁడు దిక్కులన్ గెలువ సారథైశ్చ సామర్థ్యముం

బృథురీతిన్ వెలయింప, తేఁ డగుచుఁ బాఠీంద్రాసనాసీనుడై

ప్రథమీణాన్ మతికెక్క మంత్రములఁ జెప్పన్, మెచ్చి మన్నించు నన్

వృథగా నెన్నడుఁ బల్కు డట్టిపతి పాపిం దక్కునా నాకునున్. ౨౪

కం. పత్తియై మన్నించును దా, హితుడై బోధించు నాకు ♦ నేకాంతమునన్

మతిలోనఁ గలరహస్యము, సతతము దాఁపక వచించు ♦ సంతోషమునన్. ౨౫

ఉ. నాదగుజీవితంబు మఱి ♦ నా కిలఁ గల్గినభోగభాగ్యముల్

నాదగువానివన్నెయును ♦ పన్నుఁ బురిజనులెల్ల జూచుమ

ర్యాదయు నాధరాధిపుదఃపూరసపూరితసత్కటాక్షపీ

తౌద్యతికారణంబునఁ గదా సయిరింతునె తద్వియోగమున్.

౨౭

ఉ. అక్కడఁ బెండ్లి హేతువుగఁ నాతనిఁగూడి నదిం దరిఁపఁగా

నెక్కడిగాలి చూడ నదియెక్కడివాన యకాలమయ్యునున్

గ్రక్కున నాజిఁ ద్రుంప నటుఁకాలుఁడు వచ్చె నటంచు నెంత నా

కక్కట! రాఁ డదేల యిటుఁ లార్తిని గూర్చుట కేమొ దైవమా!

౨౮

ఆ. సత్యవచనరచనఁ నత్యంబు గలదేని, సత్యవచనునూక్తిఁ నత్య మేని

రాజభక్తి నాకుఁరాణించె నేనియు, మంద లొందుఁ గాకఁమనుజవిభుఁడు.

కం. దినముల నెనిమిదిఁ గనుఁడి, యని ముని మముఁ బనిచె నేటికదియుం దీఱెన్

ఇనుఁ డుదయించిన నెయ్యవి, వినవ్రాసినవాఁడొ ధాతఁ వేడిపలుకులన్.

కం. అరుణోదయపూర్వమ నే, మరుణోదయలబ్ధి గనుటఁ మానిత మగుఁ ద

చ్చరణధ్యానాన క్తిని, నిరయము నా కగునె? వినఁగఁనేర్తునె చెడుగుల్?

ప. అని ప్రాణత్యాగపరాయణుం డైన యతనికి దక్షిణభుజనయనంబులు చలింప

నిది యేమియో శుభసూచకం బగుచున్నయది. ఆ ఫలంబున్నపున కగుఁగాక.

అనువివగనంబు కర్తవ్యంబు గాదు. “జీవన్ భద్రాణిపశ్యతి” యని యుండుట

మనినఁగదా యతనికి యుపయుక్తుండ నగుదు. మరణంబు కరణీయంబైన సతని

ఋణంబునఁ జనువాడఁ గావున మనికి గలయునికియ లెన్నయని దురంతచింతా

క్రాంతస్వాంతుండై నిబ్బరంబులేక యూరక వావిడిచి పలవించుచుండ నంత

జటాయువును సమీపస్థుఁ డొట నతనిచరితం బెల్లఁ జూచి యతండు సుమంత్రుం

డకా శంకించి, డాయం జని తనకులనామంబులు చెప్పి యిట్లనియె.

౩౨

—ఊఊ జటాయుస్సుమంత్రుల సంభాషణము. ఊఊ—

ఉ. ఎవ్వడవయ్య నీవు? మదిఁ నేటికిఁ గుండెద విట్టు బిట్టుగా?

నెవ్వగ నొండఁగారణముఁ నే నెఱుంగం దగునేని చెప్పుమా!

జన్మని యేదియేని యభిసారిక వచ్చెద నంచుఁ దప్పెనా?

సవ్వడి నీవె తప్పితొ విచారము నొండఁగనేల దీనత?

౩౩

చం. కులకు నీతియుం గలదెఁ కిర్మిరమింపఁ దలంచి యెందఱన్

వలచునొ యెట్టిభంగి ననుచారఁ జరించునొ మోసపుచ్చునో

పెలుచన నెందఱన్, వగవుపెల్లునఁ దోపదుగాక యిట్టిపె

న్వలఁతియు నిట్లు గుండఁ దగఁవా మగవాడవు గావె యిస్మిరో.

౩౪

ప. అట్లు కాదేని యిట్టినిశీధిని నొంటిగనీవృక్షంబునీడశోకింపఁగారణంబేమి యన.

౩౫

కం. విని కటకటఁబడి మనమున, ఘనముగఁ గుట్టించి నీవు ♦ గర్జ మెఱుంగకే
నను నేల దూఱనాడెద, వనఘా! నాచరిత వినుమ ♦ యాస్వంతరబుక్. 3౬

చం. మనుజువరేఘ్నఁ జాజకిని ♦ మంత్రి నుమంత్రుడ, తేఁడు చందయన్
మనుచును లోకమెల్ల ననుమాత్రముఁ జెప్పఁగనెల; యట్టివాఁ
డనువునఁ బెండ్లికార్యమునకై చనువోఁ దరియింపఁగా నెదిగ్
ఘనమగుగాలి పొన గడుఁగఁజాయ పెట్ట మునింగె నావయున్. 3౭

కం. ఆతనిపోకడ నెఱుంగక, యాతతదుఃఖాబ్ధి మునిగి ♦ యడలెద నేను
ర్వీతలనాథునిఁగూరిచి, వీతముదంబునను బక్షిఁపీరా! యనినన్. 3౮

చం. పకపకనవ్వి యిట్టులనెఁ ♦ బ్రాజ్ఞుడ వీవయి యింతమాత్రకే
తికమిక నొంది కుండెదవు ♦ దీనతఃనిక్కము పల్కవయ్య భా
త్రికి విభు లెంద తేగిరొ? వరిఘ్నలు గారొకొ స్రాగ్ధరాధపుల్?
సుకలులు గారొ? శాత్రవనిఘ్నాదనదక్షులు గారొ? నిల్చిరే. 3౯

కం. ధర నాయది యనువానిని, ధర నవ్వు ననంగ విసమె ♦ దశరథుఁ డీల్గన్
ధరణి యరాజక మగునా? ధరణిఁగుడు దొరకఁడోటుఁగనక్షకునై. ౪౦

కం. ఏమిటి కేడ్చెద వన వీని, ధీమహితుఁడు గానఁ గోప ♦ ధీమహితుండై
సామచునఁ బల్కె వినమా, నామతముఁ బతంగరాజ ♦ న్యాయ్యపథంబున్. ౪౧

ఆ. రాచకఱవు రాదు ♦ రాష్ట్రం బరాజకం, బెప్పుడు గాదు చిక్కఁమింశ నైసఁ
దమకుఁ గూర్చునట్టిధరణిశుఁ డబ్బట, యవనిజులభాగ్య ♦ మని శలంత.

ప. జగతిఁ బ్రతిన్మపతియు నుమతియని మతినెంచకుము. వానియట్ల స్రాష్టివాకు
లును. ౪౩

—ఈ దుష్ప్రభుత్వవర్ణనము. —

ఉ. లంచముఁ గొంచుఁ గొందఱును ♦ లంజెల కాన నహించి కొంఁటున్
వంచనచేతఁ గొందఱు స్వభావదురూహలచేతఁ గొంఁటున్
గొంచక దుష్టకార్యములఁ ♦ గూర్చి మనంబు జనంబు గుండఁగాఁ
గొంచెమయేని జంకకయె ♦ కూఱులు న్యాయముఁ దీర్చు కక్కఱు. ౪౪

ఉ. న్యాయపథంబునం దొలఁగి ♦ మంచు వచించుచు నీతు లాడుచుం
గాయలుఁగూరలుం గొనరు ♦ కాచకపంప గ్రహింప రిట్టిపె
న్మాయలు పన్ని కార్యముల ♦ మానక మిత్రులవంక నేనియున్
జాయల వంక నేనియు ధనంబులుఁ గొందురు మోసత్పీరుల్. ౪౫

చం. చెనఁటియొకండు దాఁ జెవిని ♦ జెప్పినమాటలు నమ్మి సాధుకౌ
జమలకుఁ గీడునేయుదురు ♦ చాల రొకింత యెఱుంగ న్యాయమున్

వినుదురు దేనిఁ జెప్పినను * విశ్వసనియుఁ డటంచుసజ్జనుఁ

గనుఁగొనలేదు దుష్టవచ * సంబులు మే లనినమ్మి దుష్ప్రభుల్.

౪౬

కం. అనుజీవికట్ట మెఱుంగఁడు, తపజీవమె దివ్యమనుచుఁ * దలఁచుఁ గుమతి దాఁ

దనుఁ జేసెవచ్చె నేనియు, నవఘనిఁ గనజేక మిగుల * పవమానించుఁ.

౪౭

ఉ. లేనికుయ్యకై బన్ని మితి * లేనివ్యయంబులు చెప్పి లెక్కకుఁ

రానివి పన్నులం గొనుచు * రాష్ట్రమునెల్ల మహాదరిద్రతాఁ

ధీనముచేసి భూవ్రజులఁ * ధీవ్రతరార్తులఁ జేయునట్టిభూ

జానులనేవ నా నరక * సామ్యముగాదె తలంప నేరికె.

౪౮

సీ. దుర్భిక్షమున జనుల్ * దోరంగఁ జెల్లుగా, నతిభక్తిచేత నీ * మృతి యటంచుఁ

జెలమ నీ రనఁగఁ బ * న్నులు దీయకొలఁదిని, జారులనంపద * పరఁగు ననుచు

శాస్త్రునంఘం 'బతి * సర్వత్రవర్జయే,' తేనుఁ గాన మితము వే * తనము లిడుచు

'కష్టీఫలీ' యని * కల దటుగావున, విడువక రేవగల్ * వెతల నిడుచు

తే. రాజు రక్షకుఁ డగుటను * బ్రజలకెల్ల, ధనము స్వవశోశమం దుంపఁ * దగునటంచు

నొడుపుమాటలఁ బ్రజతలల్ * దడవునట్టి, రాజునీమను జనులకు * బ్రదుకుగలదె?

చం. కొలువుదూకాడుమాత్ర మునఁ * గూటికి నిచ్చుచు, రేయియుం బగల్

గొలువునఁ దిప్పుచుం, దిరియఁ * గూడదు భూములు విల్వఁగూడ ద

ప్పల గడియింపరా దనుచు * బూని విధించుచు నాలుబిడ్డలం

దలఁప రచెట్లు ప్రోతు రని * దండ్యు లటందురు లంచగొండులుఁ.

౫౦

తే. తన్నుఁ బ్రోచినవారి న * దాకరించు, వారిఁ జెఱవారు నమ్మంగ * వచ్చునెల్లు

బహుజనవిరోధినుడివిను * ప్రభువు సర్ప, యుక్తచందన మటుచేర * కుండు రెవరు.

మ. జను లుచ్చస్థితినున్నచో * సహిభయా * సన్నంబు శంకింపఁ డా

త్తెను విశ్వాసముఁ జూపుచుం బ్రజలభ * ద్రం బాత్మభద్రం బటం

చును వ ర్తించుచు మన్ననం దనువుచుఁ * శుద్ధాత్మజై యుండఁ గా

వున నాజిం దమతండ్రిగా జనులు కొ * ల్వుం బాయ రెప్పట్టునఁ.

౫౧

ఆ. వ్రజల కేమివలయు * బాధ లేకుండుట, సౌఖ్యవృత్తి గాక * జరగ నివియు

జనులుప్రభులపట్లఁ జలువరుద్రోహ మం, చెఱిగియతఁడుమేల * యెపుడుఁజేయు.

సీ. తనవారి నైనను * దండింపకుండఁడు, తప్పుగల్గినచోట * ధర్మనిరతి

యోగ్యతయున్నచో * నొప్పరికింపఁడు, నేవకు లంచును * జిన్నపుచ్చి

జనసమ్మతములేక * శాసింప నొల్లఁడు, తత్కార్యములను స్వ * తంత్రుఁ డయ్య

సందిపొందినవారి * నైనఁ జేవిడఁడు, తనదుబంధులమాటఁ * దడవ నేల

తే. శ్రమముల నెఱింగి తగినజీతముల నిచ్చి, తప్పుగల్గిన దండించి * మెప్పు మెచ్చు
తొప్పుఁడిటులైన నన్యార్థి * కారులేల, నీచమతిఁగేటు సాతురుతోచములకు. ౫౪
కం. విశ్వాసము విశ్వాస ము, విశ్వాస మవిశ్వాసనము * వెలయించు మదిన్

విశ్వంబునఁ గావునఁ గడు, విశ్వాసమె చూపుఁ బ్రజల * విషయమునందున్. ౫౫
ప. మఱియు నెవ్వనికోప్పప్రసాదంబులు నిష్కారణంబులు నిర్భక్తంబు లెవ్వనిమనం
బుంజూలె వచనం బవిశ్వసనీయంబు చంచలం బట్టిమాత్ర్యర్యాసూయాధారాత్మ
లగు పాపాత్ములఁ గొలుచుటకన్న మూఁడువీధుల ముష్టి యెత్తుకొని కాలంబు
గడుపుట చాలమేలుకాదె యదియునుం గాక. ౫౬

కం. ఇనకులుఁ డనూఢుఁ డగుటను, నినవంశము నేటితోడ * నిగె నటంచున్
మనమున దుఃఖించెద నే, ననయంబుఁ దదవితదేహ * మై యిది యునికిన్. ౫౭
ప. అని వగచిన విని సుమంత్రా! నీయంతటిమతిమంతుండును, గుణవంతుఁడు నగు
మంతరి యుండుట నినుమంతయువంత దశరథధరాకాంతునకు సంభవింప నేరదు
నీమనంబుఁ బరీక్షింపఁ బరిహాసంబుగాఁ బలికితి డమింపుము. ౫౮

కం. పురికి ననతిదూరంబున, సరసతఁ గౌసల్యఁగూడి * జనవిభుఁ డున్నాఁ
డరసి నిను వార్తఁజెప్పంగ, ధరణిశుఁడు పంపే నన్నుఁ * దధ్యము నమ్మి. ౫౯
ప. నను మీయేలికకు మిత్రునిఁగా నెఱంగు మని యించుకించుక యతనివృత్తాంతం
బెఱిగించి. ౬౦

ఆ. ఏకవస్తుఁడగుచు * నెలనాఁగతోఁగూడి, పురము వెలిని నిలిచె * భూవిభుండు
పురమునందుఁ జాటఁ * బుచ్చుము విభురాకఁ, దడవునేయవలను * భగ్యచరిత్ర. ౬౧
ప. అనిన జెప్పవెట్టక యట్టె యతనిమొగంబుఁ గొంతతడవుచూచినుమంత్రుండు
ఉ. నమ్మఁగఁజాల నీపలుకు * నావిభు నాజని గాంచికాని లే
లెమ్మిదె కాంచనాంబరము * లీలగఁ దెచ్చెద నంచుఁ బాసి తా
నుమ్మొలికంబు సంభ్రమము * నొప్పినశంకయు సందడింప నొ
క్కువ్వుడి నింటికేగ వన * నోజ్జ్వలభూషణముల్ గ్రహించుచున్. ౬౩

— సుమంత్రుండు దశరథుం జూచుట. —

చం. అతనిని గూడి * తా దశరథావనిపాలునమీపసీమన్తై
యతులిత వేగయ్యకై జన * నాతనిఁ గాంచి సుమంత్ర! నెస్సయే ?
హితులకు మేలె ? పౌరుజను * లెల్ల నుఖింతురె ? యంచు సేమమున్
హితమతిఁ బ్రశ్యనేయధర * ణిశునిపాదయుగంబు పట్టుచున్ ౬౪

వ. అభివాదనంబుఁ గావించి హస్తపులకితగాత్రుండై నేత్రంబుల నానందాశ్రులు జాలు
వాఱ నర్వంబులెన్న యని విన్నవించి తాఁ దెచ్చినదుకూలాభరణంబు లొసంగి మదీ
యపునరాగమనంబు నిరీక్షింపుడు పురంబున నర్వంబు నాయత్తంబుచేసి క్రమ్ము
కడ నని సెలవుగొని నగరంబున కరిగి యమాత్యులకెల్లఁ దదవృత్తాంతంబుం జెప్పి
పుత్తెంచి పురంబున నందులు గొందులు రథ్యాపథాదుల నొక్కపెట్ట బోరు
గలుగ

౬౫

కం. చనుదెంచె నాజి కుశలిగ; వనజాయతలోచన నివ్వవాహంతై పూ
ర్జనము లెదుర్కొన వలయుం, గనరండీ గృహముగృహముఁ గై నేయుండీ. ౬౬
వ. అని చాటింపించిన నందఱు సంభ్రమోత్సుకులై పురం బఱంకరించి రందు. ౬౭

—|| పాదు లయోధ్య నలంకరించుట. ||—

ఉ. చారుమసారహీరసవఃసారవసారసక్తరవోరుక
ష్టోరపరంపరాకలితఃహరిసుగంధిలమోదకారిన
త్రోరణరాజి రాజులగఁ + దోరముగా ఘటియించి రందఱుఁ
దారులఁ బారు లాత్మల ముఁదంబు చుదంబుపు గ్రాలఁ గన్నులఁ. ౬౮

తే. అంగుమీఱినయాణిమేఱుంగుమణులఁ, బొంగ నంగంబు వీడుల + ముంగిఱులను
రంగురంగుగఁ దీర్చిరి + రంగమీఱు, రంగనల్లుల భీతకుఁరంగదృశలు. ౬౯

సీ. వీట నెయ్యెడఁ గన్నఁ + బాటీరఘనసార, సారసకరవీరఃసారభములె
వసతు లెయ్యెడఁ గన్నఁ + కాయనవృక్షధూప, మంగళధూపధూఃమఘమఘమలె
జనులనెవ్వరిఁ గన్న + నవిలాససువికాస, భాసమానానృప్రభాలనీతులె
సతుల నెచ్చటఁ గన్న + సతులీతాలంకార, కాశేయవర్ణకఃకమ్రతనులె ౭౦

తే. తెంకులం దెల్ల గీతవాఁదిత్రరవమె, వీడులఁ దెల్ల మంగళఃవిపులనదమె
మెలయఁ బర్వంబునందలిఁజలధికరణి, జనము లుబ్బునఁ బొదలి రాఁసమయమునను

తే. సచివవర్గంబు పురజనసహిత మగుచు, రాజవర్యు నెదుర్కొన + నోజఁ జనియె
బర్హశరవీరి శరవీరిఁపతికి నెదురు, నరవిఁ బఱతెంచుమున్నీటిఁతరంగ లనేఁగ. ౭౧

వ. ఇ ట్లనవిమితనన్నాహంబున నృపవర్యుని డాయంబోయి నమస్కారాదివిధుల
బహుకరించిన నతండును వారల నుచితసత్కారంబుల గౌరవించి జరగినవృత్తాం
తం బంతయుఁ దెలిసిన వారు భయభ్రాంతనహర్షచేతస్కులై రి. పిదప నచ్చటన
నృపుండువారితో మజ్జన భోజనాదిక్రియల నిర్వర్తించి సుఖగోష్ఠినుండి సాయం
పమయమగుటయు మాహాడంబరంబున నగరంబుఁ బ్రవేశింపనమకట్టి కౌసల్యాదేవి
గూడి రథారోహణంబుఁ గావించి మహావైభవంబుతో రాజమార్గంబున రాఁ బౌ
రులు బారులుదీరి చూడఁ దొడంగి రప్పడు.

—|| కాసల్యాదశరథు లయోధ్యం జూచ్చుట. ||—

చం. ఇరుగడలందు హర్యముల * నింపును సొంపు రహింప మీఱున్ ^{స్త్రీ}
పురుషకరోజ్జితప్రసవపుంజము దోచె మరుండు చిమ్మెకో
స్ఫురదభిరూపమారరతిఃసూర్తుల దంపతులక శరాభి మ
చ్చరమున, నాకవాసులె వెనంగునుమాగుల నించిరో యనక. 23

ఉ. పల్లవపాణి యోర్తు కరఃపద్మపుటంబున దోయిలించి సం
పుల్లనుమోత్కరంబుఁ దమి * భూపకుమారకుఁ జూచి చూచి యా
హల్లకమగ్నయై ప్రిదులుఃహస్త మెటుంగక రి త్రదోయిటం
జల్లిన దానిఁ జూచి యెకఃసక్తము లాడిరి తోడిచేడియల్ 24

కం. కోరిక దశరథు మార్యాకారునిఁ గనుఁగొనినపారఃకంజాతాత్ముల్
సారెకు నావలఁ బతులం, గూఁదిమి రతిఁగూడి రినునిఁ * గూడినభంగిణ. 25

చం. వలచి కడానిపైఁడిహరిఃపాణమునం గపురంపుటారతిం
గలికిమీటారి యోర్తు గొని * కాయజరూపు మొగంబుఁ జూచుచు
జ్జలువుగఁ ద్రిష్టచుండెఁ గనఃనేరక కవ్వరమాటుటల్ ననుం
దెలియుము మన్మథుం డీటుల * త్రిష్టచు జత్త మటంచుఁ జాటెనాక. 26

ప. ఇట్లు పౌరులు నిర్భరానందమగ్నులై తమ్ముంజూడ వహూవరులుపీఠులు గడచి
సాధంబు ప్రవేశించి జటాయువునకుఁ బసదనంబులతోడ సెల వొసంగి
యథేచ్ఛవస్తనలం బ్రవర్తించుచు భానుమంతునకుఁ దదుదంతంబు సర్వంబుఁ దెలి
పించిన దనయ పునర్జీవిత యయ్యె నని హర్షంబున భార్యాసమేతుండై యతండు
చనుదెంచి పెండ్లి కూతుఁ గూతుఁ బెండ్లి కొడుకుఁ బెండ్లికొడుకుం గాంచి యభినం
దించి కొన్ని దినంబులుండి యరిగె నంత. 27

ఉ. వాసరనాథవంశవృషఃవాసపుండు శుక్తపైకగీతికో
ద్భాసితమాసరప్రసవఃవాసితకోమలపుష్పవాటికా
ధ్యాసితవృత్తి సిందుముఖ * దాను వసంతమువేళ మీఱె న
ధ్యాసితమారశాస్త్రముల * వాసి వహించి రహించి యెంతయుక. 28

ఉ. రంగదళంగురాంగభవఃరంగసునంగతభంగిఁ బొంగి యా
యగంన సంగడంబు వెలఁయంగను దుంగతరంగవంక్తి జ
క్రాంగవిహంగదంపతులఁయంగున సంగమువొంగ మండువే
సంగి దరంగిణితటి నెఁసంగెఁ బతంగకులప్రదీపుడుక 29

ఇ ట్లానరవరుం డనవరతనవరతవరతరకేళిలోలుండై చరించుచు. ౩౦

కం.మిత్రకులాభరణంబు ప,మిత్ర సుధీనుతచరిత్ర ♦ విజ్ఞానకళా
పాత్రను వరించె బిదప ను,మిత్రను సౌందర్యజననమిడితగాత్రక. ౮౧

ఉ. నీదుసమక్షబోధమున ♦ నే నిఖిలావనిసీమఁ బట్టమున్
నీదునుతాతనూజునకు ♦ నిక్కముగా ఘటియింతు నంచు మ
ర్యాద వచించి మానవకులధిపుఁ డర్చిలిఁ జెండ్లియాడె నా
హ్లాదము మీఱఁ గేకయధఃరాధిపనందనఁ గైక యన్నతిక. ౮౨

కం.శనిరోహిణీశకటభేదన మాఁపుచు ద్వాదశాబ్దబ్రతదుర్భిక్షం
బనువుపడకుండ నొనరిచె, సనఘుఁడు దోడికొండఘనశరాసనశక్తిక. ౮౩

—|| కాలనిర్ణయ రామాయణము. ||—

మ.సవ మీఱంగను ఋశ్యశృంగయుతుఁడై ♦ చల్పంగఁ దా యాగమున్
సవనాగ్నిం బ్రభవించి దివ్యుఁ డొనఁగెన్ ♦ సంప్రీతిమైఁ బాయసం
బవసీపాలున కంతఁ దత్పతులు న్యామంబాప్వఁ గౌసల్య రెం
డవుభాగాలు సుమిత్ర పాదమును బాదార్థంబు నక్కికయన్. ౮౪

సీ. ఉపయోగ మొనరింప ♦ నొప్పగఁ బంచమత్రేత విలంబిని ♦ జైత్రమాస
సితపక్షనవమిని ♦ సితకరసుతవార,మధ్యాహ్నవేళను ♦ మఱి పునర్య
సూడువు నందుఁ జెల్వొందు కర్కాటకం, బందును గురువిధు ♦ లందగింప
రెంట రాహువును నాల్గింటను సౌరియు, ముకరకుంభంబుల ♦ మహిజకేతు

తే. వులును మీనంబునను శుక్రబుధులు మేష
మునను సూర్యుండు చేలువార ♦ మునులు విబుధు
లలరఁ గౌసల్యగర్భమం ♦ దెలమిఁ బుట్టె
రామచంద్రుండు సుఖాభిరాముఁ డగుచు. ౮౫

సీ. జగముల నన్నిటి ♦ జతరాన ధరియించు, దైవంబు జతరాన ♦ దాల్చె నెవతె
పాలవాఁడిలోన ♦ బండుపాపనికీని, బానియ్యఁ జాలె నేపద్యవదన
నెఱిమఱ్ఱియాకుపైఁ గొఱినిద్రగొనువేల్పుఁ గలుపున జోకొట్టెఁ ♦ గొమ్మ యెనతె
దివిజులుమొక్కంగఁ ♦ దెలియరానిఘనుండు, ప్రత్యహంబును మొక్కవలె నెవతె

తే. నిమిష మొకచోట నిల్కడ ♦ నిలువనట్టికొమ్మ యెవతెకు నొనరించెఁగోటఱికముఁ
దల్లి యననొక్కకౌసల్య ♦ దల్లిగాక, తక్కువారలు దల్లులే ♦ ధరణియందు. ౮౬

చం.కనియెను బుష్పమిన్ భరతుఁ ♦ గైక, సుమిత్రయుఁ గాంచె సావకభం
జున శుభలక్షణం డయినఁపుణ్యుని లక్ష్మణు వానితమ్మునిన్
ప్రపతి యవఁ మునఁజైత్రసితంబునఁ బంచమితిధిం
ముల బ్రహ్మచరుల నొనర్చెను; గాధితనూజువెంబడి

- ఉ. కానకకానకే కనిసకందుని నొక్కని క్షీరకంఠుని
మానుగఁ గాకపక్షధరు + మాతృమృదూరులఁగాని నిద్దురం
గాననివాని వల్లభుఁడు + గానల కంపఁగఁ గన్నతల్లి దా
లో నొలులోర్చె బట్టి వనిఁలోఁ గనురుల్ దివి తాలఁ బండఁగఁ. ౧౮
- శం. తనయుల ద్వాదశాబ్దగుల + దైత్యవభార్థము మానివెంబడిం
బనిచెను; రామచంద్రుఁ డటఁవారక తాటకఁ ద్రుంచి జన్నముం
బనివడి కాచి గండశిల + భామ నొనర్చి విదేహశంభువీల్
దునుముచు వీర్యశుల్క యగుఁతోయజనేత్రఁ బనిత్ర జానకీ ౨౯
- చం. వెలయ నగర్భజాతఁ బృథివీజ వివాహసుయోగ్యకైశవా
కలితసుహావఁ జెండ్లియయి + క్రన్నన భార్గవు గెల్చి యావరా
జ్యలలితలక్ష్మీఁ బూచునమయంబున నిర్వదియేనవేటఁ గా
నల జనకుండు నిల్వ మన + నాతియుఁ దమ్ముఁ డోషరాఁ జనక. ౩౦
- సీ. మొలకప్రాచయమువాని + ముద్దులీనెమవానిఁ, జిఱువపుష్పమొగమునఁజెలఁగువాని
సుకుమారుఁ డగువానిఁసోయగంబులవానిఁ, గోమరుఁబాయపుటాలుఁగులుకువాని
సత్యవాక్కులవాని + జననుతుం డగువాని, సర్వసమ్మతగతి + జరిగువాని
నిర్దోషుఁ డగువాని + నిర్మలుం డగువాని, యావరాజ్యంబున + కలరువానిఁ
- తే. గామవశుఁడయి నవతి కైకకును జిక్కి, కానకును బోరయనిసుతుఁ + గాంతుఁడాడ
జనని యెవ్వతెయోర్చుఁ గొనల్య దక్కఁ, గాంతకును బతిభక్తి దాఁసెంతఘనమొ. ౩౧
- శం. వనటను జైత్రశుద్ధమునఁ + బంచమినాఁ డిలువీడి దుందుభిం
జనుచును వృషభుఁడ్రమున + సంతసమొప్పుఁగఁ జిత్రకూటముం
గనుట సుమంత్రుఁడుం డెలువఁగా నడిరేయిని రామ రామ యం
చును మృతినొందె నాజి యతిఁశోకముపెంపున; వార్త చేరినక. ౩౨
- చం. భరతుఁడు వచ్చి తీర్చికొని + పైతృకకర్మము రామువేడినం
దిరముగ మూడునాళ్లు మదిఁద్రిప్పక పాదుక చిచ్చి పంపి వ
త్సరదశకం బరణ్యమున + సంయమిసంగతి నేండ్లు రెండు ని
ర్భరకుతుకంబు మీఱఁగను + బంచవటిక వసియించుచుం దగక. ౩౩
- శం. మునుకొని చుప్పనాతిచెవిఁముక్కులు గోసి, ఖరత్రశిర్షుల
స్తనజులఁ ద్రుంచి మాయహరిఁణంబును జంపి ధరాత్మజాతఁ గొం
చును బదునాల్గవేటి దగుఁశక్రమునందగు శుక్ల పక్షమం
దనువగుఘనమధ్యమునయందున, విందను బక్షివివక్షి. ౩౪
- ఉ. దొంగిలిపోవురావణునిఁ + దోరపుశక్తి జటాయు వాగినక
భంగమునొందఁ జేసి చన + వానిని రోయుచు శౌచమాసమం
దుం గలపున్నమక హరినుఁతు న్వధియించి కపీంద్రు నేలి రా
జ్యాంగమునందు నిల్చి జనఁకాత్మజ రోయఁగ నంపఁ గ్రోతులక. ౩౫

ఉ. వారలలోన నాహనుమః, పాల్గునశుద్ధమునం ద్రయోదశిఁ
వారధిదాటి సీతఁగని ధవళి చతుర్దశి లంకఁ గాల్చి పెం
పారఁగఁదెల్పఁ బున్నమ జయవహ మావిజయాన నేగి తాఁ
జేరెను వేల భూపతి విశిష్టకవీశ్వరకోటి గొల్వఁగఁగ.

౯౬

సీ. ఆరాత్రి జలధివేలావని పసియించి, యావలను విభీషణభయప్ర
దుం డయి ప్రార్థించి ధవళి యధి దినముల, మూఁటఁ గుశాసనమునఁ బరుండి
ప్రార్థన వినకున్న ధవళి గించి నేతువు, చవితియాదిగ నేనుఁ దివసములను
బంధించి దాటి తఁదాన్వసరంబున నంజ, నెక్కి నువేల దా ధవళి మీఱ
తే. బహుళపక్షంబునవమినిఁ ద్వంద్వమైన, రణమునకుఁ బూని యానాటిఁరాత్రి నాగ
పాశబంధనమోక్షముల్ ధవళి రామ, చంద్రుడు నటించె లక్ష్మణానహితుఁడగుచు
మ. అని ధూమాశ్వుడు వజ్రదంష్ట్రుఁడను దుష్టాకంపనామాత్యకు
ల్లిన మొక్కుంటను మిత్రభృత్యతనయాశ్రిం గూడుచుం బోరినఁ
హననం బొప్పగఁజేయ వానరులు దైత్యాధీశుఁ డేతేర వా
నిని బాణప్రవిభిన్నగాత్రునిఁగ నెంతోపెయ్యె తోలినఁ.

౯౭

ఉ. రామశరార్థి గుంది యపుఁరా యని తమ్మునిఁ గుంభకర్ణుని
న్రాము జయింపఁ బంపఁగ రఁణంబునఁ దాదశమిఁ వధించినఁ
హామికఁ బంక్తికంఠుడు నఁరాంతకకుంభనికుంభముఖ్యులఁ
దీమన మొప్పఁ బంపఁ గడఁతేరైన వారల వానరావళుల్.

౯౮

సీ. పదునాల్గువర్షముల్ ధవళిఁబూని నిద్రయు, నాహార మెఱుంగని ధవళికుచేత
మరణంబు నొందఁగ వరముగాంచినమేఘు,వాహరి లక్ష్మణాన్వామి తోడ
నేకాదశియుమొద ధవళింబుగా మూఁడు, దినములుపోరఁ దృప్తియదినము
నందును జాంద్రమానానుసారంబుగ, వ్రతమైన సావనపద్ధతులను
తే. మున్నె పదునాల్గువర్షముల్ చక్రకతనఁ, ద్రుంచె సౌమిత్రి లోకంబు లెంచ నవల
మూలబలమెల్ల నయ్యె నిహూలబలము, మఱునటి దినాన దశరథమహిమనుతుఁడు.
చం. అమవసర ద్రుంచె రావణు జితాఖిలశాత్రుల డైనరాముఁడుఁ
విమలమతిఁ ఘటించెను విభీషణు నేలికగాఁగ లంకకుఁ
విమనను సీత నగ్నిని బ్రవేశమునయఁ దృప్తియఁ బంచి యా
యమఁ గయింుచు నేగెను రఘూనఁ జతుర్థిని బుష్పకంబునఁ.

౧౦౦

కం. పంచమిని భరద్వాజు, స్థాంచి మఱుదినంబునందు ధవళి గ్రామం
బుచ్చితగతిఁ జేరి జడల్, దించెను దమ్ముండు దాను ధవళి నంతఁ.

౧౦౧

సీ. వాసిమీఱఁగ ధాతువత్సరచైత్రమా, సమునను శుద్ధసప్తమిని దమిని
సుగ్రీవముఖులెల్ల ధవళి సాంపుమీఱ నయోధ్య, బురజనులెల్లరు ధవళి
జతురంబునిధివరాజులములు దెప్పింపఁ, బట్టాభిషేకంబు పటిమ మెఱయ
నరులువానరు లార్య, వరులును సురలును, సంతోషయుక్తులై సంత్రాపింప

తే. ముగురుదమ్ములుఁ జామరములను బూన, వందిమాగధులెల్ల మిన్నుందిపొగడ
రాముఁ డలరారెఁ బట్టాభిరాముఁ డగుచు, వీడ వెలయంగఁబట్టాభిఁ షేకవేశ.

శా. సాక్షాత్కారము గాంచెనో శమ మిలకొన త్వంబు సాకారమై
వీక్షింపందగెనో, దయారసమె యావిర్భూతమై మూర్తమై
లక్షింపంబడె నొక్కొయంచును మహాహ్లాదంబు నిండకొన మా
ప్రాక్షత్ర్యక్షులె సేవచేసి రన సేలూ యెన్న భూవాసులకొ. ౧౦౪

సీ. మనవికై చేరంగ, మచ్చరంబునఁ దల, వంచియెత్తక యుండువాఁడు గాఁడు
ఎత్తెఁబో వారు నోరెత్తకయే మున్న, బద్ధుగా గద్దించువాఁడు గాఁడు
గద్దించెఁబో మఱి, సుద్దుల విని పెడ, వాదంబులను వ్రోయువాఁడు గాఁడు
వాదించెఁబో మీఁదఁ, జారుషంబున కేని, పక్షపాతము సేయువాఁడు గాఁడు

త. విగతవిన్మయుండు, విస్మయశీలుండు, మృదులపూర్వభాషి, హితచరితుండు
సత్యధర్మరతుండు, సాక్షేతలయిండు, మనుజమాత్రుఁడగునె మానవేంద్ర. ౧౦౫

తే. చక్రవర్తిస్సుగ్రాస్తీర్తిశాలలైన, భూమిపాలరు వెలయరే, భూమియందు
వ్రారిప్రభుతకు దేనికే, వచ్చెనొక్కొ, రామరాజ్య మటన్న యానామ మధిస.

చం. చిలుకలఁ గోడెదూడలను, జన్నికుమారుల వీళ్ల నూళ్లులం
బిలుచుచు రామ రామ యని, పేరు లొనంగి యజస్రముకొ జనుల్
దలచుచు ముద్దులాడుచును, దన్మయతకొ స్థిరసౌఖ్య మొందఁగాఁ
దెలువగ శక్యమానె జగత్తీవర ! రాముదయామహత్వముకొ. ౧౦౬

కం. పాపలు చన్నుంగుడువగ, దాపున రామా యటన్నభస్మి వినఁబడినం
జూపులు నిడిగించుచు నలు, నైపులఁ జూచెన రికేమిఁపలుక మహేశా ! ౧౦౭

తే. నాటికిని నేటికి నిఁ కెన్ని, నాళ్లకైన
భూమి నాపంచమ మదెట్టి, మూఘులైన
“ రామవాక్యంబు ” మఱి, “ రామరాజ్య ” మనెను
పలుకె సాక్ష్యంబు తన్మహాత్వమున కధిస ! ౧౦౮

వ. ఇట్లు సాక్షాద్వైకుంఠధాముఁ డైనశ్రీరాముండు రావణమారణకారణంబుగ భరణీస్థలి
జనించి సురల సంతోషింపంజేసి నిజపాపనకథాపావనిచేత లోకంబుల ధావనం
బుసేసి రాజ్యంబు సేయుచుండె. ౧౦౯

త. రాముడు ఘోరరాక్షసవిరాముడు భక్తజనావసక్రియో
ద్దాముడు కోటిచంద్రరుచిధాముడు సేవితదివ్యవాసర
స్తోముడు సూర్యవంశవృషసోముడు కారణహూపి యోగిహృ
ద్ధాముడు పాపమారకసునాముడు నన్నుఁ గృతార్థుఁ జేయుతకొ. ౧౧౦

త. వారక కేలుమోక్షు నని, వారితవా రిధిగర్వ హర్తకుకొ
వారిజవాసినీహృదయభర్తకు భక్తజనోపకర్తకుకొ

బౌరగహారమాననవిహార్య లోకకదంబకర్తకుం

గారణరూపధర్మకు సకల్యుష్టవేదవచఃప్రవక్తకుః.

౧౧౨

౧. మొలచుట్టు పులివాణు ♦ తలచుట్టు మిన్నేలు, వెలిచుట్టు దానుండవేడ్కవట్టు
డబ్బుడబ్బునుడోలు ♦ గబ్బులీనెడుసాలు, ముమ్మోసల్ గలగోల ♦ మొససికేల
గంగమ్మ తలనెక్కి ♦ గౌరమ్మ నొకచక్కి, గుజ్జుదేవరదంట ♦ కూడి వెంటఁ
బెనుచేడు కవణంబు ♦ వినదారి రవణంబు, ముందలనెలవంక ♦ ముద్దుజింక

తే. వెలయు జంగముదేవతవేడ్క మీఱ, మనిని గలకాల మెవ్వనిస్మరణసేయ
నట్టివానాలివేల్పు నాఁరాయణంబు, జానకీజాని నన్ను రక్షణముసేయు. ౧౧౩

౨. అని భావించి నమస్కరించి శుకయోగీంద్రుండు పరిక్షిన్నపాలున కెఱిగించిన తె
ఱంగున నీకు విన్నవించితి. ౧౧౪

సీ. సత్యసంకల్ప నాజనయితికోరిక, నెఱవేర్చు గనుట సీననరుగాడె
నాకాఱియలలోన ♦ నీకృతి కొనసాగె, గాంచుటతల్ల నీకరుణగాడె
సుమతులై నట్టినాఁ సుహృదులు గని సాధ్య, భిప్రాయ లగుట సీపేర్మిగాడె
చేబాఱిపడుచున్న ♦ జీవజీవనము లుద్ధారణమాట సీదయయకాడె

తే. మత్స్యతులనెల్ల నీకిచ్చు ♦ మతిగలుగుట, నీదుప్రేమంబ యిన్నింట ♦ నీదుకృపకు
నర్హుడై నాఁడ నక్షాధైర్య ♦ మజ్జెనింక, నెవ్వరేమన్ననంజు నాకేమికోదవ. ౧౧౫

తే. యత్కరోషి కురుష్య మందర్పణమని, యన్ననుడి నమ్మి నీకు సమర్పణంబు
చేసితిని నింక నేమైనఁజేయవయ్య, జానకీరామ శ్రీభద్రశైలభామ! ౧౧౬

—|| కల్పితకల్పవల్లీ భాస్కరవిలసితవృత్తము. ||—

సారదతనుజితఃసారమసారా ! సారసనగ ! హరి ! సారసవిచారా !
హరకలితగళ ! హరివిహారా ! హరిసురుచియతఃయదుకులవీరా !
వారణమదహరః పాపనివారా ! వారిధిగృహ ! సురఃపరసువిదారా
కారితహరి ! మధుఃకైటభకారా ! కారణతనుగతఃకమతశరీరా. ౧౧౭

—|| ముక్తాహారబంధము. — మాక్తికమాలావృత్తము. ||—

సారసనేత్రా ! యఃజ భవనాశా !
నారదకాయా ! మనసపరత్రా !
క్లారవినేత్రా ! యఃఘభయనాశా !
నారదగేయా ! ఘనసుపవిత్రా ! ౧౧౮

—|| ఆందోళికాబంధము. — కనకలతావృత్తము. ||—

అరినికరహనన ! హరిహయహరసుత ! గతసుతలా !
ఖరహర ! దరయుతకర ! కనకవనన ! శుభచరితా !
నరహిత ! సుఖద ! సరసముగఁగను పసుఖతః గనుమా
కరుణచెలంగ సుముఖతః గుముఖతతి నణఁపఁ గనవే, ౧౧౯

కం.సా(హం)కృతిదుర్జనదూ,రా ! హంవీరారివరశు,రామస్మయవా
రా ! హంకచేల ! నతాం, హేమాహననా ! ధవళనీరజోపమనయనా !

౧౨౦

—|| శ్రీకంఠభూషణవృత్తము. ||—

ని(స్తు)లకరుణానిధి ! దాశరథీ !
ప్రస్తుతసుగుణావధి ! కీశరథీ !
ధ్వస్తవిమత ! సాదరథీ ! విరథీ !
స్వస్తి యవిత పావనధీ ! వరధీ !

౧౨౧

—|| గ ద్యము. ||—

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమాచమానసత్సమహావైభవ
వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బరాయ
సామధేయ ప్రణీతం బైన శ్రీకౌసల్యాపరిణయంబునగదు
షష్ఠా శ్వాసము సంపూర్ణము.
శ్రీరామార్పణమస్తు.

—||—

